

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

LAM THƯ
ĐẠO CAO ĐÀI

Biên Tập | Huỳnh Tâm

TÀI LIỆU SƯU TẦM 2016
hai•không•một•sáu

Ebook được làm theo tài liệu được trích từ tài liệu phổ biến trên Website **CAODAITV.FREE.FR**. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **SOẠN GIẢ HUỖNH TÂM, BAN PHỤ TRÁCH PHỔ BIẾN KINH SÁCH WEBSITE CAODAITV.FREE.FR** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 04/02/2016

Tâm Nguyên

LAM THƯ
ĐẠO CAO ĐÀI

BIÊN TẬP | HUỲNH TÂM

MỤC LỤC

Lam Thư Đạo Cao Đài	9
Lời Trình Dâng.....	11
Giòng Sử Đạo Hôm Nay.....	15
▪ CƠ ĐẠO THỦ THÁNH	22
▪ CHIẾN LƯỢC QUẢN LÝ TÂM LINH.....	48
▪ ĐẠO SINH TÂM HƯƠNG BẤT KHUẤT	74
▫ BỨC TÂM THƯ CỦA MỘT SỐ TÍN ĐỒ CAO ĐÀI TÒA THÁNH TÂY NINH.....	76
▫ TÂM THƯ KHẮN CẦU KHÁNG NGHỊ.....	88
▪ CAO ĐÀI NĂM CHÂU HƯỚNG VỀ QUÊ HƯƠNG ĐẠI ĐẠO	183
▫ CHÂU Á:	183
▫ CHÂU MỸ:.....	184
▫ ÚC CHÂU:.....	213
Cát Dập Sóng Vùi – Tiếng Kêu Cầu Cứu	225
Công Phá Thành Trì Tín Ngưỡng	249
Đấng Quyền Năng Thiên Liêng Truyền Dạy	257
THAM KHẢO:.....	261

TÒA-THÁNH TÂY-NINH

Lam Thư Đạo Cao Đài

*** Biên tập Huỳnh Tâm**

Lời Trình Dâng

DẠO ĐÃ BAO ĐỜI ĐỒNG VỌNG TỪ PHƯƠNG CAO BẮC KHUYẾT, DO ĐẮNG HÁO SANH GỬI ĐẾN nhân gian những pháp trị liệu dục giới và Đấng truyền loan tin mừng lập Phương Đông Á một chân lý quyền sống Công Bình. Đấng nguyên tự lực phụng sự tha nhân và tha thiết mời gọi nhân sanh từ bỏ những cản trở yêu thương và giải nhíp mạch khô khan đã chết trong Thể Phách [Lương tri] hầu đem lại bản tâm vốn tinh khiết.

Lời truyền loan của Đấng Cao Đài đã định, con đường đi đến phía trước là chân lý thiện, cũng là con đường chông gai thử thách theo pháp trừ ác, từ đây Nhơn sanh có một tự lực để nhận diện và tránh thời đại bất hạnh do những bàn môn tả đạo và thể quyền bày ra.

Đạo của Thượng Đế là giòng huyết mạch hóa sinh, là nôi mọi sự sống, đến với nhân loại bằng một sức chuyển truyền thanh khí, thấp sáng ngọn đèn Thái Cực cho muôn đời và hướng dẫn Nhơn sanh hòa vào môi trường sống thiên nhiên. Tuy hôm nay có những hệ lụy cõi đời và toàn Đạo đang đứng trước những cơn điên loạn của quyền lực mà không phải sợ hãi, vì mọi sự ác không thể nào trường tồn lâu dài, một khi đau khổ đã đến lúc cạn kiệt thì sẽ có một sức mạnh phi thường xuất hiện tạo nên tương lai mới.

Và chính hôm nay toàn Đạo là những trang sử ghi lòng, chứng nhân của đời này đang trải qua chinh nghiêng

và có những bất khuất chưa bao giờ nao núng trước kẻ vô thần và chưa bao giờ làm tôi tớ cho bất cứ bàn môn tả đạo nào, mỗi thời đại chinh nghiêng Đạo ta vẫn sáng hơn như ngọc, như ngà và cao như Bắc Khuyết, người Tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh cũng chưa bao giờ thân phục dưới kẻ phản Đạo, đó là chất liệu nguyên lực sinh khí Cao Đài được nung đúc trong mỗi tín đồ.

Hôm nay bạn đọc có dịp cận kề tìm hiểu những chân dung Cao Đài tay trắng nhưng lại có một Thiên quyền phán xét chế độ, qua bản Hiến Chương Đỉnh Sứ [1997] do nhà nước Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam tạo ra thống khổ trên đất nước Việt Nam và người tín đồ Cao Đài gọi nhà nước đương trị hãy nhận mặt thực lòng đừng chạy trốn, bởi có lẽ hư thì nhận phán xét ắt sẽ nên và khi biết nhận thì lòng bao dung cũng không nở nào, đã làm người hãy suy nghĩ tận cùng vì một kiếp sinh khó thành và ta sống có bao lâu mà phải hủy diệt nhau, ta hãy thương nhau cho tận ý không nên sát phạt, nhưng đảng Cộng Sản cứ mãi gây ra tù hận! để cho khổ mọi người phải nhọc nhằn gõ cửa kêu cứu mọi nơi, tại sao đảng Cộng Sản không lấy lương tri để lòng soi sáng? mà vẫn mịt mù từng ấy then cài chốt khóa hỗn linh, như một bản Chương Chương Đỉnh Sứ [1997] đang gây ra mọi thảm thương, họ đã bác buộc tín đồ Cao Đài gục đầu lạy họ, vì vậy tận tâm hương người tín đồ không hề nao núng trước cảnh tục bi thương và chắc chắn không thể để cho phong ba thách thức mãi, Đạo Cao Đài đã báo hiệu thời điểm vô thần chuẩn bị hết số, chỉ cần lời đồng dục kêu gọi những ai vì dân tộc Việt Nam hãy đứng lên canh tân xứ sở và người tín đồ Cao Đài sẽ là sức mạnh chung sống hạnh phúc trong lòng dân

tộc Việt Nam. Trong thời gian qua tín đồ Cao Đài đồng dục tinh thần tín ngưỡng thì vô thần đã hèn mạt tìm mọi mưu kế đặng vùi dập Đức tin kính trọng của nhân loại, đó là điểm yếu của kẻ bị suy biến. Cộng Sản quên rằng người tín đồ Cao Đài thời nào cũng thế, vẫn sống trên niềm tin Thượng Đế và không bao giờ chết trước bạo lực.

Đạo đã truyền. Dân tộc Việt Nam không vì tự nhiên mà Đức Cao Đài xuất hiện, nay Đạo lưu truyền khắp mọi nơi vì tính vi diệu của tín ngưỡng Việt Nam, ai biết Đạo là sự lành sẽ đến, ai bồi đắp Đạo sẽ là bàn tay làm đẹp Việt Nam và cả thế giới, ngày nào vô thần chặn bước truyền giáo của Đạo đó chính là ngày bàn môn tả đạo cáo chung. Vô thần và bàn môn tả đạo ra tay vùi dập Đạo nhưng Đạo vẫn sáng, và truyền giáo mỗi lúc gia tăng đó là huyền diệu Đạo Cao Đài có mặt khắp mọi nơi năm châu bốn bể thế giới, đó là Đạo lực phi thường mà người Cộng Sản không thể nào ngăn cản nổi vì Thượng Đế thực hiện sức chuyển của Đạo. Chúng tôi có mấy lời nhắc nhở đảng Cộng Sản hãy bình tĩnh: *“Khi mở mắt thấy mình tay không, tham vọng cho nhiều cùng về cõi chết”*

Đạo lưu truyền nhờ có Đấng Cứu rỗi và nhơn sanh phúc lạc nhờ thương yêu, bởi thế Đạo chỉ duy bao dung và phụng sự tha nhân, không thù hờn, vì vậy đảng nhà nước Cộng Sản nên tiếp nhận một giây phút tinh linh thì sẽ rõ, đất nước Việt Nam không bao giờ chấp nhận sự ngự trị bền lâu của vô thần, đây là điều cần hiểu nhau để tâm biết và hãy về sống ung dung trong căn nhà Việt Nam phúc lạc.

Riêng hôm nay có vấn đề Hiến Chương Đỉnh Sứ [1997] do nhà nước Cộng Sản bức hiếp Đạo Cao Đài cho

nên tín đồ phải lên tiếng, mà 24 năm trôi qua dưới chế độ, người tín đồ Cao Đài luôn luôn trầm lặng, nhưng đến lúc gió bắt buộc cây lay cành có thể sẽ là hồng thủy, vì nhà nước Cộng Sản muốn gây khổ đủ điều cho Đạo Cao Đài, như Hiến Chương Đình Sừu [1997] nay đã trở thành một vang vọng thê lương cần chấm dứt và đây sẽ là một tập hợp nước mắt của thế gian, để tìm phương thức thăng thần hay một thử thách mới trên đối thoại có bao dung và tha thứ cho nhau, hay toàn Đạo tiếp tục ngửi mùi thuốc súng từ tay Cộng Sản nhả ra, cho nên chúng tôi biên tập thành một cuốn sách tựa đề [Hiến Chương Thê Lương] nhằm trực tiếp gửi đến nhà nước Cộng Sản Việt Nam, 378 đảng phái thế giới, 720 tổ chức phi chính phủ thế giới, 198 Quốc gia, cùng tổ chức Liên Hiệp Quốc và 42 Tôn Giáo nguyên thủy thế giới.

Lời đồng vọng này không tuyệt vọng và đây là điểm báo thức cuối cùng, toàn Đạo đặt niềm tin vào động lực lương tâm của nhân loại, để thấu hiểu tình huống đau khổ của dân tộc Việt Nam và người Đạo Cao Đài hiện nay.

Nam mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát

Xuân Paris 01/01/1999

Viết lời này từ quê hương Nhân Quyền

Huỳnh Tâm

Giông Sử Đạo Hôm Nay

GIÒNG LỊCH SỬ VÀ VĂN HIẾN HIỂN HÒA CỦA TỔ TIÊN LẠC VIỆT ĐÃ HƠN NĂM NGÀN NĂM LẬP QUỐC, để rồi ngày nay sau 24 năm (1975—1999) đất nước chạm phải cảnh bản cùng nghèo khó, do lớp người cộng sản sinh ra chế độ da bọc xương khô, nhưng chưa phải đến nỗi kinh hoàng bằng và đáng sợ vì trên thế giới còn hai dân tộc nghèo hơn xã hội chủ nghĩa Việt Nam, bởi vậy người cộng sản tự hào và hứa hẹn trong tương lai sẽ đưa Việt Nam đến tận cửa ngục trị nghèo cùng trái đất, một khi đảng cộng sản đạt mục đích nghèo cùng thì quốc gia Việt Nam cũng biến theo vì sự tan rã đạo đức và lòng tin không còn biên giới.

Kẻ cai trị dân bằng vũ khí cộng sản với biệt tài tẩy sạch trí tuệ, bởi vậy họ muốn trên đất nước này chỉ duy còn giữ lại yêu riêng đảng, một khi vô thần tạo ra sản phẩm máu trùng loài địa đơi thì dân phải lụy theo đảng cộng sản, như kẻ lụy thuốc phiện vậy và đời sống xã hội cộng sản không còn tính người, mất khả năng tự vấn lương tâm, suy nghĩ nhân bản và đạo đức.

Đã hơn 60 năm cộng sản Việt Nam chưa bao giờ biết nói tiếng yêu thương hay nhân nghĩa, họ thẳng trị và từ chối mọi đối thoại với toàn dân, họ không biết lắng nghe những vang vọng thê lương của tổ tiên dân tộc Việt Nam và họ phớt lờ trước sự khổ đau, rên siết qua sáu thập niên của toàn dân, vì đảng cộng sản chỉ duy ca tụng liên ban chủ nghĩa vô thần.

Để rồi nay quê cha đất tổ liên ban vô thần của họ chối bỏ mộng ảo đế quốc, đã vẫy tay chào lũ con điên cuồng chủ nghĩa xã hội Việt Nam, từ ấy đảng cộng sản Việt Nam cho ra đời những nghị quyết bất bình thường mang vết mưu chước quỷ ma khôn, để: “*Mượn màu sơn phấn đánh lừa con đen*” [Nguyễn Du] hầu duy trì vị trí chế độ duy quyền lợi, bỏ mặc đất nước Việt Nam đến ngày có thể diệt vong vô tổ quốc, nào họ có thương dân tộc Việt và cộng sản đã quyết định bán trắng sản nghiệp Tổ-Tiên Việt.

Nay nhân loại đã nhận diện trung thực bản thân mưu ma của đảng cộng sản cuồng tính và thù hờn mọi giai cấp, họ chỉ duy thực hiện mục đích chôn cây cong vòng cộng sản vào trí tuệ người dân Việt Nam để cai trị bằng khuôn đúc Nghị Quyết vô thần. Nay lịch sử Việt Nam cũng đang ghi trang chủ nghĩa sáng chói ăn mòn lòng dân để nuôi chế độ cộng sản.

Và nay sức chịu đựng đã cạn kiệt của người dân có Đạo Cao Đài, trên nỗi thống khổ trầm kha nhứt của đất nước Việt Nam, cùng tội đã đến lúc trong bữa cơm ăn không đủ no và thiếu dinh dưỡng, không áo mặc phơi xác trơ xương, Tín ngưỡng Việt Nam thuần túy nay nhà nước cấm đoán để thế vào đó bằng một hình thức tín cộng.

Nay đã 24 năm Tòa Thánh Tây Ninh phải sống trong tình trạng bi đát nhứt và chưa hề có trong lịch sử tín ngưỡng cổ kim của nhân loại, đảng Cộng Sản đã dùng thế tục để bức hiếp và thu hẹp Đạo Cao Đài cùng lúc dùng quyền lực ép thúc toàn dân Việt Nam phải chấp nhận thứ tín điều Cộng Sản làm tôn tôn giáo, đây là một Việt Nam tơi tả, không còn giá trị nhân bản và đạo đức, người dân hết sinh lực, đã bị hóa thân phơi xương cốt trong 10 cửa

đọa đày của Cộng Sản, thân phận làm người Việt Nam qua là bi ai cũng đến lúc hết chịu nổi, bởi đã vượt ngoài biên giới cần sống, đây cũng là một tề tập làm đổ vỡ tinh thần bao dung, vốn tính tha thứ nay không còn lòng nào để toàn dân tha thứ cho Cộng sản, nay người Cộng Sản chỉ còn một lối đi cuối cùng là về cội sinh thiện mỹ, để tiếp nhận phán xét từ lương tâm nhân loại đồng quyền Thượng Đế.

Lịch sử Đạo-đời nay đã nằm lòng như sanh và đến muôn đời sau vẫn nhớ Cộng sản bức hại đức tin và quyền sống con người, đến nay thời thế cũng đổi thay vì thế kỷ 21 đang chuyển vào hành trình mọi mặt tiến bộ không còn cho phép bất cứ ai bày ra và tiếp nhận cảnh thế lương, cùng lúc khác vọng đạo đức của mọi người cũng đang kêu gọi chung sống trên chân lý Công Bình.

24 năm im lìm của người tín đồ Cao Đài là một giai đoạn thử nghiệm khác vọng và nay những thâm lặng đã vũng tâm linh, cũng đến lúc thẳng đứng khổ và chỉ mong sao đất nước có một hơi thở trong lành để như sanh hướng về miền Đức tin rộng lớn và quyền sống tự do trong phúc lạc, mà không cần phải đấu tranh bằng vũ lực.

Những khác vọng này đã vang động chân thành, và không thất vọng bởi lòng người đã quyết định giá trị sống, nay chỉ còn thời gian thực hiện, như toàn Đạo của Tòa Thánh Tây Ninh đã phản đối một Hiến Chương Đỉnh Sứ số 10 QĐ/TGCP do nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam ban hành tại Hà Nội ngày 09 tháng 05 năm 1997.

Toàn Đạo xem Hiến Chương Đỉnh Sứ như một ác mộng, bởi nhà Cộng sản cho ra đời một quyết định sống

mái để bức tử Đạo Cao Đài. Thực tế đảng Cộng sản Việt Nam đã thách thức Tòa Thánh Tây Ninh trên 59 năm và đảng Cộng sản đã xây dựng được 42 cơ sở bàn môn tả đạo qua mô hình cướp Đạo, và ngày nay Đạo Cao Đài đã như một lao tù tín ngưỡng do bàn môn tả đạo cai trị dưới hình thức nhà nước Cộng sản, đây mới gọi là những khủng khiếp và đáng sợ nhứt từ cổ kim trên đất nước nghèo mọi thứ, chính Hiến Chương Đỉnh Sứ đã sinh ra những hệ quả khắc bạc, thê lương cho Đạo Cao Đài vốn chân lý Từ Bi, Bác Ái, Công Bình, quyền sống phúc lạc và tự do dân chủ nay gặp phải cảnh bị bất hạnh.

Ngày lịch sử 18/10/1926 Khai Đạo Cao Đài đã trở thành Hiến Chương Tôn Giáo hiện hữu, đến khi Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ khánh thành Tòa Thánh Tây Ninh, ngày 29 tháng 01 năm 1955 dưới thời Thủ Tướng Ngô Đình Diệm, như một xác định truyền giáo đã thành tựu trên nhiều phương diện, đến thời đệ nhị Cộng Hòa ngày 12 tháng 07 năm 1965 (Giáp Thìn) một lần nữa nền đệ nhị Cộng Hòa Việt Nam, công nhận Pháp Nhân và Hiến Chương theo Sắc Luật số 003/65, đó chỉ là một dữ kiện bổ túc cho sứ mệnh Đạo Cao Đài phụng sự tha nhân rộng rãi và chính thức Hiến Chương số 003/65 được công bố trước Công Pháp Quốc Tế, mà thời Pháp thuộc Đạo Cao Đài chưa thực hiện được.

Ngày nay (09/05/1997) Nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam thay vì bổ túc cho Hiến Chương số 003/65, để chứng minh một khởi sắc mới từ chính sách thương dân để hơn hẳn các chánh quyền trước đây, nhưng Nhà nước tính sơm sỡ không thực hiện được sự tín nhiệm của toàn dân, bởi những điều hay đẹp của các

chính quyền trước để lại. Nhà nước tự san bằng một dân tộc hiếu hòa thành bình địa như thời thượng cổ và nay thua cả miền sơn cước. Việt Nam nay vẫn còn trào lưu đập phá, vì thế dân tộc này đã hơn năm ngàn năm vẫn hiển không để lại một chứng tích sơ đồ lịch sử nào đáng kể cho hậu thế soi chung.

Đất nước Việt Nam thống nhất 1975 nhưng lòng dân không thống nhất, cho nên những đối kháng đang âm ỷ thành hình. Đất nước vẫn tiếp tục ngụp trong lớp điều tàn của tro bụi và nay cộng thêm một tình cảnh trở trêu mới do **bản Hiến Chương Đinh Sửu theo luật sơn lâm, cấp phát cho Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh và lập thành Hội Đồng Chương Quản một danh hiệu thương mại tồi tệ.**

Người Tín đồ Cao Đài tự đặt thành vấn đề, Hiến Chương Đinh Sửu [1997] sao mang mặt sỗn sơ biệt dị khác thường, từ chữ đầu trang cho đến các khoản, chương, điều, mục, thấy khó lòng nên chúng tôi tạm gọi đây là bản Hiến Chương Trâu Bò [Đinh-Sửu].

Giá trị Hiến Chương Đinh Sửu tự nó là bánh lái theo ý đảng, hầu độc quyền điều hướng khái niệm đức tín mơ hồ và tạo ra môi trường bất đồng Tín ngưỡng, nhằm xiết chặt Tôn giáo vào Mặt Trận Tổ Quốc [Tổ chức ngoại vi của đảng Cộng Sản Việt Nam], phân tán khu vực địa dư truyền giáo và cắt đứt mọi liên giao Đạo sự.

Hiến Chương Đinh Sửu cho ta nhận diện được khối óc suy nghĩ hạn hẹp của nhà nước cộng sản, vì họ muốn cản trở sứ mệnh thương yêu truyền giảng Đức tin Cao Đài phụng sự tha nhân.

Hiến Chương Đính Sữu tự nó nói lên tính thô bạo thiếu bao dung, bởi nhà nước cứu mang bệnh tưởng chiếm đoạt linh hồn nắm gọn lãnh đạo Đức tin Cao Đài để sung dụng công quả nhơn sanh vào túi đảng phi đạo.

Về tâm xa của Hiến Chương Đính Sữu sẽ là một hệ lụy không lường trước được với sức công phá mãnh liệt ảnh hưởng đến thê lương của đồng sinh, sự tổng thương này sẽ đến làm băng hoại trầm trọng cho đất nước Việt Nam, bởi đảng và nhà nước Việt Nam cố ý tạo ra một phương thức tự sát giữa người với người, họ tạo ra sự chết mà không tái tạo được sự sống, nói cho cùng Hiến Chương Đính Sữu là thành tựu của đảng Cộng Sản đã kiểm soát được Đức tin Cao Đài, nhưng họ chưa nhận ra hậu quả phán xét vô hình, bởi chính trong Hiến Chương Đính Sữu có một điều hệ trọng dành riêng cho hậu Cộng Sản, đó là cộng sản trừng phạt Cộng Sản và Cộng Sản không tha thứ cộng sản.

Lúc ấy Tín hữu Cao Đài thực hiện lòng bao dung sẵn có, và xây lại căn nhà Đạo-Đời từ hoang tàn đổ nát để chứng minh Đạo vì chân lý tất cả đồng sinh trong tình Huynh-Đệ.

Việt Nam đã 22 năm hòa bình nhưng toàn dân và nhà nước không chung sống, điều này thể hiện qua Hiến Chương Đính Sữu (1997), như một công phá chính thức được công bố và mọi bi ai cay đắng đang khởi đầu cháy ngấm ngấm thấu xương, nay Đảng và Nhà nước tự xem mình chiến thắng dân tộc Việt Nam để tạo ra một mô hình độc trị xã hội nghèo khó, bất công, tham nhũng, duy quyền, duy lợi và buôn lậu tài sản quốc gia.

Đảng cộng sản tuy chiến thắng nhưng bỏ lỡ nhiều

cơ may tình tự dân tộc và phát triển đất nước, vì tính ngạo mạng say đắm kỹ thuật hành hạ giai cấp, họ cai trị bằng bạo lực chưa bao giờ biết ray rức trước một đất nước hoàn toàn thiếu sinh lực, họ xây dựng một xã hội nhiều mâu thuẫn để sát phạt lẫn nhau và họ tự hào đây là tình cao thượng, thực ra đây là một Đảng và Nhà nước lừng danh dục quyền.

Hiến Chương Đính Sứ là một thứ bệnh lợm giọng kiểm soát Đức tin, nào họ có hay đó chỉ là phần ngoài vỏ tạm của Đạo Cao Đài, cái đích thực vị trí của Đại Đạo là bức tường linh hồn im lặng vẫn âm ỷ phát sinh Ngôi Tối Thượng trong lòng nhân loại.

Nhân đây chúng tôi xin truyền loan tín hiệu:

Đảng cộng sản chuẩn bị hóa kiếp quy ma, lịch sử Việt Nam đang dành riêng một nghĩa trang phán xét rất trịnh trọng cho triều đại hại dân, và xin người có trách nhiệm quyền hành Hiến Chương Đính Sứ hãy dừng lại mọi sát phạt đừng để trang sử Đạo và người đời quyền rủa.

Hỡi lương tâm hãy lắng nghe dòng âm vang thê lương của Tín hữu Cao Đài và cả dân tộc Việt Nam rờng rã 22 năm kêu thấu trời xanh nay đang báo ứng.

Hiến Chương Đính Sứ tàn bạo nhưng chưa phải là một sức mạnh để khai tử Đạo Cao Đài và dân tộc Việt Nam, bởi ngoài đời sống bình thường còn có sự trường tồn, độc tài hay đảng trị chỉ là chế độ của thời gian, rồi những bạo lực cũng đến ngày nhường bước cho loài người đi lên.

Đạo ta đã dạy “*Đạo Hu Vô miễn trường, mọi mặt sống sinh hóa bình thường, chế độ nay còn mai mất, Đạo vẫn chân lý ấy thứ tha và bao dung*”.

Tín hữu Cao Đài xin gửi đến những ai có trách nhiệm làm băng hoại Đức tin, hãy nhận nơi đây đôi điều suy nghĩ cho đời bớt thê lương.

Và để nhớ lại ngày 15/10/1926 Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ công bố khai Đạo, lập Thánh Địa, Tòa Thánh tại tỉnh Tây Ninh dưới thời Pháp thuộc.

Nhà nước đương thời suy tưởng và sợ hãi rằng đây là một tổ chức chính trị cản trở sự đồ hộ của họ, nên Pháp thuộc không ngần ngại ra sức bôi tro trét trấu và sáng tạo một gông để xiềng xích Đạo Cao Đài, đến 1954 thời Pháp thuộc đã thoảng qua giấc ác mộng và Đại Đạo vẫn tiếp tục sứ mạng truyền giáo vào lộ trình của 700.000 năm lẻ.

Đại Đạo tự nhiên thành từ lòng dân tộc Việt Nam vẫn phát triển và lịch sử Đạo-Đời đã trải qua 72 năm, với bao nhiêu biến đổi thăng trầm của đất nước qua nhiều chế độ không thương dân và ngày nay có thêm chế độ Cộng Sản tái diễn sự hành hạ người dân Việt Nam khốc liệt hơn các chế độ trước.

CƠ ĐẠO THỨ THÁNH

Nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam chủ trị phá hoại tư tưởng và quyền sống con người, hạ nhục dân để phục tùng nhà nước. 22 năm [1975—1997] dưới chế độ toàn trị bằng những trị số dân không quyền và luật pháp, như Pháp Nhân số 10/TGCP và Hiến Chương Đỉnh Sứu [1997] cấp phát cho Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh, ấn ký tại Hà Nội ngày 09 tháng 05 năm 1997 là một điển hình.

Từ trang khởi đầu cho Hiến Chương như một mệnh

lệnh [Ban Tôn Giáo Chính Phủ số 10 QĐ/TGCP]. Để họ khẩn định quyền lực và đánh giá trị người dân quá thấp, nếu không nói là thất học hay dưới trình độ hiểu biết, bởi Nhà nước thật sự cai trị với chính sách chà xát, ghét bỏ dân và quét sạch quyền sống con người, trong đó có quyền Tín ngưỡng không bằng một Ban Tôn Giáo Chánh Phủ, bởi thế Thủ Tướng Chánh Phủ không bận lòng ấn ký vào văn bản giao ước giữa chế độ với toàn dân.

Nhà nước không ấn định mẫu mực đối xử dân trên tinh thần nhân đức, họ không thiết tha xây dựng đất nước bằng văn kiện hay lời hứa chân thật và nếu có chăng đó chỉ là lời ru em bởi nhà nước xem những giao ước với dân là điều không giá trị.

Việt Nam có quốc hội cũng như không vì toàn dân chưa bao giờ được hưởng quyền công dân, sự có mặt của quốc hội chỉ để làm tay cảnh vườn đảng, quốc hội trên giấy chưa làm ra một luật nào để dân nhờ và thủ tướng chính phủ cũng chưa bao giờ xét nét điều hay lẽ phải và ích nước lợi dân từ quốc hội chuyển sang. Thủ tướng với chức năng ấn ký ban hành mọi sắc luật và trách nhiệm bảo đảm tiến trình luật pháp đến dân an, nhứt là ban hành Hiến Chương Tôn Giáo có sự trịnh trọng và ưu ái của Thủ Thượng Chánh Phủ, để thể hiện tình dân và đảng, thủ tướng phải thân chinh trao cho dân một Hiến chương giá trị truyền thống huyền linh của dân tộc, để chứng tỏ chế độ và dân là những thành tố đồng thuận xây dựng nhân sinh, mỗi dân thân của Thủ tướng tác động đến sự thịnh trị.

Hiến Chương Đính Sừu đủ để toàn dân hiểu ý, chủ tâm chính phủ đương quyền có lối chơi riêng là biến Tôn

giáo Cao Đài thành ngoại vi chính trị và vô trách nhiệm với dân vì ban hành Hiến Chương không công báo, niêm yết và lưu trữ tư liệu vào văn khố quốc gia.

Hiến Chương 97 trở thành mệnh lệnh của [Ban Tôn Giáo] đây là mục tiêu xuất chiêu số rất hiểm độc của đảng, tương đương trao quyền cho thuộc cấp nhằm lập công xây sự nghiệp cho chế độ.

Nhà nước hiểu rất tường tận nội vụ Hiến Chương 97, bởi mỗi tuần lễ đều có họp giao ban các cấp chính quyền nhằm trao đổi, tham khảo và báo cáo tình hình hành động từng giờ của đảng tại địa phương, như vậy Hiến Chương hiện mệnh lệnh của giả tâm, thiếu chân thực và khinh miệt người dân như những tiếng loa rao mớ gỗ thớt “*Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc*” nay thành đất nước tối như mực và lời đảng chỉ còn để lừa với dân, đảng không còn gì để gọi là thực từ năm 1945 đến nay [1997] khổ cho đất nước này đã bị hành hạ và sát phạt nhiều thập niên, Đạo Cao Đài ngày nay vẫn còn chảy máu suốt từ Nam ra Bắc và trong ký ức còn âm ỷ đè ép và nghẹn ngào.

Sau 52 năm người cộng sản bạo lực đã thành tựu sách lược vùi dập con dân, họ sống kinh nghiệm rành rọt phương châm lừa dối để thắng, thực hiện ngoạn mục những nghệ thuật và phương pháp tinh vi làm tê liệt trí tuệ và suy nhược thể xác không còn so sánh vươn lên, xác hồn người dân thành con múa rối để đảng và nhà nước kêu dâu dặt đó.

Hoàn cảnh này bắt buộc lương tri người dân phải cất tiếng tự tồn và tự đặt ra những vấn đề cần yếu cho ngày mai, người Tín hữu Cao Đài cũng sống vì mục đích yêu Đạo thương Đời mà đốt lên ánh sáng trí tuệ trong

bình tĩnh để lựa chọn con đường đi đến hành động thiết thực, lấy qui luật lịch sử dân tộc làm qui luật đấu tranh thời đại, bạo lực đảng cộng sản sẽ cáo chung một khi toàn dân đồng nhứt vùng dậy và không cản trở nào ngăn nổi lòng uất hận tràn bờ.

Bất bạo động sẽ là phương thức đấu tranh, cơn gió lốc này sẽ thổi chế độ cộng sản vào quá khứ, bất bạo động là một vũ khí siêu nhiên đã có sẵn trên tay của mọi người dân.

Chúng ta đã biết bước khởi đầu đấu tranh nào cũng lắm gay go, như Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh trước kia, đã để lại cho hôm nay một lịch sử thành đạt nhờ tinh thần dân chủ Đức tin, dám đứng trước áp bức của Pháp thuộc, lấy ngày lịch sử khai Đạo 15 tháng 10 năm 1926 [Bính Dần] tại Chùa Từ Lâm Tự, Gò Kén tỉnh Tây Ninh, để công bố Đạo truyền loan chân lý Từ Bi, Bác Ái, Công Bình và tin mừng cứu rỗi đem phúc lạc đến Nhơn sanh, đó là ngày bất bạo động lịch sử Đức tin Cao Đài sáng chói đời đời.

Đến nay thuyền Đạo-Đời đang trôi vào dòng chảy chinh nghiêng, Đạo-Đời bị bạo lực Nghị quyết, Hiến Chương của Ban Tôn Giáo, theo mệnh lệnh của đảng và nhà nước về việc công nhận tư cách pháp nhân cho tổ chức [Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh].

Ban Tôn Giáo Chánh Phủ đã quyết định loại trừ và đóng cửa Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh. Từ nay nhà nước tổ chức phương thức cai trị mới trong Đạo Cao Đài và biến đổi thành chi phái Cao Đài Tây Ninh do các ông từ-làng cai quản, được đảng chỉ bảo làm nội ứng trong Đạo và Mặt Trận Tổ Quốc Đỏ hướng dẫn thành lập tổ chức [Hội Đồng Chương Quản Cao Đài

Tây Ninh làm ngoại vi chính trị do đảng cộng sản lãnh đạo.

Đảng và nhà nước Việt Nam quyết định chà xát Đạo Cao Đài theo đề xuất bản báo cáo chính trị của Bí Thư Tỉnh Ủy Tây Ninh Nguyễn Văn Rốp [N.V.Rốp nguyên là Tín đồ Chi phái Cao Đài Tiên Thiên]: “*Đạo Cao Đài Tây Ninh vài thập niên nữa sẽ tan rã*”. Bản báo cáo này được Trung Ương Đảng hài lòng và kể từ nay Đảng Cộng Sản Việt Nam chiếm đoạt Tòa Thánh Tây Ninh tự do hành động bóp méo vo tròn, cùng lúc đảng chủ mưu tiêu diệt Đạo Cao Đài qua nhiều hình thức và tránh né mọi trách nhiệm trước tòa án lương tâm hay hình sự quốc tế.

700.000 năm tới của Đạo Cao Đài đó là tương lai và hôm nay Đạo đang nhận thách đố đã vài thập niên, Đạo sẽ tơi tả dưới báo cáo chính trị của Nguyễn Văn Rốp, tuy những vấn đề thách đố có làm Đạo đau đớn nhưng không làm lòng Đạo nao núng, dù có ra sức triệt tiêu Đức tin đến đâu nữa thì chức ma khôn vẫn không thành công, bày ra thủ đoạn cho lắm cũng không thể nào duy trì địa vị của đảng cộng sản trong Đức tin Cao Đài được, vì ma không ở cảnh vi diệu, làm khổ Đạo cho lắm cũng bằng thừa.

Đảng cộng sản đã có ma Cao Đài Hiệp Nhứt và Tổng Hội Cao Đài do Cao Triều Phát lãnh đạo, để phản THẦY bán Huynh, Tỷ, Đệ, Muội cho đảng cộng sản Việt Nam, cuối cùng Cao Triều Phát chẳng nên thân, được đảng cộng sản yêu thương tặng cho ông một lọ thuốc độc tự gyven sinh^[1].

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh xưa

[1] ông Nguyễn Văn Rốp muốn biết tư liệu này hãy liên lạc với Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu, để biết rõ mọi chi tiết các văn kiện và lối chết của Cao Triều Phát.

nay không tham gia vào những tổ chức của Cao Triều Phát và các Chi Phái vì để **bảo thủ Tân Kinh Thiên Đạo & Thế Đạo, Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và Đạo Luật đúng với truyền thống Đức Cao Đài hằng truyền răn**, do đó ngày nay họ [Đảng và nhà nước Việt Nam] có dịp ra sức truy bức, tẩy xóa Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh và họ tiếp theo chân Cao Triều Phát cho ra một dạng Hội Đồng Chương Quản kiểm soát Tòa Thánh Tây Ninh, đây là chiến lược của đảng Cộng Sản đang thực hiện, họ sử dụng nhóm HĐCQCĐTN để làm nơi trú ẩn cho ngày họa biến của hậu Cộng Sản, họ tưởng tượng nơi nầy sẽ là một mật khu tránh chết khi công lý gọi mời.

Nói bi ai lớn nhất hiện nay, **mỗi Tín hữu hãy đốt lên ánh sáng trí tuệ để đứng trước tình hình mới**, *nếu vì lo sợ sự bài tiết mồ hôi lạnh để chạy trốn hay chối Đạo điều đó không nên trong lúc nầy, dù rằng nhà nước cộng sản công bố Hiến Chương Đình Sứ [1997] để róc hết nạc vạt đến xương và cắt ống tủy, nhưng Đạo của Đức Chí Tôn vẫn trên miên trường, chỉ cần mở tâm hương để đón ánh sáng cứu độ đến với mọi Tín đồ và không vì tiếc rẻ một kiếp sinh để rồi chào thua cuộc khảo thí nầy. Đạo ta xưa nay chủ yếu bao dung, họ lại thù hờn đó là điều thường tình của cảnh trầm luân, Đạo thẳng khổ bởi trong cơn thử thách khúc khuỷu mà thành.*

Từ khi Nhứt Kỳ Phổ Độ đến Nhị Kỳ Phổ Độ và ngày nay Tam Kỳ Phổ Độ vẫn ở trên khảo thí đó và Đạo ta đã biết bàn môn tả đạo nào có thương Đại Đạo bao giờ, nay chúng ta hãy xem những nghị định lăm chằm dưới đây, tự nó đã mang tính lý luận bừa bãi không giá trị, kẻ thiếu khôn ngoan mới chủ trương suy tôn bất hành những nghị

quyết và nghị định như sau:

- 1 – Số 69/HĐBT ngày 21 tháng 03 năm 1991.
- 2 – Số 37/CP ngày 04 tháng 06 năm 1993.
- 3 – Số 80/72 HĐCQ-VT ngày 08 tháng 04 năm 1997.
- 4 – Số 64/CV-UB ngày 22 tháng 04 năm 1997.
- 5 – Số 68/NC ngày 30 tháng 3 năm 1996”.

Đó là những bóng ma phá sản nghiệp và linh hồn Đạo. Nội dung những nghị định chứa mệnh lệnh cấm chế mọi mặt sống của toàn dân, cho ta nhận diện rõ đáy lòng của họ muốn nâng cao những Nghị quyết thành tuyên cáo, Việt Nam khánh tận.

“Sau những cánh cửa mở, một không khí đàn áp bên trong” [1992—1997].

“Derrière les portes ouvertes du Vietnam, un climat de répression interne”.

Để so sánh chiều sâu bản Hiến Chương Định SỬ từ luận ngữ dạy đời, và cũng là dịp mở rộng trang sử của bản Hiến Chương 003/65 ban hành ngày 12/07/1965 dưới thời Đệ nhị Cộng Hòa Việt Nam. Nhằm tham khảo những biệt dị về quyền công dân và luật pháp hiện hành hầu tìm đích thực dấu ấn giá trị Đạo-Đời ngày xưa và hôm nay.

Dưới thời Chủ Tịch Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc Gia công nhận Pháp Nhân Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh và cả một Thánh Địa rộng 40 cây số, chiếu theo những căn bản qui định luật pháp như sau:

- 1 – Ước pháp ngày 19 tháng 06 năm 1965.
- 2 – Số 03-QLVNCH/QĐ ngày 14 tháng 6 năm 1965.
- 3 – Số 001 CT/LĐQG/SL ngày 19 tháng 6 năm 1965.

4 – Dự số 6 ngày 03 tháng 4 năm 1965.

5 – Biểu quyết của Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc Gia.

Bản Hiến Chương 003/65 cho ta thấy Đạo-Đời cùng chăm sóc giá trị quyền sống con người dưới chế độ dân chủ.

Bản Hiến Chương 97 thì hiện rõ sự cai trị của chế độ và những qui định thi hành luật pháp, tuy có một Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh, nhưng bên trong bàn tay của đảng và nhà nước xuyên suốt nắm tất cả để biến tướng Đạo Cao Đài thành tổ chức kéo màng cho đảng độc trị hát.

*Cũng ở hai bản Hiến Chương này chúng ta mở ra tầm chiêm nghiệm Đạo trong Đời dưới hai chế độ **một dân chủ hợp hiến và một cường quyền vi hiến**:*

➔ A – Chính thể Cộng Hòa Việt Nam, ban Pháp-nhân cho Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh số 003/65 ngày 12/07/1965 trong qui định luật pháp tín ngưỡng hợp hiến, bởi trước khi ban hành Pháp nhân cho dân, chính quyền phải tôn trọng tiếng nói và nguyện vọng thiết thực của dân, từ đó tính quảng uyên mọi liên hệ mở ra các cuộc đại hội, điều trần, hội thảo, tham khảo, tiếp xúc v.v...

Như chúng tôi đã biết:

Lưỡng Viện Quốc Hội thay mặt toàn dân làm dự thảo Ước-Pháp với chính quyền, đến khi hoàn chỉnh Ước Pháp, Chính phủ mở đại hội mời toàn dân tham khảo Ước pháp.

Lưỡng Viện Quốc Hội và Hành Pháp biểu quyết sắc luật, từ đó chiếu theo các khoản luật pháp ấn định

ban hành.

Tổng Thống cầm quyền phủ quyết để sửa đổi Ước Pháp cho phù hợp nguyện vọng của dân và ấn ký ban hành Pháp Nhân, xem như Ước Pháp hợp hiến có luật pháp bảo đảm giá trị vĩnh viễn.

Ước Pháp thành hình từ những văn kiện căn bản vì mục đích Đạo Cao Đài trên Đạo sự theo khuôn phép Tân Kinh Thiên Đạo & Thế Đạo, Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, Đạo Luật. Pháp Nhân Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh là sự cần thiết cho công cuộc Phổ độ và thời gian lịch sử cơ Đạo cho phép hoàn thành sứ mạng của mình. Cuộc vận động toàn nhơn sanh khởi phát vì trách nhiệm phổ độ liên đới pháp định của Đạo-Đời, Đạo vận dụng nguyên tắc dân chủ lập những văn kiện từ Đại Hội Hội Thánh, Thượng Hội, Hội Nhơn Sanh, Trấn Đạo, Châu Đạo, Tộc Đạo, Hương Đạo, điều trần, tham luận, hội thảo, tham khảo và tiếp xúc toàn nhơn sanh Đạo-Đời, đó là Hiến Chương giá Trị thuyết đối của 003/65 cấp ngày 12/07/1965.

[Các văn kiện trên nay vẫn còn lưu trữ tại Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu như:

- Đại Hội Hội Thánh, Đại Hội Thượng Hội, Đại Hội Nhơn Sanh, tham khảo cấp Trấn, Châu, Tộc, Hương Đạo.
- Thượng Nghị Sĩ Hồng Sơn Đông điều trần trước Thượng Viện.
- Phối Sư Thượng Vinh Thanh điều trần trước Quốc Hội và thay mặt Đạo tham khảo Ước pháp trước Ủy Ban Hành Pháp Quốc Gia.

- Cựu Quốc Trưởng Phan Khắc Sửu và Phối Sư Thượng Vinh Thanh thay mặt Toàn Đạo hội kiến Chủ Tịch Hành Pháp Trung Ương.
- Luật Sư Đoàn, Giáo sư Đại Học, hội thảo, tham luận, thuyết trình và truyền thông.
- Đại hội Đạo-Đời trước khi ban hành Pháp Nhân.
- Ngày tiếp nhận Pháp-Nhân, Chủ Tịch Hành Pháp Quốc Gia [Tổng Thống] thay mặt Chính phủ và các bộ phủ, Thượng Viện và Quốc hội, trân trọng ký vào 24 chính bản Pháp Nhân và Hiến Chương tại Cung Đạo, Tòa Thánh Tây Ninh. Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh lưu 12 bản và Chính phủ Cộng Hòa Việt Nam lưu 12 bản cùng lúc Đạo và Chính phủ thông tri, công báo, niêm yết cho các cơ quan Đạo-Đời toàn quốc đồng biết sự kiện Ước Pháp, lưu trữ Hiến Chương vào văn khố quốc gia và trách nhiệm chính phủ công bố Hiến Chương 003/65 cho cả thế giới ghi nhận vào Công Pháp Quốc Tế.

➔ **B** – Chính quyền Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, ngày nay ban Hiến Chương Đỉnh Sửu như một tự sinh ác nghiệp, bởi Chính quyền tự thân biến khẩu ra ý ban Pháp Nhân cho một tổ chức [Cao Đài Tây Ninh], không thông qua luật pháp Nhà nước đã qui định.

Tại sao Đảng và Nhà nước phải hành động qua mặt Đạo-Đời?, không cần phán quyết của luật pháp và ai cũng nhận diện Hiến Chương Đỉnh Sửu 1997, là kế hoạch chiếm đoạt Tòa Thánh Tây Ninh, Hiến Chương này dành riêng cho một nhóm người Cao Đài Tây Ninh. Chứng tỏ một điên rồ, cuồng bạo thành hình trong Đạo Cao Đài đang chấp chờn tham vọng hốt lấy tâm linh.

Pháp nhân Đinh Sửu [1997] mang khí cốt gian đảng, hợp mưu chiếm đoạt quyền sở hữu tinh thần của Đạo-Đời, bởi họ chưa nhận luật tự nhiên cảnh cáo, từ đời này có vay nợ thì cũng phải chấp nhận trả nợ, ngày đó cộng sản sẽ cáo chung, Pháp Nhân Đinh Sửu [1997] cũng không còn giá trị vì qui luật là thế, tờ kế ước lậu như Hiến Chương Đinh Sửu [1997] màu mè gian lận sẽ bị sa thải, và đại ác nào cũng bị lịch sử quyền rửa.

Riêng Hiến Chương 003/65 ngày 12/07/1965 thì sao?, dĩ nhiên là không có một biểu quyết nào để sửa đổi các khoản và điều lệ trong thời gian này [1997]. **Đảng và nhà nước đang làm khổ Đạo và kế ly gián Đạo-Đời, nhưng không dám công bố hủy bỏ Hiến Chương 003/65, dầu có gan góc lừa đảo như Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh cũng không dám công bố đung vào Hiến Chương 003/65, vì đây là vùng [Công Pháp Quốc Tế] họ phải tránh. Về phần Đạo đây là điểm đứng bên vững của toàn thể Nhơn sanh, nhưng mỗi Tín hữu phải biết đặt mình trên Hiến Chương 003/65 và mục đích chung của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh.**

Hiến Chương 003/65 vẫn tự tồn và giá trị đời-đời, mai này đảng và nhà nước cộng sản không còn, thì Hiến Chương Đinh Sửu 1997 cũng phải theo cha mẹ đẻ, để nhường không gian cho ***Hiến Chương 003/65 tiếp tục thực hiện tình sống thương yêu và bao dung, đó mới chính thực Đạo quảng uyên và trường tồn.***

Trong Hiến Chương Đinh Sửu có 3 Nghị định của đảng nhà nước, và 2 của mặt trận tổ quốc, ban tôn giáo chánh phủ là những đồng mưu lập cỗ bày tiệc cho HĐCQ Cao Đài Tây Ninh để bức hiếp Đạo, những nội dung các

ngộ định và ngộ quyết trong Hiến Chương Đính Sứ không có điều khoản đất sống nào dành riêng cho người dân được một phần đất tự do quyền phát biểu và bày tỏ nguyện vọng, Hiến Chương Đính Sứ soạn thảo từ nòng thuốc súng, từ tiếng rú tiện nghi lao-cải bất ma phải dạ, để khuất phục tín hữu Cao Đài thuần khiết không bao giờ khiếp nhược.

Tín hữu Cao Đài sợ chi cái mảnh vụn cõi đời này, im lặng không phải là thua cuộc, im lặng để tổng kết sự thành tựu truyền thống dân chủ đã hằng bùng sáng trong lịch sử Đạo Cao Đài, Đạo sẽ cùng Việt Tộc vào thời điểm không hẹn trước và sự hiên ngang đứng thẳng để trả lời với độc trị.

Những ngộ định trong Hiến Chương Đính Sứ đã tỏ bày hết tự lòng của bản thân ác đảng vi hiến luật đời, tính đảng và nhà nước xưa nay vẫn thế không thay đổi, nếu có thay đổi đó chỉ là chiếc áo mới và lời nói trên môi để che lấp những sự kiện chứa đựng lừa đảo, còn chính thực lòng tim gan đảng cộng sản vẫn nguyên trạng, họ chưa bao giờ có lời ước-pháp nào đối với dân và họ luôn luôn coi toàn dân như con tôi tớ không công.

Việt Nam hãy còn lâu mới có phương pháp trị liệu tim gan cộng sản, nếu người dân Việt Nam sớm thức tỉnh có thể đem lại cho đất nước này khả quan hơn, bằng không cảnh bi ai, lầm than và cùng kiệt sẽ diễn ra khốc liệt, vì cuộc chạy đua kinh tế sẽ nghiền nát dân tộc nào chậm tiến, người dân Việt Nam hãy chính mình sống còn để soi rọi cho đất nước bùng sáng, chớ đừng mong nhờ vả hy vọng đảng và nhà nước đem lại hạnh phúc cho dân.

Tham vọng của đảng cộng sản là cầm tù dân tộc

Việt Nam để cai trị đời đời, bắt Tôn giáo làm con tin để cầm chân nhuệ khí tinh thần và bôi tro trét trắng nhục mạ Tôn giáo để đánh lừa dân xa lánh môi trường phúc lạc, họ xiết chặt dân không chỗ tựa lưng lịch sử, tức nhiên là không nổi dậy để chống đảng cộng sản, nếu có một nhóm nhỏ nổi dậy họ ra tay đối phó không khó vì người dân đã hết sinh lực, nhuệ khí và không có một tổ chức chính trị nào để đảng cộng sản đáng gờm, đã bao lâu họ thẳng thắn khinh miệt nhân dân Việt Nam, đó là điều đáng đặt thành vấn đề, để chứng minh những điều đảng và nhà nước mặt sát lịch sử dân tộc và tôn giáo là hai nơi người dân gần gũi như:

Đảng cộng sản bắt Đạo Cao Đài phải đổi tên cái họ, từ một Tôn giáo uy tín Phương Đông có Tòa Thánh đặt tại tỉnh Tây Ninh [Tòa Thánh Tây Ninh], nay đổi thành tổ chức Hội Đồng Chương Quán Cao Đài Tây Ninh [Quyết định số 10-QĐ/TGCP ngày 09/05/1997], như vậy cụm từ ngữ “*tổ chức Giáo Hội*” với hàm ý đảng cộng sản lãnh đạo trên nhiều tổ chức Giáo hội khác, trực thuộc một Giáo hội Trung Ương Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam và Ban Tôn giáo Chính Phủ, những thành viên trong tổ chức Giáo Hội là con chiên của đảng cộng sản, đảng cộng sản sẽ thay Trời độ Thế. Quả là một bất hạnh cho Đạo Cao Đài và dân tộc Việt Nam gặp phải thời cuộc đảo điên của chế độ.

Những điều quyết định trong Hiến Chương Đình Sứ lộ tính kẻ hung người ác bất thường. Thông qua 4 điều trói buộc, ở điều 1 trói buộc tổ chức Giáo Hội Cao Đài Tây Ninh phải là con chiên của đảng, trung kiên bám trụ ăn mòn Đạo đức, đảng qui định khuôn khổ và giới

hạng tâm hoạt động của HĐCQ như một ban thường trực dưới sự chỉ bảo của nhà nước.

Đảng Cộng Sản trở thành quyền lực tuyệt đối đứng trên tổ chức Giáo Hội Cao Đài Tây Ninh gọi là Hội Thánh. **Hội Thánh này làm ra những quyền định và luật công cử là một điển hình, để đảng viên nhóm đạo vô thần của Cao Triều Phát, Nguyễn Văn Rốp xuất hiện trong nền Đại Đạo qua cửa ngõ cầu phong, cầu thăng bởi đây là thiên đường đảng trị Cao Đài.** Điều lệ cầu phong, cầu thăng, công cử đó chỉ là một hình thức láo lếu che mắt thế gian. Đảng không bao giờ chấp nhận đơn công cử, cầu phong, cầu thăng bởi Tín đồ Cao Đài thuần khiết.

Đảng cũng là vỏ áo bọc thân HĐCQ, và trao quyền khai trừ những Tín Hữu vì Đạo.

Đảng cộng sản khôi hài chơi bài 3 lá, mảnh lối kẻ gian khi được ăn ván lập ra chiến lược khoanh vùng tín ngưỡng, xóa Cơ Bút trừ trắng Đạo Cao Đài “*Đến một lúc nào đó sẽ tiêu vong*”, theo lời của Nguyễn Văn Rốp báo cáo trước trung ương đảng ngày 27/05/1996. Đảng cộng sản chính thức công bố sống ngoài tình đồng sinh và không vì dân tộc Việt Nam, đảng phải sống nhờ chơi tráo trở, ẩn loát ra 3 bản Hiến Chương Đinh Sửu [1997] với nội dung biệt dị khác thường.

□ **Bản Thứ Nhứt:** Là một dự thảo Hiến Chương, nhưng chính nó là một công phá Đạo Cao Đài, gồm 9 chương, 36 điều, đính kèm điều lệ cầu phong cầu thăng do đảng lập ra để quản lý Đạo Cao Đài, ngoài ra còn có một bản kế hoạch hành động của đảng và nhà nước, bản này tối mật hiện lưu hành trên tay nhà nước và Hội Đồng Chương

Quản chi là nhằm bảo sai thực hiện những mật kết tiêu diệt Đạo Cao Đài, gọi là bản mật Hiến Chương hành động của quyền lực Hội Đồng Chương Quản, bản thứ nhứt là mật lệnh của cấp trung ương.

□ **Bản Thứ Hai:** Cũng như bản thứ nhứt nhưng không đính kèm bản kế hoạch hành động của đảng và nhà nước, do Vũ Gia Tham ký tên, đây là bản Hiến Chương qui định quyền hạn của Mật Trận Tổ Quốc và Ban Tôn Giáo tỉnh Tây Ninh trong Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh.

Bản Hiến Chương này cho phép Mật Trận Tổ Quốc, Ban Tôn Giáo và Hội Đồng Chương Quản lập thành mối liên kết để ăn mòn Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh, trên tay họ có kế hoạch đoạn tiêu và diệt trừ Tín hữu Cao Đài thuần khiết, để đảng và nhà nước được quyền sinh sôi nảy nở trong Đạo Cao Đài.

Đảng và nhà nước tạo ra một mô hình hòa bình quái lạ, mở để phát triển đất nước lại đóng gong kèm xiết chặt tư duy, diệt trừ mật sống trước khi phát triển kinh tế, như Hiến Chương Đinh Sửu mở cửa cướp đạo là một ngạo nghệ nhìn dân không đối thoại và ăn thua đủ để dập tắt mật sống của dân không còn hồi sinh.

□ **Bản Thứ Ba:** Hiến Chương Đinh Sửu 1997 cũng có 12 chương và 27 điều, ấn loát theo nội dung bản Hiến Chương 003/65 dưới thời Đệ nhị Cộng Hòa Việt Nam, để đánh lừa Tín đồ Cao Đài và quốc tế.

Từ hình thức trình bày và nội dung như na ná đây là một lối chơi độc chước để làm gì? Tại sao phải hành động như vậy? đảng và nhà nước chiến thắng nhân dân

mà tráo trở như thế ư!, không khác nào kẻ ăn cướp la lớn tôi đang hành đạo. Chế độ thường quảng cáo nay mở mai đóng để làm gì? Ban hành Hiến Chương giả cho dân phải chằng cũng chỉ là tính gian phi để khoe khoang lừa đảo thế giới, hầu biết đảng anh hùng cai trị con dân phục tùng nhứt thế giới nhờ vũ khí như Hiến Chương Đình Sứ.

Hiến Chương Đình Sứ và hậu quả những quyết định, Điều 1: Đảng cộng sản mưu ma chước khôn, nhưng không lọt khỏi lưới Trời, vì trong điều 1 chính là mã tấu phơ đầu kẻ chủ mưu Hiến Chương Đình Sứ [1997].

“Trong khuôn khổ pháp luật của nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam” có những gì? Thực ra pháp luật hiện thời không có giá trị, chính đảng đã xác nhận luật pháp như thối rã trước khi ban hành cho dân hưởng.

Riêng ngày 05/04/1997 Đảng và Nhà nước thông qua Hiến Chương và điều lệ cầu phong, cầu thăng. Ngày nầy nhà nước công bố Mặt Trận Tổ Quốc chiến thắng, tiệc khao được tổ chức tại Ủy Ban Nhân Dân Tỉnh Tây Ninh vào lúc 20 giờ, trong đêm khao mừng chiến thắng, có sự hiện diện Hồ Ngọc Thơ và Nguyễn Thành Tâm cùng nâng ly.

Trong điều 1 nầy cho biết kiến trúc pháp luật bông lung, không thiết thực xây dựng Đạo-Đời, vì nó là bản thể của thao túng và phù phiếm, ở điều nầy tuy Đạo khổ nhưng có lưới Trời che chở Đạo vẫn không chết, nhưng Đời tơi tả theo từng lúc hành động của đảng và nhà nước.

Xin quý Ngài hãy thấy nước mắt của Đạo-Đời đang chảy và những ai còn lương thiện có trách nhiệm Hiến Chương 1997, trong quyết định của điều 1, đừng để giờ

phán xét sẽ đến, hồi tâm đã muộn, lắm lỡ một kiếp sinh.

Trước cảnh sinh linh tan tác, Đạo khổ, chắc chắn ngày cộng sản tha hóa cũng không xa, hồi Chúc sắc theo cộng sản còn lương tâm hay các Chi phái từng qua cầu nhân nghĩa tự động cởi áo mào hãy đứng về Chánh Đạo và tìm sức sống cho quyền Đạo, tin tưởng vào sự thư thái bao dung của Chúc sắc đã từng bị án tử của HĐCCQ khai trừ trước và sau, cùng Chúc sắc bảo thủ Chơn Truyền đồng tâm dắt dìu Tín hữu chuẩn bị thủ quyền Đạo.

Tham khảo trên giá trị của Hiến Chương 003/65 ở điều 1 như sau:

“Sắc Luật:

Điều thứ nhất: –Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ được phép hoạt động trên toàn lãnh thổ Việt Nam”.

Điều này cho phép mở ra môi trường qui nhứt Đại Đạo, Hiến Chương ban hành không phân biệt Tòa Thánh Tây Ninh và Chi phái, mở đầu điều khoản không ấn định biên giới địa danh và lãnh thổ, mọi giao lưu của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đặt trên giá trị lịch sử tín ngưỡng và phổ độ nhân loại.

Hiến Chương 003/65 cũng tạo ra không gian rộng lớn cho mỗi Chi phái Cao Đài đồng quyền truyền giáo trên toàn lãnh thổ Việt Nam và hòa nhập vào cộng đồng nhân loại.

Năm 1975 đất nước Việt Nam đã thống nhứt, toàn dân Nam-Bắc có dịp so sánh sự cai trị của hai chế độ trước và sau, để nhận diện cho đúng đảng và vô tư, chúng ta mượn hai bản Hiến Chương 003/65 Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh và Hiến Chương Định Sửu 10/97 của HĐCCQ

Cao Đài Tây Ninh, làm một hình dung cho những khác biệt trên bình diện quyền lực cai trị và trật tự xã hội, cũng như giá trị phổ cập về tự do dân chủ, nhân quyền. Có so sánh mới tìm nguyên gốc thủ phạm Hiến Chương Đỉnh Sứ làm đất nước suy đồi Đạo đức và tác động xã hội điều linh.

Theo Hiến Chương Đỉnh Sứ. nghị quyết điều 2: Nhà nước chấp nhận cho 52 thành viên của đảng, đối tượng và cảm tình đảng thành lập cơ quan thường trực [gọi là Hội Đồng Chương Quản], trên thực tế đây là 52 cai ngục giữ trên 3.000.000 tù nhân Tôn giáo, lao tù không vách tường và bản án cũng không danh tên, đảng và nhà nước đã điểm được danh bộ tù nhân, bởi trên trán của mỗi Tín hữu Cao Đài đều bị áp chế của HĐCQ làm dấu thánh điểm mặt, chỉ cần gọi tù nhân ban cho một Đạo Lịnh là rơi vào lao tù hay mất mạng sống.

Tại sao có 52 thành viên mà không hơn con số ấn định? Bởi để dễ điền vào chỗ trống, mỗi khi có thành viên tuổi gần đất xa trời hay khuất bóng và nếu có người không yêu đảng thì khai trừ, đó là kế hoạch nhỏ từng nhíp cầu có tính toán, về phần nhân sự bổ sung đã có một danh sách trong túi dết của ông mật vụ Nguyễn Văn Rốp, sự kỳ lạ trong danh sách này lại có tên 10 người đội lớp Đạo đang hoạt động ở hải ngoại với danh nghĩa Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, họ thường về Việt Nam tham dự Đại Hội Cao Đài do Phổ Thông Giáo Lý tổ chức, và họ báo cáo những sinh hoạt Cao Đài hải ngoại.

Chúng ta muốn biết họ là ai hãy đọc chiều sâu phương thức viết bài có chỉ dẫn, trên các mặt báo của Phổ Thông Giáo Lý và những Chi phái thường đề cập đến Cao Triều

Phát, Nguyễn Phan Long do nhóm Tôn giáo Mặt Trận Tổ Quốc và Ban Tôn Giáo hải ngoại lãnh đạo, cũng trong tài liệu mật của Nguyễn Văn Rớt đề nghị đảng cộng sản cử chi phái Tiên Thiên cầm châu chạy hiệu Cao Đài Tây Ninh, như vậy Tín hữu Cao Đài thuần khiết Tòa Thánh Tây Ninh bị loại ra khỏi Cao Đài Tây Ninh một ngày không xa.

Đảng cộng sản đang lập kế mưu cho Hội Đồng Cường Quản bán thẻ bài Lễ Sanh và Hiến Tài với giá trên 4.000.000 đồng, ưu tiên cho các chi phái và sau đó đảng viên nào muốn chuyển cơ quan. Vô thần không sợ hậu quả của ngày cáo chung, cho nên Hội Đồng Chương Quản tự do như một tạp hóa mua bán và sang nhượng áo mào, tạo thành biển hiệu bàn môn tả đạo cùng bề.

Hậu quả vô lường mai nầy sẽ đến với Hội Đồng Chương Quản và 36 chi phái lớn nhỏ theo gánh hàng rông về chiều trôi qua khe nước, họ để lại cho Đạo những tha hóa rác rưởi và lại một lần nữa Tín hữu tâm hương vì Đạo tiếp tục khử trừc bóng ma ác đảng để Thánh địa và Tòa Thánh đón khởi Đức tin khẩn cấp Đại Hội Nhơn Sanh giữ gìn giếng mối đạo bên vũng.

❖ **Tham khảo và trích điều thứ 2 của bản Hiến Chương 003/65, để đối chiếu với điều 2 của bản Hiến Chương Đỉnh Sửu 97 như sau:**

“Hiến Chương 003/65 và Sắc luật:

Điều thứ 2: Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ có tư cách pháp nhân được quyền sở hữu, thủ đắc, tạo mãi hoặc chuyển nhượng những động sản và bất động sản cần thiết để đoạt mục đích của Giáo Hội.

Những bất động sản đó gồm có Tòa Thánh và những Thánh Thất, Tịnh Thất, trụ sở và các cơ sở hoạt động văn hóa xã hội”.

Như vậy điều thứ 2, của Hiến Chương 003/65 cung cấp cho Đạo Cao Đài một tầm thước rộng lớn về mặt quản trị tư hữu, văn hóa, xã hội, tài chánh và tự do phát triển toàn diện.

Từ đó lấy mực thước của các khoản, điều trong Hiến Chương Đỉnh Sứu để so sánh đạo đức chế độ và hành động quyền lực cộng sản, để điểm qua phương thức vận dụng cai trị ta hiểu được tập đoàn tham vọng không vì phụng sự dân tộc. Chúng ta vì chân thực lương tâm đặt trước vấn đề hoàn cảnh đất nước bi đát như hôm nay, để hiểu những luận ngữ của quyết định điều 2 trong Hiến Chương 97 làm điển hình rút ra từ lời để nhận diện hành động của đảng cộng sản Việt Nam.

Đảng và nhà nước cộng sản âm mưu bung xung lợi dụng Đạo-Đời để che đậy những kế hoạch tiêu diệt trí tuệ và sức sống toàn dân, tập đoàn đảng cộng sản tham vọng sở hữu chủ đời sống lẫn tâm hồn của dân, họ thi hành chính sách cá nhân của đảng để áp đặt trên đất nước Việt Nam, họ tiêu diệt mọi giai cấp và đập phá lịch sử xã hội không cộng sản, họ chiến thắng để cướp quyền con người, như chúng ta đã sống 22 năm dưới chế độ diêm vương tuyệt mệnh [1975-1997].

Trái lại chế độ Đệ nhị Cộng Hòa Việt Nam, [1955-1975] người dân được thỏa mái trên nhiều mặt sống, truyền thống đạo đức có khuyến khích như tự do tín ngưỡng, về xã hội tương đối dân chủ như đi lại, phát biểu ý kiến và nguyện vọng đời sống kinh tế, chính trị, giáo dục, lập

hội, đảng phái v.v...

Chế độ Cộng Hòa Việt Nam với chính sách dân chủ và pháp luật làm nền tảng thực hiện quyền sống của dân có rõ ràng, tạo ra mối liên quan giữa chính quyền và dân, mọi nỗ lực thực sự đặt mình vào công cuộc xây dựng đất nước, ngoài ra chính quyền còn tạo ra mọi giao lưu để toàn dân tiếp cận thế giới bên ngoài.

Dưới chế độ Cộng Hòa Việt Nam tuy chưa phải tự do toàn diện, nhưng ít nhất nó có mối liên quan đời sống chân thành với dân, hơn hẳn chế độ cộng sản rất nhiều mặt, sau 1975 người dân mới biết ĐCSVN là gian đảng như:

Quyết định, điều 3 của Hiến Chương 97:

Nhà nước để ra điều 3 để kiểm soát toàn diện Đạo Cao Đài dưới dạng chi phái Hội Đồng Chương Quân Cao Đài Tây Ninh và đấng Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh hiện nay ra khỏi không gian truyền thống, ở điều 3 cho phép nội bộ đảng hiểu theo nghĩa ngầm, từ đây Đạo Cao Đài do đảng quản lý toàn bộ và Hội Đồng Chương Quân đương thời chỉ là tay chân thừa hành, đặt dưới quyền địa phương của MTTQ, BTG và chủ tịch ủy ban nhân dân tỉnh.

Như vậy từ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh đến tận Đạo địa phương đã được quyết định điều 3 chính thức tuyên bố kiểm soát tất cả mọi mặt Đạo Cao Đài, không một miếng đậu hủ nào lọt khỏi lưới cộng sản và nhà nước khởi đầu cho cuộc tung hoành cướp Đạo, tạo tan hoang cho Đời.

Quyết định, điều 3 đã xác nhận quyền đảng cộng sản, bắt dân phải thích nghi những gì đảng cộng sản suy nghĩ

và làm, đảng chôn vùi mọi nguyện vọng và đập toàn dân ngã xuống, đảng quay lưng tình người để ngăn chặn sự tiến hóa vì đảng nhân cách của kẻ thủ thuật độc quyền cai trị.

Quyền đảng trên hết không thỏa thuận bất cứ ai và họ cũng chưa bao giờ lập kế ước nào với dân trên tinh thần chân thực, bởi đảng ràng buộc người dân hóa thành con đảng và không còn tính con dân của một đất nước Việt Nam.

Quyết định, điều 3 tự nó là cường quyền như điều hâu muốn hù gà và Hội Đồng Chương Quản cũng không hổ thẹn làm bấy tội. Chánh quyền thì như động chứa, HĐCQ thì làm kẻ sở Khanh tất cả cùng đồng lừa rủ nhau phá thuần phong mỹ tục Đạo-Đời, nếu Tín hữu Cao Đài lên tiếng thì đảng mê sảng không phân biệt được chính tà, cho nên trước nhất là dập chết bỏ rồi tính sau, bởi thế lương dân mới chết trước nỗi oan uổng và không pháp luật nào che chở.

Quyết định, điều 3 cho phép cường hào ác đảng thay ma lộng hành, độc đoán sử lý tự do để đạt lợi cho cá nhân của đảng viên, quyết định, điều 3 chưa ráo mực tức thì đã có hằng bao nhân mạng phải vào tù, bỏ xác và rất nhiều nội vụ đã gây ra tội lỗi ở địa phương.

Ai là người có trách nhiệm trong giai đoạn lịch sử này?, và hằng hà kháng nghị gửi đến đảng cộng sản nhưng không bao giờ được trả lời.

Đảng cộng sản mạnh thực đứng trước tình thế xã hội điều linh đạo đức suy đồi và kinh tế nghèo khó, thế mà đảng vẫn còn tự hào, để ra nghị định 31/CP và 52/CP chụp đầu dân. Quyết nghị này thách thức lòng dân, bởi

đảng cầm chắc trên tay có công an, lao tù và kế hoạch mò tôm. Hai nghị định trên trả lời thẳng với dân và theo lời tham khảo quyết định từ trong đảng ông Võ Văn Kiệt nói rằng: *“Dân có cái đích gì mà đòi hỏi dân chủ, áo không có để mặc, cơm không có để ăn, tất đất không có để ở mà cày, nhà máy cũng không nốt. Đảng đã bán tài sản ông cha của dân cho ngoại quốc hết rồi, từ đây dân phải sống để lấy thân khô cày trả nợ cho đảng, vì đảng cách mạng đã giải phóng cả đất nước này, đó là điều dân được may mắn hạnh phúc, từ đây dân hãy nghe đảng loan truyền quyết định để thực hiện những điều gì đảng muốn, tốt nhất dân phải cảm mến để coi đảng thiêng liêng như Thượng đế, Chúa hay Phật cũng được, và nhớ đừng để đảng lôi đình thì cả nước như lũ ra thây khôn mớ”*.

Đảng cộng sản đứng trên lưng dân và coi trời đất Việt Nam không linh thiên chi cả, kẻ bướng bỉnh chưa hết số cho nên kêu ngạo được ngày nào vui ngày đó để mai này hậu cộng sản không kêu ngạo được.

Quyết định, điều 4 của Hiến Chương 97:

“Quyết định này có hiệu lực kể từ ngày ký”.

Tất cả văn bản nào cũng có câu này đó là qui luật bình thường trên văn kiện của những quốc gia tự do, dân chủ, nhưng đối với đảng và nhà nước VN thì lại có một ngụ ý trái ngược lối suy nghĩ của người chân thực, nếu rộng suy cho cùng mới nhận diện trong quyết định của điều 4 là như thế này:

“Quyết định giải tán Đạo Cao Đài kể từ ngày Hiến Chương 97 có hiệu lực”.

Có rất nhiều người tâm lương thiện, kể cả trí thức

và những quốc gia tự do cũng phải lắm lớn, mỗi khi đảng và nhà nước đứng trước sự kiện thối nát thường chạy bỏ trách nhiệm đổ tội cho thuộc cấp để cứu chúa và đối mặt với dân, cùng lúc ấy đảng và nhà nước hứa với dân qua lời xuôi, sau đó đảng hành động ngược chiều ngoạn mục hơn để tiêu diệt và áp đảo sự đối mặt vừa qua, đó là chiến thuật bảo vệ đảng cộng sản xưa nay vẫn sử dụng lối chơi tráo trở trước những sự kiện đã đặt rồi.

Đảng và nhà nước ra quyết định điều 4 là cho ra đời một mô hình đảng sống trong Đạo và siết chặt Chơn Giáo mở rộng Phạm giáo.

Nếu như Tín hữu Cao Đài ngày ngất xuôi theo lời hứa “*quyết định này có hiệu lực kể từ ngày ký*” đó là một trận cướp Đạo thành công, nếu như Tín hữu Cao Đài phản kháng thì sẽ mất hồn linh trước khi nhắm mắt!.

Trong quyết định điều 4 mỗi Tín hữu Cao Đài chúng ta phải tự sáng để giải toả và mong thuyền Đạo bớt thê thảm, tuy sóng gió bão táp vô lường mà biết chèo và lái thì thuyền Đạo không đến nỗi bị đắm giữa biển khơi.

Quyết định, điều 4 rất ngổ ngộ, nhà nước ban cho nhân dân một Hiến Chương quan trọng mà không ghi chú luật căn bản hành chánh, như vậy tự bản Hiến Chương Đỉnh Sứ 97 hiện ra bóng ma dật dờ, Nhà nước phơì bày quyền ác đảng hù người Đạo. Bản Hiến Chương Đỉnh Sứ 97 của nhà nước rùng rú, cũng không có thị thực nhân chứng, các điều khoản này không có trong luật dân sự Việt Nam, đó là tự ý nhà nước quyết định thay quyền vũ khí, như vậy đảng cộng sản chà đạp đất nước Việt Nam và phỉ bán coi thường Đạo Cao Đài.

Đảng và nhà nước tự bày cái không linh hồn trong Pháp Nhân cho Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh, nay như đã ngã men chua không còn hiệu lực, Hiến Chương Đỉnh Sứ 97, được xem như bản trát lao tù, nói cho cùng nó giá trị với ai trên tay có thuốc súng bảo sao dân phải làm vậy mới sống.

Hiến Chương này do: “*Q. Trưởng Ban Vũ Gia Tham, ký tên và đóng dấu*”.

Người dân hiền như đất vẫn không chịu nổi lối chơi trịch thượng của đảng cộng sản Việt Nam, nhà nước không công nhận quyền Tín ngưỡng của dân nên mới để cho một quyền hạn rất nhỏ như Vũ Gia Tham ký tên, đảng xem dân theo Đạo Cao Đài không đáng mặt cho Thủ Thượng chánh phủ trịnh trọng ký tên và đóng dấu, quả là sự hành hạ và bắt buộc con dân phải cúi mặt xuống vũng bùn đen, họ coi thường sinh hoạt tinh thần của dân đến độ thảm thương này sao?

Thực chất bản Hiến Chương 97 là xác chết hồn ma của Đạo lệnh số 01, Thông báo 34-TB/IW, nghị định 96, vào bản báo cáo chính trị của Nguyễn Văn Rốp, nay có 4 quyết định trong Hiến Chương Đỉnh Sứ làm mặt vật sống cản trở công trình phổ độ của Đạo Cao Đài và họ cho ra Hiến Chương 97 như một vùng cấm địa không một ai vượt qua được, nếu phải va chạm thuốc súng sẽ nổ, ổ khóa lao tù vướng vào thân và vòng số tám điệu vào cái tạo tặn miền đất mới.

Ngày nay đảng cộng sản đã lái thuyền Đạo Cao Đài đi ngược dòng nhân loại và họ là kẻ thắng nói gì cũng đúng, nếu một mặt Đạo phát biểu bảo họ làm sai và đòi hỏi nguyện vọng quyền được sống tự do tín ngưỡng thì

đảng cộng sản mở nhà tù, lao cải sẽ nghiền nát tằm từng thớ thịt và thuốc súng tẩm thành thân ma.

Ông Vũ Gia Tham ký tên đóng dấu Hiến Chương vô chủ, đứng trên hành chánh và luật pháp, để suy nghĩ bình thường cũng nhận diện được Hiến Chương này hoàn toàn vô giá trị, vì tự nó đã là chứng bệnh mất hồn linh, cho nên Hiến Chương không niêm yết theo luật hành chánh, cuối Hiến Chương không ghi chú người gửi thì cũng không nơi nhận hầu để lưu trữ hồ sơ Cao Đài, vì chính nó làm ra mới sợ hậu ác khi cộng sản cáo chung.

Hiến Chương không ánh sáng cho nên nó rộng tay xác phạt Tín đồ Cao Đài, trong sự dẫn độn ấy nó lại ra khôn, bởi học được nhiều kiểu cách hóa độ người dân lương thiện thành xác chết không mồi.

Những khoản điều còn lại đảng cộng sản cố tình sao y bốn cũ [Hiến Chương 003/65] nhằm để mị dân, che lấp mục đích tham vọng quyền lợi của đảng, đảng không bao giờ chấp nhận Tín đồ Đạo Cao Đài thực hiện các điều khoản trong Hiến Chương, nếu không phải thông qua 4 nghị quyết trên.

Trái tim của đảng cộng sản nằm dài trong 4 nghị quyết của Hiến Chương Cao Đài, tự nó thành bệnh chướng khí độc, ung thư xã hội Việt Nam, ai là khoa học gia hãy giải phẫu trái tim trong thối thây, giúp nhân dân Việt có tia sáng hy vọng và tiếng nói thề thào yếu sức nhưng còn tồn tại được!

Riêng những khoản và điều trong Hiến Chương 97, chúng tôi xin nhường lời phát biểu và phán xét trung thực vô tư nhứt của toàn Đạo trong nước và Tín hữu Cao

Đài khắp thế giới, cũng dịp này để nhân loại nhận diện sự thực Đức tin Cao Đài Phương Đông đang đứng trước áp bức bởi chế độ cộng sản Việt Nam.

Chiến Lược Quản Lý Tâm Linh

Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh thi hành mệnh lệnh bức hiệp Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh, trước và sau Hiến Chương Định Sử [1997] Đảng nhà nước cộng sản phát động chiến dịch yêu nước vô thần theo mẫu xác ma Cao Triều Phát, như Cao Đài Đại Đạo Liên Đoàn 1936, Liên Hòa Tổng Hội 1937, Cơ Quan Cao Đài Hiệp Nhứt 1945, Cơ Quan Cao Đài Quy Nhứt 1952 và Cơ Quan Cao Đài Thống Nhứt 1953 đây là những tổ chức Cao Đài ngoại vi của Việt Minh và Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam.

– Nguyễn Văn Rốp cũng ở trong những tổ chức trên, nguyên là tín đồ Cao Đài chi phái Tiên Thiên [Việt Minh] cùng thời dưới trướng Cao Triều Phát, nay là Bí Thư Tỉnh Ủy Tây Ninh, đảng Cộng Sản đưa ông về tỉnh Tây Ninh để thực hiện những gì đảng muốn và ông là người của đảng hài lòng như sau:

1 – Bản báo cáo số 01-KH/TU ngày 27/05/1996.

2 – Kế hoạch diệt Đạo Cao Đài báo cáo trước đại hội đảng cộng sản trung ương 1997.

Nay Nguyễn Văn Rốp nguyên là Thứ Trưởng Bộ Nội Vụ, hứa trước đảng thực hiện nốt phần cuối của kế hoạch, ông nhờ vận dụng ma chước tiêu diệt Đạo Cao Đài, lập kế mưu để đảng cộng sản chiếm đoạt Tòa Thánh Tây Ninh và quản lý tâm linh tín đồ, từ bản thân ông đã

tích lũy tính vô thân và có công diệt Đạo nên ông ngoi lên Bộ Nội Vụ thoải mái.

Đảng cộng sản khuyến khích những ai muốn thành đạt phải yêu Hồng bỏ Đức, giết người để lên lon đó là bản năng của duy quyền mà Nguyễn Văn Rốp đã leo đèo vào mục tiêu.

10/12/1996 Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam ra thông báo số 414/TB-TGCP chỉ đạo cho Ban Tôn Giáo trên 26 tỉnh-thành triệu tập Tín hữu Cao Đài và chọn lọc danh sách thành phần nhân sự để thực hiện thông báo, chỉ tiêu Đại Hội Tín Đồ Cao Đài cấp cơ sở 400 người cho mỗi tỉnh, mỗi Thánh Thất địa phương tuyển chọn 15 đến 25 đại biểu tham dự, Ban Tôn Giáo các tỉnh yểm trợ vật chất và di chuyển mỗi đại biểu cùng nhận một khoản sinh hoạt phí 100 ngàn đồng, Đại Hội qui định không được phát biểu và trả lời vì đã có tiền nhét cứng miệng, trong Đại Hội không được tham khảo Hiến Chương và đặt vấn đề nguyện vọng hay ý kiến, cuối tháng 3 năm 1997 tổng kết Đại Hội Tín Đồ Cao Đài cấp cơ sở, báo cáo cho Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam để chuẩn bị Đại Hội Cao Đài cấp Trung Ương.

Tại Tòa Thánh Tây Ninh, Phối Sư Thượng Thơ Thanh và Giáo Sư Thượng Tám Thanh nỗ lực vận động phá đạo để thành lập Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh danh sách 30 vị, đệ trình lên Trưởng Ban Tôn Giáo Trung Ương xin hợp thức hóa, và hứa thực hiện những gì đảng muốn!, ông Vũ Gia Tham ký tờ chấp thuận cho phép HĐCQ theo kế sách mưu toan, chia ra làm 4 Giáo đoàn đi xuống 26 tỉnh thành của 2 miền Trung và Nam thuyết phục Tín đồ hợp thức hóa quyền hành Đạo

của Hội Đồng Chương Quán Phàm Giáo như sau:

1 – Giáo đoàn HĐCQCĐTN đến miền Tây ngày 07/03/1997: Do Giáo Sư Thái Y Thanh làm Trưởng đoàn, Giáo Hữu Ngọc Có Thanh Phó đoàn, Lê Sanh Ngọc Quế Thanh Thư ký đoàn cùng các C/B Đảng tháp tùng chỉ đạo.

Khởi đầu lộ trình Giáo đoàn đến Châu Đạo Long An đã bị một thách thức lớn vì Giáo đoàn quá trang bị nặng nề lối cư sử bề trên cường điệu quyền thế không xem Nhơn sanh ra gì, tạo ra những phần nộ trong buổi Đại Hội vốn Nhơn sanh đã không đồng thuận trên mọi vấn đề hành Đạo của Hội Đồng Chương Quán Cao Đài Tây Ninh Giáo đoàn đến Tiền Giang tạo ra một bước phần uất mới, Châu Đạo Tiền Giang không tiếp đón và Nhơn sanh tẩy chay cuộc Đại Hội, nội vụ đều do thái độ khiêu khích của Lê Sanh Ngọc Quế Thanh.

Giáo đoàn đến các tỉnh còn lại cũng không đem về cho Hội Đồng Chương Quán Cao Đài Tây Ninh một thành tựu nào đáng ghi vào lịch sử truyền giáo ở thời kỳ huy hoàng quyền đạo vô thần.

2 – Giáo đoàn HĐCQCĐTN đến miền Đông ngày 07/03/1997: Do Giáo Sư Ngọc Tấn Thanh làm Trưởng đoàn và kiêm Hội Đồng Nhân Dân Tỉnh Tây Ninh cùng các C/B Đảng tháp tùng chỉ đạo.

Lộ trình rêu rao của ông ở các tỉnh miền Đông cũng không sáng sủa gì, bị Nhơn sanh phản đối lối hành Đạo của Hội Đồng Chương Quán trong các buổi Đại Hội cấp cơ sở, khi ông đến Châu Đạo Đồng Nai, Nhơn sanh từ chối không tiếp đón và tẩy chay Đại Hội dù cho chánh quyền tỉnh Đồng Nai ra sức bức bách Nhơn sanh, tại tỉnh

Đồng Nai ông để lộ hình tà thuật lấy Đạo tạo duy quyền.

3 – Giáo đoàn HĐCQCĐTN đến miền Trung ngày 10/03/1997: Do Cải Trạng Lê Minh Khuyên làm Trưởng đoàn, Giáo Hữu Thái Văn Thanh Phó đoàn, Đầu Phòng Văn Nguyễn Tu Thư ký đoàn và các cấp C/B Đảng tháp tùng liên lạc địa phương và chỉ đạo.

Theo kế sách Giáo đoàn lấy chặn Bình Định làm quả dăng Đảng, trên hành trình Giáo đoàn rất phấn kích, nhưng khi đến Châu Đạo Bình Định thì gặp phải một hoàn cảnh trái ngược ý Đảng và suy nghĩ trong hành động của HĐCQCĐTN.

Nhơn sanh ở đây không công nhận Giáo đoàn và tư cách Đảng trong Đạo, thế là Giáo đoàn không được tiếp đãi phải trôi theo chợ đời ngủ trên xe thay vì Châu Đạo, Giáo đoàn cũng được dịp thưởng ngoạn phong cảnh dòng sông lịch sử Lệ Giang [Trà Khúc] một thời Tín Đồ Cao Đài bất khuất, một bài học giáo đầu tuồng hát bội và bài chòi miền Truảng làm lễ chào biệt Giáo đoàn.

Giáo đoàn lên đường ra Đà Nẵng cũng bị Châu Đạo từ chối không công nhận và Nhơn sanh ở đây cực độ phản uất phản đối Giáo đoàn ma, Giáo đoàn liền ra đoãn đao khỉ hủ cọp, nhờ C/b đảng liên lạc Mặt Trận Tổ Quốc và Ban Tôn Giáo Đà Nẵng làm áp lực triệu tập Tín Đồ Cao Đài tham dự Đại Hội cấp cơ sở, để các ông rao bán sản phẩm Hiến Chương.

Cuộc Đại Hội mở đầu bằng thuốc súng thay cho tiếng chào cao hơn mâm cỗ, lần này Giáo đoàn thành công rực rỡ, nhưng không được Châu Đạo Đà Nẵng tiếp đón ăn ở v.v...

Giáo đoàn tiếp tục lộ trình ra Bình Trị Thiên, khi Giáo đoàn đến Huế cũng gặp hoàn cảnh như Bình Định và Đà Nẵng, nhưng khá hơn vì lấy kinh nghiệm Đà Nẵng áp dụng cho Huế.

4 – Giáo đoàn Sài Gòn Chợ Lớn và Gia Định họp ngày 05/03/1997:

Cũng do Giáo Sư Thái Y Thanh cầm sổ chọn người hung kẻ ác để tham dự Đại Hội cấp cơ sở và họp bất thường tại văn phòng Mặt Trận Tổ Quốc 55 Mạc Đĩnh Chi Quận I. T/P Hồ Chí Minh.

Giáo đoàn nảy tạo ra chỉ số bất thường lòng phần nộ ai oán, như Lê Sanh Ngọc Quế Thanh sẽ được Mặt Trận Tổ Quốc ân ban chứng chỉ có công với Đảng.

Phiên họp bất thường ngày 14/01/1997 phân định Đạo đời sôi nổi, có 24 Thánh Thất và 60 Chức sắc, Chức việc tham dự. ông Đỗ Quốc Dân nguyên Phó Ban Tôn Giáo T/P. HCM, nhận thông báo của HĐCQ yêu cầu phổ biến việc “*cấm xử dụng Cơ Bút, Hiến Chương sẽ được Đảng và Nhà nước sẽ cấp trong nay mai nhưng chỉ còn 2 cấp, với danh xưng mới là Hội Đồng Chuông Quân Cao Đài Tây Ninh*”.

Nhân dịp này ông Đỗ Quốc Dân tuyên bố: “*Một ngày gần đây sẽ đề nghị cho Thừa Sứ Lê Quang Tấn rời khỏi Thánh Thất Sài Gòn, để trở về quận 10 và ông cũng cho biết Thừa Sứ Lê Quang Tấn không đủ tiêu chuẩn để cử tham dự Đại Hội Hội Thánh Tây Ninh, cũng như Thừa Sứ Lê Quang Tấn có tội nặng là tự làm huy hiệu cổ Hộ Pháp trong ngày lễ kỷ niệm Hoàng Khai Đại Đạo năm thứ 71 và tiếp khách ngoại quốc đưa về viếng thăm Đền Thánh Tòa*

Thánh Tây Ninh, nhất là tiếp phái đoàn Nhật Bản Giáo [Omoto] mà không trình báo với Chánh quyền”.

Hành động tuyển chọn trên hoàn toàn không hợp lệ đối với Đạo Cao Đài bởi không mang tính dân chủ do Tín đồ bầu cử theo thông lệ của chánh trị Đạo.

Đạo sự nội bộ của Cao Đài chánh quyền cố xía vào phá thối, như nội vụ của Ngài Thừa Sứ Lê Quang Tấn không sai pháp luật, thế mà Nhà nước và Đảng vẫn xeo nạy ra để hài như bị phạm tội, nếu bức hiếp qui tội như trên thì người dân không thể nào sống nổi!

Nếu Đảng Nhà nước có hay thì nên xeo nạy Trung Quốc trước Liên Hiệp Quốc về vụ dời cột mốc lấy đất biên giới Việt Nam, vùng đảo Hoàng Sa và Trường Sa thế mới gọi Đảng hay, còn hải cảng Cam Ranh cho không Liên Xô sao không xeo nạy để lấy lại, Đảng tự do liên lạc người ngoại quốc bán đất, bán rừng, bán dân làm nô lệ cho nước ngoài lại cho là Đảng ưu tú.

Toàn dân tuy không nói ra được lời nhưng đã biết Đảng và Nhà nước ta tài ba xuất chúng hành hạ và bức bách người dân, khi Đảng và Nhà nước có dịp gặp ông lỗ mũi cao là cong lưng vái lạy xối xả không còn giữ được tư cách người Việt Nam, nếu như mai nầy nhân loại có phán xét thì nhớ ngợi khen Ngài Thừa Sứ Lê Quang Tấn thực tâm vì Đạo và quyền rủa Đảng Nhà nước với đầy ma.

28/02/97 [Đinh Sửu] Tại hội trường Thống Nhất, Nội Ô Tòa Thánh. Nhà nước và Hội Đồng Chương Quản soạn thảo một hợp đồng xóa Đạo xây Đồi thê lương. Mở ra Đại Hội Đại Biểu Cao Đài Tây Ninh, đảng Cộng Sản làm chủ nhân ông kiêm tài xế, ông Phối Sư Thượng Thơ

Thanh và Giáo Sư Thượng Tám Thanh là kẻ lê xe có nhiệm vụ tải sản phẩm vô thần vào Tòa Thánh và kiểm soát Tín đồ Cao Đài như sau:

7 giờ 15 phút. Ban tổ chức 30 vị tiếp rước ĐCS và HĐCQ vào hội trường.

8 giờ Ban Tổ Chức giới thiệu những tư liệu bức bách Đạo Cao Đài và Chúc sắc hôm nay chuẩn bị tiếp nhận những sản phẩm độc dục như:

– 01/03/1979 [Kỷ Mùi] Đạo Lệnh số 01/ĐL. Nhà nước VN.

– 11/11/1987 Nghị quyết 277/HĐBT. Nhà nước VN.

– 14/11/1992 Thông báo 34-TB/TW [BBT]. Ban Bí Thư Trung Ương Đảng ban hành mệnh lệnh xét hồ sơ Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh để qui định thành chi phái và quản lý Tòa Thánh Tây Ninh.

– 15/02/1996 Công văn 66-DV/TW. Dân Vận Trung Ương.

– 27/05/1996 số 01/KH/TU. Kế hoạch Tỉnh Ủy Tây Ninh Nguyễn Văn Rốp, để ra phương thức thực hiện mệnh lệnh triệt hạ Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

– 29/05/1997 số 42-QĐ/TU. Quyết định Tỉnh Ủy Tây Ninh, thành lập ban chỉ đạo thực hiện Thông Báo 34-TB/TW của Ban Bí Thư Trung Ương Đảng và kế hoạch 01/KH/TU của Nguyễn Văn Rốp.

– 01/04/1997 Công văn số 103/CP. Ban Tôn giáo.

– 06/04/1997 Ấn định ngày công bố Hiến Chương [Mặt Trận Tổ Quốc và Hội Đồng Chương Quản soạn thảo theo kế hoạch của Nguyễn Văn Rốp dự trừ năm

2000 Đạo-gốc sẽ thành Đạo-ngọn.

– 12/04/1994 Hội Đồng Chương Quản gửi cho Nhà nước bản dự thảo hợp đồng thi thố tài năng diệt Đạo theo văn thư số 01/72HĐCQ.

– 26/11/1996 Hội Đồng Chương Quản gửi tặng Ủy Ban Mặt Trận Tổ Quốc Tỉnh Tây Ninh một danh sách 30 lê xe, nhằm thực hiện dự thảo Hiến Chương.

– 14/12/1996 Ban Tôn Giáo Chính Phủ ra thông báo số 412/TB-BTGCH chấp thuận cho tổ chức Đại Hội Đại Biểu Cao Đài Tây Ninh. Chỉ thị HĐCQCĐTN gồm 30 người phải chung cất thực hiện và báo cáo công tác cho Ban Tôn Giáo Chính Phủ theo từng ngày.

– 05/02/1997 Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh ra văn thư số: 37/72-HĐCQ-TT, để thực hiện mệnh lệnh thông báo số: 412/TB và lập chương trình hành động dưới sự chỉ bảo của MTTQ, BTG và BDV tỉnh Tây Ninh.

Tỉnh-thành chuẩn bị mở Đại Hội Cao Đài cấp cơ sở để truyền đạt ý Đảng qua 3 văn kiện bắt buộc ký tên dâng Đảng.

[Đính kèm mật thư thi hành:

1. Hiến Chương.
2. Điều lệ cầu phong và cầu thăng theo luật công cử.
3. Phương hướng dứt điểm HĐCQ Cao Đài Tây Ninh vào năm 2.000 và chỉ bảo cách làm việc bầu cử đại biểu cho Đại Hội Cao Đài Cấp Cao Trung Ương.

Chú ý: 3 văn kiện này đưa ra dự thảo rộng rãi nhưng chỉ là hình thức].

– 26/12/1996 Đảng Cộng Sản gửi HĐCQ văn kiện hướng dẫn bầu cử đại biểu tham dự Đại Hội Cao Đài cấp trung ương.

– 28/12/1996 Ban tổ chức Đại Hội báo cáo lên Nhà nước chương trình hoạt động và biểu quyết khẩn trương, ban tổ chức chia ra 4 cụm khởi hành rêu rao sản phẩm tăng Ma trừ Chánh.

Tổ chức Đại Hội giới thiệu thành phần chủ lực trên 42 thành viên của Trung Ương Đảng và các cấp Nhà nước, tiếp theo giới thiệu 17 Châu Đạo toàn quốc.

Cuối cùng giới thiệu thành phần chủ tọa đoàn và thư ký.

Nội dung Đại Hội, đảng Cộng Sản chỉ bảo Hội Đồng Chứng Quân Cao Đài Tây Ninh tưởng tận nhằm đề cao Đảng thật, Đạo giả.

Ông Phối Sư Thượng Thơ Thanh trình trọng ca ngợi lời đảng ngot ngào:

“Đất nước Việt Nam đã trải qua bao nhiêu khó khăn nhọc nhằn, dưới sự lãnh đạo của Đảng và Nhà nước”.

“Vì sự ấm no hạnh phúc của toàn dân, đã hy sinh để dành lại sự thanh bình hôm nay, để đất nước tiến lên công cuộc hiện đại hóa phúc dân, để đưa sự giàu mạnh của đất nước trong ngang hàng với các nước tiên tiến trên thế giới”.

“Đạo Cao Đài được sự đồng ý của Đảng nhằm lập lại cấu trúc mới chắc chắn gọn nhẹ, phù hợp với tình hình đất nước ngày nay”.

Ông Thượng Thơ Thanh đề cao quá trình tiêu diệt Đạo ngày 01/03/1979 của Nhà nước, nay là mục tiêu đại

hội để bước vào Hiến Chương.

Ông tuyên bố “*Hội Thánh Lương Đài nay là một hội thánh duy nhất lãnh đạo với hệ thống 2 cấp tại Tòa Thánh là giáo quyền trung ương, nơi địa phương Thánh Thất, Điện thờ là giáo phận cơ sở.*”

Hội Thánh nay được Tỉnh Tây Ninh công nhận, do vậy theo pháp luật chỉ được hoạt động trong Tỉnh Tây Ninh, nhằm tạo điều kiện cho Giáo Hội Cao Đài Tây Ninh có đủ tư cách pháp nhân hành đạo, từ nay Giáo Hội theo pháp luật của Nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam”.

Tiến trình đổi thay danh xưng nay là Cao Đài Tây Ninh dưới chế độ Nhà nước Cộng Sản từ ngày 30/04/1975 đến 11/12/1997, tạo ra những mâu thuẫn, sòng sảy, đổi ngôi, hoán vị trong Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, đã trải qua 4 khóa như sau:

❖ **Khóa 1 nhiệm kỳ 1979 đến 1983.**

Danh xưng *Giáo Hội Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.*

Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa, quyền Hội Trưởng.

Ngài Đầu Sư Ngọc Nhượng Thanh, Phó Hội Trưởng.

Cùng 10 thành viên từ phẩm Giáo Sư tương đương trở lên.

❖ **Khóa 2 nhiệm kỳ 1984 đến 1987.**

Ngày 20/02/1984 thay tên đổi họ lần thứ nhất với danh xưng là *Hội Đồng Quản Lý.*

Ngài Chánh Phối Sư Thái Hiếu Thanh, quyền Hội Trưởng.

Ngài Phối Sư Thượng Phát Thanh, Phó Hội Trưởng.

Ngài Cải Trạng Lê Minh Khuyên, Phó Hội Trưởng.

Cùng 10 thành viên từ phẩm Giáo Hữu tương đương trở lên.

❖ **Khóa 3 nhiệm kỳ 1989 đến 1993.**

Ngày 25/05/1989 [Quý Tỵ] thay tên đổi họ lần thứ hai với danh xưng là *Hội Đồng Chương Quán*.

Phối Sư Thượng Thơ Thanh, quyền Hội Trưởng.

..... Thượng Phát Thanh, Phó Hội Trưởng.

..... Phạm Hương Ngộ, đặc trách Nữ phái.

Giáo Sư Thượng Tám Thanh, Từ Hàn [Tổng thư ký]

Hội Đồng Chương Quán gồm 8 thành viên chính thức và 4 thành viên dự khuyết.

❖ **Khóa 4 nhiệm kỳ 1993 đến 1997.**

Trở thành tiền lệ cha truyền con nối.

Phối Sư Thượng Thơ Thanh, quyền Hội Trưởng.

..... Phạm Hương Ngộ, Phó Hội Trưởng.

Cải Trạng Lê Minh Khuyên, Phó Hội Trưởng.

Giáo Sư Thượng Tám Thanh, Phó Hội Trưởng.

Giáo Sư Thái Y Thanh, Từ Hàn.

Ngày 16/04 Giáp Tuất HĐCQ đệ trình lên Nhà nước danh sách 32 thành viên.

Rương hòm hậu trường 4 khóa của Hội Đồng Chương Quán, với những diễn biến thuyên Đạo trôi lơ lửng tận biển khơi không hướng cập bến, Tín đồ mất lòng tin đối với các Hội Đồng và chính Hội đồng cũng tự thành đạo ma hình nộm do pháp sư phù thủy búng quay.

Qua Báo cáo của ông Giáo Sư Thượng Tám Thanh mẫu mực xứng mình nằm trong ảng Đảng danh ta lừng lẫy, ông nhận định thành phần khóa I không thi hành đúng mệnh lệnh của đảng nghiêm chỉnh, ông lên tiếng chỉ trích gay gắt thành phần khóa II, diễn ra nhiều việc không êm với đảng. Ông sĩ và Chánh Phối Sư Thái Hiếu Thanh từ nhiệm chức vụ Hội Trưởng ngày 02/02/1987, vì không thực hiện các chủ trương chính sách của đảng và Nhà nước.

Ông ca ngợi đề cao khóa III và khóa 4 thân khi suy nhược như sau:

“Mặt Trận Tổ Quốc tỉnh Tây Ninh đặt văn phòng cho HĐCQ tại Đâu Sư Đường ngày 04/12/1991, từ đó cơ sở này đi vào nền nếp.

Bổ nhiệm các ban cai quản T/T và Đ/T hợp thức hóa 167 ban cai quản trong và ngoài tỉnh 53 tổ nghi lễ, 510 giấy chứng nhận cho Chức việc để tham gia trong việc Đạo và xã hội, Hội Đồng Chương Quản khóa III đã chuyển biến tổng thể việc hành Đạo và nay triển khai bản dự thảo Hiến Chương.

Về nhân sự HĐCQ khóa IV phân bổ các hội viên vào các nhiệm sở nội ô được 73 vị, hợp thức hóa 83 ban cai quản T/T và Đ/T gồm có 1010 người, công nhận và cấp chứng nhận hành Đạo cho 647 vị Chức việc, phục chức 1 Lễ sanh [Thái Côn Thanh], cấp số câu đạo cho 98.592 vị, số Chức sắc hiện nay [30/04/ Bình Tý] còn 3.365 vị, trong số đó có 2.345 vị ẩn dật và 1.020 vị hàm phong.

Những Thánh Thất địa phương nay khởi sắc và nhiều Thánh Thất, Điện Thờ được khích lệ xây dựng mới hoặc

trùng tu sửa chữa hoàn chỉnh, các nghi thức Tôn giáo cho người Đạo ngày được đầy đủ hơn.

Tuy nhiều Thánh Thất chưa hợp thức hóa với Hội Đồng vì nhiều lý do khác nhau vì nhiều sự cục bộ địa phương làm cho bế tắc.

HĐCQ xác định tham gia kết hợp vào khối đoàn kết Đạo-Đời để cảm ơn các cấp chính quyền đã tạo điều kiện cho Tôn giáo Cao Đài Tây Ninh”.

Như những lời phát biểu trên của Hội Đồng Chương Quản, ông Phối Sư Thượng Thơ Thanh và Giáo Sư Thượng Tám Thanh đã làm cho Tín đồ tăng tốc uất nộ không thành lời và quá đỗi đau lòng chua xót, bởi lời phát biểu ngoài nhịp tim hành động, tiếng nói của kẻ lấy lưng khen Đảng, Đạo chê, lời nói của họ từ lâu nguyên ẩn ý lấy Chỉ hóa Vàng giả, do Đảng Nhà nước chỉ bảo HĐCQ cúi luôn.

Chúng tôi sẽ trình ra ánh sáng những chi tiết Đạo-Đời uẩn khúc ở phần dưới. Để đồng Đạo, con cái Đức Chí Tôn và Phật Mẫu cùng cầu nguyện cho mai nầy sự thực hãy trả về sự thực không thể tối mãi dưới lớp vi diệu Mặt Trời.

Ngày 28/12/1996 Đảng Cộng Sản Việt Nam mở cuộc dẫn độ Chúc sắc, Chúc việc và Tín Đồ truyền thống Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh ở khắp nước về Nội ô Tòa Thánh Tây Ninh để bức hiếp ngồi vào bàn đại biểu Cao Đài cấp cao.

Chúng tôi xin giới thiệu danh sách cán bộ và đảng viên Cộng Sản bày sự lộ trần mưu ma độc chướng, bao biện đại hội. Toàn Đạo trong và ngoài nước hãy nhận tâm thức để thấy rõ tình hình Đạo đang quần quại trên tay vô thần.

Đảng viên với chức vụ phục trách dẫn độ Chức sắc, Chức việc và Tín đồ Cao Đài cả nước Việt Nam về Tòa Thánh Tây Ninh như sau:

A – Đảng viên Trung Ương gồm có:

4. **LÊ CHUYỀN:** Ủy viên thường trực, Chủ tịch ủy ban trung ương Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam.
 5. **TRỊNH XUÂN GIỚI:** Phó ủy ban Dân Vận trung ương.
 6. **TRẦN XUÂN PHONG:** Phó ủy ban Dân Vận trung ương.
 7. **LÊ QUANG VỊNH:** Phó trưởng ban Tôn giáo trung ương.
 8. **NGUYỄN VĂN THIÊN:** Phó vụ trưởng ban Tôn giáo chính phủ.
 9. **ĐẶNG VĂN NINH:** Phó C/tịch Tây Ninh.
 10. **NGUYỄN VĂN THỐNG:** C/tịch Mặt Trận Tổ Quốc Tây Ninh.
 11. **HUỲNH TRUNG CHÍNH:** Trưởng ban Dân Vận Tây Ninh.
 12. **PHAN THANH HIỂN:** Trưởng ban Tôn giáo Tây Ninh.
 13. **HUỲNH VĂN HẠP:** C/tịch MTTQ, Hòa Thành Tây Ninh.
 14. **LÊ HOÀNG CHÂU:** Phó C/tịch thường trực HĐND Tây Ninh.
 15. **TRƯƠNG HỒNG LOAN:** Trưởng ban Tôn giáo HĐ Tây Ninh.
- 12 đảng viên trên có nhiệm vụ trực tiếp chỉ đạo công

tác Đảng trong Đạo Cao Đài và trông nom quản lý Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh, thuộc quyền gồm có:

- Phối Sư Thượng Thơ Thanh, Hội Trưởng.
- Phối-Sư Phạm Hương Ngô, Phó Hội Trưởng.
- Cải Trạng Lê Minh Khuyên,
- Giáo sư Thượng Tám Thanh,
- Giáo Sư Thái Y Thanh, Từ Hàn.

Cùng 32 thành viên HĐCQ chạy cờ hô hiệu.

B – Đảng viên các tỉnh-thành dẫn độ Chức sắc, Chức việc và Tín đồ về Tòa Thánh Tây Ninh để dự Đại Hội Tôn Giáo Đảng gồm có:

1. **NGUYỄN KHẮC NGHIỆP:** Phó chủ tịch MTTQVN tỉnh Bến Tre, dẫn độ 04 Chức sắc.
2. **LÊ VĂN CA:** Phó ban Dân Vận Đồng Tháp, dẫn độ 55 Chức sắc.
3. **NGUYỄN VĂN TRÒN:** Chuyên viên ban Tôn giáo Thừa Thiên, dẫn độ 2 Chức sắc.
4. **NGUYỄN KHẢI HOÀN:** Phó C/tịch MTTQ Bình Dương, dẫn độ 6 Chức sắc.
5. **LÊ VĂN CHIẾU:** Chuyên viên Ban Tôn giáo Long An, dẫn độ 73 Chức sắc.
6. **NGUYỄN PHAN TAM:** C/tịch MTTQ Kiên Giang, dẫn độ 40 Chức sắc.
7. **TRẦN NAY:** Ban Dân Vận và Nguyễn Trung Trinh: Phó C/tịch MTTQ Lâm Đồng, dẫn độ 13 Chức sắc.
8. **NGUYỄN KHƯƠNG CHIẾU:** Phó C/tịch

- thường trực MTTQ Đồng Nai, dẫn độ 29 Chức sắc.
9. **VÕ THANH XUÂN:** Ủy viên MTTQ Sóc Trăng, dẫn độ 11 Chức sắc.
 10. **TRẦN THANH LIÊM:** Ủy viên MTTQ Cà Mau, dẫn độ 18 Chức sắc.
 11. **NGUYỄN VĂN HƯNG:** Ủy viên MTTQ Vĩnh Long, dẫn độ 26 Chức sắc.
 12. **NGUYỄN ĐÔNG ĐẶNG:** Phó C/tịch MTTQ Dak Lak, Kom Tum, dẫn độ 08 Chức sắc.
 13. **NGUYỄN VĂN THIỆN:** C/tịch MTTQ Trà Vinh, dẫn độ 26 Chức sắc.
 14. **NGUYỄN HÙNG THƯ:** C/tịch MTTQ Bạc Liêu, dẫn độ 14 Chức sắc.
 15. **THÁI CẦN THANH:** Chuyên viên Tôn giáo Bình Định, dẫn độ 10 Chức sắc.
 16. **HỒ VINH MINH:** Trưởng ban Tôn giáo Phú Yên, dẫn độ 06 Chức sắc.
 17. **LÊ THỦY:** Phó C/tịch MTTQ An Giang, dẫn độ 73 Chức việc, Tín đồ.
 18. **BÙI HỮU ĐỒNG:** Phó ban Tôn giáo Khánh Hòa, Ninh Thuận, Bình Thuận, dẫn độ 35 Chức sắc.
 19. **NGUYỄN XUÂN HIẾU:** Phó ban Tôn giáo Thành Phố Hà Nội, dẫn độ 2 Chức sắc.
 20. **HUYỀN KIẾN TRUNG:** Phó C/tịch MTTQ Tiền Giang, dẫn độ 40 Chức sắc.
 21. **PHẠM XUÂN LỘC:** Chuyên viên Tôn giáo Bà Rịa Vũng Tàu, dẫn độ 10 Chức sắc.

22. **HỒ QUỐC DÂN:** Phó trưởng ban Tôn giáo và Nguyễn Đình Đạt: Chuyên viên Tôn giáo T/p Hồ Chí Minh, dẫn độ 61 Chức sắc.
23. **NGUYỄN PHƯƠNG:** Ban Tôn giáo Quảng Ngãi, dẫn độ 04 Chức sắc.
24. **TRỊNH BI:** Ban Tôn giáo Đà Nẵng, dẫn độ 2 Chức sắc.
25. **TRẦN VĂN VỊNH:** C/tịch ban Tôn giáo Cần Thơ, dẫn độ 34 Chức sắc.
26. **NGUYỄN VĂN NGỌC:** Phó C/tịch MTTQ Phước Bình, dẫn độ 15 Chức sắc.

Đảng Nhà nước Cộng Sản tổ chức 26 đoàn, để dẫn độ 677 Chức sắc của 30 Châu Đạo [30 tỉnh] về Tòa Thánh Tây Ninh mở Đại Hội Đại Biểu Cao Đài Cấp Cao.

Hiện diện có 2 chi phái ruột cật máu huyết Cao Triêu Phát. [Cao Đài Thiên Thiên Bến Tre và Cao Đài Minh Chơn Đạo] trực thuộc sở hữu chủ đảng Cộng Sản, tham dự 10 người với tư cách thành phần dự khuyết Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh.

Ngoài ra còn có 8 vị tham dự tư cách đại biểu cho 04 chi phái thân thiết Tiên Thiên và Minh Chơn Đạo như: Chiêu Minh, Cầu Kho, Truyền Giáo Miền Trung, Chính Đạo Bến Tre và 4 Đại Biểu của Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cống Quỳnh.

[Tin Hữu Cao Đài chú ý đừng để những con chiên của 6 Chi Phái và 1 Cơ Quan trên gìm Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh xuống vực thẳm, họ là thành viên trung kiên của Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam, Ban Tôn Giáo và Ban Dân Vận lâu đời].

[*Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu chuẩn bị xuất bản cuốn sách [Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Hồn Đàng] của Biên Khảo Huỳnh Tâm và Tiến Sĩ Giáo Sư Dân Tộc Học Voshito*].

09/9/1996 Báo Nhân Dân cơ quan trung ương của đảng Cộng Sản Việt Nam, tiếng nói của đảng và nhà nước. Đảng tải bài tham luận Ngô Tâm Đạo ca tụng Cao Triều Phát và các tổ chức đạo Cao Đài chi phái theo đảng Cộng Sản, được Hồ Chí Minh tặng chiếc áo lụa và đề cao chi phái Cao Đài Minh Chơn Đạo Hậu Giang theo chân Hồ Chí Minh diệt Đạo tạo Đời bất lương.

12/9/1996 Báo Nhân Dân đăng tải lại những tư liệu yêu Hồng bỏ Đức của hung thủ Cao Triều Phát, ông có công tiêu diệt Tín đồ Cao Đài Sài Gòn, Chợ Lớn và Lục tỉnh, được Hồ Chí Minh gửi thư khuyến khích tiêu diệt tất cả tín đồ Cao Đài hữu thân yêu Đạo thương Đời.

10/02/1997 Báo Nhân Dân số 15205 do Nguyễn Đình Kháng thực hiện thiên phóng sự, phỏng vấn hai ông Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh [Phối Sư Thượng Thơ Thanh và Giáo Sư Thượng Tám Thanh] tại Giáo Tông Đường nội ô Tòa Thánh như sau:

Nguyễn Đình Kháng hỏi:

“– Thưa ông, gần đây, từ nước ngoài có luận điệu cho rằng Nhà nước Việt Nam ngăn cấm, cản trở hoạt động của Đạo Cao Đài. Xin ông cho biết ý kiến về vấn đề này?”.

Ông Thượng Thơ Thanh trả lời:

“– Nếu nói rằng CĐTN bị nhà nước ngăn cấm và cản trở hoạt động, thì nền đạo đâu còn được như ngày nay. Cần nói thẳng, dù luận bên ngoài như vậy là không đúng. Tôi xin

khẩn định: Nhà nước Việt Nam luôn tạo điều kiện thuận lợi cho CĐTN phát biểu. Bằng chứng là không một Thánh Thất nào, điện thờ nào bị đóng cửa, mà ngược lại, được sửa chữa ngày một cao đẹp, khang trang hơn. Không chỉ riêng ở Tây Ninh mà ở nhiều tỉnh khác, nơi có cơ sở thờ tự của CĐTN, cũng được duy trì, sinh hoạt đạo sự bình thường”.

Hỏi: “– Hoạt động của CĐTN gần đây có gì mới thưa ông?”.

Trả lời:

“– Gần đây, thể theo nguyện vọng của phần đông chức sắc, tín đồ, Hội Đồng Chuông Quấn đã kiến nghị và được nhà nước công nhận một Ban tổ chức đại hội đại biểu CĐTN. Ban tổ chức này sẽ dự thảo Hiến Chương và điều lệ công cử, lấy ý kiến đóng góp của bà con tín đồ và chức sắc ở mọi nơi, sau đó sẽ trình lên các cấp chính quyền xin phê chuẩn. Hiến Chương sẽ xác lập đường hướng hành đạo theo phương châm **“xấu đạo đẹp đời”** lâu dài cho CĐTN.

Về lễ hội thì mọi người đã rõ, những ngày lễ lớn như Lễ Vía Đức Chí Tôn [9-1 âm lịch], lễ hội Yến Diêu Trì Cung [15-8 âm lịch], tín đồ các nơi đổ về đông tới trăm ngàn người, bà con về dự lễ đều thỏa mãn và sung sướng lắm, Nhà nước cũng cho phép in kinh sách, Thánh tượng theo nhu cầu”.

Hỏi: “– Thưa ông Hội Trưởng đời sống bà con Đạo Cao Đài hiện nay ra sao?”.

Trả lời:

“– Các vị cứ nhìn vào huyện Hòa Thành đây thì đủ biết. Là huyện đông Chức sắc tín đồ Cao Đài nhất [98% số dân theo đạo], Hòa Thành cũng là nơi có nhiều cái nhất: Chợ Long Hoa to nhất tỉnh, đường sá được mở mang nhiều nhất

và nâng cấp thường xuyên, bệnh viện trường học lớn vào loại nhất tỉnh, Trường PTTH Lý Thường Kiệt tại huyện hằng năm có tỷ lệ học sinh đậu đại học cao nhất tỉnh. Vùng kinh tế mới ư?, Bà con tin đồ đi lập nghiệp đều có đất sản xuất, trồng hàng trăm ha mía, mì, cao su... đời sống khá dần lên. Tất nhiên, cũng có một số nơi xa xôi, heo lánh bà con tin đồ còn nghèo, còn ở mái lá nhà tranh, nhưng với chương trình xóa đói giảm nghèo của Nhà nước, với sự hỗ trợ “lá lành đùm lá rách” của bà con, thì những nơi ấy nhất định sẽ mau chóng khá lên thôi”.

P.V: “*Xin cảm ơn ông*”.

16/10/1997 Tại Giáo Tông Đường, Hội Đồng Chương Quản mở phiên họp mưu, nhằm đối xử khắc bạc tình đồng Đạo và lập phương thức hành động cùng quần để củng cố duy quyền trường tồn trong cửa Đạo Cao Đài, bất chấp nhận mọi khuyến can tế nhị của Nhơn sanh, vì HĐCQ phạm tục đã chịu vươn tay mời đảng và nhà nước cứu rỗi cho duy ngã lộng pháp Đạo, xem cửa Đạo như cửa quyền thách thức Nhơn sanh, nếu ai lỡ duyên không cùng HĐCQ sẽ có công an hù phát trát phanh thây không mở thừa nhận, để chứng minh cái trác thức của HĐCQ và ông Giáo sư Thượng Tám Thanh phó hội trưởng thường trực phát biểu cùng hành động trong phiên họp mưu như sau:

Giáo sư Thượng Tám Thanh [Nguyễn Thành Tám] với lời răn:

“Đối với 14 vị Chức sắc Hiệp Thiên Đài ký tên vào Bản Giác Thư sẽ chờ quyết định của chính quyền tỉnh Tây Ninh”.

Lời răn trên chứng tỏ quyền lực công an trong tay đã

đủ bảo đảm cho tiếng nói và sinh lực mạnh của HĐCQ, đây là lời khuyến cáo của cán bộ Nguyễn Thành Tám chỉ về phía trước có nhà tù đang mở cửa.

HĐCQ và tay chân phiên hợp mưu, đồng tình phát biểu quyết đập bẹp Nhơn sanh để tiến về chân trời đất hứa của đảng cộng sản cha ông, HĐCQ cho lý tưởng cộng sản là đáng thực thà, đã được đảng vinh tặng hiến chương vô thần làm cứu cánh, nên mới có những tư ý mật sát đồng Đạo đồng Môn và từ chối Đức tin Cao Đài, hành động của HĐCQ đã không còn những căn bản của duy thức mà loài người hằng trọng kính. HĐCQ sẵn lòng trong tư thế hục hặc và đập bẹp cho đến lúc không còn một mặt Đạo nào dám và đứng lên khuyên can những lối hành sử của họ, đó mới gọi là xây dựng sự nghiệp dăng cho đảng một thành tựu của chỉ tiêu đảng toàn thắng.

Mỗi khi Nhơn sanh thuần khiết vì Đức tin Cao Đài muốn khuyên can và trao đổi sự thực, thì HĐCQ lại chạy mời công an như quý ông Chức sắc mất hồn linh nhân nghĩa:

- ◆ Phối sư Thượng Thơ Thanh.
- ◆ Giáo sư Thượng Tám Thanh, Ngọc Tấn Thanh, Thái Y Thanh, Hương Nhìn.
- ◆ Giáo hữu Ngọc Hương Thanh, Thượng Truyền Thanh, Thượng Nguyên Thanh, Thượng Lý Thanh, Thượng Tánh Thanh, Ngọc Xá Thanh, Ngọc Thượng Thanh, Thái Cá Thanh, Thượng Bảy Thanh, Thượng Tư Thanh, Thái Vân Thanh và Phan Hương Hân.
- ◆ Giáo thiện Võ Thị Hoàn, Lãnh nhạc Huỳnh Minh Mẫn.

- ◆ Truyền trạng Lê Minh Thơ, Dương Liên Thanh.
- ◆ Chơn Nhơn Nguyễn Thị Khéo, Chí thiện Trần Văn Tước.

Những Chức sắc trên đồng hành động đập phá tan hoang Thánh Thể Cao Đài, hợp mưu biểu quyết giải thể Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, sử lý ngưng quyền trục xuất Chức Sắc, Chức việc, Tín đồ và HĐCQ lộng pháp Đạo tạo pháp đời độ ma vô thần mua bán tự do phạm phong Chức sắc, Chức việc.

Một điển hình kẻ ác cường đảng như giáo sư Ngọc Tấn Thanh, giáo sư Hương Nhìn, Truyền trạng Dương Liên Thanh và giáo hữu Thượng Tánh Thanh tuân lời ma bảo không sợ hồn linh rừng Thiên Nhiên che khuất.

Chúng tôi thấy các ông HĐCQ vang danh Chức sắc mà gồm với Tín đồ chân chất vì Đạo ư?, cái duy danh hay duy lợi đó để làm chi?, mà các ông phải ra sức vươn gân chống chỏi với Đạo Trời, nếu vì duy lợi miếng ăn manh áo mà đem thân bán rẻ cho bàn môn tả đạo để được gọi là khôn ranh mãnh ư!.

Thưa quý ngài nếu có khôn thì đã thể hiện ở trong sự thương yêu hiền hòa, hiểu Đạo, biết Đời, giữ lễ truyền thống và am tường kỹ cương khắc nhớ Hồng Thệ, chớ đâu phát biểu như kẻ cướp dùng võ trắng đứ, HĐCQ đâu phải là ổ bạo lực thuốc súng, công an, lao tù bắt nạt Nhơn sanh phải lạ ông Thơ ông Tám, bà Hương Nhìn v.v...

Một năm HĐCQ mà không hiểu mỗi chữ Đạo làm người, Đạo từ tâm hương, tình nhân nghĩa đã học ở ngôi Hạnh Đường đất Thánh đâu rồi sao không đem ra sử dụng để Nhơn sanh nhờ ân đức ấy hay là đã gửi xuống mười

điện phong đô rồi chăng?.

Sử Đạo của thời gian Hộ Pháp Thượng Tôn Quán Thế vẫn là vi diệu không một ai trong HĐCQ nhận được Duy Thức Pháp ư, bởi đã là ma thì làm sao thấu triệt huyền pháp Cao Đài.

Thưa quý Ngài hãy sáng suốt nhận diện bản môn tả đạo và vô thần, nhằm để bảo thủ Đại Đạo và dân tộc trường tồn.

Không thể sống như vô thần chưa bao giờ biết nói tiếng Đạo và xa lạ lương tâm làm người, bởi vậy vô thần có mục đích sống riêng không đồng đức tin với hữu thần, một khi đã là vô thần thì không bao giờ cùng chung sống với hữu thần, nếu như ai tự gọi mình là hữu thần mà ăn ở với vô thần đó chỉ là loài bản môn tả đạo, đội lớp dã thú để chờ mưu đập phá hữu thần, như đã thấy trên quê hương Đạo Cao Đài đang bị vô thần bức hiếp và chiếm phá tan hoang Đức tin, như bản Hiến Chương Định Sử 1997 là một nhân chứng lịch sử.

Nhân đây chúng tôi xin đi ngược với thời gian để tìm hiểu một bí ẩn: Đảng cộng sản Việt Nam nhờ Liên Xô đào tạo cán bộ chỉ huy kỹ thuật nằm vùng, len lỏi và gửi đến Việt Nam những chuyên viên xâm nhập quốc tế để phá hoại. Đảng cộng sản mở ra chiến thuật [Đất Nam] rất bí mật để cho những thành phần cán bộ trên chui vào cơ quan hành chính quốc gia miền Nam, các tổ chức đảng phái quốc gia và kể cả Tôn giáo, riêng Đạo Cao Đài được đảng cộng sản chú ý trước nhất, trung ương đảng cộng sản ra chỉ thị cho cán bộ xâm nhập vào Đạo Cao Đài, cho phép cán bộ tạo nghiệp trong các Chi phái Cao Đài nhằm mục đích tác động duy danh, bôi bẩn Đạo và

phối hợp chi phái thành một lực lượng để phá nát Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, đến 1975 những ông đạo len lỏi nằm vùng đã xuất hiện hơn phân nửa [2/4].

[Tài liệu này có kèm danh sách chi phái và các nhân vật, hiện nay lưu trữ tại trung ương đảng Hà Nội, Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu có được là nhờ trong đám vô thần cung cấp vào năm 1990, Ngài Meillon xuất chi với giá 20.000 Frs].

Những thành phần hai mặt tín ngưỡng [Hữu thần và Vô thần] xuất hiện từ trước chín năm kháng chiến cho đến nay hơn 55 năm [1998].

Khởi đầu chiến thuật họ gọt vỏ, chùi mài, hoán dịch và biến đổi Đạo Cao Đài qua những duy danh bàn môn tả đạo, kết hợp thành một lực lượng phục vụ cho chiêu bài Việt Minh, và chiêu bài yêu nước cứu Đạo. Họ bóc thớ các ông đạo và dụng lòng trời dậy duy danh để làm bước tiến cướp Đạo về sau, mặt khác đảng cộng sản nhờ bàn môn tả đạo ra tay bôi tro trét trấu Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh nhưng không thành công.

Đến ngày 30 tháng 04 năm 1975 đảng cộng sản cướp Đạo thành công bởi nhờ chế độ miền Nam thất thủ, thế là một dịp vào tay quấy nát tan hoang Tòa Thánh Tây Ninh để trả thù, và nay đảng cộng sản nắm Quyền Hội Thánh thay mặt Bát Quái Đài, Cửu Trùng Đài và Hiệp Thiên Đài cai trị tín hữu Cao Đài bằng linh hồn chủ thuyết vô thần, còn về Hội Đồng Chương Quản là những cán bộ duy danh, duy quyền vô thực. Họ là những ông Đạo thuộc cấp chịu trách nhiệm sai bảo và thi hành nghị quyết.

Chính ông Hồ Chí Minh hướng dẫn. “*Nguyên tắc*

cướp Đạo phá tan hoang tín ngưỡng Việt Nam”. Tài liệu Tư Tưởng Hồ Chí Minh còn ghi chú “*Bạo lực tối đa và triệt để không chấp nhận mọi giới hạn*”, nói chung bạo lực bất tòng tâm. Đó là dấu chân chủ thuyết Mác Lênin nhập cảng vào Việt Nam để thực hiện chiến lược tiêu diệt mọi truyền thống văn hóa, mọi tín ngưỡng, và không dung thứ loài người sống ngoài đảng cộng sản. Đảng cộng sản Việt Nam đã chiến thắng lớn Tây cút, Mỹ chạy, Ngụy nhào, Đồng Bào nô lệ vì đảng vinh quang và kết quả khả quan hơn chưa từng thấy trong lịch sử dân tộc Việt Nam là ngày nay con người thay trâu bò cày bừa ruộng thấp ruộng cao.

Đất nước Việt Nam sau 1975 như thế ấy, đồng bào chưa bao giờ thấy vinh mà chỉ biết điều linh, khốn cùng, nay đảng thêm bền vững cũng nhờ tạo ra cái cảnh người người ghờ vực với nhay và tẩy não cướp phá tư duy lòng trong sáng của đồng bào.

Đảng cộng sản trị vì đất nước đã 23 năm, nhờ những chiến thuật lừa đảo toàn dân ngoạn mục, trung ương đảng cai trị đất nước bằng lời thiếu khả năng hành động, tham ô mãi chúng chỉ biết túi tiền no đầy bỏ mặt giai cấp công nhân, đảng viên địa phương tung hoành như bạo chúa đứng trước chỗ không người, tha hồ ra nghị quyết hạch sách con dân lương thiện.

Ngày hôm kia đảng gọi toàn dân liên minh, nhưng cán bộ thì học tập: “*thà giết lầm còn hơn tha lầm*”, thế là có trên 10.000 Tín đồ Cao Đài bị đảng phanh thây trên dòng sông Trà Khúc, sau đó dòng sông này mang tên Lê Giang, trang lịch sử này đảng còn ghi đó, và còn đó trên 20.000 nấm mồ của Tín hữu Cao Đài miền Nam do Cao Triều Triều Phát vâng lệnh Đảng ra tay hạ thủ.

Ngày hôm qua đảng gọi: “*Một cây kim sợi chỉ mượn của dân phải trả cho dân*”, nhưng cán bộ thì học tập theo lời đảng hứa “*Mai sau đảng cướp được chính quyền Mỹ Ngụy thì tha hồ hành động như ý muốn*”, bởi thế sau ngày 30/04/1975 đảng bỏ kim chỉ lại cho bưng biền, rừng sâu, vì những thứ ấy nay không còn giá trị. Bấy giờ đảng chỉ cần thâu đại lợi mượn vĩnh viễn của dân bằng vàng, tiêu hủy tất cả văn hóa, vét túi dân khô cạn, bài trừ tư sản mại bản kinh tế miền Nam trống không.

Ngày hôm nay đảng gọi đổi mới cởi mở, nhưng cán bộ thì học tập thực hiện chính sách thù hờn, bức hiếp dân. Như nghị quyết 31, Nghị quyết báo chí và gần đây nhất là Bản Hiến Chương Định Sứu 1997, mục đích cướp phá và tiêu diệt Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

Ngày mai đảng gọi toàn dân trong và ngoài xây dựng đất nước, nhưng cán bộ thì học tập chính sách cơ hội vè vét. Khóa cửa đốt ngân hàng, tẩu tán tài sản quốc gia, thu tiền mạng của người dân lương thiện trong và ngoài nước, bán xác dân cho thế giới, bỏ mặt dân lầm than, đảng biết sống không cần tương lai kẻ khác, ai phản đối nhà tù lao cải gọi mời.

Ngày mốt đảng gọi từ đây Đạo sáng Đồi trong. Nhưng cán bộ thì học tập phương thức cướp phá và tiêu diệt linh hồn như nghị quyết của tỉnh ủy Nguyễn Văn Rốp báo cáo trước đại hội trung ương đảng cộng sản và sau đó Hiến Chương Định Sứu 1997 ra đời.

Đảng đề ra nội dung chính sách như kẻ hiền lương, nhưng lòng móng vuốt sát nhân, chính sách thay đổi lung tung nhiều mặt, đảng viên thuộc hạ tự do thì hành không đầu đuôi để thể hiện chiều sâu tinh thần hiếp dân

có sẵn trong đảng.

Chúng ta hãy lấy nội dung chết của Bản Hiến Chương Đỉnh Sữu mà nhận diện đảng cộng sản, nay đã rõ mặt đảng trong Hiến Chương hiện hình cướp Đạo Cao Đài, từ ngày 30/04/1975 đến nay Việt Nam như ché xác, nhân dân bị vô mĩi sinh ra khiếp sợ, tuy có sợ nhưng đây chỉ là bóng ma của ban đêm không thể nào khớp miệng và sức dân bằng súng xe tăng hay lao tù mĩi được.

Và ngày cuối cùng xã hội bất ổn sẽ cấp biến và hứa hẹn không vì đảng trị độc tôn muôn đời, dù đảng có đầu cơ quyền lực mạnh như Liên Xô hay những chế độ bán khai dã thú cũng phải nhường bước tiến để nhân loại xây dựng lại quê hương xứ sở.

Đạo Sinh Tâm Hương Bất Khuất

Đức tin Cao Đài đứng trước xã hội đất nước Việt Nam bi thảm, bởi tập đoàn Đảng Nhà nước và Hội Đồng Chương Quản CDTN rêu rao đạo đức giáo điều chiến thắng ngạo nghễ, bách hại Đức tin Cao Đài. Nhà nước ban hành các quyết nghị dọn đường, làm sạch Đạo, tạo điều kiện cho Hiến Chương Đỉnh Sữu 97 ra mắt Hội Đồng Chương Quản thực thi hành động mục đích Đảng.

Khởi đầu tay hành động Nhà nước đàn áp bắt giam trước khoảng 400 vị Chức sắc tinh thần quan trọng của Tòa Thánh Tây Ninh.

Đảng cho ra Nghị Quyết mật số 06/VPTU ngày 04 tháng 02 năm 1979 áp dụng chiến dịch đàn áp Đạo Cao Đài, phương thức khủng bố và trừ dập những lãnh đạo thuần khiết Đạo Cao Đài, đồng thời thành lập một cơ

chế lãnh đạo của đảng trong Đạo Cao Đài, đặt Đạo Cao Đài dưới sự điều động của Mặt Trận Tổ Quốc, xóa bỏ Nghị Hữu Hình Đài 5 cấp, cấm Cơ bút, siết bóplại thành 2 cấp dưới quyền Đảng [cấp 1 Đảng lãnh đạo, cấp 2 Mặt Trận Tổ Quốc chỉ huy], tham vọng Đảng sẽ thành hình sớm một Hội Đồng Chương Quán Cao Đài Tây Ninh mang tính ma toàn diện.

Đảng Cộng Sản và Hội Đồng Chương Quán Cao Đài Tây Ninh quản cáo rầm rộ kế hoạch rút thịt phơi xương Tín đồ Cao Đài trong Hiến Chương Định Sứ, nên Đạo lâm vào cảnh trầm uất quá đỗi thê lương tại Tòa Thánh Tây Ninh và trên toàn cõi Việt Nam.

Nay chúng tôi xin loan tải những văn kiện trung thực dưới đây, do toàn Đạo gửi ủy nhiệm Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu phổ biến và lưu trữ nhằm lưu truyền dấu ấn Đạo của thời cai trị Nhà nước Cộng Sản, Ban Đạo Sử xin trình bày và cùng hầu chia xẻ nỗi niềm phần uất ai bi mà thuyền Đạo gặp phải chông chênh bão táp phong ba Đạo-Đời thê thảm, để toàn Đạo nhận diện và cảm thân đau lòng từ Thánh Địa, Trấn, Châu, Tộc và Hương Đạo nay đã thối nhuần Đạo sinh tâm hương bất khuất và hãy cùng tìm phương trợ lực phổ độ thắng khổ, đã phát ra đồng khởi Đại Đạo trường tồn từ lòng Thánh Địa cất lên nguyện vọng Tự Do, Tín Ngưỡng.

02/02/1995 Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu tiếp nhận bức tâm thư của Đạo Tâm thay mặt một số Tín Đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh gửi từ Thánh Địa Tây Ninh như sau:

Bức Tâm Thư Của Một Số Tín Đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

Trân trọng kính trình lên quý Ngài:

- Ngài Đổ Mười Tổng Bi Thư.
- Ngài Lê Đức Anh Chủ tịch Nước.
- Ngài Nông Đức Mạnh.
- Ngài Võ Văn Kiệt Thủ Tướng Chính Phủ.

Kính thưa Quý Ngài:

Tôi là Đạo Tâm và một số Tín đồ là công dân Nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam.

Đạo Tâm là Tín đồ Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh. Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh là một Tôn Giáo được Thế giới và Nhà nước Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam công nhận là một Tôn Giáo.

Một Tôn Giáo nhờ quyền năng Thiêng Liêng giảng cơ Khai Đạo.

Khai Đạo trên đất nước Việt Nam. Đạo Tâm là công dân Việt Nam hãnh diện nhập môn theo Đạo Cao Đài.

Sau ngày giải phóng, Nhà nước dưới mọi hình thức giải thể nên hành chánh Đạo, Thành lập Hội Đồng Chưởng Quản. Hội Đồng đại diện cho Đạo Cao Đài để tiếp xúc với chính quyền trung ương.

- Văn bản hợp ngày 20/02.1992 do đồng chí Đỗ Quốc Dân, Phó Ban Tôn Giáo Trung Ương chủ trì cuộc họp cùng 28 Phận Đạo trực thuộc Tòa Thánh Tây Ninh [họp tại T/P. Hồ Chí Minh].
- Văn bản hợp ngày 15/05/1994 do Phó Viện Trưởng Lê Trung Vũ chủ tọa tại Tòa Thánh Tây Ninh.

- Cuộc viếng thăm của phái đoàn Hội Đồng Chương Quản Tòa Thánh Tây Ninh tháng 4 năm Giáp Tuất [1994] tại Hà Nội.
- Phái đoàn Hội Đồng Chương Quản tham dự lễ kỷ niệm 50 năm Cách Mạng tháng tám và Quốc Khánh 2/9 năm 1995 tại thủ đô Hà Nội.
- Cuộc thăm viếng Tòa Thánh Tây Ninh của Ngài Tổng Bí Thư Đỗ Mười và Ủy Viên BCC Đào Duy Tùng ngày 15/08/1993 [có ký lưu niệm sổ vàng tại Tòa Thánh Tây Ninh].

Gần đây hai bài báo nói về Nhà nước đã trao pháp nhân cho Chi Phái Tiên Thiên Bến Tre tháng 08/1995.

Chi Phái Tiên Thiên do một Giáo Hữu của Tòa Thánh Tây Ninh là Ngọc Chính Thanh [Nguyễn Văn Chính] lập nên. Lúc đầu Thánh Thất lấy tên Thiên Thai đặt tại làng Phước Mỹ Tây, huyện Cái Bè, tỉnh Mỹ Tho [Định Tường] về sau phái Tiên Thiên đặt Tòa Thánh Trung Ương tại Châu Minh, huyện Châu Thành, tỉnh Bến Tre [Kiến Hòa] cách tỉnh lỵ 30 Km.

Đạo Tâm nghĩ việc cấp Pháp Nhân cho Chi Phái Tiên Thiên là Nhà Nước Việt Nam:

- Muốn tạo sự chia rẽ nghi ngờ trong Đạo Cao Đài.
- Muốn các Chi Phái Đạo Cao Đài lúc nào cũng đặt mình ngờ vực lẫn nhau.

Đạo Tâm nghĩ và tin rằng Nhà Nước Việt Nam phải cấp pháp nhân cho Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh qua các văn kiện lịch sử ghi trên.

Đã một lần Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh có Pháp nhân. Rồi giờ đây lại chờ Nhà nước cấp Pháp nhân.

Pháp nhân tùy thời tùy lúc, Đạo Cao Đài có Tôn chỉ của Đạo, có Chơn Truyền bất di bất dịch.

Đạo tâm nghĩ cái gì cũng mất theo thời gian năm tháng, “*Nhân loại còn, Đạo Trời vẫn trường tồn*”.

Bản Trích Giải:

Đạo Tâm gửi. Hội Thánh Tòa Thánh Tây Ninh bản trích giải chiến lược của BCT [Chánh sách Nhà nước và đảng lãnh đạo Đạo Cao Đài] ngày 27/03/1997.

“72 năm Tín đồ Cao Đài trải qua những trường thi Phong Kiến, Thực dân, Phát xít, Tư bản, Đế quốc, hiện tại trường thi Nhà nước CHXHCNVN cực kỳ gay gắt, ngày 20-9-1989 một bản án dành cho Đạo Cao Đài phản quốc, phản dân, Nhà nước mật sát Chức sắc Thiên phong quá thậm tệ.....”

72 năm Tín đồ Cao Đài trải qua 6 trường thi, sau một trường thi cử, rồi đến thời kỳ phải dọn dẹp cho trường thi khác đợi chờ.... Rồi trường thi phải được lập lại.

Kính thưa quý vị:

Ngày 20 tháng 02 năm 1992. Ông Đỗ Quốc Dân Phó Ban Tôn Giáo t/p Hồ Chí Minh trong một phiên họp ngày 18/24 tại Thánh Thất đô thành Tòa Thánh Tây Ninh t/p Hồ Chí Minh và các vùng ven đô, ông Đỗ Quốc Dân thành khẩn công khai nói trước Chức sắc, Chức việc:

“Sau ngày giải phóng, chánh quyền Nhà nước CHXHCNVN thực hiện chiến lược của BCT, diệt Đạo Cao Đài cho bằng được dưới bất cứ hình thức nào, miễn đạt được yêu cầu.

– Phân tán toàn bộ Chức sắc của Hội Thánh Tòa Thánh

Tây Ninh.

– *Giải thể Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, đưa Chức sắc về tư gia và quản lý Chức sắc Địa Phương, dành một lối thoát cho Chức sắc chịu tu theo đường lối Quốc doanh và chấp hành làm công cụ cho Đảng.*

– *Cắt đứt mọi liên hệ giữa Tòa Thánh và các Thánh Thất địa phương Trấn, Châu, Tộc và Hương Đạo”.*

Chiến lược 2 của Đảng xóa trắng Đạo Cao Đài:

“Đảng đưa ra chỉ tiêu tạo ra 50 vụ án giả để đổ vào Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, chánh quyền dùng thủ đoạn bao vây trong ngoài Thánh Địa và chụp mũ phản động, tử hình, cải tạo, lao cải chung thân”.

Trong thời gian này Tín đồ rất cẩn thận vẫn an tâm lo hành Đạo sự, để tránh khi kẻ thẳng muốn hành động vu cáo không hứa hẹn.

“Những âm vang như vụ: “Văn Hòa Vui, Lâm Thế Thanh, Đỗ Hoàng Giã 1993, vì đứng ra đòi hỏi xin Nhà nước trả lại tài sản của Đạo. Hoặc các em Lương, Liêm, Khoa bị tù không bản án từ năm 1993–1996”.

Sau 21 năm Đảng hoàn chỉnh kế hoạch [Nhóm Cao Đài Tây Ninh] đào tạo được một số Chức sắc, Chức việc với một tâm nguyện vì duy danh, duy lợi, như Giáo Hữu Thượng Tám Thanh, Cải Trạng Trương Ngọc Anh để thị hiện mục đích:

1. Để Thế giới biết Nhân quyền Việt Nam, như cấp Pháp nhân Đạo Cao Đài cho [Nhóm Cao Đài Tây Ninh].
 - a. Pháp nhân có ghi lập Hội Thánh Trung Ương

- mà không có nhân sự Chức sắc, nên ưu tiên cho Đảng CSVN. Trung Ương đảng lãnh và chỉ đạo.
- b. Hội Đồng Chương Quản, là chức sắc Quốc doanh, khi ký tên đón nhận Hiến Chương là tự mình lột “*Áo Mào*”.
 - c. Ban Cai Quản từ trung ương và địa phương là bầy tôi lũ Đảng ngọm lưỡi ươi, su thời theo thế. Nơi nào có Ban Cai Quản sẽ thấy rõ hành động Ma Giáo.
2. Mục đích thành đạt kế hoạch 2 của Đảng là công bố Đạo Cao Đài tự do?. Sáng lập theo “*Lời nói đầu của Bản Hiến Chương*” Hủy bỏ Cơ Bút. Thống nhất hủy bỏ Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, Đạo Nghị Định và Kinh Lễ.
 3. Hệ phái Cao Đài thứ 6 chuẩn bị ra đời, đó là trường phái [Tổng Hợp] linh hồn Cao Đài Quốc Doanh. Nay là phái Cao Đài Yêu Nước, khai sanh năm 1992 và cũng khai tử trong năm đó, do Thừa Sứ Lê Quang Tấn làm Thủ Trưởng.

Trường phái này hốt hết Cán Bộ Hưu Trí có dính liểu đến các Chi Phái Cao Đài. Nay hệ phái này được trao cho Cải Trạng Trương Ngọc Anh phối hợp với đàn em.

Bước Thứ Ba: Con đẻ Cao Đài Quốc Doanh hưởng ứng chính sách của Đảng CSVN [Đoàn kết]. Máu và nước mắt của Tín Đồ Cao Đài đổ xuống.

Bước ngoặt của lịch sử Đạo đời hai ngã.

Sự kiện trên Tín Đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh ai ai cũng biết! Máu người Tín đồ Đạo Cao Đài đổ xuống. Trường thi được dọn dẹp. Lập Trường thi khác.

- Một Tần Thủy Hoàng đốt sách, chôn học trò, diệt các Đạo Giáo.
- Một Minh Mạng, Thiệu Trị ra Đạo lệnh cấm truyền bá và theo Đạo Gia Tô thời điểm đó.
- Một Tổng Thống Ngô Đình Diệm đàn áp Phật Giáo, Cao Đài Giáo thời điểm đó.

Để rồi lịch sử Đạo đòi phê phán. Một ngày trường thi dọn dẹp.

Những môn đệ của THẦY, những con cái của Đức Chí Tôn gìn giữ Chơn Truyền được Đạo Sử ghi danh và Đạo Sử cũng không quên ghi tên đồ đệ của Kim Quan Sứ.

Đạo Tâm cũng như Chức sắc Thiên Phong, Chức việc và Đạo hữu Nam Nữ trong và ngoài nước thuộc Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh hãy sát cánh gìn giữ Chơn Truyền của nền Đại Đạo. Nhơn loại còn Đạo Trời còn, CHƠN TRUYỀN nền Đại Đạo bất di bất dịch.

[Nhóm Cao Đài Tây Ninh] và số Chức sắc, Chức việc Quốc Doanh: vì danh, vì lợi, vì trách nhiệm đội lớp tu hành còn thời gian suy nghĩ trong kiếp sinh qua lời MINH THỆ.

Đạo Tâm mong Quý vị “*Sống với luật Pháp, chết với Đạo Pháp*” sự thật thẳng gian tà.

Kể từ ngày Hội Đồng Chương Quản và Ban Cai Quản nhận HIẾN CHƯƠNG, là HĐCQ và BCQ nhận súng và công số 8, một bài học cho Tín đồ Đạo Cao Đài”.

➡ **26/11/1995:** Một mặt Đạo thông giáo Pháp và lịch sử như Thông Sự Lê Văn Thảo, viết lời trích điểm gửi đến Ban Dân Vận Trung Ương Cục miền Nam, để phân biệt

Chánh Giáo, Ma Giáo, cũng là dịp để phê phán giáo nghĩa trên những biệt dị của cán bộ Nhà nước đương quyền, bởi lẽ thứ muốn tỏ tường trước quang minh chính đại trong Thông Điệp như sau:

“Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam

Độc Lập Tự Do Hạnh Phúc

Thành Phố Hồ Chí Minh, ngày 26 tháng 11 năm 1996

Trích Điểm Về Bài Viết Của Cán Bộ Trần Quang Lê: *“Vài kỷ niệm về vị Chủ Tịch Mặt Trận Liên Việt Nam”*
Cố tình xuyên tạc bôi lọ cố Hộ Pháp PHẠM CÔNG TẮC, Giáo chủ Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh đăng trên tuần báo Sài Gòn Giải Phóng thứ bảy số 302 ngày 23/11/1996.

Kính gửi: Cán Bộ Trần Quang Lê. Nguyên Phó Ban
Dân Vận Trung Ương Cục miền Nam.

Kính ông C/B Trần Quang Lê.

Cả Chúc sắc và Bốn Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh rất ngạc nhiên khi đọc bài viết: *“Vài kỷ niệm về vị Chủ Tịch Mặt Trận Liên Việt Nam Bộ”* của C/B Trần Quang Lê đã gây nhiều bất mãn, phẫn nộ của Bốn Triệu [4.000.000] Tín hữu Cao Đài trên toàn quốc và ở hải ngoại bởi ông C/B Lê đã tự giới thiệu là Nguyên Phó Ban Dân Vận Trung Ương Cục miền Nam, mà lại quên phứt đi lời phán dạy của cụ Đổ Mười Tổng Bí Thư ĐCSVN: *“Hãy khép kín những gì quá khứ mà phải nhìn vào tương lai của Tổ Quốc”*. Làm mất tình đoàn kết dân tộc do ông Lê có tầm nhìn quá ư cục bộ với Quân đội Cao Đài để đề cao tôn vinh Cao Triều Phát mà xúc phạm xuyên tạc bôi lọ cố Hộ Pháp PHẠM CÔNG TẮC. Giáo chủ Đạo

Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh là bậc vĩ nhân ở thế kỷ 20 và là khách quý của cố Chủ tịch Hồ Chí Minh và cố Chủ tịch Tôn Đức Thắng [Nếu cần chúng tôi sẵn sàng cùng CB Trần Quang Lê được đọc những tư liệu chứng cứ ĐỨC HỘ PHÁP là khách quý của cố nhị vị Chủ tịch nước CHXHCNVN].

Thiết tưởng với những thành quả thắng lợi lớn lao của Đảng và Nhà nước Việt Nam đã làm chấn động các cường quốc trên thế giới đều tôn kính khâm phục chánh sách đổi mới của Chánh Phủ Việt Nam mà chẳng rõ do động cơ nào tuần báo Giải Phóng thứ bảy lại do ông C/B Lê công khai mạ lỵ cố Hộ Pháp chúng tôi quá nặng nề [Một vĩ nhân đã mất vào năm 1959 mà vẫn còn bị ông CB Lê moi móc, phi báng thậm tệ.]

Kính ông CB Trần Quang Lê.

Là một cán bộ đã từng cộng tác bên cạnh cụ Cao Triều Phát với trọng trách phó ban Dân Vận Trung Ương Cục miền Nam. Ông CB Lê có trọng quyền tự do nhắc nhở cùng suy tôn người thủ trưởng của mình là cụ Cao Triều Phát mà lại hạ thấp thanh danh cố Hộ Pháp PHẠM CÔNG TẮC của Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh bằng những lời bịa đặt vu khống NGƯỜI đã chết trên 33 năm, tức là ông CB Lê đã bẻ cong ngòi bút của người viết hồi ký chân thành.

Niềm vinh hạnh vô biên của Bốn Đạo Cao Đài chúng tôi được biết thêm là ông CB Lê đã nhiệt tình quảng bá cho đồng bào độc giả tuần báo Sài Gòn Giải Phóng thứ bảy rõ thêm là ông từng cộng tác suốt 9 năm kháng chiến chống Pháp bên cạnh cụ Cao Triều Phát để rồi hôm nay lợi dụng chức quyền là Nguyên Phó Chủ Tịch MTLVNB

để tung hô cố thủ trưởng của mình mà không ngần ngại triệt hạ thanh thế cố Hộ Pháp Phạm Công Tắc với ý đồ?...

Người Tín hữu Cao Đài còn nhớ rõ lời phán dạy của cố Hộ Pháp “*Hồ Chủ Tịch đánh, Bản Đạo Đòi, nhứt định nước Việt Nam sẽ độc lập tự do*”.

Suốt 21 năm qua ông CB Lê sống trên phần đất Nam Bộ giải phóng, chắc ông thừa biết Đạo Cao Đài là một nền Tôn giáo được khai sáng trên đất nước Việt Nam vào năm 1926 trong thời kỳ Pháp thuộc mà dân tộc Việt Nam làm chủ mỗi Đạo nhà, không phải Tôn giáo du nhập?. Ông CB Lê lại lên án Đức Ngài Phạm Công Tắc lạm dụng Thần quyền?... Một nhân định quá sai lệch?.

Nếu Đức Hộ Pháp chúng tôi lạm dụng thần quyền nhứt định Tôn giáo Cao Đài không thể tồn tại từ năm 1926 cho đến nay được 72 năm và có trên 4 triệu Tín hữu Cao Đài ở Quốc Nội và Hải Ngoại, Phi Luật Tân, Nhật Bản, Úc Đại Lợi, Pháp, Đan Mạch, Anh Quốc, Đức, Congo, Mỹ, Trung Hoa, Thái Lan, Cao Miên, Lào, Canada, Thụy Sĩ, Phần Lan.

Ông CB Trần Quang Lê đề cao cụ Cao Triều Phát mà cố tình hạ thấp cùng bôi băt cố Hộ Pháp của chúng tôi nên buộc lòng tôi phải hướng dẫn cho ông CB Nguyễn Phó Ban DVTƯ Cục miền Nam nắm bắt đúng đắn để khỏi xâm phạm sự tự do tín ngưỡng của người khác, nhứt là cố Hộ Pháp PHẠM CÔNG TẮC của chúng tôi với cụ Hồ Chí Minh và cụ Tôn Đức Thắng có nhiều trao đổi gần bó từ lâu.

Vào năm 1958 cụ Tôn Đức Thắng có văn thư chính thức gửi đến Phnon Penh mời Đức Hộ Pháp ra Hà Nội

trong dịp Tết Nguyên Đán Mậu Tuất năm 1958 và đến ngày 17/05/1959 thì Đức Hộ Pháp quy thiên, ngày 17/05/1959 tại Phnon Penh với lời di chúc độc nhứt vô nhị: *“Tạm gởi thể xác Bản Đạo nơi nước Cao Miên, không gấp gì đưa thể xác Bản Đạo về Tòa Thánh Tây Ninh, Bản Đạo cùng chung chịu cảnh chia đôi của đồng bào hai miền Nam-Bắc. Ngày nào Tổ Quốc Việt Nam thân yêu của chúng tôi độc lập thống nhứt mục phiêu đời sống của Bốn Đạo. Hội Thánh và Bốn Đạo sẽ rước Liên Đài của Bản Đạo về Tòa Thánh Tây Ninh an táng”*.

Kính ông C/b Trần Quang Lê.

Với tư cách là Nguyên Phó Ban DVTƯ Cục miền Nam mà đến giờ phút này ông vẫn còn nói chưa đúng về Quân Đội Cao Đài:

Xin thưa: – Tuyệt đối trong Quân Đội Miền Nam [Chế độ cũ] không có Tuyên Úy Cao Đài mà chỉ có Tuyên Úy Phật Giáo, Tuyên Úy Công Giáo và Tuyên Úy Tin Lành mà thôi.

[Tại trại tù K2 Thanh Phong tỉnh Thanh Hóa miền Bắc, giam các Tuyên Úy trên, từ năm 1975 đến ngày 10/11/1987 mới chuyển về khám Chí Hòa để làm thủ tục phóng thích, chúng tôi biết tin này bởi cựu Giám đốc Nha Tuyên Úy Phật Giáo Ngài Thích Thanh Long và trong tư liệu của Nhà nước đảng Cộng Sản không có danh sách nào nói đến Tuyên Úy Cao Đài].

– Đức Hộ Pháp PHM CÔNG TẮC và 5 vị Chức sắc cao cấp đã bị chánh quyền thực dân Pháp bắt dầy qua Phi Châu MADAGASCAR năm 1941.

Còn Quân Đội Cao Đài do ông Đại Biểu Trần

Quang Vinh [Giáo Sư Thượng Vinh Thanh] thành lập năm 1943. Hiệp tác với quân đội Nhật Bản để đảo chánh thực dân Pháp ngày 09/03/1945.

– Mãi đến ngày 23/08/1946 Đức Hộ Pháp mới được rời khỏi MADAGASCAR [trở về Tòa Thánh Tây Ninh thì đã sẵn có Quân Đội Cao Đài tham dự vào Mặt trận Việt Minh do đại biểu Giáo sư Trần Quang Vinh là Tổng Tư Lệnh]. Cùng về một chiếc tàu ILEDE với ông Lê Giảng [Nguyên Giám đốc Công An Hà Nội. Chánh phủ Hồ Chí Minh đầu tiên năm 1945] .

Quân Đội Cao Đài do GS Trần Quang Vinh thành lập năm 1943 sau khi Đức Hộ Pháp và 5 vị Chức sắc bị thực dân Pháp bắt đày qua Phi Châu MADAGASCAR với chủ trương Bảo Sanh Nhân Nghĩa Đại Đồng.

Xin hỏi: – Căn cứ vào đâu mà ông cán bộ Trần Quang Lê đề án Quân Đội Cao Đài cướp của giết người?. Cướp của ai?, Ai là nạn nhân đã bị Quân Đội Cao Đài giết?, Bị Quân Đội Cao Đài giết tại đâu?, Ngày Nào?, Năm Nào?.

Là một CB có tầm cỡ, ông CB Trần Quang Lê không thể vu khống bôi lọ một cách trắng trợn công khai trên tuần báo Sài Gòn Giải Phóng thứ bảy như thế được, bởi CBDVTU mà còn mưu đồ chụp mũ người đã chết trên 30 năm qua làm tổn thương đi ngược và phá hoại chánh sách đổi mới của Đảng Nhà nước.

Có phải chăng ông CB Trần Quang Lê mưu đồ tăng bốc cụ Cao Triều Phát để khoe mình cùng dài công kháng chiến 9 năm chống Pháp như cụ Cao Triều Phát vậy! Với thâm ý độc hại đã phá bôi lọ thanh danh cố Hộ Pháp PHẠM CÔNG TẮC hết sức máy móc.

Tôi xin được đối thoại với ông Trần Quang Lê Nguyên Phó Ban Dân Vận Trung Ương Cục miền Nam trong một ngày gần nhứt và bất luận nơi nào thuận tiện cho ông CB Lê.

Rất mong đợi ông CB Lê chỉ quy định ngày gặp gỡ.

Kính Thư

TS. Lê Văn Thảo

714, Bến Nguyễn Duy P.12 – Q.8.TPHCM.

➔ **02-03/04/1997:** Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu nhận được thư và Bản Tin của Người Áo Trắng gửi từ Thánh Địa. Tiên Sinh là một Tín đồ Cao Đài thuần khiết xưa nay không màng danh lợi, kiếp sinh đã 84 tuổi đời, nay xuất hiện một đời còn lại Người Áo Trắng vô danh hành Đạo.

Một nhân vật trong 9 vị ít ai biết, từng lưu vong hải ngoại trên 20 năm để xây sự nghiệp Đạo. Tiên Sinh đã trải qua từng chặng đường lao tù của nhiều chế độ, sau 1975 Tiên Sinh được Nhà nước Cộng Sản ưu ái mời vào nhà lao Phan Đăng Lưu Sài Gòn mấy năm.

Nhà nước Cộng Sản cuồng điên, Hội Đồng Chứng Quán [Thơ-Tám] phát lạnh cũng bởi Người Áo Trắng nguyên là chứng nhân lịch sử Đạo.

Đó là những nguyên nhân mà Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu không giới thiệu danh tánh Tiên Sinh ở trong tập tài liệu này, cũng như Bản Tin Đại Đạo số 17 tháng 05/1997 phát hành tại Hoa Thịnh Đốn Hoa Kỳ, có đăng tải tư liệu này nhưng không biết Người Áo Trắng từ đâu đến, xin Bạn đọc cảm thông^[2].

[2] Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu sẽ xuất bản Tiểu Sử Người Áo

Tâm Thư Khẩn Cầu Kháng Nghị.

Kính gửi: Quý Ngài Chức sắc Thiên phong Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiện, cùng toàn thể quý vị Chức việc, đồng Đạo nam-nữ tha hương ở hải ngoại.

Thưa quý Ngài cùng quý vị.

Vào ngày 14/12/1996 Đảng và Nhà nước qua Ban Tôn Giáo Trung Ương đã ra Thông Cáo số 412-TB/BTGCPC, ra lệnh cho Hội Đồng Chương Quản thành lập Ban Tổ Chức chuẩn bị Đại Hội Đại Biểu Cao Đài Tây Ninh. Được Đảng và Nhà nước dẫn dắt từ bước, Ban này đã soạn thảo và thông qua một Bản Dự Thảo Hiến Chương ĐĐTKPĐ Cao Đài Tây Ninh vào ngày Mừng 10 tháng Giêng Đinh Sửu [DL 16/2/1997], sau đó đi khắp các tỉnh-thành toàn quốc tổ chức đại hội đại biểu cấp cơ sở để chọn người về tham dự Đại Hội Đại Biểu trong Nội Ô Tòa Thánh.

Với chủ tâm chỉ chọn mời các Chức sắc, Chức việc và Tín đồ nào nhứt nhứt chỉ biết tuân thủ theo luật lệ mới canh cải gần đây của HĐCQ, từ Đạo Lệnh 01/HT-ĐL vào năm 1979 cho đến giờ, Đảng và Nhà nước qua bình phong HĐCQ và ban tổ chức Đại Hội đã loại bỏ khỏi Đại Hội những Chức sắc, Chức việc và Tín đồ nào trung kiên cùng Luật Pháp Chơn Truyền của Đức Chí Tôn và Đức Ngự Mã Thiên Quân giáo huấn từ xưa. Điển hình như H-H Thừa Sứ Lê Quang Tấn, tuy mang phẩm tước trong hàng Thánh thể, nhưng vẫn không được về tham dự Đại Hội. Với kế hoạch tạo bè cánh để lấy thịt đè người như vậy, chắc chắn đến ngày Đại Hội, những vị Thiên Phong khả kính khác cũng sẽ không tham gia Đại Hội để giữ

Trắng sau năm 2.000.

cho một phần Thánh Thể khỏi cúi lòn dưới quyền tà mị.

Quý Ngài và quý vị hẳn cũng đã biết, việc tổ chức Đại Hội lần này sở dĩ có là do bản kế hoạch của Đảng và Nhà nước đề ra, qua chữ ký ban hành của Bí Thư Tỉnh Ủy vào tháng 5 năm 1996. Do công lao mà tên Bí Thư Nguyễn Văn Rốp mới được đưa về Nội Các ở Hà Nội làm Thứ Trưởng Bộ Nội Vụ. Cũng do chủ tâm đó mà hiện nay trong không khí gần kề Đại Hội [sẽ tổ chức vào ngày 28 tháng 2 Đinh Sửu, DL 05/04/1997], công an chìm nổi đã lảng vảng khắp nơi trong Nội Ô Tòa Thánh.

Nguyễn vọng muốn nhìn thấy Quyền Đạo được phục hồi nguyên vẹn của Hội Thánh, của toàn Đạo đã bị Đảng và Nhà nước trấn áp công khai dưới bóng dáng của Bộ Nội Vụ và dưới họng súng và còng sắt của công an đúng như bản kế hoạch đề ra.

Đọc kỹ cái gọi là “*Hiến Chương ĐĐTKPĐ Cao Đài Tây Ninh*”, quý Ngài và quý vị sẽ thấy nó chỉ là một văn kiện triển khai Bản Kế Hoạch của Nguyễn văn Rốp, nó sẽ làm hại Đạo một cách khắc nghiệt gấp trăm lần Đạo Lệnh 01/HT-ĐL do tên giáo gian Trương Ngọc Anh đề ra vào năm 1979.

Hiến Chương này chẳng những đã sản xuất ra một Hội Đồng đứng trên quyền Chương Quản Bát Quái Đài của Đức Chí Tôn, quyền Chương Quản Cửu Trùng Đài của Đức Giáo Tông, quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài của Đức Hộ Pháp, Quyền Hội Thánh và Quyền Nhơn Sanh. Đó là Hội Đồng Chương Quản. Hiến Chương này lại còn mở cho tà thần tinh quái chun vào nắm quyền Hội Đồng ấy để dễ bề hại Đạo.

Hiển Chương ấy, trong Chương III về Hệ Thống Tổ Chức, có nhắc đến Bát Quái Đài trong một đoạn nhỏ ở điều 12 nhưng lại qui định Bát Quái Đài chỉ là “*Ngôi thờ Đức Thượng Đế tá danh Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát và các Đấng Giáo Chủ Tam Giáo cùng các Đấng Thiêng Liêng trong Ngũ Chi Đại Đạo*”, nhưng không nhắc đến quyền Phong Thánh của Bát Quái Đài thì đương nhiên xóa bỏ Cơ Bút. Hiển Chương không gọi Chư Thánh trong hàng Thánh Thể là Chức sắc Thiên phong nữa. Vì quyền Phong Thánh do đảng, Nhà nước xét lý lịch phê chuẩn và HĐCQ thực hiện.

Quyền xử đoán của Chương Quản Hiệp Thiên Đài bị Đảng, Nhà nước và HĐCQ tước đoạt do Hiển Chương, tron Chương IV qui định như sau:

- ✘ **Điều 31:** – Chức sắc, Chức việc và Tín đồ có công đức với Đạo Pháp, và có thành tích tham gia vào các việc ích nước, lợi dân, thực hiện tốt nghĩa vụ công dân góp phần củng cố mối quan hệ Đạo-Đời tương đắc thì sẽ được HĐCQ tuyên dương theo luật Đạo.

Chức sắc, Chức việc và Tín đồ nào có phạm luật Đạo, làm thương tổn đến thanh danh của Đạo thì sẽ bị xử nghiêm minh theo luật Đạo.

Chức sắc, Chức việc và Tín đồ nào có hoạt động vi phạm luật nước, làm phương hại đến khối đại đoàn kết dân tộc, đến hòa bình, độc lập, thống nhất của Tổ Quốc VN, sau khi Nhà nước xử phạt theo luật Pháp thì HĐCQ sẽ xử lý nghiêm minh theo luật Đạo.

HĐCQ cũng khoan hồng cho những ai biết ăn năn tĩn ngộ, lập công đức để chuộc tội với Đạo chuộc tội

với Đời.

- ✘ **Điều 32:** – Chức sắc, Chức việc nào bị mất quyền công dân thì đương nhiên mất tư cách Chức sắc, Chức việc. Khi nào được phục hồi quyền công dân thì sẽ được HĐCQ xét cho phục quyền Chức sắc, Chức việc, nếu có yêu cầu.

Quyển Thể Thiên Hành Đạo của Đức Giáo Tông cũng bị Hiến Chương tước đoạt giao cho HĐCQ. Hiến Chương giả vờ nhìn nhận có 1 phẩm Giáo Tông là Anh Cả, lãnh đạo chung nền Đạo, nhưng lại qui định nơi trang III, Điều 16 rằng HĐCQ mới là cơ quan “*quản lý nền Đạo về mặt tín ngưỡng từ Tòa Thánh đến các Thánh Thất, Tịnh Thất, Điện Thờ Phật Mẫu địa phương chăm lo sự nghiệp tu hành cho Chức sắc, Chức việc và toàn Đạo, xây dựng Thánh Thể hữu hình của Đức Chí Tôn đời này qua đời khác*”. [Xây dựng Thánh Thể = Phong Thánh].

Chức sắc Thiên phong thay mặt cho Đức Giáo Tông ở các Trấn Đạo, Châu Đạo, Tộc Đạo không còn nữa, nay chỉ còn là những đại diện của HĐCQ do HĐCQ chọn và phải được Nhà nước chấp nhận.

Từ Đức Giáo Tông, Đức Hộ Pháp di chỉ toàn thể Chức sắc Thiên phong không còn dấu ấn riêng để ban hành các Thánh thư, Đạo thơ, chỉ có HĐCQ và Ban Cai Quản Họ Đạo mới có khuôn dấu nắm giữ trọng quyền Đạo sự.

Do Hiến Chương mới qui định ở Điều 17 và 18 của Chương III thì HĐCQ tuy là do Đại Hội Hội Thánh bầu ra, thành viên được chọn trong hàng Chức sắc từ phẩm Giáo Hữu trở lên, nhưng sau đó hội nghị toàn thể thành viên HĐCQ mới họp riêng để bầu ra Hội Trưởng, Hội

Phó... Và lại Đại Hội Hội Thánh cũng do Hội Trưởng HĐCQ triệu tập, Đại Hội Nhơn Sanh cũng do Hội Trưởng HĐCQ triệu tập, thì làm sao nhơn sanh tránh khỏi nạn độc tài, khỏi chịu lòn cúi dưới một tay phàm thế.

Trường hợp tà quyền muốn thao túng hại Đạo, chỉ cần cử một tên công an nằm vùng nào đó qua được hàng Giáo Hữu, lý lịch ưu tiên lọt vào HĐCQ gồm 72 người, khi nó vào hội nghị với 71 người nữa, tuy cao ốm mập lùn tuổi tác có khác, nhưng cùng là những người đã được đảng và Nhà nước duyệt xét lý lịch và phê chuẩn, thì sự thống chế áp đảo cho nó nắm quyền Hội Trưởng để như trở bàn tay. Đạo Lịnh 01/HT-ĐL qui định phải từ phẩm Chánh Phối Sư trở lên mới được cử làm Hội Trưởng, đó là Trương Ngọc Anh còn ngu, chứ Hiến Chương thì qui quyết hơn, chỉ yêu cầu miễn từ Giáo Hữu là được.

Chúng tôi cùng quý Ngài và quý vị chỉ mới biết có các ông Hồ Ngọc Thơ, Nguyễn Thành Tám, Trương Ngọc Anh, Dương Văn Trị, Huỳnh Minh Mẫn... và chỉ đôi ba người nữa là cùng, trong hoàn cảnh thiếu cặp nhãn lực Thiêng Liêng của Thầy, của Đức Giáo Tông, của Đức Hộ Pháp thì làm sao biết cho hết được, còn hằng hà sa số người đang lăm le cho cuộc cầu phong, cầu thăng sắp xảy ra nữa.

Trật tự trong Đạo đã đảo lộn! Quyền Đạo đã bị chặt lìa, trên không còn Thượng Hội, dưới không còn Ban Trị Sự Hội Thánh Em, ở giữa thì Thiên phong đã biến thành quỷ phong!

Tà quyền đã thâm nhập vào tận cùng quyền hành tối thượng của nền Chơn Giáo. ĐĐTKPĐ [*Tòa Thánh Tây Ninh*] đã bị đổi tên thành ĐĐTKPĐ [*Cao Đài Tây Ninh*] sinh hoạt bình đẳng với các chi phái, tất cả đều lòn

cúi dưới sự điều hành của Quỷ Vương.

Chúng tôi nơi quốc nội uất khí đầy tràn mà lực bất tòng tâm, đã liều tẩm thân năm lần bảy lượt tìm cách dón lên tiếng hạc kêu bấy mong được bậc đàn anh nghe ngóng, nhưng Thánh Bất Khả Tri, trù hạp đàn em đến đối lớp bị lao tù, lớp bị quản chế chặt chẽ, không còn cách gì kéo lại con thuyền Đạo đang lao vào cơn nước xoáy.

Nếu quý Ngài và quý vị có nhìn thấy những bậc Thiên Phong khả kính trong nước đứng trước người đồng phẩm, máu đào theo nước mắt chảy tràn mà vẫn không lay chuyển được cơn mê mới thấu hiểu tại sao chúng tôi đành phải nói lên nhiều tiếng bức xúc mạnh mẽ với đàn anh và nhiều lần phải cầu cứu đến quý Ngài và quý vị làm ơn cực lực kháng nghị, từ quốc nội, chúng tôi có nghe quý Ngài và quý vị khuyên, nhắc đến phải bình tĩnh dù trước cảnh thuyền Đạo tan tành trong bão dữ. Tự vấn, nếu ở hoàn cảnh của Đức Chí Tôn thì Ngài phải làm sao?.

Thánh Ngôn diễn tả:

Hoàn cảnh: “*Chẳng mất một con, nghiệt cả bấy*”.

Thái Độ: “*Biết phận già không chờ chống gậy*”.

Khi bấy con hư chúng ta lâm nạn, Đức Chí Tôn thì quảng gây chạy lúp xúp cứu con, còn bây giờ Đạo lâm nạn, chúng ta vẫn còn muốn giữ nét tôn nghiêm chêm chệ?.

Tiếng đã khàn, hơi đã mòn, chút âm ba kiệt quệ xin thiết tha lần cuối. Thư bất tận ngôn, ngôn bất tận ý, cầu nguyện ơn trên ban phước lành đến quý Ngài quý vị. Xin đón nhận tình thương rất nhiều của chúng tôi từ quốc nội.

Thánh Địa, đêm 25 & 26 tháng 02 Đinh Sửu

[DL 02 & 03/04/1997]

Người Áo Trắng

Kính bút trong tiếng niệm danh THẤY đêm từng đêm
khắc khoải.

➔ **10/05/1997:** Thông Điệp Ngài Thừa Sứ Lê Quang Tấn
và Hiền Tài Hồ Văn Nhường gửi Toàn Đạo:

“Kính gửi: Quý Chức Sắc, Chức Việc và Bồn Đạo
nam-nữ ở Quốc Nội và Hải Ngoại.

Trích yếu: Về việc làm thất nhân tâm của Hội Đồng
Chưởng Quản. [*Tự xưng và tự diễn bất chấp Luật Pháp
Chơn Truyền Đại Đạo*]

Kính thưa Hiền Huynh, Hiền Tỷ, Hiền Hữu và
Hiền Muội.

Đây là tờ Tuyên Cáo cuối cùng về hành động phi
pháp do nhà cầm quyền tỉnh Tây Ninh dàn dựng lên
cái gọi là Hội Đồng Chưởng Quản từ năm 1994 cho đến
nay để làm nha trảo phục dịch việc trị an trong tỉnh Tây
Ninh và đã được ông Vũ Gia Tham, Trưởng Ban Tôn
Giáo Chánh Phủ Hà Nội lên tiếng tiếp sức để công khai ra
mặt Hội Đồng Chưởng Quản mới trong 28 Tỉnh Thành
bằng phù phép trấn áp của Mặt Trận Tổ Quốc, Ban Tôn
Giáo và Công An trực thuộc 28 Tỉnh Thành sản xuất ra
cái gọi là Đại Hội Đại Biểu Cao Đài cấp cơ sở tỉnh trong
tuần tháng 03 năm 1997, và tiếp theo là Đại Hội Đại Biểu
Cao Đài Cấp Trung Ương tại Tòa Thánh Tây Ninh ngày
05/04/1997 một cách khoa học và kỹ thuật “*Tuyệt đối không
một ai được phát biểu cảm tưởng trong 2 buổi Đại Hội Đại
Cấp Cơ Sở và Đại Hội Đại Biểu Cấp Trung Ương chỉ có
những bài tham luận được ban tổ chức viết sẵn đưa cho đại*

biểu đọc trước Đại Hội mà thôi”, [Đại Biểu thuộc phe ta được chỉ định]. Nhưng trước một sự bất bình thiếu dân chủ trong buổi họp [tại Hội Trường Thống Nhất thuộc Nội Ô Tòa Thánh Tây Ninh] Đại Hội Đại Biểu Cấp Cơ Sở tỉnh Tây Ninh, có vị Giáo Hữu Thái Vòn Thanh đơn phương đưa tay phủ nhận buổi đại hội thiếu dân chủ nên bị Chủ tọa đoàn Giáo Sư Ngọc Tấn Thanh kiểm điểm lớn tiếng và nặng lời kết tội Hiền Huỳnh Giáo Hữu khiến cho anh Năm Thống Chủ tịch UBMTTQ tỉnh Tây Ninh bất bình tháo gỡ bầu không khí buổi đại hội quá ư căng thẳng mà Giáo Sư Ngọc Tấn Thanh kết tội Hiền Huỳnh Giáo Hữu, được anh Năm Thống Chủ tịch UBMTTQ Tỉnh Tây Ninh đứng lên hòa giải đổ lỗi cho Hiền Huỳnh Giáo Hữu vì lớn tuổi, ngồi xa không rõ nên mới đưa tay như thế!, hầu xoa dịu bầu không khí căng thẳng.

Với manh nha toa rập lợi dụng chức quyền, cùng nương tựa thế lực của nhà cầm quyền ở các địa phương để bày trò mặc nhiên áp dụng các phương thức nhằm đạt mục đích để ra không cần cứ trên quan điểm phù hợp chơn lý Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ hay không, để tổ chức bằng được Đại Hội Đại Biểu cấp cơ sở thuộc Tỉnh Thành trong tháng 03 năm 1997. Nếu không có Ban Tôn Giáo, UBMTTQ và Công An tiếp sức, thử hỏi Hội Đồng Chương Quản có thò tay xuống tận các tỉnh để thành lập Ban Cai Quản ở tỉnh thành không? Chắc chắn là không? Suốt bao năm qua, HĐCQ chỉ có trách nhiệm nội trong Tỉnh Tây Ninh. Hôm nay HĐCQ nhận sự biểu đồng hành của ông Vũ Gia Tham Trưởng Ban Tôn Giáo Chánh phủ Hà Nội, mở vòng tay đón tiếp HĐCQ có ảnh hưởng đến các Tỉnh Thành để rồi hứa hẹn ban

Pháp Nhân trong một ngày gần đây.

HĐCQ còn chưa trả lời xong câu hỏi của Chức sắc và Bốn Đạo kia mà? Nghị định hay sắc luật nào nghiêm cấm Đạo Cao Đài không được sử dụng Cơ Bút và còn 2 cấp HĐCQ lại còn kỳ vọng tiếp đón Pháp nhân vào một ngày gần đây, theo lời được hứa hẹn.

HĐCQ tuân theo sắc luật hoặc Nghị định nào? do ai ký? ban hành ngày nào? mà HĐCQ lại đồng hóa Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh trở thành một chi phái Cao Đài [Tự võ ngực xưng mình là Giáo Hội Cao Đài Tây Ninh], tự chấp nhận không sử dụng Cơ bút và nhận còn 2 cấp.

HĐCQ không biết phận mình, quá chú trọng vị trí chức vụ Đạo đang có, dù Tân Kinh, Pháp Chánh Truyền không quan tâm đến những bản văn: Văn thơ, Kiến nghị, Thỉnh nguyện thư, Kháng luận cả! Ra Công an Nhân Dân tỉnh Tây Ninh dùng phương thức không cần thiết đối với Chức sắc và Bốn Đạo.

HĐCQ có nghĩ tới hành động bất luận đạo nghiêm tố cáo con em Đạo để Công An tỉnh Tây Ninh bắt bớ, giam cầm con em Đạo như các vị Chánh Trị Sự Huỳnh Văn Thắng [Chợ Lạch] bị Công An huyện Hòa Thành bắt đánh đến hôn mê bất tỉnh từ ngày 12/12/1995 cho đến nay, Tòa án Tây Ninh cũng chưa xét xử nội vụ, còn Liêm, Hoa, Lương cả 3 anh em bị Công An tỉnh Tây Ninh bắt giam từ 26/06/1996 cho đến nay cũng chưa được Tòa Án xét xử.

HĐCQ biết quyền hạn của mình, chỉ lợi dụng chức quyền nương tựa vào uy quyền của Ban Lãnh Đạo Tỉnh Tây Ninh để chỉ tăng thêm nhiều điều không đúng luật

pháp Chơn Truyền và không còn xứng đáng là Chức sắc Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

HĐCQ tuân lệnh ban lãnh đạo tỉnh Tây Ninh hay tuân hành sắc luật nào? Nghị định nào của Thủ Tướng hay Chủ tịch Nước CHXHCNVN Ấn ký mà thi hành không dùng Cơ Bút? Hạn chế còn 2 cấp và trở thành một Chi phái Cao Đài Tây Ninh?

Tin tưởng rằng Nhà cầm quyền Trung ương đã biết rõ những biện pháp, mặc nhiên của cơ sở tạo dựng trong các buổi họp về Tòa Thánh Tây Ninh trong 2 kỳ Đại Hội cấp cơ sở và Đại Hội Đại Biểu cấp Trung ương. Nhất định đã thấy rõ [Hiến Chương Nguyễn Tạo] chỉ do một ít người sáng tác ra cùng qua mặt Nhà Cầm Quyền Trung Ương một cách hết sức tinh vi máy móc, để Trung Ương chấp nhận, hầu lừa gạt cấp trên ban hành Pháp Nhân cho Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh gây thêm nỗi uất hận của 4 triệu Tánh Hữu Cao Đài ở Quốc Nội và ở Hải Ngoại có cơ hội lên tiếng là chà đạp nhân quyền cùng thiếu dân chủ.

Chắc HĐCQ còn nhớ rõ dư âm của Hiến Chương Vững Tàu của Thủ Tướng Nguyễn Khánh trước kia đã bị Phật Giáo xuống đường đốt cháy từ trong trứng nước vào năm 1964?, và hôm nay [Hiến Chương ma giáo] của ông Thơ Tám âm thầm soạn thảo đã bị Chức sắc và Bốn Đạo góp ý nặng nề, không thể qua mặt được Nhà cầm quyền trung ương Hà Nội? Bởi vào năm 1954, nguyên thủ Tướng Phạm Văn Đồng, Chánh phủ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa đã long trọng tiếp đón phái đoàn Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tại Trụ Sở VERSOIX [Hotel Le Cèdre vào năm 1954 mà Chánh phủ Thụy Sĩ dành riêng cho Phái Đoàn Chánh phủ Hà Nội dự Hội

Nghị Genève] thì với tư cách Cố Vấn Ban Chấp Hành Trung Ương Đảng CSVN mà cụ nguyên Thủ Tướng Phạm Văn Đồng lại nở lòng nào để cho đoàn em của cụ đồng hóa Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh trở thành một chi phái Cao Đài, cấm sử dụng Cơ Bút và chỉ còn 2 cấp, cũng như cả Chức sắc và Bốn Đạo tin tưởng rằng ngày giờ nào cụ Đỗ Mười còn nắm quyền Tổng Bí Thư ĐCSVN thì không một ai có thẩm quyền qui định Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh phải đồng hóa thành một chi phái Cao Đài, bởi những lời phán dạy nhắc nhở cụ Đỗ Mười vẫn còn văng vẳng bên tai Bốn Triệu Tín Hữu Cao Đài:

“Hãy khép kín những gì là quá khứ mà phải nhìn thẳng vào tương lai Tổ Quốc Việt Nam làm mất đi tình đại đoàn kết dân tộc”.

HĐCQ cần sớm thức tỉnh nhớ lại lời minh thệ của mình kéo uổng một kiếp sanh may duyên gặp Đạo mà lại phản bội lời phán dạy của các bậc Chức sắc đàn Anh khi còn sanh tiền: *“Ngày giờ nào tiếp rước Liên Đài cố HỘ PHÁP thì mới mở cửa Chánh Môn để tiếp rước Ngài”* mà nghe đâu HĐCQ lại nghe lời tấu của bọn nha trảo để lấy điểm với Ban Lãnh Đạo Tỉnh Tây Ninh, là tự nguyện của HĐCQ định mở cửa Chánh Môn tiếp rước Pháp Nhân chi đó mà HĐCQ quên nghĩ rằng vào năm 1965 Đức Thượng Sanh, Chương Quân Hiệp Thiên Đài, còn đủ Chức sắc Thập Nhị Thời Quân Hiệp Thiên Đài và 3 Đại Huynh Đầu Sư: Thái Bộ Thanh, Thượng Sáng Thanh và Ngọc Nhưộn Thanh đồng quyết định: *“Ngày giờ nào Hội Thánh tiếp rước Liên Đài cố HỘ PHÁP mới mở cửa Chánh Môn”*. Nên ngày 17/07/1965 Hội Thánh

Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tiếp nhận Pháp Nhân 003/65 của Trung Tướng Nguyễn Văn Thiệu ban hành ngày 12/07/1965 với tư cách là Chủ Tịch Ủy Ban Hành Pháp Lãnh Đạo Quốc Gia ấn ký vẫn tiếp đón Phái đoàn chánh phủ từ cửa Hòa Viện đến Đền Thánh rồi ra Đại Đồng Xã tham dự buổi lễ mà thôi.

Xin có lời khuyến cáo HĐCQ nên nhận định trách nhiệm hiện tại của mình kéo gánh lấy tội lỗi đối với các Chức sắc tiền bối rồi lại đổ trách không ai nhắc nhở, tức là HĐCQ nên cân nhắc mọi hành động của mình cho đúng ước nguyện của Bốn Đạo Tòa Thánh Tây Ninh.

➡ **04/04/1997:** Thông Điệp Ngài Phối Sư Thái Thế Thanh Chức sắc Trung Ương Tòa Thánh Tây Ninh.

*Kính gửi: Thủ Tướng Chánh Phủ nước CHXHCNVN.
Hà Nội.*

Kính thưa Ngài,

Bản văn kính hậu trình lên Ngài xem, về việc Hội Đồng Chương Quản của Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh.

Do Chủ Tịch Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam tỉnh Tây Ninh chỉ định trong nhiệm kỳ III vào năm 1991, đến năm 1995 cho lưu nhiệm thêm kỳ VI [bốn]. Như vậy có nghĩa là Hội Đồng Chương Quản hiện hữu là của Mặt Trận Tổ Quốc Tây Ninh cử đặt, chứ nào phải của Tôn Giáo Cao Đài Tây Ninh của chúng tôi.

Trân trọng kính xin Ngài Thủ Tướng hoan hỷ cho biết, hiện nay Chính Phủ Trung Ương Nước CHXHCNVN. Còn tôn trọng Tự-do Tín-nghưỡng hay không? Mong ơn Ngài vui lòng giải đáp trên báo chí, hoặc Đài Truyền-tin, để cho ttn đồ có Đạo Cao Đài hiểu biết rộng rãi./.

☞ **05/04/1997:** Đạo Thư Ngài Phối Sư Thái Thế Thanh gửi tường trình, sự thực bị phụ đang diễn ra trong Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam và Hội Đồng Chương Quân.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

[Thất thập nhị niên]

Tòa Thánh Tây Ninh

Trích yếu: V/v. Tôn Giáo Cao Đài Đức Chí Tôn Khai Sáng Kỳ Ba Đến Thất Ức Niên Dư.

Kính gửi: Quý Huynh, Tỷ, Đệ, Muội trong Hội Đồng Chương Quân.

Kính Hiền Huynh Hội Trưởng [Thượng Thơ Thanh].

Tôi Phối Sư Thái Thế Thanh xin nhắc Hội Đồng về Chơn Truyền Luật Pháp của Đại Đạo cuối Hạ Nguơn Mạc Pháp, ĐỨC CHÍ TÔN dụng Quyền Linh CƠ BÚT giảng trần khai Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Qui Tam Giáo, Hiệp Ngũ Chi do ĐỨC CHÍ TÔN vi chủ, vì lẽ CHÍ TÔN khai Đạo kỳ ba không giao cho tay phàm nữa, vì sợ Thánh Giáo bị qui phạm.

Nhưng vì trở cảnh, cơ Đời biến chuyển sự thử thách khảo dượt quá nặng, nên cơ Đạo phải tạm ngưng công quả, Hội Thánh cũng đình chỉ việc Phổ Độ, để chuẩn bị chuyển sang giai đoạn mới. Đến năm 1978 Hội Thánh Đại Hội Lưỡng Đài chọn bổ Hiền Huynh Thái Hiếu Thanh Đại Diện Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh tham gia vào Mặt Trận Tổ Quốc Trung Ương của chánh phủ. Đồng thời Hội Thánh bổ nhiệm tôi trách vụ TQ Thái Chánh Phối Sư thay cho Hiền Huynh Thái Hiếu Thanh trong khi công tác việc của Nhà nước thì thời gian nầy Trương

Ngọc Anh Phó Chủ Tịch Mặt Trận Tổ Quốc Tỉnh buộc HỘI THÁNH cải tổ chương trình hành Đạo theo trào lưu tiến hóa của dân tộc.

Nghĩ vì Đạo phải tùy thời hầu có đủ phương châm lo cho con cái của Đức Chí Tôn. Nên Ngài Bảo Đạo, Ngài Đầu Sư thảo luận rồi quyết định giao cho Ngài Đầu Sư triệu tập phiên họp tối cao để lập chương trình hành Đạo mới cho hợp thời.

Nên Ngài Đầu Sư triệu tập phiên họp, 3 Chánh Phối Sư điều khiển Tam Viện và Chánh, phó Chương Quản Hội Thánh Phước Thiện mỗi ngày hội hai buổi liên tục để nghiên cứu lập chương trình hành Đạo đến mỗi chiều đệ qua Ngài Bảo Đạo kiểm duyệt. Hội đến 7 ngày chương trình sắp chấp dứt thì bất ngờ phải đình chỉ là Năm Anh, Hiền Huynh Thái Hiếu Thanh dự đại hội Mặt Trận Trung Ương về đến. Năm Anh đến văn phòng Phái Thái hỏi tôi chương trình Hành Đạo xong chưa, tôi cho biết ở văn phòng Ngài Đầu Sư, Năm Anh đến đây cho biết hồ sơ nơi văn phòng Ngài Bảo Đạo thì Năm Anh được Ngài Bảo Đạo cho xem, lại đem về nhà luôn rồi hiệp rồi hiệp với Hiền Huynh Thái Hiếu Thanh soạn thảo Đạo Lệnh số 01/ĐL ngày 04 tháng 02 năm Kỷ Mùi [DL 01/03/1979], áp đảo Hội Thánh phải ký tên ban hành giải thể cơ cấu Hành Chánh Đạo. Hội Thánh HTĐ, Hội Thánh CTĐ sát nhập lại thành Hội Thánh duy nhất và lập Hội Đồng Chương Quản để điều hành các việc Đạo [bằng chứng Đạo Lệnh số 01/ĐL ra đời].

Hội Đồng Chương Quản tiến hành nhiệm kỳ I từ năm 1979 đến năm 1982 thì Ngài Bảo Đạo bị quản chế tại gia, còn Ngài Đầu Sư bị khủng bố tinh thần đàn

phải nghỉ việc giao Hội Đồng cho Hiền Huỳnh Thái Hiếu Thanh quản lý. Đến năm 1984 mãn nhiệm bầu lại Hội Đồng nhiệm kỳ II Hiền Huỳnh Thái Hiếu Thanh đắc cử tiếp tục công việc của Đạo đến năm 1988 Đại Hội Hội Thánh để lược qua các việc của Hội Đồng thì có 5 vị Chức sắc đệ bản văn lên Hội Thánh bất tín nhiệm Hội Đồng gặp tình trạng bất khả kháng nên Hiền Huỳnh Thái Hiếu Thanh gửi Công văn đến Tỉnh xin nghỉ giao lại cho Hiền Huỳnh Phối Sư Thượng Phép Thanh và Cài Trạng Lê Minh Khuyên điều hành.

Nghỉ vì Hiền Huỳnh Thái Hiếu Thanh cầm quyền lãnh Đạo mà xin phép với Chánh Quyền tự ý bỏ về Thành Phố Hồ Chí Minh [Sài Gòn] như vậy chúng ta nghỉ sao? bỏ dờ cơ Đạo tồn vong không cần biết. Ở đây 5 vị Chức sắc bị anh Bảy Đạo phó chủ tịch Mặt Trận Tổ Quốc Tỉnh lên án phản động, chống đối Nhà nước chúng tôi phát giác kịp thời nhờ Mười Tôn đến cậy ông Bí Thư Tỉnh Ủy Trịnh Văn Lâu chấp thuận nên chỉ đạo cho Bảy Đạo hiệp với Hội Đồng thành lập ban Kiểm Tra xem xét mọi việc rồi sẽ giúp chỉnh đốn cơ Đạo.

Ban Kiểm Tra thành lập vào năm 1990 do Hiền Huỳnh Phối Sư Thượng Nhã Thanh làm đầu tiên hành kiểm tra cả hai tuần lễ lại cậy Hội Đồng mời tôi, khi tôi đến thì Anh Em trong Ban Kiểm Tra bầu tôi lãnh Trưởng Ban liền đó lập ra 3 Tiểu Ban, Hiền Huỳnh là một chia ra 3 điểm để kiểm tra, bắt đầu hành sự gần 1 tháng thì anh Bảy Đạo đưa Hội Đồng và Quản Lý Nội Ô đến bao vây, khống chế Ban Kiểm Tra bắt buộc phải đọc biên bản kiểm tra trước, toàn ban đồng ý với tôi không đọc như vậy cuộc khống chế kéo dài suốt buổi đến 11 giờ mới chấm

dứt, nhưng Bảy Đạo còn mời tôi và 3 vị Trưởng Tiểu Ban đến 2 giờ chiều dự phiên họp tại Mặt Trận Tổ Quốc Huyện [gọi là tọa đàm thân mật] cuộc họp đến 5 giờ mới chấm dứt, trong buổi chiều Bảy Đạo áp đảo, hăm dọa tôi đủ mọi cách lại còn buộc Ban Kiểm Tra nên chấm dứt sự việc diễn biến như thế chắc Hiền Huỳnh còn nhớ chứ. Tại sao Kiểm Tra hành động của Hội Đồng bị [Tổ Cáo], Bảy Đạo cưỡng bức bằng nhiều cách lại còn hăm dọa, việc này để cho Chức sắc Nam-Nữ của Ban Kiểm Tra nhận thức [có mờ ám].

Xét vì trong việc Kiểm Tra Hội Đồng có nhiều sai trái như là:

1. Tài sản của Đạo bị tẩu tán một số quá nhiều.
2. Tài sản bất minh, thu, chi thiếu toa vế....
3. Tự ý mở tủ Hành Hương, mang tiền về đếm giờ nào cũng không được ai chứng minh.
4. Có lần mở tủ Hành Hương, có sợi dây chuyền vàng của khách hỉ cúng, lại đem về nhà sai con gái đi thử rồi trao vàng giả [vụ này tình ngay ý gian].

Trong thời gian Kiểm Tra xét thấy có nhiều hỗn tạp và nguy hiểm tôi mới đề nghị trong ban chúng ta nên tạm ngừng lập hồ sơ đem ra Đại Hội Hội Thánh xét định lẽ nào rồi chúng ta sẽ tiếp tục kiểm tra được sự đồng ý của Anh-Em.

Hội Đồng Hội Thánh được triệu tập, khi ra Hội nghị được bầu Chủ Tọa đoàn 5 vị, nhưng chương trình nghị sự do Mặt Trận Tỉnh và Hội Đồng quyết định để bắt buộc Chủ Tọa thi hành thật sự là bị cưỡng bách, qua 3 ngày tôi với Hiền Huỳnh Tiếp Dẫn Đạo Nhơn bị khống chế,

cầm chân mỗi buổi đều bị trễ giờ làm việc, sự áp đảo quá nặng, qua ngày thứ 4 cuộc Hội Nghị bị đổ vỡ giải tán ra về.

Nhưng có bản Kiến Nghị của Hiền Huynh Tiếp Dẫn Đạo Nhơn gửi liền đến Tỉnh Ủy trình bày cuộc Hội Nghị thuộc nội bộ của Đạo lý do Hội Đồng nhiều sai trái, nhưng chúng tôi lại bị chánh quyền Mặt Trận khống chế được ông Tỉnh Ủy phê vào kiến nghị.

“Giao cho Ban Tôn Giáo và đại diện Sở Công An Tỉnh triệu tập phiên họp, Chánh Quyền Mặt Trận Tỉnh, Huyện và 5 vị Chức sắc với tôi ngồi lại trao đổi, đôi bên Chức sắc cũng như Cán Bộ nêu ra mạnh dạng nhìn nhận những khuyết điểm của mình để dung hòa cuộc họp một buổi giữa Cán Bộ và Chức Sắc trao đổi thông cảm nhau, điều tra tốt đẹp bắt tay thân mật”.

Tình trạng nêu trên vừa rồi tôi định trình qua, ý tôi để anh-em chúng ta họp bàn để tiếp tục kiểm tra tiếp, nhưng lại cận Tết đến vào ngày mừng 1 năm 1991 Mười Tôn đến thăm và nói: *“Ông Tỉnh Ủy bảo tôi đến nói với chú, Tỉnh Ủy giao trọn quyền cho chú triệu tập Hội Thánh bầu lại Hội Đồng mới giải thể Hội Đồng này vì Biên Bản Kiểm Tra ông nắm vững”.*

Khi ấy có mặt Sĩ Tài Phan, Hiền tài, Chức việc, Đạo hữu đến thăm tôi đều nghe, nhưng tôi nhờ Mười Tôn chuyển lời cảm ơn Tỉnh Ủy, còn Hội hay không tôi chưa hứa. Đến sáng ngày mừng 2 Mười Tôn đến nói rằng: *“Ông Tỉnh Ủy bảo tôi đến nhắc chú”.* Khi đó có mặt anh Hai Kiên là Cựu Quân Nhân Quân Đội Cao Đài. Tôi cũng nhờ Mười Tôn chuyển lời cảm ơn Tỉnh Ủy có thiện ý giúp chúng tôi xây dựng nghiệp Đạo, còn vấn đề nội bộ của Đạo thì chúng tôi lo liệu khỏi bận tâm đến Tỉnh Ủy.

Như vậy bất ngờ nội bộ xảy ra sự việc không hay, là cuộc tổ chức để thao túng cơ Đạo bằng chứng là Hiền Huynh Thượng Phép Thanh triệu tập Đại Hội Hội Thánh [Bầu cử Hội Đồng nhiệm kỳ III] gọi là Hội Thánh trá hình để nhờ anh Năm Thống, Bảy Đạo, Bảy Phú cấu kết dựng Hiền Huynh lên lập Hội Đồng ít lâu còn ban thêm trách vụ Phó Chủ Tịch Mặt Trận Tổ Quốc Tỉnh có đúng không?.

Nghĩ vì ông Tỉnh Ủy Tây Ninh muốn giúp cho Hội Thánh xây dựng lại cho hợp với tinh thần của Tôn giáo bất ngờ Mặt Trận Tổ Quốc Tỉnh dựng Hiền Huynh lên lập Hội Đồng nên Ông Tỉnh Ủy chào thua đành trở về Cửu Long.

Xét qua hành động của Hiền Huynh từ ngày được lập Hội Đồng trong việc hành quyền có lắm việc sai phạm nên anh-em bốn Đạo viết thư trích điểm, phê bình nhưng Hiền Huynh bất chấp này càng đi sâu vào lối lầm bằng chứng như là:

Dám lạm dụng quyền Chí Tôn tại thế phong thưởng:

1. Lã Sanh.
2. Hiền Tài.
3. Phó Tổng Giáo.

Suốt 5 năm của nhiệm kỳ III đến cuối năm Ất Hợi tôi tiếp được thư Hiền Huynh mời tôi 8 giờ ngày 16 tháng 10 năm Ất Hợi [1995] đến tại Giáo Tông Đường dự Đại Hội Hội Thánh bầu cử Hội Đồng nhiệm kỳ IV. Nhưng thư mời 3 cấp: Phối Sư, Giáo Sư, Giáo Hữu, chia ra 3 giờ mời khác nhau, thử hỏi Đại Hội gì?, quá trái với qui tắc của Đại Hội, nhưng sự thật tôi không làm phiên họp này

mời 3 lượt để nhờ anh Năm Thống hợp thức hóa cho Hiền Huynh lưu nhiệm với thành phần Hội Đồng là 12 vị hôm nay bổ xung 36 vị. Từ khi được lập Hội Đồng năm 1991 đến năm 1995 được lưu nhiệm với 2 nhiệm kỳ, Hiền Huynh vi phạm luật pháp quá nặng càng ngày càng đi sâu thêm.

Xét vì Đại nghiệp của Đạo không thể để Hiền Huynh tự thao túng nên đa số Chức sắc, Chức việc, Đạo hữu từ Thánh Địa đến địa phương dâng kiến nghị đòi triệu tập Hội Nhơn Sanh, Hội Thánh, nhiều khi cả đoàn người ngồi chờ dài lệnh Hiền Huynh không tiếp lại chuyển tố đến Công An Tỉnh đa số quá bức tức, về hành động của Hiền Huynh nên tăng thêm nào là Tâm Thư, Bạch Thư, Trích Điểm lăng mạ quá nặng có phải tại Thượng bất chánh, hạ tắc loạn không?.

Như vậy mà Hiền Huynh không tự hối với câu: “*Luật là Thương yêu, Quyển là dạy dỗ*”. Thêm câu Tứ Đại Điều Qui: “*Trên dạy dưới lấy lễ, dưới giáng trên đừng thất khiêm cung*”. Mãi một mực cây quyền để sát phạt con cái ĐỨC CHỈ TÔN, thậm chí như tôi đến ngồi hầu một buổi nhờ Bảo Thế báo tin 3 lượt Hiền Huynh cũng không tiếp là cố tình hạ nhục Thánh Thế. Còn bao nhiêu Tâm Thư, Bạch Thư đều chuyển tố đến Sở Công An Tỉnh, xét thấy hành động như vậy có xứng đáng đàn anh lãnh Đạo không?.

Hành động của Hiền Huynh qua nhiều năm không đáng kể, duy có hai điều hệ trọng:

1. Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ bị giải thể.
2. Thánh Giáo bị Qui phạm.

Lý do ngày 10 tháng 01 năm Đinh Sửu [DL: 16/02/1997] Hiền Huynh chỉ đạo cho thuộc cấp Hội Đồng

lập Hiến Chương.

1. Giải Tán Hội Thánh.
2. Xóa Bỏ Cơ Bút.

Để xin chánh phủ cấp Pháp Nhân lại còn 4 phái đoàn đến mỗi địa phương từ Nam ra Trung để làm gì?. Có phải để vận động đảng đem Tôn giáo của ĐỨC CHÍ TÔN đối lấy Hội Đồng 2 cấp không?. Hành động như thế ấy thử hỏi công hay tội?. Chẳng hạn như lạm dụng quyền CHÍ TÔN tại thế để phong thưởng. Giải thể Hội Thánh, xóa bỏ Cơ Bút thuộc về tội gì?, Hình luật nào?.

Tôi không dám bình luận yêu cầu Hội Thánh HIỆP THIÊN ĐÀI xét đoán.

Kính Hiền Huynh qua lời Thánh Giáo CHÍ TÔN dạy: *“Đạo phải trong sạch, các con cũng phải trong sạch, Trong-Sạch ấy bất cứ giá nào cũng không đổi”*.

Thêm câu của Thánh nhân: *“Trí Dã Tụ Sử”*.

Những điều trên đây tôi xin nhắc lại để Hiền Huynh suy nghiệm.

Cũng như hai nhiệm kỳ Hội Đồng III và IV Hiền Huynh đang hành quyền hơn 6 năm nay có phải của Mặt Trận Tổ Quốc Tỉnh Tây Ninh chỉ định và cho lưu nhiệm hay là Hội Đồng do Hội Thánh bầu cử?. Nếu Hội Thánh bầu cử, ai bầu cử hỏi nào?, tại đâu?.

Thân ái kính chào Hiền Huynh.

Tòa Thánh. Ngày 28 tháng 02 năm Đinh Sửu

[DL: 05/04/1997]

Thái Thế Thanh

Đồng kính gửi tường:

– Hội Thánh HTĐ – Hội Thánh CTĐ – Hội Thánh Phước Thiện – Ban Thế Đạo – Chủ Tịch Nước CHXHCHVN
– Thủ Tướng Chánh Phủ – Ban Tôn Giáo Trung Ương
– UB, MTTQ Trung Ương – UBND Tỉnh Tây Ninh –
Ban Tôn Giáo Tỉnh Tây Ninh – UB, MTTQ Tỉnh Tây Ninh – Hồ sơ lưu”.

➡ **04/05/1997:** Bản Tường Trình & Khiếu Nại.

Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam
Độc Lập Tự Do Hạnh Phúc

BẢN TƯỜNG TRÌNH & KHIẾU NẠI

V/V Xóa Bỏ Hiến Chương và Xin Phục Quyền Hội Thánh
[Tôn Giáo Cao Đài]

Kính Gửi:

- Cụ Lê Đức Anh Chủ Tịch Nước CHXHCN Việt Nam.
- Cụ Nông Đức Mạnh Chủ Tịch Quốc Hội CHXHCN Việt Nam.
- Cụ Võ Văn Kiệt Thủ Tướng Chính Phủ CHXHCN Việt Nam.

Kính Thưa quý Cụ:

Chúng tôi là Chức sắc Thiên Phong [Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và Phước Thiện cùng chư Chức việc thuộc Tôn Giáo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh]. Kính dâng bản tường trình này cầu xin Quý Cụ nghiệm xét và Ban Lệnh xóa bỏ [Hiến Chương] do Hội Đồng Chương Quản thành lập và Phục hồi quyền Hội Thánh cho Tôn

Giáo chúng tôi vì lý do sau:

Căn cứ theo lời Đức Chí Tôn [Ngọc Hoàng Thượng Đế] giảng cơ dạy Đạo, có dạy rằng: “*Kỳ này Thầy đến lập Đạo dùng Huyền diệu cơ bút không giao cho tay phàm nữa*”. Thầy lại phân ra hai quyền là: “*Giáo Tông coi về phần xác điều dẫn con cái Thầy, Hộ Pháp coi về phần hồn nắm Luật Thiên Điều, hầu có tránh nạn độc tài mà sát phạt con cái của Thầy. Hai quyền ấy hiệp lại là quyền Chí Tôn tại thế, dưới quyền Giáo Tông và Hộ Pháp có Hội Thánh Anh là Chư Chức sắc Thiên Phong và Hội Thánh em là Chư Chức việc thay mặt cho Thầy điều dẫn lương sanh cứu vớt quần sanh*”.

Chiếu theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, không có Hội Đồng Chưởng Quản.

Hôm nay HĐCQ do chánh quyền Tây Ninh đề cử, chớ không phải Hội Thánh chúng tôi bầu cử, việc làm của HĐCQ danh bất chánh, ngôn bất thuận thì làm sao mà làm gương trong sáng cho nhơn sanh noi theo để lãnh đạo Tôn Giáo.

I – Bằng chứng là HĐCQ thị di cường quyền sửa cải Chơn Truyền luật pháp, nên năm 1995–1996 đến nay. Nhơn sanh thấy điều sai trái, mới có kiến nghị, tâm thư, bạch thư, gởi về yêu cầu HĐCQ xin phép chánh phủ mời Đại Hội Hội Thánh hoặc Đại Hội Nhơn Sanh để chỉnh đốn góp phần xây dựng nghiệp Đạo. Thế mà HĐCQ không đáp ứng lại gởi Kiến Nghị ấy nhờ Chính Quyền Công An Tỉnh trấn áp lại còn tổ chức đánh nhơn sanh, người gãy răng, kẻ ở tù thật là một hành động bi đát làm cho nhơn sanh buồn than bất mǎng.

II – Hôm nay do Quyết Định số 42/QĐ ngày 29

tháng 05 năm 1996 của Tỉnh Ủy Tây Ninh chỉ đạo bảo HĐCQ lập Hiến Chương để xin Pháp Nhân mà Hiến Chương là gì?, Là giải bày “*Mục đích, Tôn chỉ về Giáo lý*” Trước đây các bậc Tiên bối và HỘI THÁNH chúng tôi đã lập sẵn trong Hiến Chương đoạn chót có dạy “*Hiến Chương này có thể sửa đổi do Hội Thánh lập Hiến Chương bằng đa số 2/3 tổng số Chức sắc và sau khi được CHÍ TÔN phê chuẩn*”.

Giờ đây HĐCQ không thực hành theo lời dạy dụng quyền độc tài tự lập Hiến Chương mới, sửa cải Luật Pháp Chơn Truyền, không cho Hội Thánh chúng tôi hay biết để góp ý thậm chí trong Đạo còn hai vị Phối Sư xử lý Quyền Thái Chánh Phối Sư Thái Thế Thanh và Q. Thượng Chánh Phối Sư Thượng Nhã Thanh cũng không mời để dự thảo. Chức sắc trong Thánh Thể từ Giáo Hữu và các cấp tương đương trở lên trên 200 vị [không kể Lê Sanh] cũng không được mời dự thảo vậy có đúng luật không?.

Hơn nữa, Hội Đồng Chương Quản không đủ chức năng lập Hiến Chương.

Còn Nhơn sanh thì làm sao thấu triệt hết “*Mục Đích Tôn Chỉ và Giáo Lý Đạo*” mà tham khảo, Chức sắc trong hàn Thánh Thể nghe lập Hiến Chương đến hỏi xem góp ý thì HĐCQ trả lời không được chờ chùng nào có Pháp Nhân mới được xem.

Ấy vậy việc lập Hiến Chương phải do Đại Hội Hội Thánh.

III – Nổi về cuộc hội, chiếu theo luật Đại Hội, tiểu số phải phục tùng đa số, thế mà Chức sắc trong Thánh Thể trên 200 vị mà ngày 05/04/1997 mở hội chỉ có 71 vị

luôn cả HĐCQ vẫn mở hội có đúng luật pháp không?, mà HĐCQ cũng không ra thơ mời, Chức sắc làm việc cho HĐCQ quá trở trêu, lừa đảo Hội Thánh, dối gạt Nhơn sanh.

IV – Tổ chức Đại Hội ở địa phương để tham khảo ý kiến Nhơn sanh mà số người dự hội phải là bè phái của HĐCQ, không hiểu Đạo Pháp là gì!. Nhờ Chánh Quyền chọn lựa gọi là Đại Biểu để cử mới được nhập hội, còn số Nhơn sanh thông Đạo tạọ Đời hiểu biết Chơn Truyền Luật Pháp không theo HĐCQ thì bỏ ra không được dự hội. Đây là việc làm của HĐCQ dụng thế cái cày đi trước con trâu, khi lén lút lập Hiến Chương rồi lập 4 phái đoàn đi các tỉnh nói tham khảo ý kiến Nhơn sanh mà thật ra là kiểm chữ ký của Nhơn sanh để bảo vệ HĐCQ, khi nhập hội cấm Nhơn sanh không được phát biểu chỉ có quyền nghe mà thôi thật quá độc quyền.

V – Ngày 05/04/1997 nói Đại Hội treo biểu ngữ cũng nói Đại Hội mà không biết Đại Hội gì?, khi vào bên trong Hội Trường thì thấy nào Đại Biểu Chánh Quyền. Đại Biểu các Tôn Giáo bạn và một phần Đại Biểu Nhơn sanh do Chánh quyền chọn lọc. Số Chức sắc ngoài HĐCQ chỉ có 19 vị, như vậy sao gọi là Đại Hội mà là cuộc lễ trá hình để:

- a. Thông qua Hiến Chương [cấm không cho phát biểu ý kiến ngoài ý của HĐCQ].
- b. Ra mắt HĐCQ 52 vị củ và mới do chánh quyền chọn lọc để cử.
- c. Thông qua điều lệ Cầu phong, Cầu thăng [bắt thăm] hồ sơ khai công nghiệp và lý lịch cho chánh quyền chứng, không có quyền Vạn Linh hiệp với Chí Linh, còn Hiến Chương tung ra mà không người ký chịu

trách nhiệm.

VI – Cứu xét cho bản Hiến Chương này thì nói có Hội Thánh mà hữu danh vô danh vị, dưới thì toàn quyền của HĐCQ quyết định, 5 năm mới có Đại Hội Hội Thánh 1 lần cũng do HĐCQ triệu tập, còn Chức sắc Chánh-phó và Thông Sự không đặt trách nhiệm quyền hạn.

- a. Giáo quyền của Đạo còn 2 cấp khác nào bàn tay 5 ngón chặt 3 còn 2 biến thành phế nhân ngồi một chỗ mà chớ.
- b. Không sử dụng Cơ Bút Cầu phong, Cầu thăng thì sao gọi là Chức sắc Thiên phong cho đặng.

Sở hành của HĐCQ đã đi ngoài Chơn Truyền luật pháp của Đạo thể ấy nên Chức sắc và toàn Đạo chúng tôi không nhìn nhận Hiến Chương do HĐCQ đã thành lập vừa kể trên.

VII – Chiếu sắc lệnh về Tôn giáo đề ngày 14/05/1955 của Hồ Chủ Tịch nước và Chủ Tịch Quốc Hội Phạm Văn Đồng ấn ký ở **Chương 1 Điều 1**: “*Chánh phủ đảm bảo tự do Tín Ngưỡng và tự do thờ tự, không ai có quyền xâm phạm tự do này*”, **Chương IV Điều XIII**: “*Chánh quyền, dân sự không ai có quyền xâm phạm tự do này*” và **Điều XV**: “*Sự tự do Tín ngưỡng và tự do Thờ Tự là quyền của nhân dân, chánh phủ cương quyết tôn trọng các quyền này và giúp đỡ nhân dân thực thi quyền đó*”.

Vậy sắc lệnh này hiện nay chánh phủ còn xử dụng không? còn hiệu lực không?.

Kính thưa Quý Cụ:

“*Có Chánh Nghĩa mới bình được thiên hạ, Có Chơn Đạo mới hòa đặng lòng dân*”.

Đất nước Việt Nam may duyên được Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế giáng cơ lập Đạo, Qui Tam Giáo, Hiệp Ngũ Chi. Giáo hóa Nhơn sanh làm lành lánh dữ hầu có lập đời Thượng nguơn Thánh Đức đưa Nhơn loại đến chỗ Đại Đồng huynh đệ cầu mong sao được quý cụ giúp sức cùng Đạo chúng tôi nâng cao nền Đại Đạo trong nước nhà, để làm ngọn cờ cứu khổ cho nhơn loại noi theo mà hưởng điều hạnh phúc.

Ngược lại chánh quyền tỉnh, huyện xen vào nội bộ Tôn Giáo hỗ trợ HĐCQ thay đổi Hiến Chương, tổ chức Đại Hội để chuyển hóa nên Chánh Giáo thành phàm giáo, như vậy có chánh nghĩa không? và có vị phạm vào Sắc Lệnh của Bác vừa nêu trên không?

Vậy việc làm của HĐCQ có Chơn Đạo không?

Đứng trước cảnh âu lo sự tồn vong của nền Đạo nên dâng bản tường trình này xin quý cụ là bậc anh minh tối cao đang lãnh đạo của Tổ quốc mở ngọn đèn Trời soi vào chậu úp tối tăm để phân biệt chơn giả và ban hành Sắc Lệnh.

- A. Xóa bỏ Hiến Chương do HĐCQ đã thành lập.
- B. Trao trả lại quyền Hội Thánh cho Tôn giáo Cao Đài hầu giúp chúng tôi được làm tròn sứ mạng Thể Thiên Hành Hóa, để góp sức cùng chánh phủ vun bồi xã tắc Đạo-Đời tương đắc, để tạo thời cải thế, đưa đất nước đến bến vinh Quang tốt đẹp cho rạng mặt Con Lạc, Cháu Hồng trên bốn ngàn năm Văn Hiến. Cầu chúc quý Cụ Vạn Hạnh, Vạn Hạnh...

Thành khẩn kính dâng.

Tòa Thánh Tây Ninh, ngày 28 thánh 3 năm Đinh Sửu.

[DL 04/05/1997]

Chức sắc và đồng Đạo chúng tôi đồng ký tên

- Phối Sư Thái Thế Thanh
- Giáo Sư Thái Long Thanh
- Giáo Sư Ngọc Truất Thanh
- Giáo Sư Ngọc Hiếu Thanh

Đính hậu danh sách Chức sắc, Chức việc, Tín đồ đồng ký tên V/v: Xóa bỏ Hiến Chương và xin phục hồi Hội Thánh.

- **GIÁO HỮU:** Ngọc Tuyên Thanh, Thái Bẩy Thanh, Thượng Đình Thanh, Thượng Giới Thanh, Thái Bọc Thanh, Ngọc Tốt Thanh, Thượng Bảo Thanh, Thượng Sanh Thanh.
- **LỄ SANH:** Ngọc Cốc Thanh, Ngọc Khai Thanh, Thái Thành Thanh, Ngọc Lâm Thanh, Thượng Phùng Thanh, Thượng Tường Thanh, Thái Châu Thanh, Thái Ảnh Thanh, Thượng Ta Thanh,
- **CHÁNH TRỊ SỰ:** Phạm Phú Nữa, Đỗ Minh Tâm, Huỳnh Văn Mấn, Lê Minh Thông, Nguyễn Đức, Nguyễn Tấn Mồn, Hà Đứt Hột, Nguyễn Văn Phê, Hà Thế, Nguyễn Thị Mai, Lê Văn Dủ, Phạm Ngọc Cẩm, Đỗ Công Bình.
- **PHÓ TRỊ SỰ:** Nguyễn Ngọc Nhàn, Lê Thúc, Nguyễn Quảng Văn, Lê Nhân Đức.
- **ĐẠO HỮU:** Đình Văn Cư, Phạm Đạo, Trần Quý, Nguyễn Văn Hữu.
- **HÀNH THIÊN:** Nguyễn Thị Thơ, Lê Thái Bảo, Lê Văn Tánh, Nguyễn Văn Đĩnh.
- **ĐẠO SĨ:** Nguyễn Hữu Phước, Trần Minh Quang.

- **CHƠN NHƠN:** Nguyễn Trọng Dỏ, Phạm Duy Hoai.
- **LỄ SĨ:** Lô Quân.
- **CHỦ SỞ:** Huỳnh Công Phùng.
- **TU CHƠN:** Lê Ngọc Lượn, Phan Thành Phước, Nguyễn Văn Phái, Trần Công Miêng, Nguyễn Văn khôi, Phạm Thị Xuyến, Phạm Văn Đê, Nguyễn Văn Chương”.

Đảng Nhà nước Cộng Sản nay chính thức chương quản phát hiện những quyết định quan trọng của nội bộ Cao Đài, là do hạt giống ung thối [Chi Phái] tạo ra môi trường để Cộng Sản thay quyền duy nhứt cầm chia mở khóa Đức tin.

Cũng ở môi trường nầy Đạo sản sinh hàng hà tâm hương lòng thuần khiết, giáp bào bạch y tự ý thức để nhận vai Đạo sĩ hiền ngan bất khuất hướng về phía trước gánh y thẳng khổ, nếu có gian nan cũng không hèn danh hổ Đạo-Đời.

26/06/1997 Quý Hiền Huỳnh Lê Văn Đắc, Phan Ngọc Truất, Nguyễn Tú, Nguyễn Khải, Trương Văn Tú, Nguyễn Chí Hạnh thay mặt Châu Đạo Phan Rang, tỉnh Ninh Thuận Gửi:

“Kính Bạch Hội Thánh

- ♦ Ngài Hội Trưởng Phối Sư Thượng Thơ Thanh Chúc sắc HĐCQ.
- ♦ Cụ Hội Phó Giáo Sư Thượng Tám Thanh Chúc sắc HĐCQ.
- ♦ Trưởng Huỳnh Trưởng Ban Quan sát Đạo Sử Truyền Trạng Trần Anh Dũng.

Phản chiếu mặt trái cuộc phỏng vấn và Đại Hội Nội

ô Tòa Thánh.

Nhật báo Nhân Dân số 15205. Đăng tải nội dung lời tuyên bố của ông Phối Sư Thượng Thơ Thanh HÐXQCĐTN:

“Tôi xin khẩn định: Nhà nước Việt Nam luôn tạo điều kiện thuận lợi cho CĐTN phát triển. Bằng chứng là không một Thánh Thất, Điện Thờ nào bị đóng cửa, mà ngược lại được sửa chữa ngày một cao đẹp, khang trang hơn không chỉ riêng ở Tây Ninh mà ở nhiều nơi khác, nơi có cơ sở thờ tự của CĐTN, cũng được duy trì sinh hoạt đạo sự bình thường”.

Vấn lời người Nhà nước trong hành động trái ngược để chứng minh:

“Thánh Thất Mỹ An, Phan Rang tỉnh Thuận Hải bị chính quyền tịch thu, nay vẫn chưa trả lại cho Tín đồ, dù Tín đồ đã tốn hao rất nhiều giấy mực nhưng không thể nào xoay xuyển được sự quyết định của chính quyền.

Tín đồ Mỹ Hải xin lại Thánh Thất Mỹ An đính kèm hơn 20 văn kiện đã gửi đến chính quyền và ngày tháng mỗi mòn chờ nguyện vọng, đến nay chỉ nhận được sự bạt đái và khinh miệt của Nhà nước.

Tại miền Trung cũng đồng hoàn cảnh như trên gồm có Thánh Thất Lâm Đồng thị xã Đà Lạt, Thánh Thất An Khê thị xã An Khê Bình Định v.v...”

Nhà nước tay dài bóp méo Tôn giáo, áp dụng Đạo lệnh 01 và Nghị định số 124 của Huyện Hòa Thành tỉnh Tây Ninh, để tịch thu các Thánh Thất miền Nam và miền Trung và Hiến Chương Đỉnh Sứu lại là một hành động bức bách tiêu diệt Đạo Cao Đài, như sa thải Chức sắc Thánh Thể Ân Phong của Đức Chí Tôn, Hội Đồng Chưởng

Quản tự do bán Chức sắc, Hiến tài cho những ai yêu duy quyền, duy lợi.

11/08/1997 Đạo Lệnh số 02/72-HĐCQ-ĐL. Gửi cho Châu Đạo Kiên Giang.

Đến tháng 09/97, Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu nhận những tài liệu này từ Thánh Thất Rạch Giá miền Nam Việt Nam gửi ra Hải ngoại.

Đây là một tư liệu điển hình mang đặt thù quyền lực của Hội Đồng Chương Quán Cao Đài Tây Ninh, qua Hiến Chương số 10 QĐ/TGCP cấp ngày 05/04/1997, Đảng Nhà nước xây dựng thành một sự cố để HĐCQ thi hành mệnh lệnh và thực hiện chỉ tiêu khai trừ Chức sắc, Chức việc, Tín đồ hiệu Đạo ra khỏi cội Đạo Tòa Thánh Tây Ninh.

Tiến trình đầu tiên HĐCQ lập một tờ khai sinh cho một nhóm con chiên Cộng Sản, để giả làm Tín đồ Cao Đài và lập danh sách Chức việc Ban Cai Quản Thánh Thất Vĩnh Lạc giả của thị xã Rạch Giá.

Trên thực tế tại Thị xã Rạch Giá không có bộ Đạo Thánh Thất Vĩnh Lạc, nay HĐCQCĐTN dở hơi chơi trò lừa đảo để thông qua pháp lý giải thể, nhằm xuống cấp Thánh Thất Thị xã Rạch Giá ra Thánh Thất Phường Vĩnh Lạc.

HĐCQ ra mệnh lệnh cho nhóm người trên tiến chiếm hữu Thánh Thất Rạch Giá và chính quyền Tỉnh làm hậu thuẫn.

Tiếp theo HĐCQ cho ra Đạo Lệnh 03/72-HĐCQ6ĐL ngày 21/08/1997 để khai tử bất cứ Tín Đồ nào phản đối hành động của HĐCQ. Ngài Thừa Sử Lê Quang Tấn,

Thánh Thất Đô Thành Sài Gòn và Hiền Tài Hồ Văn Nường nhận Đạo Linh 03/72-HĐCQ-ĐL đồng bi kịch như Giáo Hữu Ngọc Á Thanh, Thánh Thất Rạch Giá như sau:

“Đạo Linh số: 02/72-HĐCQ-ĐL.

– Chiếu y Tân Luật và Pháp Chánh Truyền.

– Căn cứ Nghị Định số: 69/HĐBT ngày 21/3/1991 của Hội Đồng Bộ Trưởng [nay là Chính Phủ] qui định các hoạt động Tôn giáo.

– Căn cứ Quyết định số: 10-QĐ/TGCP ngày 09/05/1997 của Ban Tôn giáo Chính Phủ thừa ủy quyền của Thủ Tướng Chính Phủ công nhận Hiến Chương Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Cao Đài Tây Ninh có tư cách Pháp Nhân.

– Căn cứ Hiến Chương Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Cao Đài Tây Ninh năm Đinh Sửu [1997] qui định chức năng và nhiệm vụ của Hội Đồng Chương Quản.

– Căn cứ Huấn Lệnh số: 27/HĐCQ-HL ngày 22/08 Tân Dậu [DL 19/09/1981] của Hội Đồng Chương Quản chuyển nhiệm Giáo Hữu Ngọc Á Thanh [Nguyễn Văn Á] đảm trách cai quản Thánh Thất Vĩnh Lạc, thị xã Rạch Giá, Tỉnh Kiên Giang.

– Căn cứ Chỉ Thị số: 56/72-HĐCQ-VT ngày 01/03/1997 của Hội Đồng Chương Quản mời vị Giáo Hữu Ngọc Á Thanh về dãi lịnh Hội Đồng Chương Quản vì đã hết thời nhiệm Cai Quản Thánh Thất theo tinh thần Đạo Linh số: 01/HT-ĐL ngày 04/02 Kỷ Mùi [DL 01/03/1979], của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

– Căn cứ Huấn Linh số: 20/72-HĐCQ-HL ngày 02/03 Đinh Sửu [DL:08/04/1997], của Hội Đồng Chương Quán công nhận Ban Cai Quán Thánh Thất phường Vĩnh Lạc do đồng Đạo công cử gồm 05 vị Chức việc và Ủy Ban Nhân Dân Phường Vĩnh Lạc cấp Quyết Định số: 11/UB-QĐ-97 ngày 12/03/1997 công nhận thành phần nhân sự Ban Cai Quán này.

– Căn cứ tinh thần nội dung phúc trình ngày 10-03-Đinh Sửu [DL:15/04/1997] của Ban Cai Quán Thánh Thất Vĩnh Lạc, Kiên Giang về việc Giáo Hữu Ngọc Á Thanh không chấp hành Huấn lệnh số: 20/72 HĐCQ-HL và văn bản của Hội Đồng Chương Quán nêu trên, không chịu bàn giao trách nhiệm cho Ban Cai Quán mới vừa được công cử hợp pháp, bao che cho thuộc hạ chống đối HĐCQ, mạ lỵ Tín đồ và viên chức chánh quyền cơ sở. Nội dung trên có sự xác nhận là đúng sự thật của Ủy Ban Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam Thị xã Rạch Giá đề ngày 15/04/1997.

– Căn cứ văn thư số: 99/72-HĐCQ-VT ngày 13/05 Đinh Sửu [DL:17/06/1997] Hội Đồng Chương Quán gửi cho Giáo Hữu Ngọc Á Thanh ban ân gia hạn cho đương sự thực hiện việc bàn giao trách nhiệm Cai Quán Thánh Thất Phường Vĩnh Lạc cho Ban Cai Quán mới, hạn trong vòng 10 ngày, phải về trình diện tại V/p-HĐCQ. Nhưng đương sự vẫn không chấp hành.

Căn cứ tinh thần biên bản số: 11/72-HĐCQ-BB ngày 05/07 Đinh Sửu [DL:07/08/1997] phiên họp lãnh đạo thường trực Hội Đồng Chương Quán tại văn phòng HĐCQ, sau khi xem xét các tình huống và sự vụ của Giáo Hữu Ngọc Á Thanh, đã nhất trí nhận định: “*Giáo Hữu Ngọc Á Thanh có hành vi vô lễ, nghịch mạng, không tuân*

thủ Huấn lệnh của HĐCQ là cơ quan Thường Trực của Hội Thánh. Chiếu Thập Hình của Đức Lý Giáo Tông ở khung “Đệ nhứt hình” về tội nghịch mạng thì phải bị trục xuất khỏi cửa Đạo. Nhưng để cho đương sự có cơ hội ăn năn tỉnh ngộ lập công đức để chuộc tội. Nên:

Đạo Lệnh 02/72-HĐCQ-ĐL

Điều Thứ Nhứt: – Ngưng quyền Chức sắc Giáo Hữu Ngọc Á Thanh [Nguyễn Văn Á] sanh năm 1930 tại Thanh Phước Tây Ninh chờ ngày đưa nội vụ ra Hội Chôn Đống xét xử đúng theo luật Đạo.

Buộc Giáo Hữu Ngọc Á Thanh phải bàn giao tất cả tài sản và văn kiện của Đạo lưu trữ tại Thánh Thất Rạch Giá [Nay là Thánh Thất Phường Vĩnh Lạc] cho Ban Cai Quản mới đã được Hội Đồng Chương Quản hợp thức hóa công nhận tại Huấn Lệnh số: 20/72-HĐCQ-HL ngày 02/03 Đinh Sửu [DL: 08/04/1997] quản lý.

Nếu Giáo Hữu Ngọc Á Thanh không bàn giao hoặc tự ý vắng mặt thì Ban Cai Quản Thánh Thất mới do Phó Trị Sự Võ Văn Huân làm Cai Quản vẫn tiến hành lập Biên bản tiếp quản toàn bộ tài sản và văn kiện của Đạo tại Thánh Thất Phường Vĩnh Lạc để đồng Đạo đến cúng lễ và làm phương tiện hành Đạo, với sự chứng kiến của chính quyền và Mặt Trận Tổ Quốc địa phương.

Điều Thứ Nhì: – Trục ngoại Giáo Hữu Ngọc Á Thanh [Nguyễn Văn Á] không được cư ngụ tại Thánh Thất Phường Vĩnh Lạc, [Thánh Thất Rạch Giá cũ] vì đã không còn trách nhiệm, đồng thời các văn bản liên quan đến việc hành Đạo của đương sự tại địa phương trái với Đạo Lệnh này đã không còn hiệu lực.

Điều Thứ Ba: – Từ Hàn HĐCQ, Giáo Hữu Ngọc Á Thanh, Ban Cai Quản mới Thánh Thất Phường Vĩnh Lạc Thị Xã Rạch Giá, Tỉnh Kiên Giang có trách nhiệm lãnh ban hành và thi hành Đạo Lệnh này.

Đạo Lệnh này có hiệu lực kể từ ngày ký.

Tòa Thánh ngày 9 tháng 7 năm Đinh Sửu [DL: 11/08/1997]

Hội Đồng Chương Quản

Hội Trưởng Phối Sư Thượng Thơ Thanh

Phó Hội Trưởng	Phó Hội Trưởng	Phó Hội Trưởng
Đặc Trách Nữ Phái	Đặc Trách Luật Pháp	Thường Trục
P.Sư Hương Ngô	C.Trạng Lê Minh Khuyên	G.Sư Thượng Tâm Thanh

Vâng lệnh ban hành

Văn phòng, ngày 10 Tháng 7 năm Đinh Sửu
[DL:12/8/1997]

Từ Hàn HĐCQ

Giáo Sư Thái Y Thanh

Bản Sao Kính Gửi:

V/p Thủ Tướng Chính Phủ – Ban Dân Vận Trung Ương – Ban Tôn Giáo Chính Phủ – Đoàn Chủ Tịch Trung Ương Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam “*Để Kính Tường*”

UBND Tỉnh Kiên Giang Ban Dân Vận.....

Ban Tôn Giáo.....

UBMTTQVN.....

Xin tạo điều kiện giúp đỡ Cho Ban Cai Quản mới

thực hiện.

Nơi nhận:

Như điều thứ ba.

Hồ Sơ cá nhân đương sự.

LƯU.

Mục đích Đạo ta xưa nay Từ Bi Bác Ái và Công Bình với tính năng Bao Dung, phụng sự tha nhân phúc lạc. Những chân lý mệnh mông nẩy đem đến cho Nhơn sanh niềm tin đáng yêu cuộc đời.

Nhưng vì trần tục cố tình làm sai lạc Đạo cùng chân lý trên và nay Đạo ta gặp phải ở nơi đây một nhiệm đời toi tả đáng trách HĐCQ trong nội vụ:

Tín đồ Châu Đạo Kiên Giang phần uất phương thức hành Đạo ăn thua đủ của Đạo-Đời phát nguyên từ HĐCQ và Tỉnh Ủy Kiên Giang mới có Kiến-Trình lên Thủ Tướng Chánh Phủ cầu mong mở rộng gông cùm, cho Đạo Cao Đài đang thoi thóp trong tình trạng bị Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh, Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam, Ban Tôn Giám Chính Phủ và Ban Dân Vận Trung Ương đang trên đà thực hiện Hiến Chương Đỉnh Sứu [1997] hoành hành bất công và xiết chặt dân chủ:

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

[Thất Thập Nhị Niên]

Tòa Thánh Tây Ninh

Cửu Trùng Đài Tỉnh Đạo Kiên Giang

Thánh Thất Rạch Giá

245, Nguyễn Trung Trực Kiên Giang ĐT: 077.861220

Kiến Trình Của môn đệ Cao Đài chân chính.

- Vì Đại nghiệp Đạo.
- Vì cơ phổ độ Nhơn sanh qui thiện lương.
- Gìn luật lệ Cao Đài. Tòa Thánh Tây Ninh.

Trân trọng kính đệ trình:

Ông Võ Văn Kiệt, Thủ Tướng Chánh Phủ Nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam. Thủ Đô Hà Nội

Trích yếu: V/v Viên chức các cơ quan chức năng, Chính quyền ép chế người Tín Hữu Cao Đài phải tuân theo việc làm sai phạm luật pháp của HĐCQ Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

Tham Chiếu: Đạo Lệnh số: 02/72.HĐCQ.ĐL ngày 09/07 Đinh Sửu [DL: 11/08/1997] của HĐCQ Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

Kính thưa:

Chúng tôi đồng đứng tên dưới đây là những Tín Hữu Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh chân chính. Cư ngụ trong phạm vi Thị xã Rạch Giá Kiên Giang.

Địa chỉ tuyển định Thánh Thất Rạch Giá số 245 đường Nguyễn Trung Trực, Thị xã Rạch Giá, Tỉnh Kiên Giang.

Chúng tôi trân trọng kính đệ trình lên Thủ Tướng Chính Phủ Nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam. Cùng quý vị lãnh đạo các cơ quan chức năng, lãnh vực Tôn Giáo Trung Ương. Chúng tôi Phẫn Kháng một sự việc. Kính xin lược dẫn như sau:

1. Kháng Nghị ngày 18/05 Đinh Sửu [DL. 22/06/1997]
2. Kháng Trình ngày 08/07 Đinh Sửu [DL. 10/08/1997]

Tại hai văn bản nêu trên của những người Tín Hữu Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tại Rạch Giá [Kiên Giang] đã dẫn trình những sự việc đột biến xảy ra trong phạm vi Thánh Thất Rạch Giá, Tỉnh Kiên Giang. Chúng tôi đã đệ trình đến quý vị lãnh đạo các cơ quan chức năng để Cáo Tri sự việc. Người Tín Hữu Cao Đài chúng tôi đang mong chờ sự công bằng, trong sáng của Pháp Luật, Đạo Lý xem xét giải quyết sự việc.

... Hội Đồng Chứng Quản [HĐCQ] cử các Hội Viên và nhân viên HĐCQ đến Kiên Giang triệu thỉnh quý viên chức các cơ quan chức năng và Chính Quyền Tỉnh, Thị Xã, Phường kết hợp với phe nhóm Ban Cai Quản Thánh Thất Vĩnh Lạc do HĐCQ để ra ngoài Pháp luật Đạo-Đời mà người Tín Hữu Cao Đài đã Khánh Nghị, Kháng Trình đến quý vị lãnh đạo các cơ quan chức năng.

– Lúc 15,30 giờ ngày 12/07 Đinh Sửu [DL: 14/08/1997] tụ họp tại Thiên Phong Đường Thánh Thất Rạch Giá, mở một phiên họp dùng quyền lực áp chế người Tín Hữu Cao Đài chân chính bảo tồn luật pháp Đạo-Đời phải cúi đầu chấp hành những việc làm sai phạm luật pháp của HĐCQ.

Thành phần HĐCQ cử đến Rạch Giá, Kiên Giang:

1. Hồ Văn Tấn [Giáo Sư Ngọc Tấn Thanh]
2. Dương Liên Thanh [Truyền Trạng Hiệp Thiên Đài]
3. Bùi Văn Côn [Lễ Sanh Thái Côn Thanh]

Thành phần viên chức cơ quan chức năng Chánh quyền Khu phố III, Phường Vĩnh Lạc, Thị xã Rạch Giá, Tỉnh Kiên Giang:

1. Trần Duy Chương, Phó BDV Tỉnh Ủy Kiên Giang.
2. Nguyễn Đức Tuyên, Phó BTG Tỉnh Kiên Giang.
3. Lý Hải Sơn, Ủ/v thường trực BTG Tỉnh Kiên Giang.
4. Nguyễn Phong Tam, C/t MTTQ Tỉnh Kiên Giang.
5. Ngô Văn Dừa, Phó C/t MTTQ Tỉnh Kiên Giang.
6. Dương Văn Năm, Phó C/t UBND Rạch Giá, Kiên Giang.
7. Nguyễn Văn Hộ, C/t MTTQ Rạch Giá, Kiên Giang.
8. Nguyễn Xuân Tổng, Phó C/t MTTQ Rạch Giá, Kiên Giang.
9. Nguyễn Văn Lý, Phó C/t UBND. Phường Vĩnh Lạc, Rạch Giá.
10. Vũ Duy Trinh, Phó C/t MTTQ. Phường Vĩnh Lạc, Rạch Giá.
11. Điền Kim Phụng, Tổ Trưởng khu vực Thánh Thất Rạch Giá.
12. Mười Mít, Tổ Phó khu vực Thánh Thất Rạch Giá.

Ngoài các viên chức có tên nêu trên họp tại Thiên Phong Đường Thánh Thất Rạch Giá, Còn một lực lượng an ninh nổi và chìm bao quanh đầy đặc.... Người Tín Hữu Cao Đài chúng tôi thấy mà nổi ốc da.

– Nội dung phiên họp... Đại diện HĐCQ [ông Hồ Văn Tấn] triển khai Đạo Lệnh số 02/72.HĐCQ-ĐL ngày 08/07 Đinh Sửu [DL:11/08/1997] của HĐCQ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh. Hồ Văn Tấn ý vào viên chức các

cơ quan chức năng chính quyền và lực lượng an ninh nổi chìm hiện diện, nên tỏ ra thái độ ta đây là đại biểu Hội Đồng Nhân Dân Tỉnh Tây Ninh, vô cùng hống hách, huỳnh hoang, hách dịch, khoác lác, bắt nạt v.v...

Lời ông Hồ Văn Tấn:

“Chư vị hiện diện trong phiên họp chỉ nghe, hiểu, thi hành, không phát biểu, muốn phát biểu phải viết văn bản lên đây”.

Ngoài Hồ Văn Tấn đến Bùi Văn Côn... thì lên giọng bưng bít, a dua, khoác lác, ba hoa, lý giải bao che cho những hành vi sai phạm luật pháp, khinh thường luật pháp Đạo-Đời của HĐCQ, bắt người Tín Hữu Cao Đài phải tuân hành lệnh.

* 14.00 giờ ngày 13/07 Đinh Sửu [DL: 15/08/1997] thành phần Ban Cai Quản Thánh Thất ma Vĩnh Lạc kéo nhau đến tự kê biên tài vật của Thánh Thất Rạch Giá [Kiên Giang]. Ban Cai Quản tự ý niêm phong các phòng ốc, tủ, bàn viết [Bureau] và cũng không ngần ngại đóng khoa cửa ra vào Ngõi Chánh Điện [Thánh Thất Rạch Giá] để những Chức sắc, Chức việc, Tín đồ không vào cúng Tứ-Thời [Dậu Thời ngày hôm ấy].

Khi này có lực lượng an ninh nổi chìm bao quanh Thánh Thất thì chứng cho Ban Cai Quản tự tiện... có mặt ông Nguyễn Phong Tam và Nguyễn Xuân Tổng...

* 14.00 giờ ngày 16/07 Đinh Sửu [DL: 18/08/1997] Ủy Ban Nhân Dân Phường Vĩnh Lạc ra giấy mời Cô Thông Sự Trương Lệ Hương người có trách nhiệm quản xuyên phần hành Lương Vụ và Cô Phó Trị Sự Lê Kim Biên người đảm trách việc Hộ Vụ [giữ tiền] Thánh Thất

Rạch Giá đến văn phòng UBND Phường Vĩnh Lạc làm việc. Giấy mời do Chủ Tịch Phường Bùi Hoàng Tuấn ký.

– Thành phần viên chức làm việc gồm có:

1. Nguyễn Văn Lý, Phó C/t UBND Phường Vĩnh Lạc, Rạch Giá, KG.
2. Nguyễn Hoàng Phương, Phó Công An Phường Vĩnh Lạc, Rạch Giá, KG.
3.Lương, Phòng PA.16 Công An Tỉnh Kiên Giang.
4. Người lập biên bản buổi làm việc... ông chánh văn phòng UBND Phường Vĩnh Lạc, Thị xã Rạch Giá, Tỉnh Kiên Giang.

* Tinh thần buổi làm việc không ngoài mục đích là bắt buộc những người đã và đang đảm trách công việc của Thánh Thất Rạch Giá từ trước đến giờ phải bàn giao tất cả công việc đã quản nhiệm cho Ban Cai Quản mới bầu của Thánh Thất ma Vĩnh Lạc.

* 9.00 giờ ngày 17/07 Đinh Sửu [DL: 19/08/1997] các viên chức cơ quan chức năng, chính quyền có tên sau đây đến Thiên Phong Đường Thánh Thất Rạch Giá để thị chứng việc các nhân sự trong Ban Trị Sự sở tại của Thánh Thất Rạch Giá [đưa Lại] những gì mình đã đảm trách trong thời gian từ trước đến nay...

Ban Trị Sự sở tại Thánh Thất Rạch Giá:

- 1 – Chánh Trị Sự Trương Văn Đường.
- 2 – Phó Trị Sự Nguyễn Kim Quang.
- 3 – Phó Trị Sự Lê Kim Biên.
- 4 – Thông Sự Trương Lệ Hương.

Thành phần viên chức cơ quan chức năng Chánh quyền Khu phố III, Phường Vĩnh Lạc, Thị xã Rạch Giá, Tỉnh Kiên Giang:

1. Vũ Duy Trinh, Phó C/t MTTQ Phường Vĩnh Lạc.
2. Trịnh Minh Hồng, Trưởng khu phố III, Phường Vĩnh Lạc.
3. Chín Nghiêm, MTTQ Khu phố III, Phường Vĩnh Lạc.
4. Điền Kim Phụng, Tổ Trưởng Khu vực Thánh Thất Rạch Giá.

Ngoài thành phần nêu trên còn một lực lượng an ninh nổi chìm bao quanh.

* 14.00 giờ ngày 19/07 Đinh Sửu [DL: 21/08/1997] Ban Tôn Giáo Tỉnh Kiên Giang mời vị Giáo Hữu Ngọc Á Thanh [Nguyễn Văn Á] nguyên Khâm Châu Đạo Kiên Giang đến làm việc tại văn phòng Ban Tôn Giáo Tỉnh Kiên Giang.

Thành phần cơ quan chức năng Chánh quyền Tỉnh Kiên Giang:

1. Ngô Thu Hồng, Ban Dân Vận Tỉnh Ủy Kiên Giang.
2. Huỳnh Vĩnh Ái, Phó C/t UBND Tỉnh Kiên Giang.
3. Ngô Văn Dừa, Phó C/t MTTQ Tỉnh Kiên Giang.
4. Trần Duy Chương, Phó BDV Tỉnh Ủy Kiên Giang.
5. Nguyễn Đức Tuyên, Phó BTG Tỉnh Kiên Giang.
6. Lý Hải Sơn, Ủy viên thường trực BTG Tỉnh Kiên Giang.

Giang.

Nội dung buổi làm việc... Theo tinh thần Đạo Lệnh số: 02/72.HĐCQ-DL... bắt buộc vị Giáo Hữu Ngọc Á Thanh ra khỏi Thánh Thất Rạch Giá Tỉnh Kiên Giang.

* 14.00 giờ ngày 04/08 Đinh Sửu [DL:05/09/1997] Ủy Ban Nhân Dân Phường Vĩnh Lạc, Thị xã Rạch Giá, Tỉnh Kiên Giang, mời ông Giáo Hữu Ngọc Á Thanh đến văn phòng phường làm việc...

Thành phần viên chức cơ quan chức năng chánh quyền:

- 1 – Bùi Hoàng Tuấn, C/t UBND P. Vĩnh Lạc.
- 2 – Đệ, Trưởng Công An Phường Vĩnh Lạc.
- 3 – Phạm Thị Cửa, C/t MTTQ Phường Vĩnh Lạc.
- 4 - Bình, Phòng PA.16 Công An Tỉnh Kiên Giang.
- 5 - Việt, Phòng PA.16 Công An Tỉnh Kiên Giang.

Nội dung buổi làm việc... căn cứ Đạo lệnh số: 02/72-HĐCQ-DL yêu cầu vị Giáo Hữu Á ra khỏi Thánh Thất Rạch Giá.

* 9.00 giờ ngày 07/08 Đinh Sửu [DL: 08/09/1997] Ủy Ban Nhân Dân Phường Vĩnh Lạc, Thị xã Rạch Giá mời ông Chánh Trị Sự Trương Văn Đường đến văn phòng UBND Phường Vĩnh Lạc làm việc.

Thành phần viên chức cơ quan chức năng chánh quyền:

- 1 – Nguyễn Hoàng Phương, Phó Công An Phường Vĩnh Lạc, RG, KG.
- 2 - Bình, Phòng PA.16 Công An Tỉnh Kiên Giang.

Tinh thần làm việc... Chiếu theo đơn yêu cầu của Ban Cai Quản Thánh Thất ma Vĩnh Lạc... xét minh lý lịch ông Chánh Trị Sự Đường... trực xuất ông ra khỏi Thánh Thất Rạch Giá.

Kính Thưa:

Qua sự việc diễn tiến xảy ra tại Thánh Thất Rạch Giá, Tỉnh Đạo Kiên Giang, Người Tín Hữu Cao Đài [Chức sắc, Chức việc và Tín đồ] cũng như người bàn quan [ngoại Đạo] nghe nhìn vào thấy rõ Tính nghiêm minh, vô tư, trong sáng luật pháp không có. Chỉ có áp lực, quyền thế, mạnh được yếu thua, lấy thịt đè người.

Sự việc làm mất quan điểm trầm trọng, sự tin tưởng vào luật pháp Đạo-Đời đã thành văn bị mất hẳn trong lòng người Tín Hữu Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh sau ngày Hội Thánh bị giải thể thì trong cửa Đạo gặp phải cảnh lẩn lộn chơng giá. Có lắm người Tín Hữu Cao Đài mang danh Đạo tạo danh Đời, vì quyền lợi riêng tư, danh vọng cá nhân, khiến cho nền Chánh Giáo của Đức Chí Tôn [Trời] gặp phải nghiệt ngã chống chèo... Làm cho người Tín Hữu Cao Đài chân chính mang nhiều tủ nhục với tiền nhân đã dầy công gây dựng cơ Đạo và các giới, các cấp từ trước đến giờ một lòng vì Đạo, vì Thầy, vì cơ Phổ độ Nhơn sanh qui thiện lương.

Hội Đồng Chứng Quản đang ở vị trí chốt bư của Đạo đã đánh mất thiên trách Đạo Pháp. Đã và đang chạy theo phàm tâm là ngôi vị, chỉ thấy trước mắt quyền cao tước rộng, lợi nhuận cho bản thân, đi cạy thân cạy thể quay lại trấn áp người bạn Đạo đồng môn chân chính vì

Đạo Pháp trên mọi phương diện để củng cố ngôi vị, ghế ngôi, Bản thân từng vị một đã phạm quá nhiều luật pháp Đạo, thoái hóa trầm trọng, Cơ quan luật pháp Đạo bị khống chế, vô hiệu hóa.

Chúng tôi dám phê phán nói thẳng, nói thật những sự việc của HĐCQ hành quyền sai nguyên tắc, sai pháp luật Đạo chẳng khác nào lấy trứng chọi vào đá... *“Trứng bể đá vẫn nguyên”*.

Bằng chứng hiển nhiên là những người Tín Hữu Cao Đài nào thẳng thắn phê phán những sai phạm của HĐCQ thì đã bị HĐCQ dùng quyền lực có trong tay ký Đạo lệnh trục xuất.... Căn cứ vào Luật Pháp Đạo Lý thì những mảnh giấy gọi là Đạo lệnh, Huấn lệnh do HĐCQ ban hành xem như một mảnh giấy lộn...

Tại phiên họp lúc 15.30 giờ ngày 12/07 Đinh Sửu [DL: 14/08/1997] một vị Tín Hữu Cao Đài có mặt trong phiên họp dám thẳng thắn tuyên bố...

“Tôi là một Tín Hữu Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh giữ câu minh thệ.... gìn luật lệ Cao Đài, tùng thị Pháp Điều Tam Kỳ Phổ Độ “Xé Huấn lệnh số: 20/72-HĐCQ-HL ngày 02/03 Đinh Sửu [DL: 08/04/1997] của HĐCQ Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh. Huấn lệnh để ra ngoài luật pháp Đạo-Đời đã vi phạm Hiến Chương ngày 05/04/1997 [ÂL: 28/02/ Đinh Sửu] quăng vào mặt Hồ Văn Tấn đại diện HĐCQ.

– Căn cứ vào Tân Pháp, Đạo Lý, Luật Pháp Đạo thì vị Tín Hữu ấy hoàn toàn trong sáng, đáng biểu dương. Nhưng xét theo HĐCQ thì vị Tín Hữu Cao Đài kia sẽ bị HĐCQ ký Đạo Lệnh trục xuất.

Lý do đơn giản của mặt nổi... chống lệnh Chúc sắc bề trên, Nhưng kỳ thật bên trong là triệt hạ bằng được những người dám phơi bày những trò bịp bợm, lừa đảo, dối gạt, chỉ thẳng vào chỗ HĐCQ làm sai phạm luật pháp Đạo cho khắp đồng đạo nơi nơi hay biết, HĐCQ ưu tiên tiêu diệt, trừ khử để không còn ai dám nói.

Điển hình như Hồ Ngọc Thơ Hội Trưởng HĐCQ, Nguyễn Thành Tám Hội Phó HĐCQ trả lời với phóng viên Nguyễn Đình Kháng nhật báo Nhân Dân ra ngày 12/06/1997.

“Bằng chứng là không một Thánh Thất, Điện Thờ nào bị đóng cửa”.

Sự thật tính đến ngày nay [9/1997] số Thánh Thất, Điện Thờ Phật Mẫu thuộc của Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh còn mấy chục ngôi bị Chánh quyền địa phương đang quản lý, xử dụng.

Như thế thử hỏi HĐCQ có dối gạt, bịp bợm hay không?.

Hồ Ngọc Thơ Hội Trưởng HĐCQ còn tệ hại hơn nữa kia...

Đối với Đạo việc tế lễ, cúng kiến là tối quan trọng cho *“Tâm Linh”*. Hồ Ngọc Thơ còn phỉnh gạt đến Thượng Đế, Chư Thần, Thánh, Tiên, Phật... Những ngày Sóc Vọng [Mùng một và Rằm] Hồ Ngọc Thơ nằm nhà ngủ thẳng cẳng. Lại dám để tên... phẩm vị mình vào lòng số dâng lên các Đấng Thiêng Liêng... Tại Đền Thánh Tòa Thánh Tây Ninh.

Đến với Đạo [Tôn Giáo] là do lòng Tự Tôn, Tự Kính, Tự Tin, Tự Nguyện... mà Hồ Ngọc Thơ còn dám

phỉnh gạt đến Đấng Tối Linh... Thì ở trần gian này ai mà Hồ Ngọc Thơ chữa.

Sự việc xảy ra trước hàng ngàn vị Tín Hữu Cao Đài. Nhưng có mấy ai dám nói lên, hay khuyên can... vì nói rồi họ sẽ bị Đạo Linh của phe nhóm HĐCQ trục xuất khỏi của Đạo, hơn nữa cũng vì sự an nguy của tánh mệnh hàng ngày của họ, bởi áp lực quá khủng khiếp.

Luật pháp Đạo-Đời không còn hiệu lực đối với phe nhóm HĐCQ, Chỉ còn phe phái bao che, bênh vực cho nhau, áp lực để hỗ trợ nhau, mạnh đặng yếu thua, dụng quyền lực lấy thịt đè người.

Như thế thì người Tín Hữu Cao Đài chân chính chúng tôi biết nương tựa vào đâu để đấu tranh làm trong sạch căn bản trong cửa Đạo TRỜI.

Người Tín Hữu Cao Đài chân chính chúng tôi hoàn toàn tin tưởng vào sự lãnh đạo anh minh của Đấng, Chánh Phủ. Nên chúng tôi mạnh dạn đạo đạt những sự việc... Lên Thủ Tướng Chính Phủ cùng vị vị lãnh đạo Trung Ương nghiên cứu, xem xét có phương hướng hòa giải vấn đề Đạo Cao Đài tại lãnh thổ Thị xã Rạch Giá đang bị mắc mưu.

Trân trọng kính chào đoàn kết Đạo-Đời.

Rạch Giá ngày 09 tháng 08 năm Đinh Sửu [DL: 10/09/1997]

TM: Tín Hữu Cao Đài Tùng Thị Pháp Điều T.K.P.Đ

Tiện Sỹ Đạo Nhơn môn sinh Cao Đài Hương Đạo Vĩnh Lạc, Họ Đạo Rạch Giá, Tỉnh Đạo Kiên Giang.

Phó Trị Sự Lê Kim Biên, Chánh Trị Sự Trương Văn Đường, Giáo Hữu Ngọc Á Thanh, PTS Tăng Xiếu Ân,

TĐ Trần Thị Ngọc Trinh, TĐ Đỗ Tăng Minh Quang, Thông sự Trương Lệ Hương, TĐ Thái Lê Anh Vũ, TĐ Nguyễn Thị Ngọc Thanh, TĐ Nguyễn Thị Hòa, TĐ Trương Minh Phúc.

[Đính kèm danh sách 82 chữ ký của toàn Hương Đạo Phường Vĩnh Lạc và Tộc Đạo Rạch Giá]

Bản Sao Đồng Kính Gửi:

- Quý Chức sắc, Chức việc, Tín đồ.
- Quý vị Hiền Tài.

Để Kính Tường Tri:

- Ban Đạo Sử.
- Lưu.

Kính Đính Kèm 3 văn bản:

- 1 – Kháng nghị ngày 18/05 Đinh Sửu.
- 2 – Kháng Trình ngày 08/07 Đinh Sửu.
- 3 – Đạo Lệnh số: 02/72-HĐCQ-DL ngày 09/07/1997.

Trích Kháng Nghị ngày 18/05 Đinh Sửu:

“Tín Hữu Cao Đài Rạch Giá một lòng chân chính vì THẦY, vì Đạo, vì Nhơn Sanh bám trụ giữ sản nghiệp Đạo... Thánh Thất Điện Thờ Phật Mẫu các địa phương chỉ trong nhờ vào Pháp Chánh Truyền, Tân Luật, Đạo Luật cũng như Kinh-Sách Đạo đã có sẵn”.

“Xét từ Thông Tri số: 01/HT-TT, đến Đạo Lệnh số: 01/HT.DL nay đến Hiến Chương ngày 05/04/1997. Không có đoạn nào dạy Thánh Thất, Điện Thờ Phật Mẫu ở địa phương phải bầu Cai Quản? Chúng tôi đã trích dẫn những đoạn dạy trong bản văn Căn Bản tham chiếu để ông Hội

Trường Hồ Ngọc Thơ đọc lại cho nhớ”.

“Chúng Tôi tha thiết yêu cầu ông Hồ Ngọc Thơ HĐCQ hãy đem Luật Pháp Đạo ra áp dụng cho 33 tên đã ký vào biên bản số 03/71 HĐCQ.BB ngày 24/10/Ất Hợi [DL: 15/12/1995] và một số nhân vật chân rết đàn em ăn theo.

Trừng trị đích đáng, lột áo mao máng ở rừng Thiên Nhiên, Nội Ô Tòa Thánh Tây Ninh để làm gương cho người Tín Hữu Cao Đài hiện tại và mai sau”.

“Thánh nơn đã dạy **“Tiên xét kỹ, hậu xét bi”**”.

“Chúng tôi nhận thấy thời gian qua từ năm 1988 đến nay [1997] HĐCQ chỉ bao che cho nhau. Chúng tôi chưa thấy xét xử, trừng trị những nhân vật của HĐCQ đã vi phạm luật pháp Đạo. Điển hình như Nguyễn Thành Tâm hiện là Phó Hội Trưởng. Hồ sơ minh tra rõ ràng còn bị ông HT Thơ HĐCQ lấy quyền Hội Trưởng khống chế luật pháp Đạo và ra lệnh thu hồi hồ sơ thủ tiêu”.

Trích Kháng Trình ngày 08/07 Đinh Sửu:

“Những sự việc gì nảy sinh do chủ mưu của ai trước ngày QĐ số 10 ra đời kèm bản Hiến Chương đầu chỉ một ngày hoàn toàn không có giá trị pháp lý. Tuyệt Đối Phản Bác Không Chấp Hành”.

“Vi danh thể của Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh đối với Tôn Giáo bạn, mọi ngành, mọi giới v.v... Chúng tôi cương quyết đấu tranh bảo vệ Luật Pháp Đạo đã được thành văn tự, đã được chánh phủ công nhận [Theo Hiến Chương / chương 8 điều 34: Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, Kinh Lễ].

“Dầu cho còn một mặt Tín Đồ thì Hội Thánh cũng giữ quyền Hội Thánh””.

Sự mừng nào hơn Tín hữu Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh ngày nay kiến thức Đạo học đã uyên bác, cất lên lời cầu Kinh Đạo Lực vô biên, âm hưởng trải khắp cùng hoàn vũ, lời cầu kinh Cao Đài ở đất nước Phương Đông Á ngày nay đã vào truyền thông nhân loại một tần số cầu kinh vô hạn định của 1.036.800 xác na liên hoàn.

Hỡi Nhà nước Cộng Sản phải vào nguồn yêu thương để cùng hòa nhịp với Đạo Lực Cao Đài, ấy mới mong ra khỏi cơn gió lốc khủng khiếp chuẩn bị lôi cuốn diệt vong một dân tộc Việt Nam trong nay mai, dù cho Bốn Ngàn Năm Văn Hiến hay Năm Ngàn Năm chi nữa cũng phải cháy trong một xác na.

Đức Cao Đài bao dung đang chờ đợi mọi người, dù cho người Cộng Sản tài ba học được ranh mãnh đa mưu như Hiến Chương Đinh Sửu, dù cho đến bậc đại thừa của kẻ cướp phá Đức tin và hóa được con dân xác xơ cũng bị sự tự nhiên tiêu diệt. Hãy từ giả Hiến Chương trần tục để về với thương yêu và bao dung vì đây là cửa sống của muôn đời và Đức Cao Đài vẫn luôn gõ cửa lòng nhân loại để nhận mặt nhau.

☞ **12/09/1997:** [Al: 11/08 Đinh Sửu] Người Áo Trắng từ Thánh Địa gửi bản [Tâm Thư Khẩn Cầu Kháng Nghị Số 2]:

“Tâm Thư Khẩn Cầu Kháng Nghị Số 2.

Kính gửi: Quý Chức sắc Thiên Phong Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và Phước Thiện, cùng quý Chức việc Đạo hữu nam nữ tha phương.

Quý Ngài và anh chị em trọng kính.

Trong niềm đau cho Thánh Thể hôm nay, chúng tôi

xin ghi ra một câu của Đức Ngự Mã Thiên Quân đã dạy: “Dầu cho còn một mặt Tín đồ thì Hội Thánh cũng giữ quyền Hội Thánh”. Đau vì Thánh huấn giải thích lật lọng, đau vì quyền của Hội Thánh đã bị tiếm xưng qua tay Hội Đồng Chứng Quan, đau vì quyền hạn Thiêng Liêng để phổ độ chúng sanh hoằng khai Đại Đạo của Thầy trao cho Hội Thánh, nay trở thành cái quyền sát phạt Thánh Thế và con cái Đức Chí Tôn để vừa lòng chúa quỷ. Chúng tôi kính trình quý Ngài và anh chị em những bằng cứ như sau:

Ngày 13/08 Tân Mùi [DL: 20/09/1991] HĐCQ do ông Hội Trường [Hồ Ngọc Thơ] hiện tại cầm đầu, Vì quá nhức nhối bởi Ngài Giám Đạo Trần Thanh Danh đã cáo tri tội trạng của HĐCQ qua gởi chục văn thơ gởi đến toàn thể Nhơn sanh, nên họp với nhau tại Hộ Pháp Đường, ký Thông tri số 4/66, trực xuất, không thừa nhận Ngài Giám Đạo Trần Thanh Danh là Tín đồ trong nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh nữa.

Để làm ra những chuyện khuất lấp, định lấy vài bàn tay che ánh Thái Dương cho Nhơn loại tối mặt, HĐCQ lập lại Thánh huấn của Đức Ngự Mã trong thông tri phản bặt ấy rằng dầu cho còn một mặt Tín đồ thì Hội Thánh cũng giữ quyền Hội Thánh.

Thật đáng nổi cơn phẫn nộ. Tự xưng là những nhơn viên Thường Trực của Hội Thánh lại trực xuất một Chúc sắc Thiên phong củ Hội Thánh ra khỏi Đạo, không kể đến những lời lên án lộng quyền của toàn thể thành viên khác của Hội Thánh, mà dám nói làm thế đó là giữ quyền cho Hội Thánh.

Lúc ấy trên Hội Thánh trách cứ dưới thì Nhơn sanh ta thán tất cả đều để ý xem cha Hồ chú Nhãn nào dính vào

xúi dục HĐCQ, để lên tiếng trước công luận Thời gian cứ trôi đi... Trước mắt Hội Thánh và Nhơn sanh, phẩm tước của nhiều Lẽ Sanh, Sĩ Tái, Giáo Thiện, Giáo Hữu... lần lượt bị chúa quĩ tước đi vô bằng vô có.

Thối thâm lên ăn lâu ngày cũng lộ, nay Ban Tôn Giáo tỉnh chạy vô, ra lệnh HĐCQ phải xuống tay trấn áp Ngài Thừa Sứ Lê Quang Tấn. Sợ cái chức Trưởng Ban Tôn Giáo Chính quyền tỉnh của Cha Hồ chú Nhân hơn sợ Đức Cao Đài Ngọc Đế, ngày 16/7 Đinh Sửu [DL: 18/8/1997] HĐCQ họp với nhau triển khai thực hiện lệnh của quan thầy, đồng lòng lấy chức Ngài Thừa Sứ Lê Quang Tấn bằng Đạo Lệnh số 03/72.

Trời bất dung gian đảng, sợ đối phó không lại sự bất thiệp khéo léo của Ngài Thừa Sứ, HĐCQ chép nguyên công văn bản số 54/CV-BTG của Chánh quyền trong Đạo lệnh lấy chức, cáo tỉnh mượn hơi hùm, định khóa miệng Ngài Thừa Sứ bằng quyền lực Nhà nước. Cho nên cuối cùng rồi Nhơn sanh trong này chúng tôi mới có bằng cớ. Xin quý Ngài và anh chị em đọc kỹ Đạo lệnh số 03/72-HĐCQ-ĐL sẽ thấy, rằng: HĐCQ xưa nay chỉ vâng lệnh một bề mà hành sự.

Trong lá thư Quốc Nội, gửi đến quý Ngài và anh chị em trong năm 1995, chúng tôi có ám chỉ “nó” và “chúng nó”, nhưng lúc đó chưa bằng cớ, nay xin tách bạch: Nó là chúa quĩ, Chúng nó là công cụ của chúa quĩ đó vậy.

Quý Ngài và anh chị em Đạo tâm nơi tha hương trọng kính.

Nhìn Ngài Giám Đạo sau khi bị lấy chức liền bước vào vòng lao lý, chúng tôi đau lòng khôn tả. Đau lòng vì biết rồi đây, ngày giờ nào nó và chúng nó còn ngự trị, thì

sẽ còn biết bao vị Thiên Phong khả kính khác sẽ bị sát phạt. Mỗi khi có dịp, chúng tôi đều không ngần ngại hiểm nguy, bảo nhau kẻ bắt người chĩa súng lên cho đàn anh phân biệt nặng nhẹ, ước mong anh chị lớn mình chọt vươn vai đứng lên làm một cái gì đó cho “**Nước vinh, Đạo sáng**” thật sự, như Lữ Sanh Thượng Thiện Thanh [cũng đã bị HĐCQ lấy chức rồi] đã tuyên bố:

“Tôi thương Đời như thương khối óc của tôi. Tôi trọng Đạo như trọng quả tim của tôi. Tôi thương, tôi trọng nông nàn và chân thực chứ không bằng sáo ngũ.

Bởi thương Đời và trọng Đạo, nên đã thể trước bàn Hộ Pháp giữ dạ vô tư. Không vì thương Đời mà bỏ Đạo và cũng không vì trọng Đạo mà xa Đời.

Mục tiêu của tôi là “**Nước vinh, Đạo sáng**” thật sự chứ không phải vá vứu giả tạm như trong lúc này. Lòng chân thành muốn tới mục tiêu đã định, tôi tự khoát sự phiền nhiễu vào thân và vui vẻ tiếp nhận nó. Đây cũng là sự đóng góp một trong muôn ngàn công quả.

Tôi viết lời này nạp tại sở Công an Tây Ninh. P.16 ngày 20/6/1995 [AL: ngày 23/05 Ất Hợi] lúc 16 giờ để chứng minh trước công lý và công luận.

Lữ Sanh Thượng Thiện Thanh
[Huỳnh Lượng Thiện]

Ký Tên.

Nhưng đúng là căn nào thì cốt nấy, HĐCQ không phải là Thượng Thiện Thanh, thường hứa với chúng mình một đảng, chừng sau khi gặp người ta xong cứ giở cái chiêu đem em trấn nước. Rốt lại rồi, chỉ biết mở dòng lệ nhỏ tràn sang quý Ngài cùng quý anh chị em đạo tâm tha

hương nơi Hải ngoại. Tâm Thư Khẩn Cầu Kháng Nghị trước, chúng tôi xin quý Ngài và anh chị em lên tiếng về kết quả Đại Hội Đại Biểu Cao Đài Tây Ninh, để hậu thuẫn cho tiếng nói của các Ngài Phối Sư, Giáo Sư, Chơn Nhơn và Ngài Thừa Sứ.

Nay Ngài Thừa Sứ hằng ngày được mời mọc lời thôi không biết bị giam lúc nào, việc kháng nghị trong nước đã trở thành trực diện. Chúng tôi cũng vậy, và mạo muội kính mong quý Ngài và quý anh chị em tha hương cũng vậy, nên suy nghĩ về một lẽ lối tích cực tranh thủ phục quyền cho Hội Thánh hơn là tiếp tục can gián nhắc nhở một thiếu số đảng anh đã lừa Thầy phản bạn. Việc nội bộ trong Đạo sai trái, có Chức sắc HIệp Thiên Đài nắm quyền Tư Pháp cũng như Giám Đạo, Thừa Sứ khuyên can gián nghị, HĐCQ lại lấy chức, trực xuất và còn yêu cầu Nhà nước bỏ tù họ nữa, thử hỏi Nhơn sanh chúng ta có còn cách gì? Huống hồ việc làm tàn hại Thanh Thế này là thực hiện theo ý muốn của quí vương, thử hỏi anh chị em mình có nên cam tâm cúi đầu chấp nhận hay không??.

Từ trung tâm mà kế hoạch diệt Đạo của tà quyền nhắm vào, tha thiết khẩn cầu quý Ngài và anh chị em đồng Đạo tha hương hãy cung cấp một trợ lực cho ý chí quật khởi của chúng tôi, bằng cách lên tiếng và tạo áp lực buộc HĐCQ phải thu hồi các văn kiện đã ký nhằm trực xuất, giáng cấp hoặc thu hồi phẩm tước các bậc Chức sắc Thiên phong từ trước đến nay. Nếu việc lên tiếng tập thể không thể thực hiện được thì bất cứ cá nhân nào của HĐCQ cũng có thể lên tiếng như Ngài Chánh Phối Sư Thái Hiếu Thanh đã làm trong ý Niệm Thơ năm 1988 của Ngài.

Hãy kháng nghị thái độ lơ là của Thế giới trước tội

diệt chủng và Tôn Giáo của Đảng và Nhà nước, qua bằng chứng ông Nguyễn Hộ đã tiết lộ, qua bằng chứng chiếm đóng Nội Ô Tòa Thánh, qua bằng chứng Kế hoạch 01, qua bằng chứng ra Công Văn 54, đồng thời xin quý Ngài giúp cho chúng tôi biết các địa chỉ cần thiết hoặc trả lời trên làn sóng ngắn cho chúng tôi.

7 triệu đồng Đạo trong nước sẵn sàng chờ đợi sự chiếu cố của quý đồng Đạo bên đó, trong tâm trạng đau buồn thống thiết của những người tâm khảm bi mà lực bất khả toàn.

Người Áo Trắng.

☞ **16/09/1997:** Quý Chức sắc Hiệp Thiên Đài ra Giác Thư gửi đến Hội Đồng Chương Quán Cao Đài Tây Ninh, là tiếng nói đồng trầm tĩnh của Nhơn sanh vì Đạo không vì đời, tiếng nói lương tâm chơn chất khuyên can đồng Đạo hãy vì Nhơn sanh mà bỏ duy danh bóng ngã.

Mượn một Giác Thư để gọi lòng người đừng quên gốc Đạo, thay cho tiếng kêu toàn Đạo đang gặp cảnh trầm mai, từ khi Đạo bị đặt mình vào trôi nổi cuống theo dòng tha hóa cuộc thế tình đời.

Nay thuyền Đạo đã bị đắm nước tràn vào xương khoang, nhưng chưa phải thuyền chiếm bởi toàn Đạo khắp nơi đều đồng thuận chèo và tác nước ra khỏi bến u ám, tỷ như có chiêm đi nữa cũng còn mảnh ván để gập bề Đạo vào bề ấy là Đạo của đời bền vững, Đạo không bao giờ chết vì đó là cội sinh muôn loài, tuy tiếng Đạo đến với đời còn u ơ, nhưng đó là sức mạnh của Đạo ngày mai.

Và chính những tiếng nói cho hôm nay còn trong u tịch của 14 Chức Sắc Hiệp Thiên Đài, là mọi khởi đầu

của u hiển và Đạo sẽ mở ra một đại lục mới. Từ Giác Thư thôi thúc Nhơn sanh đặt niềm tin vào Luật, Pháp và Đạo.

Nếu không xoay chuyển được lương tâm của Hội Đồng Chương Quán, thì cũng ít nhất là một dấu ấn lịch sử của Đạo do Hiệp Thiên Đài khẩn định niềm tin.

14 vị Chức sắc Hiệp Thiên Đài nhận thân khổ để Đạo trường tồn không hề nao núng trước lời hứa bạo lực của Giáo Sư Thượng Tám Thanh, dù cho cầm vé đi xe công an, lao cải, nhà tù và cũng có thể đi tù suốt cũng cam thục, thà chết vì Chơn Đạo còn hơn chết dưới tay bàn môn tả đạo.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

[Thất thập nhị niên]

Tòa Thánh Tây Ninh

GIÁC THƯ

Trích yếu: V/v Minh Định Một Số Việc Hoạt Động Của Hội Đồng Chương Quán Có Liên Quan Đến Pháp Luật Đại Đạo Qua Ba [3] Nhiệm Kỳ.

Kính gửi: Hội Đồng Chương Quán của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh.

Chúng tôi là một số Chức sắc của Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh trân trọng gửi Giác Thư đến quý Chức sắc đương quyền lãnh đạo trong HĐCQ hiện nay trong tinh thần bảo vệ Luật Pháp Chơn Truyền của nền Đại Đạo.

Kính quý Huynh Tỷ.

Nhìn lại chặn đường dài lịch sử, nền Đại Đạo đã trải

qua bao khúc quanh đầy khó khăn thử thách. Nhưng các bậc Đại Thiên Phong Tiên bối với sứ mạng Thiêng Liêng của Đức Chí Tôn giao phó vẫn một lòng son sắt với lời thề trước mặt NGŨ LÔI vô vi Hộ Pháp luôn luôn giữ vững Đức tin với ĐẠI TỬ PHỤ và các Đấng vô hình, hiến dâng cuộc đời mình để phụng sự cho Vạn Linh và Đạo Pháp, chấp nhận mọi gian lao khổ hạnh thay cho hình thể ĐỨC CHÍ TÔN tại thế cầm quyền Hội Thánh để lèo lái con thuyền Đại Đạo trong khuôn viên Luật Pháp Chơn Truyền phổ độ chúng sanh thoát vòng khổ hải.

Và chặn đường kế tiếp, kể từ ngày Đạo Lịnh số 01 đề ngày 04 tháng 02 năm Kỷ Mùi [DL: 01/03/1979] Hành chánh Đạo bị giải thể, nên Đại Đạo phải đi vào khúc quanh cực kỳ nghiêm trọng hơn, thay vào đó một tổ chức với danh xưng là HĐCQ xuất hiện ngoài Luật Pháp Chơn Truyền của Đạo được quyền đời công nhận và cho phép hoạt động Tôn giáo theo chủ trương chính sách nhà nước mà HĐCQ đã và đang thực thi quyền hành.

Đặc biệt là nhiệm kỳ 3, 4 và 5 của HĐCQ quý Huỳnh, Tỷ rất may mắn được nhà nước ban cho Tư Cách Pháp Nhân từ Đạo Lịnh số 01 năm 1979 dẫn đến Hiến Chương ngày 05 tháng 04 năm 1997 do HĐCQ soạn thảo không thông qua quyền Vạn Linh và Hội Thánh.

Qua các nhiệm kỳ HĐCQ là cơ quan thường trực của Hội Thánh chịu trách nhiệm trước Hội Thánh và toàn Đạo theo Đạo Lịnh 01 và điều 16 của Hiến Chương 1997.

Trái lại HĐCQ đã tự quyết định nhiều vấn đề Đạo Pháp rất quan trọng đi ngoài Luật Pháp Chơn Truyền mà không thông qua Hội Thánh cụ thể như:

1. Sửa đổi nghi tiết cúng lạy giữa hàng vong phàm với hàng Thần vị và các chi tiết khác trái với Châu Tri 61 và quyển Tang Lễ năm 1976 của Hội Thánh có sự phê chuẩn của Đức Hộ Pháp và Đức Lý Đại Tiên. Việc sửa đổi này đã tạo ra nên một xáo trộn từ trung ương đến địa phương rất đáng kể đến nay chưa được ổn định.
2. Đại Hội Đại Biểu cấp T.Ư ngày 05/04/1997 thuộc phạm vi Hội Thánh để lập Hiến Chương Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ mà không có mời Hội Thánh tham dự “*Chiếu theo chương trình Đại Hội ngày 05/04/1997 của ban tổ chức Đại Hội không có khoản nào tiếp rước Hội Thánh cả*”.
3. Khánh thành cửa Chánh Môn và lập chương trình tiếp rước Pháp Nhân của chánh phủ không thông qua Hội Thánh.
4. HĐCQ chiếm quyền Hội Thánh tự ý ký vào ban hành Đạo Lịnh như:
 - 4.1 Đạo Lịnh 01/72 ngày 22 tháng 06 Đinh Sửu [DL: 26/07/1997] về việc phân nhiệm các thành viên HĐCQ và các ban trực thuộc Hội Thánh “*Theo điều 15 Hiến Chương của HĐCQ*”.
 - 4.2 Đạo Lịnh 02/72 ngày 09 tháng 07 Đinh Sửu [DL: 11/08/1997] V/v ngưng quyền chức Giáo Hữu Ngọc Á Thanh.
 - 4.3 Đạo Lịnh 03/72 ngày 19 tháng 07 Đinh Sửu [DL: 21/08/1997] ngưng chức Thừa Sứ Lê Quang Tấn và thu hồi phẩm Hiến Tài của vị Hồ Văn Nhưông.
5. HĐCQ lập bản điều lệ cầu phong, cầu thăng và các Đạo Lịnh không có sự phê chuẩn của Hội Thánh, như

vậy HĐCQ cướp quyền Hội Thánh tự chuyên lèo lái đi ngoài Chơn Truyền Luật Pháp.

Chiếu y Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và Đạo Luật năm Mậu Dần thì Hội Đồng Chương Quản không có trong Luật Pháp của nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh.

Chiếu Hiến Chương ngày 05/04:1997 HĐCQ là cơ quan thường trực của Hội Thánh, như vậy HĐCQ không đủ tư cách ký Đạo Lệnh để ban hành.

Nghĩ vì: Đạo Lệnh là lệnh của Đạo hay của một Tôn giáo, chỉ có Hội Thánh mới có đủ thẩm quyền. Theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền thì Hội Thánh là hình thể Đức CHÍ TÔN tại thế, tức là thay thân cho Đấng Giáo Chủ vô hình để độ rỗi chúng sanh và theo điều 15 của Hiến Chương Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh là cơ quan chủ quản những hoạt động Tín ngưỡng và Đạo Pháp, giới luật Lễ Nghi của nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

Việc của quý Chức sắc Thừa Sứ Lê Quang Tấn, Giáo Hữu Ngọc Á Thanh, Hiến Tài Hồ Văn Nhương nếu có vi phạm Pháp Luật Đạo theo nguyên tắc hành chánh thì HĐCQ phải phúc trình lên Hội Thánh quyết định mới đúng lẽ.

Với các việc nêu trên, HĐCQ đã chiếm trọn quyền Hội Thánh. Như vậy HĐCQ đã vi phạm Pháp, Đệ Tứ Hình là lấn quyền, giành quyền, tự chuyên sửa cải Chơn Truyền.

Ngoài ra Đạo Huynh Hội Trưởng HĐCQ độc chiếm trọn quyền Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài tức là phần Đạo lẫn phần Đời, đoạt quyền của Giáo Tông và Hộ Pháp

tức là quyền Chí Tôn của Bát Quái Đài.

Như vậy HĐCQ đã vi phạm trầm trọng Pháp Chánh Truyền, nguyên văn Pháp Chánh Truyền như sau:

“Kẻ nào nắm trọn phần hữu hình và phần Thiêng Liêng, thì là độc chiếm quyền chính trị và luật lệ vào tay, thì nhưn sanh chẳng phương nào thoát khỏi vòng áp chế.

Như Thầy để cho Giáo Tông trọn quyền về phần xác và phần hồn [nghĩa là Đạo với Đời] thì Hiệp Thiên Đài lập ra chẳng là vô ích lắm sao con?, CTĐ là Đời, HTĐ là là Đạo, Đạo không đời không sắc, Đời không đạo không quyền, sắc quyền tương đắc mới mong tạo thời cải thế, ấy là phương hay cho các con liên hiệp cùng nhau chăm nom săn sóc lẫn nhau mà giữ vẹn Thánh Giáo của Thầy cho khỏi trở thành phạm giáo”.

Kết luận: Theo xác định của chúng tôi với tư cách Chức sắc Hiệp Thiên Đài bảo thủ Luật Pháp Chơn Truyền của nền Đại Đạo như sau:

– Chiếu y Tân Luật, Pháp Chánh Truyền không có khoản nào ban quyền cho HĐCQ mà chỉ có *“ban quyền cho Thái, Thượng và Ngọc Chánh Phối Sư”* thì HĐCQ không đủ tư cách ngưng quyền lấy chức bất cứ một vị Chức sắc Thiên phong nào của Đức Chí Tôn.

– Căn cứ Hiến Chương 97, điều 34 chương VIII, bản Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và Đạo Luật, Kinh Lễ có tánh cách nội qui, nội luật để điều hành đạo sự của Tôn Giáo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh và Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh.

– Chúng tôi nhân danh Chức sắc Hiệp Thiên Đài đề nghị quý Huynh, Tỷ đang lãnh đạo trong HĐCQ thực

hiện đúng theo Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, Đạo Luật và Bát Đạo Nghị Định của ĐĐTKPĐ.

– Nếu ngược lại sẽ bị vi phạm vào Thập hình của Đức Lý Giáo Tông về khoản phạm pháp Đệ Nhứt Hình là không tuân Pháp Chánh Truyền và Bát Đạo nghị định.

– Về phạm luật Đệ Nhứt Hình không tuân Tân Luật và các Luật Lệ Hội Thánh.

– Sau cùng chúng tôi cầu nguyện Đức Đại Từ Phụ, Đức Đại Từ Mẫu và các đấng Thiêng Liêng, Đức Lý Đại Tiên, Đức Hộ Pháp ban ân lành cho quý Huynh, Tỷ sức khéo dồi dào, tinh thần minh mẫn để dìu dẫn nhân sanh đi đúng theo Chơn Truyền Luật Pháp, hầu tránh khỏi phạm lỗi Minh Thệ trước khi thoát xác về cùng Thầy.

Nam mô Tam Châu Bát Bộ Hộ Pháp Thiên Tôn.

Nay Kính

Tòa Thánh ngày 15 tháng 08 Đinh Sửu

Chức Sắc Hiệp Thiên Đài

Giám Đạo Lê Thị Liêm, Truyền Trạng Trương Ngọc Nam, Truyền Trạng Nguyễn Cẩm Luân, Truyền Trạng Nguyễn Văn Mông, Sĩ Tải Hà Ngọc Voi, Sĩ Tải Phùng Văn Phan, Sĩ Tải Trần Tấn Gặp, Sĩ Tải Nguyễn Văn Thảo, Luật Sự Nguyễn Trí Bình, Sĩ Tải Đỗ Văn Minh, Sĩ Tải Võ Thị Lan, Luật Sự Nguyễn Hoàng Lâm, Sĩ Tải Nguyễn Công Thái, Luật Sự Nguyễn Hữu Phước.

Kính Tường:

- Hội Thánh ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh.
- Hội Trưởng HĐCQ.
- P. Hội Trưởng HĐCQ thường trực.

- P. Hội Trưởng Đ/t nữ phái.
- P. Hội Trưởng Đ/t pháp luật.

☞ **03/10/1997:** [03/09 Đinh Sửu] Tổ chức tọa đàm để hạ vị trí Đạo Cao Đài.

Mặt Trận Tổ Quốc Trung Ương và ban nghiên cứu Tôn giáo Hà Nội đến tỉnh Tây Ninh, mời quý Chức sắc Thiên phong Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh để tọa đàm tại tư gia Ngài Phối Sư Thánh Thế Thanh theo văn thư mời của MTTQ tỉnh Tây Ninh.

Cuộc tọa đàm nảy theo kế mưu của đảng và nhà nước nhằm chuẩn bị lập chương trình áp bức mới, thư mời được gửi đến quý Chức sắc và địa điểm tọa đàm đã là một dự liệu trước trong mục tiêu diệt Đạo Cao Đài.

Nhà nước có cơ quan, Đạo có Tòa Thánh, nhưng cả hai địa điểm này nằm ngoài tọa đàm, đảng và nhà nước chọn tư gia Ngài Phối Sư Thái Thế Thanh để tọa đàm và khấn định vị trí Chức sắc Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh như một Hội Thánh lưu vong và tại sao đảng cộng sản không lấy địa điểm của cơ quan để tọa đàm?, phải chăng đây là lối hành động chạy trách nhiệm, bởi theo quy luật khi đảng và nhà nước hội hợp ngoài cơ quan không lập biên bản, chỉ ghi chép tay theo lối tham khảo, những hình thức tọa đàm nảy do quyết định của đảng và nhà nước vì muốn đặt Đạo-Đời và hãm khuấy cho ra nước trôi theo dòng sông.

Vào lúc 13 giờ 30 phút ủy ban MTTQ tỉnh Tây Ninh giới thiệu.

A – Đảng và nhà nước tham dự:

- Chủ tịch đoàn kết Tôn giáo trung ương Hà nội.
- Ủy ban dân tộc đoàn kết Tôn giáo trung ương.
- Phó chủ tịch MTTQ tỉnh Tây Ninh.

B – Chức sắc Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tham dự:

- Ngài Phối Sư Thái Thế Thanh.
- Ngài Giáo Sư Thái Long Thanh.
- Ngài Cải Trạng Nguyễn Minh Nhựt.
- Lễ sanh Thượng Tịnh Thanh.
- Lễ sanh Thượng Thiện Thanh.
- Lễ sanh Ngọc Khuôn Thanh.
- Sĩ Tải Hà Ngọc Voi.
- Sĩ Tải Phùng Văn Phan.
- CTS Phạm Phú Nữa.
- CTS Trần Thới Xá.
- CTS Nguyễn Văn Lai.
- CTS Trần Hay Trường Thiện.
- CTS Huỳnh Thị Tám.
- TS Nguyễn Thu Thủy.

Đảng và nhà nước phát biểu [C/b Hoạt]:

“– Chúng tôi là phái đoàn MTTQ trung ương gồm 4 anh em, đến đây để nghe một số bà con giáo phẩm và một số vị Chức sắc phản ảnh cho đoàn anh em chúng tôi nghe để thực hiện chương trình đại đoàn kết Tôn giáo.

Sáng nay chúng tôi đã có tổ chức cuộc tọa đàm với Hội

Đồng Chương Quân và chiều nay chúng tôi chờ anh em tỉnh Tây Ninh giới thiệu đến thăm gia đình Cụ Phối Sư cũng như các cụ có mặt nơi đây, chúc các cụ và gia đình.

Đoàn anh em chúng tôi kính mời các cụ phân ảnh cho một số tình hình về việc chánh sách đoàn kết Tôn giáo của chúng ta có gì còn tồn tại và các cụ có những ý kiến để đạo đạt lên nhà nước cho chánh sách đại đoàn kết Tôn giáo tốt hơn và đây là mục đích của đoàn anh em chúng tôi, rất mong ý kiến của các cụ đây”.

Chức sắc Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

Ngài Phối Sư Thái Thế Thanh phát biểu:

“– Kính quý phái đoàn, về chánh sách XHCN đối với Tôn giáo, thì ở trên trung ương chánh phủ tôn trọng tự do, tín ngưỡng, mà ngược lại ở địa phương qua một thời gian sau cụ tổng bí thư Đỗ Mười đến viếng thăm Tòa Thánh Tây Ninh có phái đoàn giáo sư Nghiêm Xuân Vạn viện trưởng viện khoa học Hà Nội, đến nơi đây mời tôi ra ngoài tỉnh họp bàn với ông về việc của Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, thì ông Vạn có hứa với tôi, sau khi đã nghiên cứu rồi thì sẽ trình lên chánh phủ trả quyền Hội Thánh Cao Đài lại cho chúng tôi.

Hỏi: *Quyền Hội Thánh Cao Đài của chúng tôi tại sao lại mất?*

Tôi trả lời: Bởi chính quyền Tây Ninh áp đảo chúng tôi, nói rõ hơn là ông Trương Ngọc Anh lúc ấy là PCT. MTTQVN.TN lập ra Đạo lệnh số 01 giải thể Hội Thánh chúng tôi, từ đó tôi bây giờ. Tôi vẫn biết rằng Đạo lệnh 01 chánh quyền tỉnh Tây Ninh công nhận chớ chánh quyền trung ương chưa thừa nhận.

Với chủ trương chánh sách XHCN lúc nào chúng tôi cũng phải tuân hành theo pháp luật của nhà nước, bởi vì một Tôn giáo trong đất nước phải dưới quyền của chánh phủ, nhờ chánh phủ che chở và giúp đỡ mọi mặt để cho nhân dân an phận tu hành, mà chánh phủ tỉnh Tây Ninh không nâng đỡ, thậm chí HĐCQ của Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh đương nhiên bây giờ qua hai nhiệm kỳ là do MTTQ tỉnh Tây Ninh dựng lên. Tôi có bản văn trình lên Chánh phủ, gửi cho MTTQ, TW và chánh quyền các cấp tỉnh Tây Ninh biết rõ nguyện vọng của bốn Đạo.

Chúng tôi không mong gì hơn là yêu cầu chánh phủ tôn trọng tự do tín ngưỡng, trả quyền Hội Thánh lại cho chúng tôi, để chúng tôi hành Đạo dạy dân tu hành ở trong khuôn khổ an ninh trật tự, chớ HĐCQ hiện giờ không phù hợp với Tôn giáo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

Tôi rất mong quý cán bộ đạo đạt nguyện vọng của chúng tôi lên chánh phủ”.

Cải Trạng Nguyễn Minh Nhựt hỏi:

“– Tôi xin bổ túc thêm những nguyện vọng của chúng tôi gửi lên chánh phủ để báo trình thì bị chánh phủ trả về địa phương để giải quyết. Chính tôi đây đã bị chánh quyền địa phương bắt bớ và áp đảo Đạo, mà bây giờ để cho chánh quyền địa phương này giải quyết thì chẳng khác nào bị cáo mà xử lý tiên cáo, chẳng hợp lý chút nào”.

Chủ Tịch Đoàn Tôn Giáo Chánh Phủ [Hoạt] hỏi:

“– Từ trước đến nay các cụ có văn kiện nào gửi chánh phủ không? Chẳng hạn như: xin lại, trả lại quyền tự do tín ngưỡng, xin các cụ cho biết nội dung thế”.

Cải Trạng Nguyễn Minh Nhựt đáp lời:

“ – Tôi xin thưa rằng: Quý vị đến chúng tôi không biết cái đề tài gì quý vị cần, nên chúng tôi không có chuẩn bị, chúng tôi có gởi nhưng không nhớ rõ thời gian, chúng tôi chỉ nhớ nội dung chẳng hạn đòi tự do tín ngưỡng, đòi trả lại các cơ sở của Đạo bị nhà nước chiếm thu từ trước đến bây giờ và còn bắt bớ Chức sắc tra khảo đủ chuyện hết, bây giờ phải nhắc lại thì không nhớ hết, nếu khi nào quý vị nhu cầu thì chúng tôi cung cấp đầy đủ sau”.

Lã Sanh Thượng Thiện Thanh:

“ – Tôi xin tiếp lời. Kính thưa quý phái đoàn. Chúng tôi rất cảm ơn Đảng và Chính phủ có cái nhận xét và đổi mới. Vì từ lâu rồi chúng tôi đã chịu nhiều cái mà bây giờ chúng tôi không thể nói ra hết được. Tôi xin nói vắn tắt là Bốn Đạo chúng tôi chịu rất nhiều đau đớn, khổ tâm.

Cụ thể là Đạo lệnh số 01 đã giải thể hành chánh Đạo mà hôm nay chúng tôi mới thấy được đổi mới đối với Tôn giáo, chúng tôi sẵn sàng đón nhận với tất cả tinh thần nhưng chúng tôi chờ đợi cũng không thấy cán bộ phụ trách triển khai gì hết.

Cho nên 1995 chúng tôi có gởi kiến nghị lên HĐCQ để nghị HĐCQ xin phép chánh phủ mở đại hội Nhơn Sanh, hoặc đại hội Hội Thánh mở rộng để Chức sắc về tu tại gia có dịp về dự hội có sự bảo hộ của nhà nước và có gì gút mắc qua lại trao đổi với nhau để HĐCQ tiếp thu và chúng tôi giao văn thư đó cho ông Giáo sư Tâm, ông là PHT.HĐCQ. Ông chưa biết tôi nói gì, ông liền đem Công an ra dọa tôi, thấy anh lớn mình như vậy nên tôi gửi bức thư nơi văn phòng tôi ra về, về rồi thì Công An mời tôi làm việc [thăm vấn] 5-6 lần.

Việc đầu tiên là công an biểu tôi thu hồi văn bản ấy lại, tại sao tôi gọi cho HĐCQ chờ tôi đâu có gọi Công An, tôi cố làm thinh, do đó Công An mời làm việc hoai. Tôi nói thật máu tôi có hơi nóng, cho nên đúng một tháng sau tôi tiếp tục gọi lên HĐCQ một văn thư nữa.

Thưa quý vị, HĐCQ cũng không trả lời, Công An lại mời tôi làm việc [lấy khẩu cung] với tôi mạnh hơn nữa, có thể nói lúc đó lúc đó Công an quân tôi muốn khủng luôn và sau cùng tôi cũng có giải đáp nơi đó, tôi xin khỏi kể lại nơi đây vì tôi đã làm việc với Công an lúc ấy.

Sao đó quý anh Công an hoàn trả lại hồ sơ của tôi cho HĐCQ và HĐCQ dùng quyền lực ra Huấn Lệnh ngưng quyền chức của tôi, đó là quyền độc đoán.

Sau đó Nhơn sanh nghe như vậy họ ào ào về V/p HĐCQ dâng Kiến nghị việc này MTTQ tỉnh thì la có nghe rõ biết hết, đây là chuyện không đáng, HĐCQ kêu tôi vô giải thích: “Thôi em để HĐCQ làm thủ tục xin phép Chánh phủ, Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam, và Ban Tôn Giáo Chánh Phủ thì tôi về, mọi việc yên ổn có gì đâu”.

Từ đó bắt đầu mới có việc lớn và như thế Nhơn sanh các tỉnh về dâng Kiến Nghị và ngồi lại V/p HĐCQ. Thưa quý vị, nếu Ban Tôn Giáo tỉnh Tây Ninh đến làm việc [Trao đổi] với chúng tôi và HĐCQ làm việc tay ba với nhau thì đâu có gì đáng nói đâu, còn ông Công An tôi đâu có nói động gì tới Công An mà Công An mời tôi làm việc [Thăm vấn] hoai, sau này tôi mới hiểu rõ HĐCQ yêu cầu quý cán bộ Công An mời tôi ra làm việc [lấy khẩu cung], nếu kể hết thì quá dài dòng.

Chúng tôi có Kiến Nghị yêu cầu lên cơ quan nhà nước,

trong số đó có MTTQ, Ban Dân Vận, Ban tôn Giáo xin phục quyền cho Hội Thánh và chúng tôi cũng biết tùy thời vì chánh phủ muốn giải quyết nguyện vọng của người dân phải có thời gian và chúng tôi cứ chờ mãi chờ hoài cho đến ngày hôm nay. Thưa quý vị, nội việc đề nghị xin mở Đại Hội Hội Thánh thôi, thì nó nảy sanh ra nhiều việc.

Đạo lệnh 01 chỉ được chánh quyền tỉnh Tây Ninh công nhận, chứ chánh phủ TU chưa nhìn nhận HĐCQ là cơ quan thường trực của Hội Thánh, ví dụ:

Hội Thánh cũng như ông chủ của xí nghiệp còn HĐCQ là ông giám đốc mà thôi, chứ không phải ông giám đốc là ông chủ. Như quý cán bộ thừa biết Nước thì có Hiến Pháp, Hiến Pháp là xương sống, là luật lệ trong khuôn viên đó thì mới có trật tự an ninh.

Còn Đạo của chúng tôi thì có Đạo Pháp, Đạo Pháp cũng rất quan trọng cho giới tu hành. Bản Hiến Pháp được chánh phủ phổ biến cho cả nước hiểu biết để tham khảo ý kiến mọi tầng lớp nhân dân rồi đem về cho Quốc Hội để Quốc Hội biểu quyết, chứ không phải một cá nhân nào, Quý vị quá rành về việc lập bản Hiến Pháp và đó là quyền tự do dân chủ của nhà nước.

Còn ở đây, bản Hiến Chương của một Tôn giáo Cao Đài cũng chẳng khác gì bản Hiến Pháp của Nước, mà ở đây HĐCQ soạn thảo Hiến Chương mà không cần cho ai biết. Hiện tại bây giờ trong Tôn giáo của chúng tôi có bốn vị Phối Sư.

Ngài Phối Sư đây là một [Phối Sư Thái Thế Thanh], thứ hai là Phối Sư Thượng Nhã Thanh, mà HĐCQ soạn thảo bản Hiến Chương không ai biết cả, cũng không có đem

ra tham khảo với quý Chức sắc Hội Thánh, âm thầm tự soạn thảo Hiến Chương không thông qua Chức sắc Hội Thánh”.

Lễ Sanh Thái Tịnh Thanh tiếp lời:

“ – Tôi xin thưa quý vị. Một ân huệ rất trọng đại cho dân tộc Việt Nam là được Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế dùng huyền diệu Cơ Bút sáng lập một nền tôn Giáo với danh xưng là Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ [gọi tắt là Đạo Cao Đài] từ năm Bính Dần [1926] tại đất nước Việt Nam đã trải qua biết bao gian khổ thử thách cam go cho chúng sanh, nhưng Chức sắc Hội Thánh vẫn giữ lập trường trước sau như một. Hội Thánh vẫn là Hội Thánh, đến năm 1979 Đạo lệnh 01 giải thể hành chánh Đạo, Hội Thánh của chúng tôi bị ngưng hoạt động, để thay vào đó cái gọi là HĐCQ chỉ có quyền trong phạm vi tỉnh Tây Ninh, nơi T.U. chưa thừa nhận.

Trải qua 3 + 4 nhiệm kỳ của HĐCQ đều đi ngoài chơn Truyền Luật Pháp, điển hình là vừa qua cuối năm 1996 + 1997 HĐCQ tổ chức Đại Hội Cơ Sở và Đại Hội T.U. để thông qua Hiến Chương mới, không đi vào khuôn viên Luật Pháp, không theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, đã qui định vì lấn chiếm quyền Hội Thánh gây biết bao sự xáo trộn đến sự tín ngưỡng của Nhơn sanh.

Hơn nữa, vừa qua chánh quyền tỉnh Tây Ninh đã triển khai về chánh sách nhà nước đối với Tôn giáo Cao Đài trong 3 đề tài là: Xóa bỏ Cơ Bút, Hội Thánh còn hai cấp, với danh xưng Giáo phái Cao Đài Tây Ninh, triển khai không có văn kiện Nghị Định nào của chánh phủ làm xáo trộn đủ điều rồi rắm.

Nếu nói xóa bỏ Cơ Bút tức là dẹp Đạo Cao Đài, vì

Đạo Cao Đài hình thành bằng Cơ Bút và không còn Hội Thánh mới hành Đạo hai cấp.

Như vậy Hội Thánh chỉ còn danh xưng chứ không có hình tướng, Hôm nay được phái đoàn đại diện MTTQVNTU cũng như MTTQ tỉnh Tây Ninh đến thăm viếng để gặp Chủ tịch Hội Thánh chúng tôi tìm hiểu về tự do tín ngưỡng của Tôn giáo Cao Đài Tây Ninh ấy là một việc hết sức quý báu. Chúng tôi yêu cầu phái đoàn trở về trung ương trình lên chánh phủ hồi phục lại quyền Hội Thánh cho chúng tôi như trước đây để cho nền Đại Đạo Cao Đài được trong sáng, để Nhơn sanh được tu hành thuần túy trong khuôn khổ trật tự an ninh và để cho tốt đẹp Đạo-Đời”.

Giáo Sư Thái Long Thanh phát biểu theo lời của Lẽ Sanh Thượng Thiện Thanh:

“– Tôi xin có ý kiến với các đề tài sau đây. Nói về Hiến Chương, găm con người khai sanh ra cũng chỉ khai sanh có một lần thôi, dầu gặp chế độ nào cũng lấy đó làm gốc, Đạo Cao Đài được Trời khai trong thời kỳ Pháp thuộc, các bậc tiên bối của chúng tôi đã có bản tuyên ngôn gởi cho chánh phủ Pháp thay cho tờ khai Đạo, đến trào chính phủ Ngô Đình Diệm với chủ nghĩa độc tài gia đình trị, tìm phương diệt Đạo, song chẳng qua hành ác, ác trả nên bị sụp đổ và Trung Tướng Nguyễn Văn Thiệu lên làm Tổng Thống mang danh là Đệ II Cộng Hòa, Hội Thánh chúng tôi e ngại Đệ Nhị Cộng Hòa đi theo vết xe cũ, nên mới lập bản Hiến Chương để giải bày mục đích, tôn chỉ và giáo lý Đại Đạo, Tổng Thống xét thấy Đạo Cao Đài là một Tôn Giáo chân chính của dân tộc và ban hành Sắc Luật Pháp Nhân.

Giờ đây chánh phủ CHXHCN Việt Nam buộc Đạo Cao Đài thành lập Hiến Chương mới để cấp Pháp Nhân

và chánh quyền tỉnh Tây Ninh triển khai nói đảng và nhà nước chỉ cho Đạo Cao Đài còn hai cấp, xóa bỏ Cơ Bút cầu phong, cầu thăng, xử dụng luật để cử, công cử, bầu cử. số chức sắc gần ngàn người chỉ nhận có 52 vị Chức sắc trong HĐCQ, quý ngài thấy chính quyền tỉnh Tây Ninh chỉ đạo như thế đúng hay sai?

Chiếu theo Hiến Chương của Hội Thánh, thì Hiến Chương có thể sửa đổi do 2/3 tổng số Chức sắc Hội Thánh và dâng lên Đức Chí Tôn phê chuẩn.

Ngược lại chánh quyền tỉnh Tây Ninh ra Quyết Định số 42 lập ban lãnh đạo hướng dẫn HĐCQ lập Hiến Chương 1997 đi ngoài Luật Pháp Chơn Truyền qui định.

Mở Đại Hội Thánh mà Chức sắc trong hàng Thánh Thể Đức Chí Tôn không mời, chỉ mời một số ít Chức sắc theo phe và một số Nhơn sanh mới nhập môn cầu Đạo chưa thông hiểu Luật Đạo về dự Đại Hội, cấm không cho hội viên phát biểu ý kiến, như vậy cuộc Đại Hội hoàn toàn không đúng với Luật Pháp Đạo không dân chủ và độc tài.

Vào năm 1996, Cụ Lê Đức Anh chủ tịch nước đến viếng Tòa Thánh Tây Ninh, Ngài Phối Sư Thượng Thơ Thanh, Hội Trưởng HĐCQ cầu xin sớm ban Pháp Nhân để HĐCQ thi hành.

Cụ Chủ Tịch Nước trả lời: **“Việc Pháp nhân một mình tôi ký tên đâu phải là đủ. Tôi sẽ mời đảng, chánh phủ, Quốc hội và ban Tôn giáo ngồi lại nghiên cứu đồng ký tên cấp Pháp Nhân cho Đạo mới được”**. Thế mà Quyết Định của Ban Tôn Giáo chánh phủ vẫn công nhận bản Hiến Chương của HĐCQ còn hai cấp.

Xin tự hỏi, con người ta có đầu, mình tay chân và

ngũ giác quan, bây giờ ta hủy bỏ hai hoặc ba ắc con người sẽ bị tàn phế.

Còn xóa bỏ Cơ Bút là chối bỏ Đạo, vì Đạo Cao Đài hình thành bằng Cơ Bút, cầu phong, cầu thăng, không nằm trong 3 hội lập quyền Vạn Linh, không Cơ Bút là mất lẽ công bằng thì không phải là Thiên Phong tức là Phạm Phong [ngoài Tân Luật, Pháp Chánh Truyền Đại Đạo].

Tóm lại: Các đề tài vừa nêu trên HĐCQ đang áp dụng đi ra ngoài Chơn Truyền Giáo Pháp, biến nền Chánh Giáo trở thành Phạm Giáo, Chúc sắc, Chúc việc và Tín đồ chúng tôi góp ý xây dựng thì HĐCQ cho là chống đối nhờ Công An làm việc, hăm dọa bắt bớ tù đày. Chúng tôi đề nghị với phái đoàn đạo đạt nguyện vọng của chúng tôi lên chánh phủ, phục hồi quyền Hội Thánh lại cho Đạo chúng tôi, dẹp bỏ HĐCQ vì danh xưng này không có tên trong Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, yêu cầu hủy bỏ Hiến Chương do HĐCQ thành lập 1997.

Thế theo tinh thần Sắc Luật năm 1955 của Bác Hồ và Cụ Thủ Tướng Phạm Văn Đồng đã ký, Chánh phủ tôn trọng quyền tự do tín ngưỡng của các Tôn giáo, cấm chánh quyền dân sự không xen vào nội bộ Tôn Giáo và Quyết Định 379 năm 1993 trao trả tài sản cho các Tôn giáo. Chánh quyền địa phương chấm dứt những việc làm vi phạm đến chánh sách Tôn Giáo. Khi nhận được các Kiến Nghị, cơ qua chánh quyền các cấp phải nghiên cứu và trả lời liên cho các Tôn Giáo rõ, Cán bộ làm công tác Tôn Giáo của Chánh quyền, không tham gia vào cơ cấu tổ chức của Tôn Giáo”.

Si Tài Phùng Văn Phan phát biểu:

“– Hôm nay chúng tôi rất hân hoan tiếp đón đoàn cán

bộ MTTQTU tại tư gia Ngài Phối Sư Thái Thế Thanh, trước hết chúng tôi hoan nghinh chủ trương chánh sách đại đoàn kết Tôn giáo của đảng và nhà nước, ngày hôm nay các anh thay mặt T.U., thay mặt chánh phủ đến đây, qua phản ảnh quý Chức sắc, tôi xin trình bày thêm những cái vướng mắc phức tạp nào đó mà nó chìm sâu trong đáy lòng của chúng tôi cũng như đại đa số Chức sắc, Chức việc và Tín đồ Cao Đài mà từ lâu chúng tôi chưa có dịp trình bày trực tiếp với các vị đại diện của các cấp Trung ương đến với chúng tôi.

Qua những lời phát biểu của Ngài Phối Sư và quý Chức sắc, đó là những tâm tư và nguyện vọng của chúng tôi, chúng tôi hy vọng những phản ảnh đó được trình lên chánh phủ tìm coi nguyên nhân nào mà vướng mắc. Những vướng mắc đó cần phải khai thông để cho chánh sách đại đoàn kết Tôn giáo của chánh phủ được thể hiện rõ nét.

Nói về Hiến Chương, theo mục đích phái đoàn để tìm hiểu về tình hình Tôn giáo Cao Đài mà chung quanh những việc trao đổi vừa qua. Bao nhiêu lời phát biểu của Chức sắc phản ảnh về Hiến Chương và việc làm của HĐCQ. Chiếu theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền thì HĐCQ không có trong Tân Luật và Pháp Chánh Truyền. Như Ngài Phối Sư nói khi nãy, HĐCQ do MTTQ tỉnh Tây Ninh dâng dựng để tiếp tục điều hành việc Đạo cho đến ngày hôm nay, vì chỗ điều hành việc Đạo đó mà HĐCQ lấn quyền Hội Thánh, mà lấn quyền Hội Thánh là phạm Pháp Chánh Truyền.

Hiến Chương vừa rồi HĐCQ tự soạn thảo và mời một số Chức sắc, Chức việc và Tín đồ chưa thông hiểu về Luật Pháp Chơn Truyền về dự Đại Hội để hợp thức hóa Hiến Chương. Xét vì: Hiến Chương là Hiến Pháp của nền Đại Đạo qui định các cơ cấu tổ chức và đường lối hoạt động của

Tôn Giáo nên, cần phải dựa vào Tán Luật và Pháp Chánh Truyền làm căn bản. Trái lại việc soạn lập Hiến Chương vừa qua, HĐCQ mời một số người chưa thông hiểu Luật Pháp Chơn Truyền về dự thảo và biểu quyết Hiến Chương, làm cho Hiến Chương của HĐCQ vi phạm trầm trọng Tán Luật và Pháp Chánh Truyền Đại Đạo.

Vả lại, HĐCQ lập Huấn Chương chưa ai vi phạm thì HĐCQ đã vi phạm trước. Theo Hiến Chương điều 16, HĐCQ là cơ quan thường trực của Hội Thánh và điều 15, quyền Hội Thánh có tại sao HĐCQ lại dẫm chân lên quyền Hội Thánh, trong Hiến Chương có đoạn viết: Chín [9] Ban bộ trực thuộc với quyền HT mà HĐCQ bổ nhiệm nhân sự trong 9 ban không thông qua Hội Thánh.

Trong số Chúc sắc Hiệp Thiên Đài chúng tôi có gửi bản giác thư cho HĐCQ để phân tách một số việc làm của HĐCQ đi sai Chơn Truyền Luật Pháp Đạo. Kính thưa quý vị, nếu cần tôi đọc bản Giác Thư?... [sau cuộc họp bản Giác-Thư được dâng tận tay cho phái đoàn T.U, Mặt Trận Tổ Quốc và Ban Tôn Giáo chánh phủ]

Hiện tại đa số Chúc sắc, Chúc việc và Tín đồ rất trân trọng quyền Hội Thánh, thấy HĐCQ không nằm trong Chơn Truyền Luật Pháp Đạo mà chiếm trọn quyền Hội Thánh trong mọi lĩnh vực Tôn Giáo. Đối với Tôn Giáo Cao Đài từ Tín đồ cho đến Chúc sắc ai cũng có lời Minh Thệ, ai cũng tôn trọng lời Minh Thệ.

Bây giờ HĐCQ buộc họ làm sai lời Minh Thệ để theo HĐCQ.

Khi Nhơn sanh phản ảnh HĐCQ làm sai Chơn Truyền Luật Pháp thì HĐCQ báo cho Công an mời làm

việc [khảo tra] và buộc tội họ chống HĐCQ là chống nhà nước, làm cho đa số người Đạo sợ bắt bỏ tù đầy không dám phản ánh gì cả, nhưng cũng có số người dám nói lên sự thực thì bị Công an mời làm việc [thăm tra].

Chúng tôi xin đề nghị quý phái đoàn nghiên cứu tình hình của Tôn giáo Cao Đài. Một Tôn Giáo lớn như thế này ai là chủ quyền. Phái Hội Thánh là chủ quyền hay không phải?, mà tại sao HĐCQ cướp quyền Hội Thánh để cho Tôn giáo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh bị đảo lộn mất trật tự.”

Giáo Sư Thái Long Thanh phát biểu:

“– Lấy tư cách nào mà HĐCQ ra Đạo Lĩnh thu hồi quyền Chức sắc của Giáo Hữu Ngọc Á Thanh, Thừa Sứ Lê Quang Tấn và Hiền Tài Hồ Văn Nhưông đây là việc làm trái nguyên tắc, lại xô đuổi cấm đoán không cho cư trú Thánh Thất, HĐCQ có phải là Công An kiểm soát hộ khẩu không?, mà không cho người dân cư trú và quyền hạn thế nào mà chỉ đạo cho chánh quyền của mỗi địa phương thi hành.

HĐCQ không do Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh Công cử mà do chánh quyền Tây Ninh đề cử, dựng lên để làm cơ chớ chi tinh nhà, Chiếu theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền HĐCQ không có tên trong các cơ cấu của Đạo chỉ lợi dụng danh Đạo để làm nền Đạo lem ố sự trong sạch và thuần túy Tôn Giáo, khinh thường Hội Thánh, xem rẻ Nhơn sanh, phá rối Chơn Truyền Luật Pháp Đạo. Chúng tôi yêu cầu phái đoàn trình lên chánh phủ các nguyện vọng của chúng tôi, sớm trả lời sự trong sáng và thuần túy lại cho Đạo chúng tôi và trả tự do cho một số đồng Đạo bị HĐCQ khủng bố và bị tù đầy để cho chúng tôi yên tâm tu hành”.

Cải Trọng Nguyễn Minh Nhựt phát biểu:

“ – Thừa quý vị điển hình là tôi đây, cũng bị chánh quyền tỉnh Tây Ninh bắt bớ giam cầm với mục đích là cải tạo Tôn Giáo, vì tôi dám nói lên sự thật và lúc đó tôi là người cầm đầu Tư Pháp của Đạo và HĐCQ trực xuất tôi ra khỏi cửa Đạo, còn ông Thừa Sử Lê Quang Tấn cũng bị HĐCQ ra Đạo Lệnh ngưng quyền Chức sắc và trực xuất ra khỏi Thánh Thất, phẩm Phối Sư có quyền hạn gì?.

Cũng như trước đây tôi có gửi văn thư đến HĐCQ, thì HĐCQ nói với tôi rằng: **“Bây giờ hành Đạo người ta biểu cái gì thì làm cái ấy cho rồi”**. và tôi hỏi tiếp HĐCQ: Văn kiện vừa qua tôi có gửi cho HĐCQ nay đi đến đâu rồi?, thì HĐCQ trả lời: **“Tôi gởi ra Mặt Trận thì họ làm thịnh”**.

Tôi bị sáu [6] lần bắt giam, chín [9] năm tù. Chánh quyền không đem ra tòa xét xử, không có án tiết gì hết, sau đó lại buộc HĐCQ ký lệnh trực xuất tôi ra khỏi cửa Đạo và người ký lệnh trực xuất tôi đã có xin lỗi tôi và làm văn bản vô hiệu hóa rồi”.

Phối Sư Thái Thế Thanh phát biểu:

“ – Đối với các Tôn giáo như Công Giáo, Phật Giáo đều có Hội Thánh và các Chi phái Cao Đài vẫn có Hội Thánh còn Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh lý do nào mà không có Hội Thánh, Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh khai sanh ra từ buổi mới khai Đạo năm 1926 mãi cho đến năm 1979 có Đạo Lệnh 01 ngày 01/03/1979 giải thể Hội Thánh chúng tôi mới lập ra HĐCQ mà HĐCQ này một nhiệm kỳ 4 năm, nhiệm kỳ một do Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa và Ngài Đầu Sư Ngọc Nhưộn Thanh mới được 2 năm thì giải thể, Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa bị quân chế, Ngài Ngọc Đầu Sư xin nghỉ, giao lại nhiệm kỳ hai cho Hội Đồng Quản Lý sau đó làm nhiều việc sai trái bị phát giác tài sản

của Đạo bị tấu tán.

Việc này tôi nhờ ông Tỉnh Ủy Tây Ninh Trịnh Văn Lâu chỉ đạo cho MTTQ lập ban kiểm soát. Bây giờ ông Phối Sư Thơ và ông Phối Sư Thượng Nhã Thanh là phó cùng tôi kiểm tra đem ra Đại Hội Hội Thánh 3 ngày bị đổ vỡ là do chánh quyền MTTQ tỉnh Tây Ninh bao che cho HĐCQ thành ra hội 3 ngày đều đổ vỡ.

Tôi gợi ý nhiều khoản, ông Tỉnh Ủy sai người đến đây giao cho tôi trọn quyền triệu tập Đại Hội Hội Thánh đăng bầu lại Hội Đồng mới thì ông Năm Thống, ông Bảy Đạo, ông Bảy Phú cả 3 ông cấu kết với nhau mà lập ra cái HĐCQ, thì HĐCQ này đâu phải là của Hội Thánh Cao Đài của chúng tôi bầu ra.

Rồi ngược lại ông Phối Sư Thơ còn được chủ tịch MTTQ tỉnh Tây Ninh ban cho chức PCT.MTTQ nữa, như vậy còn gì là Tôn Giáo của Hội Thánh Cao Đài chúng tôi. Chúng tôi có kiến nghị lên chánh phủ, nhưng chánh phủ thì ở xa, ở trên cao làm sao giải quyết, vì lẽ đó nên tôi thấy trên Trung ương chưa thấy rõ sự sai trái ở địa phương, Chúng tôi muốn chánh phủ tôn trọng tự do tín ngưỡng và đối với các Tôn giáo cho bình đẳng, Hiện giờ đây chúng tôi chịu quá nhiều sự áp đảo không chế đủ điều”.

Sĩ Tải Hà Ngọc Voi phát biểu:

“ – Tôi xin phép quý Ngài để bổ xung thêm phần chi tiết, trước tiên tôi chân thành cảm ơn phái đoàn UBTTTQ.TU trực tiếp đến với chúng tôi để lắng nghe những cái vướng mắc của nền Đạo chúng tôi, qua sự phản ảnh trình bày vì thời gian không cho phép nhưng cũng đã phản ảnh ít nhiều cho phái đoàn nghe biết và tôi nói rõ thêm.

Thật sự ra từ ngày 1979 HĐCQ ra đời do Đạo lệnh 01 đã giải thể toàn bộ các cơ quan hành chánh Đạo của Đạo Cao Đài lập ra HĐCQ nhiệm kỳ I, thời điểm đó do bối cảnh lịch sử của đất nước tạo ra, và lúc đó Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa, nhậm vị Thượng và Ngọc Đâu Sư làm Chuồng Quản và còn có 3 vị Thái, Thượng và Ngọc Chánh Phối Sư, nên đủ uy quyền Hội Thánh.

Một đôi năm sau đó Ngài Bảo Đạo bị quản chế, quý Chức sắc cao cấp Cửu Trùng Đài xin nghỉ và dâng tiên để lại cho nhiệm kỳ II là HĐCQ. Như trước đây Ngài Phối Sư quý Chức sắc và anh Sĩ Tải Phan đã có phát biểu.

Nhiệm kỳ II của HĐCQ bản chất nó biến dân chân lý của Đạo. Sau đó đến nhiệm kỳ III và IV thì đã biến nền Chánh Giáo của Đức Chí Tôn ra Phàm giáo bởi một số Chức sắc của HĐCQ mất đi phẩm chất đi ngược lại Chơn Truyền Luật Pháp mượn thế lực Công An hù dọa người Đạo đủ điều để củng cố địa vị.

Chức sắc, Chức việc và Tín đồ có kiến nghị gián can thì gọi là chống đối rồi cho Công an làm trấn áp đủ điều, Mới vừa rồi đây HĐCQ ra liên tiếp Đạo Lệnh nào là thu quyền ngưng chức một số Chức sắc dám nói lên sự thật để xây dựng đại nghiệp Đạo thì bị HĐCQ thu hồi quyền chức và trục xuất ra khỏi Thánh Thể.

Đây là việc làm của HĐCQ đi sai Chơn Truyền Luật Pháp Đại Đạo, không đúng chức năng của một cơ quan thường trực của Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, HĐCQ không đủ tư cách ra Đạo Lệnh thu hồi quyền chức của ai?

Do đó chúng tôi một số Chức sắc Hiệp Thiên Đài làm

bản Giác Thư gửi đến HĐCQ để cảnh giác HĐ nên thực hiện đúng chức năng nhiệm vụ của mình thì cũng bị HĐCQ cho Công an mời tới mời lui làm việc gây khó dễ, chúng tôi rất thắc mắc tại sao như vậy?...

Tóm lại: Sự gặp gỡ hôm nay của chúng tôi cùng phái đoàn TU. và MT. Chúng tôi đề nghị với phái đoàn những ý kiến thắc mắc của chúng tôi mà từ bấy lâu nay chúng tôi cam tâm nhờ quý phái đoàn đạo đạt lên chánh phủ quý cơ quan có chức năng có biện pháp thích nghi để cho nền Đạo chúng tôi thật sự để dẫn dắt con cái của Đức Chí Tôn tu hành thuần túy theo Chơn Truyền Luật Pháp Đại Đạo, Xin cảm ơn”.

Chủ Tịch Đoàn Tôn Giáo Chánh Phủ [C/b Hoạ] phát biểu:

“- Thời gian có ít, tóm lại những ý kiến của quý Cụ vừa nêu không ngoài đòi lại quyền Hội Thánh. Chúng tôi sẽ trình lên chánh phủ và quý cụ cũng như HĐCQ nên ngồi lại với nhau tìm mọi biện pháp dung hòa và đoàn kết lại”.

Cải Trọng Nguyễn Minh Nhựt và Giáo Sư Thái Long Thanh đồng một ý phát biểu:

“- HĐCQ đã lấn chiếm quyền Hội Thánh không tiếp ý kiến xây dựng và sự ngăn cách này do MTTQ tỉnh Tây Ninh gây ra thì làm sao gần nhau được để thảo luận xây dựng Đại Nghiệp Đạo Cao Đài của chúng tôi. Chỉ có UB đoàn kết Tôn giáo MTTQ.TU làm trung gian thì HT và HĐCQ mới gần với nhau được”.

Chủ Tịch Đoàn Tôn Giáo Chánh Phủ tiếp lời:

“- Đoàn anh em chúng tôi tiếp thu để trình lên chánh phủ sẽ có cuộc họp sau”.

Ngài Phối Sư Thái Thế Thanh trao tận tay phái đoàn 3 văn kiện và Lễ sanh Thượng Thiện Thanh cũng cùng lúc trao cho phái đoàn T.U. và M.T. bản phát biểu được đúc kết trong buổi họp này [03/09/1997].

Sau cùng chụp hình lưu niệm và chia tay chúc phái đoàn thượng lộ bình an.

1998 Đầu năm Chúc sắc, Chúc việc đạo hữu nam nữ thuộc Tộc Đạo Tân Châu, Châu Đạo An Giang miền Nam Việt Nam. Kính Kháng Nghị Thư lên quý Đại Huynh Đại Tỷ.

Năm mới Kháng Nghị Thư, Tộc Đạo Tân Châu gửi cho Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh, Kháng Nghị Thư thể hiện chánh giáo uyên nguyên của Đại Đạo và chúng tôi nghĩ rằng toàn Đạo đồng thông suốt căn bản Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, Đạo Luật và hiểu Đạo biết đời như Tộc Đạo Tân Châu thì không sợ quyền lực bàn môn tả đạo áp chế mình.

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ

[Thất thập tam niên]

Tòa Thánh Tây Ninh

KHÁNG NGHỊ THƯ

Kính gửi:

- HĐCQ Cao Đài Tây Ninh
- Quý Đại Huynh, Đại Tỷ Ban Hội Đồng
- Kính quý Đại Huynh, Đại Tỷ

Chúng em, Chúc sắc, Chúc việc, Đạo hữu nam-nữ

thuộc Tộc Đạo Tân Châu, Châu Đạo An Giang kính trình kháng nghị thư lên quý Đại Huynh, Đại Tỷ tưởng.

Kính quý Đại Huynh, Đại Tỷ.

Nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ do Đức Chí Tôn hoằng khai đến nay đã 73 năm và đã trải qua không biết bao nhiêu nổi thăng trầm, ngoài bị cường quyền đàn áp, phá Đạo, trong bị kẻ hai lòng tiếm ngôi đoạt vị nhưng với tấm lòng trung kiên cao cả của chư Chức sắc Đại Thiên phong tiền bối và lòng hiếu hạnh của con cái Đức Chí Tôn bất chấp mọi gian khổ hiểm nguy dày công gây dựng bằng máu và nước mắt tạo lập đại nghiệp cho chúng sanh ngày nay chung hưởng.

Hai mươi năm qua nền Đại Đạo lại một lần nữa chịu sự biến thiên như thuở nọ, nhưng thời gian gần đây HĐCQ để tâm lo lắng chỉ dẫn con cái Đức Chí Tôn trên đường hành Đạo, bằng chứng là Hiến Chương năm 97 ra đời đó cũng là một bước ngoặt để làm đàn em mai sau suy ngẫm và công ấy cũng được rõ ràng nơi Tòa Tam Giáo Thiêng Liêng ghi nhận.

Kính quý Đại Huynh, Đại Tỷ, chúng em đã xét kỹ nhiệm kỳ của HĐCQ vừa qua và hiện tại đều tích cực dẫn dắt đàn em trên đường Đạo hạnh, nhưng đáng tiếc là những nhiệm kỳ gần đây đã dẫn chúng em đi sai đường nẻo bởi những việc đã qua và đang làm của HĐCQ như sau:

– HĐCQ ban hành tập tài liệu số 01 năm 1992, sửa đổi những nghi thức thờ phượng và tang tế sự mà nội dung lại giống như nội dung của quyển lễ nhạc đường Ban Chính Đạo Bến Tre.

– HĐCQ lạm dụng quyền hành, coi như quyền Chí

Tôn tại thế phong phẩm Hiên Tài, Lê Sanh, Phó Tổng Giám.... những phẩm này chỉ có Đức Hộ Pháp mới có đủ quyền phong thưởng.

– HĐCQ sửa đổi luật lệ, tang lễ trái ngược với Châu Tri 61 của Đức Hộ Pháp và quyền quan hôn tang lễ do Hội Thánh ban hành có Đức Lý Giáo Tông phê chuẩn.

– Sửa đổi điều lệ cầu phong, ba hội lập quyền Vạn Linh mà Đức Quyền Giáo Tông đã định trong nội luật năm Tân Mùi [1931] có Đức Hộ Pháp phê chuẩn, cũng như các luật lệ khác mà Hội Thánh đã ban hành.

– Danh từ HĐCQ hiện nay hoàn toàn không có trong luật pháp của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh mà nó bắt nguồn từ Đạo lệnh số 01/79 do ông Trương Ngọc Anh lúc này là PCT.MTTQ tỉnh Tây Ninh soạn thảo dùng quyền đời áp chế buộc Ngài Bảo Đạo và Ngài Ngọc Đầu Sư ký ban hành với mưu đồ của ông Trương Ngọc Anh là biến nền Chánh giáo của Đức Chí Tôn ra phạm giáo mà đến nay HĐCQ vẫn dựa vào đó để tiếm quyền Hội Thánh.

– HĐCQ tự ý soạn thảo Hiến Chương không trình qua Hội Thánh, không có ý kiến của Nhơn sanh bãi bỏ 5 cấp Hành Chánh Đạo do Đức Hộ Pháp Chương Quản Nhị Hữu Hình Đài tức là quyền Chí Tôn tại thế lập thành.

– Trong bản Hiến Chương HĐCQ mặc nhiên xóa bỏ Cơ Bút, chứng tỏ HĐCQ dụng quyền xóa bỏ Đạo vì Đạo Cao Đài có tại mặt địa cầu 68 này là do Đức Chí Tôn dùng Cơ Bút lập nên, nếu xóa bỏ Cơ Bút tức là xóa bỏ Đạo Cao Đài.

Thiệt là:

*“Uớt gốc nở quên người tưới cội,
Sum cành vội vút kẻ đào nương”.*

– Thánh ngôn Đức Chí Tôn có dạy: **“Chi chi cũng tại Tòa Thánh Tây Ninh này..”** mà nay trong Hiến Chương lại bỏ hai chữ Tòa Thánh, chỉ nói Cao Đài Tây Ninh. Vậy ý HĐCQ muốn biến Đạo thành chi phái mới.

– Pháp Chánh Truyền đã định rõ quyền hành của mỗi phẩm và khẳng định từ Chánh Phối Sư trở xuống không được quyền lập luật vì là phạm, mà phạm lập thì nền chánh giáo trở thành phạm giáo [tức là đưa Thánh lâm Phạm], mà nay HĐCQ lại tự lập luật mới trái ngược với Pháp Chánh Truyền, Tân Luật, Nội Luật và Đạo Luật...

– Xét về Đạo Lệnh 01, 02, 03 của HĐCQ đã ban hành thì chưa đủ pháp quyền của Đạo vì hiện nay phẩm cao nhất của HĐCQ là Phối Sư mà chiếu theo Pháp Chánh Truyền thì Phối Sư, Giáo Sư không đủ quyền để ký ban hành: Đạo Lệnh, sắc lệnh hay Huấn lệnh chỉ có ký thông báo mà thôi.

– Xét về nội dung của 3 Đạo Lệnh [01, 02, 03-HĐCQ-ĐL] thì lại không mang ý nghĩa của Đạo vì hàng đầu nói **“Chiếu y Tân Luật và Pháp Chánh Truyền”**. Nhưng hàng kế tiếp nói nào là căn cứ nghị định, quyết định, phiên họp với Mặt Trận... nội dung lại đi ngược với Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, căn cứ quyền đời đem vào áp chế con cái Đức Chí Tôn mà chúng em xét đó là một điều tủi nhục cho con cái Đức Chí Tôn, Với Thánh ý của Thầy là khai Đạo cứu đời chứ không phải lấy đời áp chế Đạo mà HĐCQ ngày nay thường sử dụng trong các văn bản, lệnh của Đạo.

– Điều lệ cầu phong, cầu thăng ngày nay do HĐCQ lập ra là phải có chính quyền xác nhận mới được dự sổ cầu phong, cầu thăng, bằng không có xác nhận là không được dự, vậy thì phẩm vị ấy là phạm phong, chính quyền phong chứ không phải thiên phong của Đức Chí Tôn ban, Nghĩ vì Đạo thì có Luật của Đạo, đời có luật của đời, Đời không thể xen vào luật của Đạo, cũng như Đạo không thể nào xen để trị đời được.

– Huấn lệnh 39/72 của HĐCQ về việc lập họ Đạo lại vi phạm trầm trọng vào Tân Luật và Pháp Chánh Truyền như sau:

Về luật chỉ nói điều 16, không nói đến điều 17 về việc lập họ Đạo.

Về Pháp Chánh Truyền thì quyền hành Phối Sư hiện nay của HĐCQ có ngang hoặc thay quyền, thay mặt Đức Giáo Tông được không?, chắc không được...

– Nội dung Huấn lệnh 39/72 dùng từ ngữ để mê hoặc tín đồ, với ý định giải tán, tước quyền Hội Thánh em ở địa phương bằng phương pháp khoa học, đó là [Chia để trị] mà Chức việc địa phương do Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp lập thành, Pháp Chánh Truyền đã định rõ.

– Ngày 28/09 Đinh Sửu. Trưởng Huỳnh Ngọc Tấn Thanh phòng nhân sự HĐCQ tuyên bố trong phiên họp tại Tân Châu là *“Hiện nay Chức sắc cao cấp Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài không còn nên Hội Đồng Chương Quản họp lại để sửa đổi”*. Kính quý Đại Huỳnh, Đại Tỷ nên Đạo Đức Chí Tôn khai sáng đến thất ức niên chứ không phải đến đây bế tắc mà lại tự chuyên cải sửa, Kinh Sám Hối có dạy:

*“Chớ làm tướng trong hang vắng tiếng,
Mà dễ duôi sanh biển lãng loạn”.*

Căn cứ Huấn lệnh 39/72 và lời truyền đạt của Trưởng Huỳnh phòng nhân sự HĐCQ thì chứng tỏ HĐCQ ngày nay uy quyền quá lớn, chính vì thế mà trên lấn quyền Hội Thánh, dưới thì đàn áp Nhơn sanh. Để chứng minh tấm lòng trung, hiếu, nghĩa của mình thì HĐCQ hãy xin phục quyền Hội Thánh, tổ chức cơ cấu Hành Chánh Đạo 5 cấp, bỏ Hiến Chương năm 97, mở Đại Hội Nhơn Sanh theo nội luật, cầu cơ phong Thánh, chớ đừng để danh lợi quyền che lấp mà để củng cố quyền hành tự chuyên cải sửa Chơn truyền quên lời Minh thệ trước Ngũ Lô và Hộ Pháp.

– Đạo lệnh số 02 và 03 nói: *“Chiếu thập hình của Đức Lý Giáo Tông để định tội cho nhị vị hiền huynh Giáo Hữu và Thừa Sư”*. Vậy những việc làm vừa qua của HĐCQ có phạm vào thập hình của Đức Lý và Bát Đạo Nghị Định không?, Thảng như đã phạm thì ai định?, và phải định như thế nào?, quý Huỳnh, Tỷ nghĩ sao?, hay để Tòa Tam Giáo Thiêng Liêng phán xử?.

Kính quý Đại Huỳnh, Đại Tỷ.

Từ trước đến nay dù nền Đạo có chính nghiêng hay thăng trầm cách mấy, chúng em vẫn dạ trung kiên, vâng lời dạy của Đức Ân Sư Hộ Pháp và tòng lệnh Hội Thánh đem tài đức hèn mọn thi hành nhiệm vụ của địa phương dẫn dắt anh em cùng giữ gìn Luật Pháp Chơn Truyền toàn vẹn, ngày hôm nay các Đạo lệnh, Huấn lệnh và tập tài liệu nghi lễ ra đời đã làm cho Luật Pháp Chơn Truyền của nền Đại Đạo bị chính nghiêng đảo lộn, khiến con cái Đức Chí Tôn phải phân tâm, mất đức tin gây sự hiềm khích nghịch lẫn cùng nhau trong cửa Đạo, đi ngược lại

luật thương yêu, chơn truyền hòa hợp và thanh danh của Đạo cũng chính vì đó mà biến thành trường nghị luận của thế gian.

Ngày 01/10 năm Bính Thân [1956] dù phải tự lưu vong nơi Miền Quốc nhưng Đức Ân Sư đã dạy: ***“Bản đạo cấm từ đây không một Chức sắc nào có đủ quyền sửa đổi luật lệ của Đạo Cao Đài...”***.

Thánh Giáo Đức Nguyệt Tâm Con Nhơn đã khẳng định rõ:

“Luật pháp Đức Chí Tôn đã đào tạo, đều hữu ích cho cơ quan hành động cho nên chánh giáo của người một cái dấu bỏ ra cũng chẳng dặng, hễ tưng thì Đạo thành, còn nghịch thì Đạo diệt, cả Hội Thánh chưa ai dặng quyền ra khỏi ngoại luật. Chúng ta vâng theo mới đắc thành quyền hành Hội Thánh, thảng có một người nghịch thì làm rối loạn Chơn truyền. Kẻ nghịch cùng Đạo pháp thì tội trục ngoại Thánh thể Đức Chí Tôn, hay có ngày quyền Thiêng liêng diệt thác”

■ [Thánh Ngôn Hiệp Tuyển quyển thứ hai].

Đức Ân Sư đã dạy: ***“Bản đạo nói cho cả con cái của Đức Chí Tôn biết, đừng tưởng Bản đạo đi đây rồi đi luôn mà tự tung, tự tác cái sửa theo phạm tâm, ý mơ hồ của họ làm cho một nền chánh giáo ra phạm giáo. Đạo Cao Đài có Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, Đạo Nghị Định...”***.

“Chờ Bản đạo trở lại Việt Nam định liệu hay chờ ngày nào có một Hội Thánh đầy đủ uy quyền hiệp cùng nhơn sanh cầu nài xin Chí Tôn sửa đổi mới hợp pháp. Bằng không toàn cả con cái Đức Chí Tôn bất tuân không

thi hành việc sửa đổi của một người hay một nhóm nào đó...

Những lời giáo huấn chỉ dạy trên đây quý Đại Huynh, Đại Tỷ nghĩ sao?

– Chỉ mới vắng bóng Đức Ân Sư cũng như không còn thường chính tai nghe lời dạy của Đức Lý Giáo Tông khoảng đôi mươi năm mà đã canh cải như thế huống hồ vài mươi năm nữa nền Đạo Thầy phải về đâu? Ôi thật đau lòng xót dạ cho những bậc cầm đuốc dẫn đường.

Những kháng thư, bạch thư, giác thư, thỉnh nguyện thư... của Chúc sắc, Chúc việc và Đạo hữu các nơi gửi về HĐCQ với một tấm lòng thương Thầy mến Đạo để cầu mong HĐCQ suy xét mà lèo lái khuôn thuyền Đạo đang chình nghiêng nơi biển cả đi đúng Chơn Truyền Pháp Luật nhưng HĐCQ vẫn mặc nhiên không suy xét lại còn cậy quyền đời đàn áp, bắt bớ giam cầm Chúc sắc, Chúc việc và Tín đồ trung kiên cùng Hội Thánh dám nói lên sự thật.

Tóm lại: Hiến Chương 97, tập tài liệu số 01 và các Huấn lệnh, Đạo lệnh HĐCQ đã ban hành, ngày hôm nay cần phải thu hồi lại vì tất cả đều không có hiệu lực pháp quyền trong nền chơn giáo Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh. Những việc HĐCQ đã và đang làm ngày nay đều trái ngược với nguyện vọng của Nhơn sanh phản khắc với Chơn Truyền Pháp Luật của Đại Đạo mà chúng tiểu đệ không kể xiết trong kháng thư này.

Nên chúng em đồng kính gửi kháng nghị thư này đến quý Đại Huynh, Đại Tỷ ban HĐCQ hãy bình tâm xét lại những việc làm vừa qua để thay đổi lập trường chấn chỉnh nền Đạo, trọng quyền Hội Thánh lương Đài,

giữ vẹn Chơn Truyền Luật Pháp của Đức Chí Tôn đến thất ức niên. Được như vậy quý Đại Huynh Đại Tỷ mới xứng phận anh chị cao cả dẫn dắt hàng chục triệu tinh thần về với Đức Chí Tôn hầu tạo phúc cho Nhơn sanh gọi nhuần đức cả.

Bằng ngược lại từ nay chúng tiểu đệ cương quyết không tuân hành những luật lệnh sai Chơn Truyền Pháp Luật của HĐCQ. Mà chúng em trọn vâng lời dạy của Đức Ân Sư là: *“Kể từ đây nhứt định không cho ai phạm đến quyền mình, vì quyền mình là quyền Thầy. Dầu cho còn một mặt tín đồ Hội Thánh vẫn giữ quyền Hội Thánh”*.

Cuối thư chúng tiểu đệ đồng cầu nguyện Đức Đại Từ Phụ, Đại Từ Mẫu, Tam Giáo, Tam Trấn, Đức Giáo Tông, Đức Hộ Pháp ban ân lành cho quý Đại Huynh Đại Tỷ trong ban HĐCQ được khỏe mạnh anh minh, tránh được sự cám dỗ của danh, lợi, quyền hầu tạo phúc lành cho bá tánh.

Nam mô Tam Châu Bát Bộ Hộ Pháp Thiên Tôn.

Đồng Ký Tên

[Chức sắc, Chức việc và Tín Hữu nam nữ 33 vị]

Hội Đồng Chương Quản làm gió hòa theo lửa bốc cháy cửa Đạo do thiếu suy tư tinh thần nhân nghĩa Đạo đức, và tìm mọi cách cùng nhà nước thi nhau khống chế quyền Đạo, xem đây là dịp cớ vào tay theo gió củng cố thêm khác duy danh.

Đảng và nhà nước cộng sản là anh cả Hiến Chương Định Sứ, họ dùng loa mồm tráo tay cho Hội Đồng Chương Quản một loa sắt cho nên miệng cứng nói lời bất chính, mồm cà mòn loa sắt mà đảng cũng chưa hài

lòng trước cảnh Đạo điều linh, ngày nay Tín đồ Cao Đài tu hành trên thì đe cộng sản dưới thì búa Hội Đồng Chương Quân, mỗi khi Đạo lệnh trực xuất tín đồ ra khỏi Đạo thì có đảng cộng sản đến rước vào ngục thất. Đảng và nhà nước là Hội Thánh, Mặt Trận Tổ Quốc là Ban Thường Trực HĐCQ với quyền lực vô hạnh định, lập bản án không người ký nhưng có hiệu lực.

Hội Đồng Chương Quân xem Nhơn sanh như kẻ vắng mặt tại Tòa Thánh, họ không tô bồi Đạo mỗi ngày tốt đẹp, trái lại họ ra sức khuân vác tài sản của Nhơn sanh và còn đập phá căn bản truyền thống Đức tin, cũng như văn hóa dân tộc Việt Nam tích tụ trong Đạo Cao Đài nay đành phải tự mòn.

Đảng và nhà nước ngạo mạng nhờ chiếng thắng để quốc nên xem dân như đồ mọi rợ, họ tự do làm lịch sử theo vô đoán và xem thường dữ kiện nhân bản, nhân sinh và lập quốc, cho nên họ chiếm luôn quyền lịch sử của dân tộc Việt Nam và hôm nay họ chiếm luôn quyền tín ngưỡng đặt những hồn ma đứng dậy để phổ biến cái tư tưởng tệ đoan chế độ cộng sản.

Tín Hữu Cao Đài thuần khiết có tội chi mà Hội Đồng Chương Quân và Đảng Cộng Sản đồng chụp hai cái mũ Phản Đạo và Phản Động, tuy bằng lời nói nhưng nặng hơn gông cùm, chỉ cần xuất Đạo Lệnh số [...] là án lệnh giết người không gươm. Ai bảo rằng Việt Nam hôm nay đã Tự Do, Độc Lập và Hạnh Phúc xin quý ngài thử để lòng đọc tư liệu nhỏ bé này sẽ nhận diện ra sự thực đất nước Việt Nam.

Để chứng minh trên bước đường thăng hoa và tiến bộ của chế độ, như ngày 14/04/1997 tại Hà Nội thủ tướng

chánh phủ Võ Văn Kiệt ban hành [Nghị Định Quản Chế Hành Chánh], quyền này được trao cho thành phố, tỉnh và huyện trên toàn quốc để quản chế toàn dân, chỉ thị không cho lọt ra ngoài vòng kiểm soát bất cứ một ai, khi đảng và nhà nước cho là thành phần nguy hiểm đến an ninh, mỗi người dân sẽ được hưởng quản chế từ 2 năm đến 6 năm tùy theo đảng định, mỗi người dân không được quyền biết sự xét xử. Đây là Nghị định mật không được thảo luận trước Quốc Hội, không được phổ biến trên báo chí và truyền thông. Đảng cộng sản quyết định vắt hết chất sống của dân trên nghị định Quản Chế Hành Chánh và cho ra thêm nghị định kiểm soát báo chí.

Để rút ra những xảo thuật cai trị của chế độ, từ lò đúc đến ý hệ một chiều, thành một tín hiệu chung cho bảy mươi triệu con người đồng nghe một nhịp đập cộng sản, vì đảng muốn đập thẳng tay cho tan tác người dân, riêng tín ngưỡng là cái gai đảng cộng sản cần trừ khử sớm, bị đứt miệng tín ngưỡng đảng sẽ vẽ lên một lá bùa Mặt Trận Tổ Quốc.

Đạo Cao Đài cũng đồng hoàn cách như các Tôn giáo bạn, nhưng thâm hơn bởi sự nhịn nhục 22 năm và im lìm đã làm căn cỗi cho Ý Mặt hôm nay, một khi tiếng nói của Đạo Cao Đài ra khỏi năm 2000 thì những gì chế độ ràng buộc bao lâu, cũng phải suy nghĩ lại đừng để sự chịu đựng này đến lúc trách cứ.

Đạo Cao Đài mang chân lý tín ngưỡng bao quát, thực hiện chân thiện mỹ cho nhân loại, riêng tại Việt Nam Tín đồ Cao Đài đã thực hiện sứ mạng tình đồng sinh nhân nghĩa và cộng hưởng công bình, Đạo Cao Đài bảo cổ canh tân văn hóa cho dân tộc Việt Nam.

Trước đây cả hai miền đất nước, trước và sau 1975 hực hặc cho nên không bảo vệ được văn hóa cổ truyền, cộng vào chiến tranh làm hư hoại thêm không xây dựng được mà đập phá thì nhanh, cho mãi đến nay cũng thế, chế độ sau 1975 đã đưa đất nước đến ngưỡng cửa tiêu vong mọi mặt, như vậy mai sau văn hóa Việt Nam sẽ ra hình thù gì?.

Văn hóa không xây dựng một ngày mà có, muốn có văn hóa mạnh phải trải qua vốn sống tổng hợp muôn đời, Kiến trúc Tòa Thánh và những chi lý thần học nhân loại là một điển hình, lời vinh ca Thiên Đạo và Thế Đạo là một ngôn ngữ vi diệu, âm nhạc Nam Xuân, Nam Ai và Thái như một cung quản của thế giới huyền linh, chân dung nam Tín hữu với áo dài trắng khăn đóng bầy nếp và nữ búi tóc đã nói lên tính dân tộc Việt Nam thanh cao trường cửu, ngoài ra Đạo Cao Đài còn có phương tu luyện Đạo rất ứng dụng khoa học, quả thực là “*Tu một kiếp ngộ nhứt thời*”, và còn muôn ngàn điều vi diệu hiện hữu khác chúng tôi chưa được dịp trình bày hết ra đây. Đạo Cao Đài là nguyên lượng văn hóa nhân loại cần phải bảo vệ hơn là phá hủy, nay đảng và nhà nước áp bức Đạo Cao Đài đó là điều mai sau lịch sử phán xét.

Và Đạo Cao Đài cũng đang trên cuộc phán xét chính mình, hiện nay Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu tiếp nhận trên 80 Giác Thư, Kháng Nghị Thư, Tuyên Cáo, Tâm Thư, Thỉnh nguyện Thư, Thông Bạch, Khuyến Cáo, Đại Đạo Tâm Thư, Kính Bạch Hội Thánh, Tâm Thư Khấn Cầu, Lời Trần Tình, Kháng Trình v.v...

Từ khắp nơi trên thế giới phản kháng Hiến Chương Định Sứ, Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tây Ninh và các Chi phái cũng được dự phần cuộc phán xét này,

hiện nay vẫn chưa nhận được một tài liệu nào của các Chi phái Cao Đài trong và ngoài nước Việt Nam.

Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu đặt vấn đề giai đoạn lịch sử Hiến Chương Đỉnh Sứ vào mỗi trực lợi nào? và tại sao các Chi phái không lên tiếng tình hình hiện nay?, như trước đây của Hiến Chương 003/65, và có lẽ đến lúc phải công bố sự thực Chi phái ra trước ánh sáng để nhơn sanh cùng tìm hiểu.

➤ Truyền Thông Thế Giới – Việt Nam Thời Báo số 1866 phát hành ngày 05 tháng 10 năm 1996, tại San Jose, California Hoa Kỳ. Trích nguyên nội dung đăng tải:

[Hà Nội Lập Kế Hoạch Triệt Hạ Giáo Hội Cao Đài].

“Ban Bí Thư Trung Ương Đảng, trong Đại Hội Đảng CSVN lần thứ 8 vào tháng 7/1996, quyết định thành lập ban chỉ đạo thực hiện thông báo 34-TB/IW ngày 14/11/1992 của Ban Bí Thư Đảng CSVN và công văn 66-ĐV/IW ngày 15/02/1996 của Ban Dân Vận Trung Ương Đảng đối với Đạo Cao Đài”.

“Ban Thường Vụ Tỉnh Tây Ninh triển khai mọi phương pháp đàn áp, thực hiện chiến dịch khủng bố và trừ dập Chức sắc Đạo Cao Đài”.

Việt Nam Thời Báo nhận xét:

“Chế độ Hà nội tiếp tục chủ trương trấn áp mọi sinh hoạt Tôn giáo, từ chối đối thoại bình đẳng với người dân trong nước, khiến cộng đồng người Việt hải ngoại không khỏi ngao ngán về những khuôn mặt cởi mở của lãnh đạo đảng CSVN”.

➤ Văn Nghệ Tiền Phong số 37 phát hành tháng 3/1997,

tại California Hoa Kỳ. Trích nguyên nội dung đăng tải:

[VC Triệt Hạ Đạo Cao Đài].

“Từ 1975–1997 theo kế hoạch tiêu diệt Đạo Cao Đài chia ra 7 bước:

1. Giải thể các cơ quan truyền giáo từ trung ương xuống địa phương.
2. Trưng dụng toàn bộ tài sản, bất động sản của Giáo Phái Cao Đài.
3. Cấm “**Cơ Bút**” vốn là phương tiện chính yếu để Khai Đạo và Giáo Đạo.
4. Bắt các Chức sắc của Đạo về tu tại gia để không cho hành Đạo, không cho Cầu phong và đào tạo Chức sắc mới.
5. Lập ra một Giáo Hội “Quốc Doanh” gọi là Hội Đồng Chương Quản gồm 36 người để thay thế Hội Thánh.
6. Không cho Tín Đồ Cao Đài địa phương liên hệ với Tòa Thánh Trung Ương.
7. Họ tổ chức Giáo Hội từ 5 cấp xuống còn 2 cấp.....”

Báo Tiền Phong nhận xét:

“Dã tâm tàn độc của CS là như thế. Không chỉ với riêng Đạo Cao Đài, mà thực ra, chúng ôm tham vọng thay thế mọi Tôn Giáo bằng một “Tôn giáo” chủ nghĩa đồ.

Những mưu đồ phá hoại Tín ngưỡng của CS đã không diễn ra theo ý chúng muốn. Không chỉ riêng cho Đạo Cao Đài, mà còn Phật Giáo, Công Giáo, Hòa Hảo với những giáo điều dạy con người làm lành lánh dữ sẽ bắt diệt theo dòng sinh mệnh của dân tộc”.

➔ Liên hiệp Quốc Genève:

Tháng 8 năm 1996 các chuyên viên LHQ của Phân Ban Nhân Quyền trực tiếp tham khảo hồ sơ Nhân Quyền Việt Nam và phát biểu trước diễn đàn Liên Hiệp Quốc về tình hình tự do Tín ngưỡng tại Việt Nam.

Tiến trình Nhân Quyền sẽ đến với kẻ phạm tội:

“Phạm tội, sớm muộn gì cũng phải bị xử. Lấy của người, trước sau gì cũng phải trả”.

Tòa Án Hình Sự Quốc Tế về Việt Nam đang tham khảo lời khai?:

“Ai truyền lệnh tàn sát đồng bào Việt Nam vào năm tết Mậu Thân”.

Nhân loại không tha thứ và *“Thanh gươm Damoclès đang treo lủng lẳng trên cổ sát nhân Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam”.*

Nạn nhân đang điều đứng của Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam như: Tín đồ các Tôn giáo: Đạo Cao Đài, Phật Giáo, Công Giáo, Tin Lành và người dân lương thiện trên khắp ba miền đất nước Việt Nam.

Ngày 20/06/1996 chuyên viên Ủy Ban Nhân Quyền LHQ đến Việt Nam.

Bởi ông Loui Joinet, ông Bitter, ông Abdelfattah và bà Lacroix đã đúc kết và phúc trình trước LHQ, qua hồ sơ Nhân Quyền Việt Nam mã số: E/CN.4/Sub.

2/1996/18. Cuối hồ sơ ông Louis Joinet ghi chú và đề nghị LHQ: *«Nhu cầu công lý cần phải đáp ứng một cách hữu hiệu, cần phải thiết lập một tòa án hình sự quốc tế thường trực, có thẩm quyền ưu liệt và ưu lực tài phán phải*

được đối áp với tất cả các Quốc gia hội viên”.

Ông Abdelfattah Amor chuyên viên Ủy Ban Nhân Quyền LHQ khóa 52 phúc trình trước Đại Hội Đồng LHQ Genève. Ông nêu lên những vấn đề Tín ngưỡng tại Việt Nam và cho biết *“Việc thực hiện điều tra Tín ngưỡng tại chỗ rất cần thiết”* và ông đang chờ chánh phủ Việt Nam phúc đáp.

Bản phúc trình nổi tiếng như hiện nay tại LHQ của ông Abdelfattah Amor, về 28 quốc gia vi phạm Nhân Quyền. Trong phúc trình này ông đề cập đến Đạo Cao Đài là một điển hình cần quan tâm, ông Abdelfattah Amor chuyên viên điều tra Nhân Quyền và bà Lacroix chuyên viên điều tra Tôn giáo đã mở ra nhiều cuộc điều tra Giáo đoàn Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tại Liên Hiệp Quốc.

Từ trung tâm Liên Hiệp Quốc khóa 52:

– Bà Susanna Agnelli, Bộ Trưởng Ngoại Giao Ý Đại Lợi, nhân danh quốc gia Ý và nhân danh Liên Hiệp Âu Châu cùng các quốc gia thành viên, và ông Pierre Schori Bộ Trưởng Hợp Tác Quốc Tế kiêm Thứ Trưởng Ngoại Giao Thụy Điển, lên án những vi phạm Nhân Quyền trên thế giới, ông đồng thuận việc thành lập một *“Tòa án hình sự thường trực quốc tế”*, để truy tố những bị can vi phạm Nhân Quyền.

Bà Susanna Agnelli nói rằng: *“Nhân Quyền không chỉ giải quyết riêng rẽ vì đó là vấn đề thực tiễn của các nhà cầm quyền độc tài chuyên chính, thối nát và bất công. Tòa án hình sự thường trực quốc tế có tác dụng sẽ giải quyết tất cả những vi phạm Nhân Đạo trên thế giới, nó còn là phương tiện giáo dục về Nhân Quyền. Nhân danh Liên Hiệp Âu*

Châu, đề nghị lồng chương trình Nhân Quyền vào học đường từ Tiểu Học đến Trung Học cũng như hướng dẫn cho các lực lượng trật tự, quân sự, nhà tù, y sĩ... là rất cần thiết”.

– Ông Pierre Schori, Thứ Trưởng Ngoại Giao Thụy Điển đề cao việc thành lập “*Tòa án hình sự thường trực quốc tế là phần ưu tiên của cộng đồng thế giới và rất cần thiết để công bố danh tính các quốc gia vi phạm Nhân Quyền, Liên Hiệp Quốc phải chứng tỏ trách nhiệm và hành động đúng với sự tin cần mà các thành viên giao phó*”.

– Ông José Ayala Lasso, Cao Ủy Nhân Quyền LHQ cho biết “*Sự bất đồng về truyền thống lịch sử, văn hóa, Tôn giáo không thể làm cản trở việc chống lại những chà đạp Nhân Quyền*”.

Ông cũng cho biết chuẩn bị giai đoạn tái cấu trúc cơ chế của Trung Tâm Nhân Quyền LHQ”.

– Bản Tin Văn Phòng LHQ số HR/CN/96/22 ngày 01/04/1996 đăng tải:

Công Ước Quốc Tế về Nhân Quyền năm 1966, mà nhà nước CHXHCNVN đã chuẩn phê ngày 24/08/1982 một văn kiện lịch sử nhân loại đang vào [Tiến trình dân chủ hóa thế giới] thế mà chiều ngày 01/04/1996 đại biểu nhà nước CHXHCNVN ông Lê Lương Minh đã muốn trở cờ hốt hoản để lộ chân dung độc tài, ông kêu gọi Ủy Ban Nhân Quyền LHQ bóp họng tiếng nói quyền xử dụng Chánh Trị và Tín ngưỡng Việt Nam.

Nhà nước cộng sản chủ trương lợi ngược dòng Công Ước Quốc Tế Nhân Quyền ư? Không thể được, bánh xe Công Ước Quốc Tế Nhân Quyền sẽ đến Việt Nam để ủy lạo Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, Phật Giáo,

Công Giáo, Tin Lành và 50 sắc tộc, phần thưởng Nhân quyền của LHQ đem đến Việt Nam quý hơn lương thực, chắc chắn Việt Nam sẽ đổi sắc và sức sống của người dân sẽ hạnh phúc hơn, toàn dân Việt Nam hy vọng ngày ấy sẽ chào nhà nước cộng sản, và toàn dân được sống bình thường không còn nghe xương muốn ớn lạnh.

Một hồ sơ cần chú ý là Liên Hiệp Quốc đòi hỏi chánh quyền Hà Nội phúc trình vấn đề tra tấn tại Việt Nam, từ ấy đến nay nhà nước CHXHCNVN vẫn chưa phúc trình [1982–1997] bởi thế các thành viên LHQ xem nhà nước Việt Nam chưa chứng tỏ được một quốc gia hội viên, thế giới đang đặt cho nhà nước Việt Nam một biệt hiệu [Nhà nước rừng] không biết tự trọng nguyên tắc quy pháp quốc tế, nhà nước không lương thiện chỉ biết dùng mưu ma để bịp dư luận thế giới.

Riêng cơ quan Human Rights Watch / Asia. Đặt các vấn đề Việt Nam trong nghị định 31/CP 14/04/1997 và nghị định báo chí 28/09/1997 như sau:

“2 nghị định trên đã vi phạm nhân quyền nặng nề nhất đối với điều 69 của Hiến pháp Việt Nam và điều 19 của Hiệp Ước quốc tế, về dân sự và chính trị, bản phúc trình của cơ quan nhân quyền yêu cầu nhà nước Việt Nam để con mắt vào nhân đạo cho dân nhờ”.

Cao Đài Năm Châu Hướng Về Quê Hương Đại Đạo

Châu Á:

➡ **15/11/1996:** Tại Nhật Bản. Quý Ngài Lê Sanh Thái Nagafuchi và Thượng Hòa Thanh. Đồng ký gửi giác thư

đề nghị HĐCQ Cao Đài Tây Ninh:

“Hãy tự nhận định về hành động sai trái của mình và hãy can đảm đứng lên đòi hỏi quyền tự do tín ngưỡng”.

Lời gọi tâm tư của quý Ngài rất thiết thực, bởi giai đoạn Đời cướp Đạo quá đổi thê lương, lịch sử không bao giờ quên ghi mặt sống tín ngưỡng Cao Đài, vì kiếp sinh cho quyền tự do Tín Ngưỡng.

Châu Mỹ:

☞ **27/09/1997:** Tại Hoa Kỳ. Quý Ngài Giáo Hữu Thượng Đâu Thanh, Thượng Màng Thanh và Thượng Ngọc Thanh. Đồng gửi Tâm-Thư kêu gọi toàn thể Tín Đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, bảo vệ Chơn Truyền Đại Đạo.

Tín đồ Cao Đài Năm Châu đã tiếp nhận tiếng gọi Tâm Thư thuần khiết từ lòng Đạo miên trường của quý Ngài nay vang vọng tha thiết mời gọi tình tự yêu thương và bao dung cho nhau: *“Hãy xóa bỏ những quan điểm dị đồng để cùng ngồi chung tìm phương thức giúp con thuyền Đạo qua cơn sóng gió”.*

☞ **5/1997:** Thánh Thất Vùng Hoa Thịnh Đốn [Washington.D.C Maryland and Virginia] phát hành Bản Tin Đại Đạo định kỳ số 17, trang 26 do Đạo Hữu Thanh Tâm viết khảo chứng, so sánh Hiến Chương 1965 và Hiến Chương 1997.

Chúng tôi nhận thấy tâm tư chung của toàn Tín hữu Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh ở Hải ngoại, thể hiện đích thực khát vọng hướng về Quê hương Đại Đạo một cách âu lo trước hoàn cảnh Đạo đang bị Hiến Chương 1997 hành hạ.

Theo Tín Hữu Thanh Tâm như sau:

I – Hiến Chương 1997 Xóa Bỏ Nền Tảng Thiêng Liêng Của Đạo Cao Đài.

Bản Hiến Chương năm 1965 [HC 65] đã dùng danh hiệu Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ [ĐĐTKPĐ] để chỉ Đạo Cao Đài, tức là danh hiệu này bao gồm cả Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh [CĐTN] và các chi phái [điều 1 HC 65]. Tinh thần điều 1 này được thể hiện trong điều 27 HC 65, dự trù là HC này sẽ làm căn bản cho việc sau này thống nhất các chi phái. HC 65 còn xác định Hội Thánh Cao Đài đặt địa điểm trung ương tại Tòa Thánh Tây Ninh. Nhưng trong bản dự thảo Hiến Chương 1997 [HC 97], chính quyền VNCS cố tình đem CĐTN xuống ngang hàng chi phái theo kế hoạch số 01 của Nguyễn Văn Rốp bằng cách xác định danh hiệu ĐĐTKPĐ là tên gọi của “*Giáo Hội Cao Đài Tây Ninh, gọi tắt là Cao Đài Tây Ninh*” [điều 1 HC 97] và Tòa Thánh Tây Ninh chỉ là trụ sở của “*Cao Đài Tây Ninh*” mà thôi [điều 4 HC 97].

Rập theo kế hoạch 01 của Nguyễn Văn Rốp, rõ ràng HC 97 đã chẳng những xác định CĐTN là một chi phái theo điều 1, mà còn theo tinh thần kế hoạch 01 là “*dùng từ ngữ rõ ràng minh bạch để tránh hiểu lầm*”, bằng cách lúc nào cũng ghi rõ là “*Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Cao Đài Tây Ninh*”, chứ không khi nào ghi tách rời “*Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ*” và “*Cao Đài Tây Ninh*”, để mọi người luôn nhớ rằng ĐĐTKPĐ chính là “*Cao Đài Tây Ninh*” mà thôi. cũng rập theo tinh thần kế hoạch 01 của Nguyễn Văn Rốp, ngoài việc cải sửa danh hiệu của Đức Chí Tôn dành cho Đạo Cao Đài thành danh hiệu của riêng “*Cao Đài Tây Ninh*” tức là muốn xé nát toàn Đạo Cao Đài ra nhiều mảnh, không còn mẫu số chung là “*Đại Đạo Tam*

Kỳ Phở Độ” nữa, bản HC 97 còn muốn xóa bỏ nền tảng Thiêng Liêng của Đạo Cao Đài qua hai sự việc:

1. Xóa Bỏ Cơ Bút.

HC 97 đã xóa bỏ nền tảng Thiêng Liêng của Đạo Cao Đài, tức là đã làm biến dạng Đạo Cao Đài từ Thánh Giáo trở nên Phạm giáo, và vì không có cơ bút nên không còn Chức sắc Thiêng Liêng nữa, do đó các Chức sắc sau này điền khuyết các vị Chức sắc Thiên phong lớn tuổi hay qui vị sẽ chỉ là những Chức sắc “*Thế Phong*”, tức là mở đường cho Chính Quyền xen vào việc chọn lựa Chức sắc qua việc bầu cử Chức sắc, hay việc mở trường đào tạo Chức sắc được dự trù nơi Điều 9 của HC 97.

2. Giáo Hội 2 Cấp.

HC 65 dựa vào Pháp Chánh Truyền quy định tổ chức Giáo Hội 5 cấp, trong khi HC 97 chỉ quy có 2 cấp. Trung ương [Hội Thánh và Hội Đồng Chứng Quân] và địa phương [Các Họ Đạo và Ban Cai Quản]. HC 97 đã xóa bỏ nền tảng căn bản của Đạo Cao Đài là Hương Đạo, chính là Hội Thánh Em. Xóa bỏ Hội Thánh Em tức là xóa bỏ bản chất dân chủ của Đạo Cao Đài thể hiện qua vai trò và nhiệm vụ của tổ chức này, trong đó có quyền của Nhơn sanh ở Hương Đạo được chọn đại biểu [trực tiếp và gián tiếp] tham gia Đại Hội Nhơn sanh. Theo HC 97, những đại biểu tham dự cái gọi là “*Đại Hội Nhơn Sanh*” không đại diện trực tiếp cho Nhơn sanh ở cấp Họ Đạo, mà chỉ là những người đã được chánh quyền chấp thuận trước.

Xóa bỏ Giáo Hội 5 cấp [Hội Thánh, Trấn Đạo, Châu Đạo, Tộc Đạo, Hương Đạo] của HC 65 tức là giáp tiếp xóa bỏ quyền năng Thiêng Liêng của Đức Chí Tôn. Việc xóa bỏ này có thể hiện thêm ở việc xóa bỏ Thượng Hội

và Quyền Vạn Linh do đó 3 Hội [Hội Nhơn Sanh, Hội Thánh và Thượng Hội] lập thành, do đó xóa bỏ Quyền Vạn Linh tức là xóa bỏ Quyền Chí Tôn tại thế.

[Cao Đài Tây Ninh] theo HC 97 không còn là một Đạo Cao Đài do Đức Chí Tôn thành lập nữa vì Thượng Hội không còn, Hội Nhơn sanh không còn đại diện thực sự cho Nhơn sanh, Hội Thánh chỉ còn là biểu tượng, vì Hội Đồng Chương Quản, ngoài Pháp Chánh Truyền, nắm hết cả quyền hạn Hội Thánh.

Việc Chánh quyền Cộng Sản xóa bỏ nền tảng Thiêng Liêng của [Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh] có thể nói là do 3 yếu tố:

✘ **Yếu tố 1:** – Chánh sách kỳ thị của Chánh quyền đối với Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

Chính quyền đã cho ta thấy chính sách kỳ thị giữa Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh và các chi phái, không rõ các bản Hiến Chương của các chi phái như thế nào, nhưng nếu so sánh riêng giữa bản Hiến Chương của phái Cao Đài Tiên Thiên năm 1995 [HCTT 95] và bản Hiến Chương 97 của Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh chúng ta thấy rõ điều đó, tức là Chính quyền VNCS còn chút nhân nhượng các chi phái, nhưng thẳng tay triệt hạ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

Thí dụ điển hình:

Giáo quyền Trung Ương của Cao Đài Tiên Thiên là Thượng Hội và Hội Thánh, còn Giáo quyền Trung Ương của [Cao Đài Tây Ninh] là Hội Thánh và Hội Đồng Chương Quản. Thực tế Hội Thánh vô quyền, còn Hội Đồng Chương Quản nắm tất cả quyền lãnh đạo. [Cao

Đài Tây Ninh] không còn Thượng Hội do đó không có Hội Vạn Linh như Cao Đài Tiên Thiên [Điều 22, 23 của HCTT 95].

Theo Hiến Chương của Cao Đài Tiên Thiên, Hội Thánh lãnh đạo tối cao Giáo Hội [Điều 12], Hội thành lập ra Ban Thường Trực gồm 7 vị [Điều 15, 16] chỉ để thay mặt cho Hội Thánh, còn theo HC 97 của [Cao Đài Tây Ninh], thì Hội Thánh chỉ là một hình thức, một “*Hình nộm*”, vì quyền lãnh đạo Giáo Hội trực thuộc cơ quan thường trực là Hội Đồng Chưởng Quản. Hội Đồng Chưởng Quản có thể nói là một [Siêu Hội Thánh]. Trong khi Hiến Chương Cao Đài Tiên Thiên 95, Điều 22 quy định [Hội Vạn Linh] đồng quyền Chí Tôn về mặt hữu hình trong thời kỳ không cơ bút, quyết định những vấn đề tối thượng của Đạo như:

Xây dựng Hiến Chương, xác định đường hướng hoạt động, giải tán hoặc thành lập Hội Thánh [Điều 22, 23].

Về Hội Nhơn sanh HCTT 95 quy định là đại biểu Hội Nhơn sanh do Họ Đạo cử ra [Điều 21], còn theo HC 97 của [Cao Đài Tây Ninh] thì đại biểu Đại Hội Nhơn Sanh do Ban Cai Quản Họ Đạo giới thiệu, tức là gián tiếp Chính quyền [Điều 29], chứ không do Nhơn sanh chọn lựa. Theo HCTT 95 Điều 20, Hội Nhơn Sanh giám sát các hoạt động của Hội Thánh, còn theo HC 97 của [Cao Đài Tây Ninh], Hội Nhơn Sanh chỉ “*đóng góp ý kiến cho Hội Đồng Chưởng Quản*” mà thôi. Theo HC 97 này, nhơn sanh còn bị tước quyền một lần nữa là Hội Nhơn Sanh 5 năm mới họp một lần, trong khi HCTT 95 thì Hội Nhơn Sanh mỗi năm họp một lần.

Sở dĩ Chính quyền VNCS có chánh sách kỳ thị nhằm triệt hạ [Cao Đài Tây Ninh] xuống thấp hơn, các

chi phái chỉ vì uy thế của [Cao Đài Tây Ninh] quá lớn, lúc nào cũng là mối lo âu của Chánh quyền. Làm sao cho nhơn sanh mất quyền chánh trị Đạo, làm sao cho Hội Thánh không còn, làm sao cho cơ chế tổ chức theo Pháp Chánh Truyền bị phá nát, đó là mục tiêu phải đạt cho kỳ được của Chánh quyền VNCS, đó là tinh thần của Nguyễn Văn Rốp theo bản Kế hoạch 01.

✘ **Yếu tố 2:** – Sự âu lo của Chánh quyền VNCS đối với tình hình ảnh hưởng của các vị Tiên Khai có uy tín trong Đạo Cao Đài còn trong trí của Tín đồ, nhất là Đức Hộ Pháp.

HC 97 không đề cập gì đến Thượng Hội, và đã mập mờ ghi trong Điều 13 [Chức sắc của Hiệp Thiên Đài do cơ bút Thiên phong từ buổi Khai Đạo gồm có 15 vị]. [Như vậy các hàng phẩm đó có còn trong tổ chức mới của [Cao Đài Tây Ninh] hay không?, tức là có Đức Hộ Pháp, Thượng Phẩm, Thượng Sanh, 12 vị Thời Quân trong Hiến Chương không?. Trái lại theo HCTT 95 Điều 8 đã ghi minh bạch [Thượng Hội thành phần gồm các Chức phẩm Hộ Pháp, Thượng Sanh, Thượng Phẩm [HTĐ], và phẩm Giáo Tông, 3 Chưởng Pháp, 3 Đầu Sư Nam phái và 1 Đầu Sư Nữ phái [CTĐ lưỡng phái]. Điều 39 của HCTT 95 ghi tiếp “*Hai phẩm Chức sắc cấp cao Giáo Tông và Hộ Pháp của Hội Thánh Cao Đài Tiên Thiên để vô vi và suy tôn các bậc Anh Cả Giáo Tông và Hộ Pháp đã đăng tiên giữ chức Giáo Tông và Hộ Pháp danh dự của Hội Thánh Cao Đài Tiên Thiên*”. Các điểm này không thể nào được ghi trong HC 97 của [Cao Đài Tây Ninh] vì tất cả quyền hạn của Thượng Hội và Hội Thánh đều nằm trong tay của Hội Đồng Chưởng Quản ngoài Pháp Chánh Truyền. Rõ ràng, chính quyền

VNCS không muốn ghi lại các hàng phẩm cao cấp của Hiệp Thiên Đài như là Hộ Pháp và Hiến Chương, còn đối với phẩm Giáo Tông thì chỉ ghi chung chung là [lãnh đạo chung nền Đạo] mà thôi. Vì uy tín của Đức Phạm Hộ Pháp quá lớn, Chính quyền e sợ tín đồ của Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh sẽ nhớ lại hình ảnh của Người, cũng như của Đức Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhật là hình ảnh tranh đấu cho sự tồn vong của Đạo.

Do đó chính quyền không thể đề cao Đức Hộ Pháp và Đức Quyền Giáo Tông theo như Hiến Chương của Cao Đài Tiên Thiên.

✘ **Yếu tố 3:** – Chính quyền VNCS triệt hạ Cao Đài Tây Ninh nhằm ngăn ngừa ảnh hưởng của Cao Đài Tây Ninh đối với Quốc tế và Quốc nội.

Từ trước đến nay, ở Quốc nội khi nói đến Cao Đài, mọi người đều nghĩ đến Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh. Uy tín của Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh rất lớn đối với đồng bào trong nước.

Chánh quyền Việt Nam Cộng Hòa năm 1965 ban hành pháp nhân cho ĐĐTKPĐ, tức là toàn Đạo Cao Đài, cũng trao Bản Hiến Chương cho Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh và lễ đón nhận Pháp nhân đã cử hành trọng thể tại Tòa Thánh Tây Ninh. Đối với Quốc tế Đạo Cao Đài có rất nhiều ảnh hưởng chính trị, nhất là Đức Hộ Pháp còn sanh tiền, nên Đạo Cao Đài được Quốc tế biết đến nhiều, qua sự hiện diện tại các Hội Nghị Tôn Giáo Thế Giới hay Hội Nghị Thần Học Thế Giới. Thường nhứt ai biết Đạo Cao Đài cũng đều qua hình ảnh của Tòa Thánh Tây Ninh và Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh. Hiện nay hoàn cảnh chính trị trong nước đang và sẽ có nhiều biến

chuyển, chính quyền VNCS có lẽ thấy cần phải triệt hạ uy tín của Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh nhằm ngăn ngừa ảnh hưởng và uy thế của Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh đối với Quốc tế và Quốc nội trong thời gian tới.

II – Hợp Thức Hóa Hội Đồng Chương Quản Thành Cơ Quan Chính Thức Lãnh Đạo [Cao Đài Tây Ninh]

Hội Đồng Chương Quản [HĐCQ] từ bấy lâu nay chỉ là cơ quan quản lý Tòa Thánh Tây Ninh, và chỉ có quyền hạn trong phạm vi huyện Hòa Thành tỉnh Tây Ninh mà thôi. HĐCQ chịu sự giám sát và chỉ thị của Ban Tôn Giáo và Mặt Trận Tổ Quốc tỉnh Tây Ninh, cũng giống như các Thánh Thất chịu sự giám sát của các Ban Tôn giáo và Mặt Trận Tổ Quốc địa phương. HĐCQ và các Tộc Đạo, Hương Đạo trong toàn quốc không có liên hệ hàng dọc hay hàng ngang với nhau.

Do đó HC 97 có mục đích tối hậu là hợp thức hóa HĐCQ, biến HĐCQ chánh thức là cơ quan lãnh đạo [Cao Đài Tây Ninh] và đưa các cơ sở Đạo địa phương vào hệ thống kiểm soát của HĐCQ, dưới sự điều động trực tiếp hay gián tiếp của Chánh quyền từ trung ương đến địa phương.

Hai vấn đề được nêu ra:

1. Vai trò của HĐCQ trong cơ cấu tổ chức của [Cao Đài Tây Ninh] theo HC 97.
2. Màn lưới kiểm soát của Chánh quyền VNCS đối với riêng [Cao Đài Tây Ninh] qua vai trò của HĐCQ.

✘ **Vấn Đề 1:** – Vai trò của HĐCQ trong cơ cấu tổ chức của Cao Đài Tây Ninh] theo HC 97: Hội Đồng Chương

Quản là một “*Siêu Hội Thánh*”, còn đối với các cấp cơ sở Đạo ở địa phương, HĐCQ là công cụ của Chánh quyền để kiểm soát Tín đồ.

Theo HC 97, cấp Trung Ương tại Tòa Thánh Tây Ninh gồm Hội Thánh và HĐCQ [Điều 11], tức minh thị xác nhận HĐCQ là một cơ quan chính thức lãnh đạo song hành với Hội Thánh, dù chiếu theo điều 16, HĐCQ chỉ là cơ quan thường trực của Hội Thánh mà thôi. Nếu so sánh với Hiến Chương Cao Đài Tiên Thiên, thì “*Hội Thánh Cao Đài Tiên Thiên là cơ quan lãnh đạo cao nhất trong việc hành Đạo*” [Điều 12 HCTT 95], còn Ban Thường Trực gồm 7 vị do Hội Thánh Cao Đài Tiên Thiên lập ra chỉ là cơ quan phụ thuộc với nhiệm vụ “*Thay mặt Hội Thánh duy trì hoạt động của Hội Thánh và Ban ngành chuyên môn hoạt động*” [Điều 16 HCTT 95].

HĐCQ chỉ là ban Thường Trực của Hội Thánh nhưng thực sự quyền hạn đứng cả trên Hội Thánh, vì Hội Thánh chỉ là biểu tượng của [Cao Đài Tây Ninh] nhằm trấn an Tín đồ mà thôi, chứ không có quyền lãnh đạo Giáo Hội.

Quyền hành và nhiệm vụ của HĐCQ, từ Điều 16 đến 32, và các Điều 34, 36, trong HC 97, đã chiếm hơn phân nửa Bản Hiến Chương với quyền hạn rộng rãi. HĐCQ với nhân số 72 vị đã thực sự là cơ quan lãnh đạo Giáo Hội trong tất cả vấn đề: đối nội, đối ngoại, tuyên dương và kỷ luật các Chức sắc, Chức việc và Tín đồ.

HC 97 không đề cập đến quyền lãnh đạo của Thượng Hội và cũng không đá động gì đến quyền Vạn Linh.

Mặt khác trên lý thuyết HĐCQ gồm 72 vị, nhưng

thực quyền thì lại nằm trong tay của Ban Thường Trực HĐCQ gồm 1 Hội Trưởng, 3 Phó Hội Trưởng và 1 Từ Hàn do Hội Nghị HĐCQ bầu lên, Nhiệm vụ của Ban Thường Trực HĐCQ là “*Xử lý công việc Đạo theo chương trình hoạt động của HĐCQ để ra giữa 2 kỳ hội nghị toàn thể HĐCQ*”, nhưng theo Điều 30 HC 97 thì Hội Nghị HĐCQ chỉ họp mỗi năm một lần “*Để kiểm điểm việc hành Đạo trong năm qua và ấn định việc hành Đạo trong năm tới*”, như vậy mọi việc điều hành trong Giáo Hội trong năm, đều giao cho Ban Thường Trực gồm 5, 6 vị mà thôi.

Tóm lại HĐCQ gồm 72 vị là cơ quan Thường Trực của Hội Thánh, nhưng thực tế đứng trên cả Hội Thánh. Nhưng quyền lãnh đạo thực sự của HĐCQ lại nằm trong tay của Ban Thường Trực này nằm dưới sự chỉ đạo của Chánh quyền VNCS.

✘ **Vấn đề 2:** – Màn lưới kiểm soát Tín đồ Cao Đài của Chánh quyền VNCS qua vai trò của HĐCQ.

HĐCQ trên lý thuyết do Đại Hội Hội Thánh bầu ra, nhưng trên thực tế do Chánh quyền VNCS lựa chọn hoặc trực tiếp [do chánh quyền quyết định] hoặc gián tiếp [do Đại Hội Thánh bầu ra]. Điều 26 HC 97, Đại Hội Hội Thánh gồm các thành phần như sau:

- Chức sắc từ phẩm Giáo Hữu và phẩm tương đương trở lên.
- Đại Biểu các Ban Cai Quản Họ Đạo và
- Đại Biểu các Đại Diện HĐCQ các địa phương, Tỉnh thành phố, Huyện, Quận, Thị Xã.

Về Ban Cai Quản Họ Đạo. Đơn vị cơ sở của Cao Đài Tây Ninh bây giờ được gọi là Họ Đạo, chứ không còn

gọi là Hương Đạo như trước kia. Mỗi Họ Đạo đứng đầu bởi một Ban Cai Quản, không còn danh từ Ban Trị Sự Hội Thánh Em nữa. Trưởng Ban Cai Quản Họ Đạo là một Lê Sanh hay tương đương trở lên, do HĐCQ chọn bổ nhiệm và được Chánh quyền sở tại chấp nhận. Các thành viên khác, như Phó Cai Quản, Thư ký, Thủ quỹ là những chức việc do Tín đồ công cử, nhưng vẫn phải được HĐCQ phê chuẩn và được Chánh quyền công nhận. Ban Cai Quản Họ Đạo này được quyền tham dự Đại Hội Hội Thánh nhưng không có quyền biểu quyết, vì theo Điều 27 HC 97, chỉ có Đại Biểu Chức sắc từ phẩm Giáo Hữu trở lên hay phẩm tương đương mới có quyền biểu quyết trong Đại Hội Hội Thánh.

Về Đại Biểu của đại diện HĐCQ ở các địa phương. Để nắm chắc sự kiểm soát này, HC 97 còn quy định cấp đại diện trung gian giữa HĐCQ và Ban Cai Quản Họ Đạo: Đó là cấp đại diện của HĐCQ ở cấp Huyện, Quận, Thị Xã, Tỉnh Thành phố, các vị này do HĐCQ lựa chọn và được Chánh quyền nơi địa phương được cử đến chấp thuận.

Tóm lại việc kiểm soát của Chánh quyền VNCS không còn chỗ hở nào vì Ban Cai Quản Họ Đạo cũng như đại diện các cấp ở địa phương đều đã được Chánh quyền chọn lựa và chấp thuận ngay từ đầu. Việc 800 đại Biểu về tham dự Đại Hội ngày 5/4/1997 vừa qua tại Tòa Thánh Tây Ninh cũng đều do Chánh quyền lựa chọn trước.

III – Những Lối Hành Văn Có Ẩn Ý và Các Mâu Thuẫn Trong Nội Dung Bản HC 97

Trước hết là có những điều trong HC 97 của [Cao Đài Tây Ninh] được chép lại nguyên văn của Hiến Chương

1965, như các điều về Huy Hiệu, Đạo Kỳ, cách thờ cúng, giáo lý của Đạo [các điều 2, 3, 5, 6 HC 97], hoặc có những điều chép lại một phần nguyên văn của HC 65 như các điều quy định về Bát Quái Đài, Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài [Điều 7, 11 HC 97], hoặc các điều về Tài Sản và Nội Quy [Điều 33, 34 HC 97]. Tuy chép lại một phần nguyên văn, nhưng phần còn lại của các điều trong Hiến Chương 65 đã được sửa đổi, thêm bớt vài câu, vài chữ, nên ý nghĩa đã biến đổi hết. Ngoài những điều nói trên, HC 97 thêm những điều hoàn toàn trái ngược với HC 65 và không theo đúng Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, dù rằng theo Chương VIII, Điều 34 HC 97, nhắc đến Tân Luật và Pháp Chánh Truyền là qui chế có tính cách Nội Qui, Nội Luật.

1] Tự trung chúng ta thấy ẩn ý của Chánh quyền VNCS trong cách hành văn của Bản HC 97 như sau:

* Tạo cho Tín đồ có ấn tượng là HC 97 phỏng theo HC 65. Và tuân theo Pháp Chánh Truyền và Tân Luật.

* Mới nhìn qua HC 97 chúng ta sẽ thấy ngay rằng tổ chức mới của [Cao Đài Tây Ninh] cũng có Bát Quái Đài, Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài, cũng có cơ quan Phước Thiện cũng có Chức sắc và hàng phẩm giống y như hiện tại, ngay cả Pháp Chánh Truyền, Tân Luật, Đạo Luật cũng được ghi trong phần Nội Qui, và Hội Thánh cũng có động sản và bất động sản.

2] Những thâm ý trong nội dung HC 97.

Nhưng nếu đọc kỹ, chúng ta sẽ khám phá ra ngay những điều đối trá ẩn tàng trong các câu văn của HC 97.

a] Về cơ cấu tổ chức:

Theo HC 97 ba Đài, Bát Quái Đài, Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài chỉ có ý nghĩa tượng trưng mà thôi [Điều 7] gọi HTĐ và CTĐ là “*Cơ quan*” thay vì gọi là “*Hội Thánh*”, và cố tình bỏ đi nhiệm vụ cụ thể được ghi trong HC 65 của HTĐ là “*cơ quan lập pháp*” và CTĐ là “*cơ quan Hành pháp*” của Đạo, tóm lại biến HTĐ và CTĐ thành những cơ quan bất động, lập ra không biết để là gì ngoài ý nghĩa tượng trưng mà thôi.

b] Về nhân sự:

HC 65 định nghĩa “*Đạo hữu thọ phong các phẩm từ Giáo Hữu sắp lên tới Giáo Tông đều là Chức sắc lựa chọn trong hàng Thượng Thừa mà thôi*”. Trái lại, HC 97 Chức sắc là những Chức việc hoặc Tín đồ có công nghiệp với Đạo pháp theo quy định [bỏ yếu tố chọn trong hàng Thượng Thừa], hoặc tốt nghiệp nơi trường đào tạo Chức sắc do Giáo Hội tổ chức [bỏ yếu tố Thiên phong], được đặc phong từ phẩm Lễ sanh và tương đương đến phẩm cao nhất [tức là cho Lễ sanh vào hàng Chức sắc]. Trường đào tạo nấy chắc chắn sẽ do chính quyền quy định điều kiện gia nhập, và là cửa mở chính thức cho những 5 Chức sắc Đăng phong hay Chính quyền phong], sau này. Các vị Lễ sanh này, khi được vào hàng Chức sắc thì sẽ tràn ngập vào Hội Thánh để nắm các chức vụ quan trọng ở các Ban Cai Quản Họ Đạo địa phương, thăng chức Giáo Hữu dễ dàng, rồi thì có quyền tham gia biểu quyết ở Đại Hội Hội Thánh, nắm giữ các chức vụ quan trọng trong HĐCQ như trở bàn tay.

Mặt khác Chức sắc HTĐ được ghi theo Điều 13 HC 97 chỉ là những [bài vị], những hình ảnh trong quá khứ chứ không phải là những hàng phẩm thực sự sinh động

trong tổ chức của [Cao Đài Tây Ninh]. Điều này mập mờ ghi rằng [Chức sắc HTĐ do cơ bút Thiên phong từ buổi Khai Đạo có 15 vị], tức là chỉ xác nhận quá khứ mà không nói gì đến hiện tại, nghĩa là vai trò đóng góp nhiệm vụ của Chức sắc HTĐ trong cơ cấu tổ chức hành chánh Đạo. Cũng trong tinh thần này, Điều 14 HC 97 ghi nhiệm vụ của Chức sắc CTĐ rất tổng quát, mập mờ không rõ rệt, để cho ai muốn giải thích kiểu nào thì cũng trôi.

c] Về Nội Qui, Nội Luật:

Điều 34 HC 97 chép lại một phần của Điều 25 HC 65 trong phần Nội Qui là “*Để áp dụng Hiến Chương này, bản Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, Đạo Luật, Kinh Lễ... là qui chế có tính cách nội qui, nội luật [nhưng lại thêm vào một đoạn “Điều lệ công cử Chức sắc, các văn bản về qui chế hoạt động của các ban trực thuộc HĐCQ, của Đại Diện HĐCQ và của Ban Cai Quản cơ sở Họ Đạo”*, cũng là qui chế có tính cách nội qui, nội luật. Điểm này cho chúng ta thấy là phần thêm vào này mới đúng thật sự của nội qui, nội luật, còn phần trên [Pháp Chánh Truyền, Tân Luật] ghi ra như là tài liệu không hơn không kém, vì những nội qui nội luật do HĐCQ lập ra chắc chắn sẽ khác xa với Tân Luật và Pháp Chánh Truyền của Đức Chí Tôn.

3] Những mâu thuẫn trong Hiến Chương 97.

* Nếu HC 97 ghi là coi Pháp Chánh Truyền, Tân Luật là Nội Qui, Nội Luật. thì không thể có sự hiện diện của HĐCQ, và không thể gọi là [Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ] “*Cao Đài Tây Ninh*” được.

* Theo Điều 26 HC 65 thì bản Hiến Chương chỉ có thể sửa đổi bởi 2/3 tổng số Chức sắc Hội Thánh, sau khi được Đức Chí Tôn phê chuẩn, trái lại Điều 35 HC 97 thì

bản Hiến Chương chỉ cần 2/3 tổng số Chức sắc Đại Biểu Đại Hội biểu quyết, tức là được sửa đổi bất cứ lúc nào cần.

Theo ý nghĩa thông thường trong Đạo, danh từ [Cầu phong, cầu thăng] đều có nghĩa là đệ trình lên quyền Thiêng Liêng quyết định tối hậu, cho nên mới gọi là Chức sắc Thiên phong, nhưng vì HC 97 không đề cập đến cơ bút, hai danh từ nói đây có nghĩa là được đem ra Đại Hội Hội Thánh chấp nhận, tức là “*Chức sắc Thế phong*”.

Kết Luận:

Chánh sách của Chánh quyền VNCS có thể nói là muốn chia cắt Đạo Cao Đài thành nhiều mảnh. [Cao Đài Tây Ninh] và các chi phái sẽ tách biệt lẫn nhau, mỗi tổ chức đều có một Hiến Chương riêng biệt, không còn đứng chung trong căn nhà ĐĐTKPĐ nữa. Riêng đối với Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh thì qua bản Hiến Chương 97 này, Chính quyền đã phá hủy nền tảng Thiêng Liêng của Đạo Cao Đài, biến dạng các cơ cấu tổ chức của Đạo theo Pháp Chánh Truyền và Tân Luật thành những cơ chế hoàn toàn thế tục do chánh quyền tạo dựng và chịu sự kiểm soát của Chánh quyền từ Trung Ương đến địa phương. Hội Thánh chỉ còn là biểu tượng không có quyền hành lãnh đạo Giáo Hội. Chính HĐCQ một cơ chế ngoài Pháp Chánh Truyền, mới thực sự nắm giữ quyền lãnh đạo đó. Do đó, người Đạo chúng ta cho rằng bản Hiến Chương chỉ là để hợp thức hóa Hội Đồng Chương Quản, thay vì từ xưa đến nay, quyền hạn của HĐCQ chỉ trong huyện Hòa Thành tỉnh Tây Ninh mà thôi, nay thì thực sự thành “*Hội Đồng Chương Quản quốc Doanh*” trong toàn nước.

Bản Hiến Chương 1997 đã được Đại Hội Đại Biểu

toàn quốc biểu quyết chấp thuận ngày 5/4/1997 mà không có sự thảo luận bàn cãi chính thức của người đại biểu. Hiện tại Hiến Chương này đang chờ Ban Tôn Giáo Trung Ương duyệt xét để rồi ký ban hành Nghị Định ban tư cách Pháp Nhân. Nếu Chính Quyền Trung Ương duyệt ký Bản Hiến Chương này thì Tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh sẽ lâm vào cơn khảo đảo mới, muốn gỡ ra cũng không phải dễ dàng gì.

Tuy nhiên chúng ta vẫn đặt trọn niềm tin nơi các Đấng Thiêng Liêng, nhất là Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp, vì dù sao Hai vị này trên nguyên tắc vẫn điều khiển Đạo chúng ta, dù là ở trên cõi Thiêng Liêng.

➔ **19/06/1997:** Thủ Đô Hoa Kỳ. Thánh Thất Vùng Hoa Thịnh Đốn, gửi đến các Nghị Sĩ và Dân Biểu thuộc tiểu bang Maryland và Virginia. Một văn thư trình bày về những vấn đề đàn áp Đạo Cao Đài của chính quyền VNCS, đồng lúc yêu cầu quý Nghị Sĩ và Dân Biểu ủng hộ Đạo Luật [Tự Do Khỏi Sự Đàn Áp Tôn Giáo].

Được Quốc Hội Hoa Kỳ tiếp nhận và đồng ý phát biểu thuận lợi cho dự luật trên.

➔ **22/06/1997:** Louisiana, Hoa Kỳ. Ban Trị Sự Hương Đạo và Hội Tín Hữu New Orleans. Đồng ký một văn thư gửi cho Chủ Tịch Nhà nước CHXHCNVN yêu cầu giải tán HĐCQ, Hủy bỏ Hiến Chương Đính Sứ 1997, cho Tín Đồ được truyền Đạo và hành Đạo theo đúng Tân Luật và Pháp Chánh Truyền ĐĐTKPĐ, và xin để “*việc của Tôn giáo để cho Tôn giáo*”.

➔ **14/09/1997:** [AL: ngày 13/08/ Đính Sứ] Quý Ngài Chúc sắc Thiên Phong tại Hoa Kỳ lập bản Thông Bạch.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

[Thất Thập Nhị Niên]

Tòa Thánh Tây Ninh

THÔNG BẠCH

Kính gọi: Toàn thể Chức sắc, Chức việc, Tín Đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tại Hải Ngoại.

* Chiếu Tân Luật và Pháp Chánh Truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tòa Thánh Tây Ninh.

* Chiếu các Thánh Giáo của Đức chí Tôn và Đức Lý Giáo Tông dạy về sự thương yêu và các đức tính như đạo đức, bác ái, khiêm cung, nhẫn nại trong việc hành Đạo của người Tín đồ Cao Đài.

* Chiếu Đạo Luật năm Mậu Dần [1938] và Bát Đạo Nghị Định quy định những tổ chức căn bản của Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

* Chiếu các bản Kiến Nghị, Giác Thư, Bạch Thư, Thỉnh Nguyện Thư, Tâm Thư, Đơn Phản Kháng của toàn thể Chức sắc và Tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh trong và ngoài nước bày tỏ nguyện vọng là: Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh phải được tái lập đúng theo Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và các Đạo Nghị Định.

* Căn cứ vào Quyết Định số: 10-QĐ/TGCP ngày 09/05/1997 của Ban Tôn Giáo chính phủ Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam về việc công nhận tư cách Pháp nhân tổ chức giáo hội Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh kèm theo bản Hiến Chương Định Sứ 1997 và cả Điều lệ cầu phong, cầu thăng theo luật công cử.

* Chiếu quyết định chung của hai vị Giáo Hữu Thượng Màng Thanh và Giáo Hữu Thái Cẩm Thanh qua cuộc họp mặt tại Thánh Thất Seattle, bang Washington ngày 13/09/1997.

Chúng Tôi:

- **Giáo Hữu Thượng Màng Thanh** [Lê Văn Màng] hiện cư ngụ tại Santa Ana, Nam California.
- **Giáo Hữu Thái Cẩm Thanh** [Tô Bích Cẩm] Hiện cư ngụ tại Tacoma, bang Washington.

Nhận Định Rằng:

- ✘ **Thứ 1:** Hiến Chương năm Đinh Sửu 1997 chỉ là sản phẩm của Nhà nước CS Việt Nam chứ không do Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ soạn thảo và không được sự biểu quyết của Đại Hội Nhơn Sanh, Đại Hội Hội Thánh và không được quyền Chí Tôn phê chuẩn nên sự thành hình Hiến Chương này hoàn toàn sai với Luật Pháp Chơn Truyền Đại Đạo.
- ✘ **Thứ 2:** Nội dung Hiến Chương Đinh Sửu 1997 đã hoàn toàn phá hủy các cơ cấu tổ chức của nền Chánh Trị Đạo từ trung ương đến địa phương như Pháp Chánh Truyền, Tân Luật quy định. Chức sắc thì không còn Thiên phong mà chỉ là Thế phong, cho nên Hiến Chương Đinh Sửu là âm mưu của Tà quyền nhằm xâm nhập vào hàng Giáo phẩm và nhằm biến Đạo Cao Đài từ Thánh Giáo ra phàm giáo.
- ✘ **Thứ 3:** Trước hoàn cảnh cơ chế hữu vi của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh bị bức tử, và Đạo pháp bị lâm nguy, toàn thể Chức sắc, Chức việc và Đạo Hữu Cao Đài tại Hải ngoại cần

nhận thức đến sự tổn vong của nền Đại Đạo mà xóa bỏ những quan điểm dị biệt để có thể đi đến đoàn kết nhất trí hoạt động cùng một mục tiêu lo cho đại nghiệp chung.

❖ **Đồng Quyết Định:**

3. Không chấp nhận bản Hiến Chương Đinh Sửu [1997], vì đã đi sai với Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và các Đạo Nghị Định của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh.
4. Kêu gọi toàn thể Chức sắc, Chức việc và Tín Đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh ở Hải ngoại hãy tâm nguyện lời dạy của Đức Chí Tôn và Đức Lý Giáo Tông về tinh thần đoàn kết và lòng thương yêu để hiệp sức cùng nhau kiên trì bảo vệ chơn truyền Đại Đạo đúng theo Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và Đạo Nghị Định.
5. Kêu gọi toàn thể Chức sắc, Chức việc và Tín Đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh ở Hải ngoại hãy xóa bỏ các quan điểm dị biệt cùng hàn gắn những rạn nứt cá nhân, nếu có, để cùng ngồi chung lại với nhau, đặc biệt là cuộc Đại Hội Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tại Texas vào tháng 11/1997 nhằm tìm một giải pháp, một đường lối thống nhất và hữu hiệu để cứu nguy cho cơ Đạo chúng ta hiện nay.

Làm tại Washington, ngày 14 tháng 09 năm 1997

[nhằm ngày 13 tháng 08 năm Đinh Sửu]

Giáo Hữu Thượng Màng Thanh

Giáo Hữu Thái Cẩm Thanh

➡ **11/11/1997:** Tại trụ sở Liên Hiệp Quốc, New York. Ủy

Ban Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc, tổ chức ngày kỷ niệm Quốc Tế Nhân Quyền, và đón tiếp Ủy Ban Tranh Đấu Nhân Quyền Cho Việt Nam, đại biểu đồng tham dự có Tín Đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, Hiền Huỳnh Nguyễn Văn Chánh gửi trình Tham Luận và do Hiền Tài Nguyễn Thành Liêm đọc trước ngày Quốc Tế Nhân Quyền.

Kính thưa:

- Quý vị đại diện Ủy Ban Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc.
- Quý vị lãnh đạo tinh thần các Tôn giáo.
- Quý vị lãnh đạo Cộng đồng, Đoàn thể cùng các Nhân sĩ người Việt.

Thưa cùng tất cả những người đang quan tâm đến quyền tự do Tín ngưỡng của nhân dân.

Nhân ngày Quốc Tế Nhân Quyền, tôi xin tha thiết kêu gọi quý vị hãy chú ý những gì đang xảy ra cho quyền tự do Tín ngưỡng tại quê hương Việt Nam, một đất nước trải qua hơn 4.000 năm còn tồn tại bao triệu tấm lòng mộ Đạo, một đất nước mà mọi công dân chính trong nước đều thực hành sự thờ cúng Tổ tiên đồng thời với việc theo đuổi những giá trị tâm linh đáng kính khác.

Đáng lẽ nhà cầm quyền khi được may mắn lãnh đạo đất nước Việt Nam nên tỏ ra khôn ngoan tôn trọng những giá trị tâm linh, nhân phẩm, trái lại họ đã và đang cố tình bôi xóa thực thể và truyền thống cao đẹp nghìn đời của dân tộc.

Nhận định từ những việc đang xảy ra tại Việt Nam, hôm nay tôi lưu ý quý vị về tấm bình phong gọi là chánh sách nhà nước mà chế độ Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam [CSVN] thường hay sử dụng để đàn áp Tôn giáo.

Chắc quý vị cũng thừa biết, chế độ CSVN là một chế độ cổ xúy cuồng nhiệt cho thuyết vô thần. Chế độ này do đảng Cộng Sản Việt Nam [CSVN] thiết lập sau khi may mắn cướp được quyền cai trị cả nước bằng bạo lực vào năm 1975. Các đảng viên Cộng Sản đã tự biên soạn một bản Hiến Pháp và áp đặt nó vào xã hội Việt Nam. Với mưu đồ dùng pháp lý bao che một chế độ độc tài, chúng ghi trong bản Hiến Pháp CSVN năm 1992, nơi điều 4 rằng: “*Đảng Cộng Sản Việt Nam, bộ phận thống lĩnh và tiên phong của giai cấp công nhân Việt Nam, được trang bị chủ nghĩa Marx và Lenin, là lực lượng duy nhất lãnh đạo nhà nước và xã hội...*” Chúng đều biết chủ nghĩa Marx là một chủ nghĩa chống Tôn giáo vì kẻ khai sanh nó. Karl Marx, đã lý luận rằng: “*Tôn giáo là một thứ hạnh phúc ảo tưởng của nhân dân. Vậy xóa bỏ Tôn giáo là đòi hỏi hạnh phúc thật sự cho nhân dân*” [Tuyển tập Marx-Engels, vol.1,1980:14,NXB Sự Thật].

Dân tộc Việt Nam chấp nhận sinh hoạt tự do tư tưởng, nhưng không thể chấp nhận việc áp dụng triết để tư tưởng phe nhóm vào việc cai trị đất nước, biến tư tưởng phe nhóm thành chánh sách nhà nước, hòng cưỡng bức mọi người tuân phục. Dân tộc Việt Nam không chấp nhận sự kiện đảng CSVN chỉ vì muốn biến lý thuyết Marxist của đảng trở thành tư tưởng chủ đạo của xã hội mà tiến hành lăng nhục Tôn giáo, lên án các Giáo Chủ, thực thi nhiều kế hoạch hạn chế, ngăn cấm hoạt động của các tổ chức Tôn giáo và chiếm dụng tài sản của các Giáo Hội.

Dân tộc Việt Nam càng không thể chấp nhận việc lấy chánh sách nhà nước làm bình phong để thực hiện mưu đồ của đảng là thẳng tay đàn áp Tôn giáo và loại

trừ Tín ngưỡng ra khỏi đời sống của công dân, [Cải tạo quần chúng] phải bỏ rơi truyền thống cộng đồng để tôn thờ lý thuyết của đảng và trở thành tôi tớ của các đảng viên. Dân tộc Việt Nam càng không thể chấp nhận việc đảng đã bắt bớ, giam cầm, đày ải, cải tạo những người tu hành và ngưỡng người mộ Đạo đã trung thành với truyền thống Tín ngưỡng của mình để chấp nhận sang một đức tin mới, là đức tin vô thần do chế độ bày ra.

Tinh thần phản kháng của dân tộc Việt Nam đã thể hiện hùng hồn qua sự đấu tranh để tồn tại của Viện Hóa Đạo Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, của Hội Đồng Giám Mục Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh, của Ban Trị Sự Trung Ương Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo... Cụ thể như là sự vùng dậy của đồng bào Công Giáo vừa qua ở giáo phận Xuân Lộc, thuộc tỉnh Đồng Nai.

Tôi cũng xin đặc biệt nhấn mạnh đến một mưu đồ thứ nhì mà chế độ CSVN thường sử dụng để đàn áp Tôn giáo. Đó là việc những đảng viên đảng Cộng Sản cầm quyền tại Việt Nam đã viện dẫn chiêu bài trừ mê tín dị đoan để ra tay loại trừ Tín ngưỡng ra khỏi đời sống của các công dân Tôn giáo.

Luật lệ kiểm soát Tôn giáo hiện hành tại Việt Nam, nơi điều 5 của Nghị Định số 69/HĐBT ban hành ngày 21/03/1991 đã ghi "*mọi hoạt động mê tín dị đoan bị bài trừ*". Chỉ riêng một điều này, đảng Cộng Sản Việt Nam đã công khai bức tử mọi đức tin Tôn giáo, vì trong tư tưởng vô thần đầy chủ quan của chúng, bất cứ đảng viên Cộng Sản nào mà không thể nói rằng tin một người nữ không có phối ngẫu mà có con là mê tín dị đoan, tin có luân hồi

quả báo là dị đoan, tin có một Niết bàn hay Thiên đàng nào đó hiện hữu ngoài quả đất là mê tín dị đoan... Khi Nhà nước còn tôn thờ vai trò của kẻ đã tuyên cáo “*Tôn giáo là thuốc phiện*”, thì ai có quyền vạch cho đảng một làng rang phân biệt đức tin Tôn giáo khác với mê tín dị đoan và ai cấm đảng không vượt qua lằn ranh phân định ấy để khai tử một đức tin Tôn giáo khi chính Hiến Pháp vẫn cho phép đảng độc quyền ngồi vào vị trí lãnh đạo, cấp giấy phép và quản lý mọi sinh hoạt Tôn giáo.

Hiện nay, bị ảnh hưởng nặng nề nhất từ chủ trương loại trừ Tôn giáo qua bình phong bài trừ mê tín dị đoan là Đạo Cao Đài. Từ thập niên 20 những người đệ tử Cao Đài đầu tiên đã tiếp xúc Thượng Đế qua phương pháp Thần Linh Học [Spiritism] và thọ lệnh Người để thành lập Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Kinh điển, Thánh Ngôn, Luật Pháp, Nghi lễ và những luận lý cao thượng trong Đạo... đều được Đấng Thượng Đế mặc khải cho Tín đồ qua phương pháp Thần Linh Học. Thế nhưng hôm nay, đối với chế độ CSVN, mọi hình thức thực hành Thần Linh Học lại bị ngăn cấm triệt để như là những hoạt động mê tín dị đoan. Lệnh cấm ban ra không hề xét đến đức tin vào sự mặc khải và sự quan phòng kỳ diệu của Đấng Thượng Đế qua các Thánh Giáo đã tác động vào đời sống chơn chất lương thiện của 6 triệu Tín đồ Cao Đài trong nước.

Như quý vị đã biết, nhân loại đã làm quen với Thần Linh Học như là một phương pháp tìm hiểu về thế giới vô hình từ nhiều thế kỷ qua, vậy thì quý vị sẽ ngạc nhiên khi nghe chúng tôi cho biết hiện nay chế độ CSVN đã thẳng tay ngăn cấm, và quý vị càng ngạc nhiên hơn nữa

khi sự thật đau lòng là đã có nhiều Chức sắc cao cấp của Đạo Cao Đài đã bị ngồi tù nhiều năm chỉ vì thực hành các phép bí tích thuộc nghi lễ Tôn giáo và chỉ vì tổ chức những đàn cơ thuần túy trong nội bộ. Hiện nay, do Kế Hoạch 01/KH/TU của tỉnh Ủy Tây Ninh ban hành ngày 27/05/1996 Nhà cầm quyền CSVN đã dàn dựng ra một bản Hiến Chương và áp đặt nó lên Đạo Cao Đài bằng Quyết Định số 10/BTG của Ban Tôn Giáo Chính Phủ, trong đó triệt để nghiêm cấm việc thực hiện mọi hình thức Thần Linh Học.

Trước hiện tình các Tôn giáo ở Việt Nam gặp nguy cơ bị chế độ vô thần đang cai trị loại trừ, đề nghị của chúng tôi xin Liên Hiệp Quốc ra Nghị Quyết yêu cầu nhà cầm quyền CSVN ngưng ngay việc áp dụng triệt để niềm tin vô thần vào việc quản lý Tôn giáo cụ thể là:

- Phải thay đổi Nghị Định 69/HĐBT và công nhận quyền tự do Tín ngưỡng và thực hành phương pháp Thần Linh Học của các Tín đồ Cao Đài và những Tín ngưỡng tương tự của Tín đồ các Tôn giáo khác.
- Phải vô tư đứng ngoài mọi sinh hoạt và tôn trọng cơ chế của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh, Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo, các Giáo Hội Tin Lành và các tổ chức Tôn giáo truyền thống khác.
- Phải trả tự do tất cả các nhà tu hành, hoạt động Tôn giáo đang bị giam giữ và hoàn lại tất cả tài sản của Giáo Hội.

Xin Liên Hiệp Quốc hãy thực hiện những điều này vì đó mới là trực tiếp duy trì ý nghĩa cao quý của ngày

Quốc Tế Nhân Quyền hằng năm.

Nam mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát

➔ **28-29/11/1997:** Tại Thánh Thất Dallas, Texas Hoa Kỳ.

Một sự kiện lịch sử sau 22 năm [1975-1997] Tín hữu Cao Đài hải ngoại để lại ngày ghi nhớ Đại Hội Cao Đài Hải Ngoại 1997.

Các cấp hành chánh Đạo, Hiền tài, Nhân sĩ, Tòa Thánh Tây Ninh trên những điểm đến lúc đồng thuận thành hình một giao lưu mới, một thành tựu vượt thời gian do Đạo lực đến với thương yên và lòng trời cũng thuận, một hạnh phúc chung của Đại Hội Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh ở hải ngoại được mở ra trong ước nguyện từ lâu, nay toàn Tín hữu đã đạt được tiến trình cho tương lai, 80 chữ ký đại diện toàn Đạo ở hải ngoại là hành trình của một ngôn ngữ Cao Đài hoàn chỉnh trên đường phổ độ Năm Châu, đại hội các cấp hành chánh Đạo Tòa Thánh Tây Ninh 1997, là một vi diệu của phép lạ đặt niềm tin và hy vọng cho tiến trình phổ độ ngày mai.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

[Thất Thập Tam Niên]

TÒA THÁNH TÂY NINH

TUYÊN CÁO

* Chiếu Tân Luật và Pháp Chánh Truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh [ĐĐTKPĐ].

* Chiếu Đạo Luật năm Mậu Dần [1938] và Bát Đạo Nghị Định qui định những tổ chức căn bản của Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Cao Đài Tây Ninh.

* Chiếu Hiến Chương năm 1965 của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tòa Thánh Tây Ninh.

* Chiếu Hiến Pháp năm 1992 của Nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam [CHXHCNVN]. Chương V, Điều 70, xác nhận quyền tự do tín ngưỡng và tự do Tôn giáo của người công dân Việt Nam, Căn cứ vào Quyết Định số: 10/QĐ/TGCP ngày 09/05/1997 của Ban Tôn Giáo Chính Phủ CHXHCNVN, về việc công nhận tư cách pháp nhân tổ chức Giáo Hội ĐĐTKPĐ Cao Đài Tây Ninh, kèm theo bản Hiến Chương Đỉnh Sứ 1997, và bản Điều Lệ Cầu Phong, Cầu Thăng theo Luật Công Cử.

* Chiếu các bản Kiến Nghị, Giác Thư, Bạch Thư, thỉnh nguyện thư, Tâm Thư, Đơn Phản Kháng, của toàn thể Tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, trong và ngoài nước bày tỏ nguyện vọng là Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh phải được tái lập theo đúng Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và các Đạo Nghị định và Luật Lệ Hội Thánh.

Căn cứ vào bài diễn văn của tân Thủ Tướng Phan Văn Khải trình bày tại phiên họp thứ nhất Quốc Hội khóa 10.1997, kêu gọi *“Kiểu bào ở nước ngoài phê bình và đóng góp ý kiến xây dựng cho Chính phủ và bộ máy hành chính Nhà nước”*.

* Chiếu vi bằng Đại Hội các cấp Hành Chánh Đạo, Hiến Tài, Nhân Sĩ hải ngoại tại Dallas, Texas vào ngày 28-29/11/1997.

NHẬN ĐỊNH RẰNG

1. Đạo Cao Đài là một Tôn giáo xuất phát từ Việt Nam do chính thức Ngọc Hoàng Thượng Đế dùng huyền

điều cơ bút lập Đạo và dạy Đạo, Pháp Chánh Truyền của Đạo Cao Đài được coi như là một bản Hiến Pháp Cương Lĩnh, do chính Đức Chí Tôn thành lập, và Tân Luật là bản văn Luật Pháp căn bản đã được Đức Chí Tôn phê chuẩn và ban hành, Do đó mọi mưu toan của thế quyền nhằm phá bỏ luật pháp chơn truyền kể trên và biến chánh giáo ra phạm giáo là một sự vi phạm trầm trọng vào quyền tự do Tín ngưỡng của toàn thể Tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

2. Cơ cấu tổ chức của ĐĐTKPD Tòa Thánh Tây Ninh hoàn toàn tuân theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, thể hiện qua bản Hiến Chương ngày 21/01/1965 do Hội Thánh ĐĐTKPD soạn thảo và biểu quyết, không thể bị biến cải thành một cơ chế mới trái nghịch với các văn kiện này. Mưu toan của nhà nước nhằm triệt hạ ĐĐTKPD Tòa Thánh Tây Ninh bằng một Hiến Chương lập ngày 05/04/1997, không thông qua quyền Vạn Linh và Chí Linh, là một hành động can thiệp trắng trợn và thô bạo vào nội bộ của Tôn giáo Cao Đài Tây Ninh và quyền tự do hành Đạo của người Tín đồ Cao Đài. Hành động này đã vi phạm chính ngay Hiệp Pháp của Nhà nước CHXHCNVN và Sắc Luật 234/SL ngày 14/06/1955 là “*Nhà Nước không xâm lấn vào vấn đề nội bộ của các Tôn giáo*”.

3. Trước chính sách triệt hạ ĐĐTKPD Tòa Thánh Tây Ninh của Nhà nước qua bản Hiến Chương lập ngày 05/04/1997, toàn thể Chức sắc, Chức việc và Tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh rất bình tĩnh và tha thiết trình bày nguyện vọng trong vòng luật pháp qua các bản Kiến Nghị. Thịnh Nguyễn Thư, kêu gọi chính quyền hãy xét lại những điểm sai trái, nhưng kết quả là bị Công An bắt giữ

đánh đập tàn nhẫn và gây thương tích trầm trọng, một số Tín đồ Cao Đài được đưa ra Tòa Án xét xử với tội danh ngụy tạo là “*phá rối trị an*”, cũng như chánh quyền tỉnh Tây Ninh đã trực tiếp chỉ thị Hội Đồng Chương Quản lạm quyền và vi phạm luật pháp Đạo bằng cách truất phế một số Chức sắc Thiên Phong.

Bởi các nhận định trên, chúng tôi toàn thể Chức sắc, Chức việc và Tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh hiện cư ngụ tại hải ngoại, sau khi họp và thảo luận, đồng tâm nhất trí.

TUYÊN CÁO

- ✘ **Thứ Nhứt:** Cự lực phản đối Chánh phủ CHXHCNVN đã vi phạm nghiêm trọng nhân quyền và quyền tự do tín ngưỡng bằng chính sách triệt hạ cơ cấu tổ chức của ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh được lập theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, can thiệp trắng trợn vào nội bộ của Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, bắt bớ, giam cầm đe dọa các Chức sắc, Chức việc và Tín đồ Cao Đài đã trình bày nguyện vọng một cách chính đáng và hợp pháp xin được tái lập Hội Thánh và xin được hành Đạo trong vòng luật pháp Đạo lần Đời.
- ✘ **Thứ Nhì:** Tuyệt đối không công nhận bản Hiến Chương ngày 05/04/1997 do Nhà nước ban hành nhằm hủy diệt hoàn toàn Tân Luật và Pháp Chánh Truyền của ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh và không công nhận cái gọi là Hội Đồng Chương Quản, vốn là một công cụ của chính quyền lập ra để thi hành theo sự chỉ đạo của Đảng và Nhà nước.
- ✘ **Thứ Ba:** Cương quyết yêu cầu Chính phủ CHXHCNVN

phải tôn trọng nhân quyền và quyền tự do Tôn giáo của ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh bằng cách:

- Hủy bỏ Hiến Chương ngày 05/04/1997 và Luật Công Cũ Chức sắc.
 - Giải tán ngay cái gọi là Hội Đồng Chương Quán.
 - Chấm dứt ngay chính sách khủng bố đe dọa Chức sắc, Chức việc và Tín đồ ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh.
 - Trả tự do tức khắc cho một số Tín đồ hiện còn giam giữ.
 - Trả quyền lại cho một Hội Thánh được tái lập theo đúng Tân Luật và Pháp Chánh Truyền.
 - Phải trả lại cho ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh tất cả những cơ sở vật chất và tài sản của Đạo mà chính quyền đã và đang còn chiếm đoạt.
- ✘ **Thứ Tư:** Long trọng yêu cầu các cơ quan bảo vệ nhân quyền, chính quyền các nước trên Thế Giới, các cơ quan dân cử cả nước, các cơ quan truyền thông Quốc Tế, hãy tích cực can thiệp với Chính phủ CHXHCNVN buộc họ phải tôn trọng và thực thi nhân quyền trong đó có quyền tự do Tôn giáo mà chính Hiệp Pháp của nước CHXHCNVN đã công nhận, đồng thời phải đáp ứng ngay những lời yêu cầu chính đáng của toàn thể Tín đồ ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh.
- ✘ **Thứ Năm:** Khi nào Hội Thánh ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh được tái lập đúng theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, Tín đồ Cao Đài hải ngoại sẽ trở về quê hương phụ giúp Hội Thánh trong công cuộc chấn hưng và phát triển nền Đại Đạo, gián tiếp phụ vụ

nước nhà và dân tộc được phú cường và vinh quang.

Làm tại Dallas, Texas ngày 29/11/1997

[AL: ngày 30/10 năm Đinh Sửu]

Đồng ký Tên

[gồm 80 Đại Biểu]

Úc Châu:

➔ **21/04/1997:** Sydney, Úc Đại Lợi. [Ban Cứu Nguy Chánh Thể ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh] được thành lập, do Hiền Huynh Nguyễn Chánh Giáo làm Trưởng Ban.

Toàn Đạo Úc Châu dâng hiến hữu tâm mang hoài bảo phụng sự Đức tin Cao Đài, đã công bố [Bản Nhận Định và Tuyên Cáo] gửi đến khắp Năm Châu có cơ sở Đạo thuộc Tòa Thánh Tây Ninh, để phản đối hành tàng của quý Chức sắc và kêu gọi hãy dừng bán rẻ phần hồn cao quý của mình cho Vô Thần, vì yêu Đạo thương Đời mà [Ban Cứu Nguy Chánh Thể ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh] dấn thân vào hiện tình khắc nghiệt để lên tiếng phân định sự tịm tóa của quý Chức sắc, đừng để phạm lời minh thệ ngày ấy sẽ “*Bừng con mắt dậy thấy mình tay không*” [Ô Nh Hâu].

Cũng đồng kêu gọi Đảng Nhà nước hãy dừng tay sát phạt, giày xéo Đạo Việt Nam, nếu bằng không tức nước sẽ vỡ bờ. Đạo lực trời dậy đó người ơi!

Chúng tôi nhận xét bản Nhận Định và Tuyên Cáo này có tính Đạo lực trời dậy từ hiện thể Tín hữu của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh tại Hải ngoại và đây cũng là tiếng nói được tập hợp và đồng thuận của

Tín Hữu Cao Đài khắp Năm Châu, mong quý ngài có trách nhiệm với Đạo Cao Đài hãy thương nhiều hơn ghét. Dị biệt, thù hờn hãy đổi lấy bao dung và yêu thương, ngày nay hãy vì mai sau, tình người cao cả ở trong ta không hổ một kiếp sinh.

Chúng tôi xin trình dâng ra đây tiếng nói đồng vọng bất khuất trong mỗi Tín hữu Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh Hải ngoại, gửi đến quý Ngài những suy nghĩ về Lịch sử Tín ngưỡng Việt Nam và hiện tình đất nước đang trên đà mất biển, để hầu mong quý Ngài khám phá Đức tin dân tộc như nguồn sinh lực tối trọng, cần thiết cho một đất nước. Quý Ngài ơi ngày nay Thế giới đang nghiên cứu Đức tin tôn vinh Công Bình, thế mà tiếng thê lương của Công Bình như dưới đây lại vọng về Quê hương của Đức Tin Công Bình:

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ

[Thất Thập Nhị Niên]

Tòa Thánh Tây Ninh

**Ban Cứu Nguy Chánh Thể Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ
Tòa Thánh Tây Ninh**

114-118, King Georges Rd, Wiley Park, N.S.W Australia
Số: CUNGUYO5.KHN

- Chiếu y Thánh Ngôn của Đức Chí Tôn ngày 11 & 12 tháng 3 Bính Dần về lời Minh thệ nhập môn vào Đạo Cao Đài [TNHT quyển 1, trang 13-15, ấn bản năm 1972 của TT/TN].
- Chiếu y Tân Luật và Pháp Chánh Truyền.
- Chiếu y Bát Đạo Nghị Định của Đức Lý Giáo Tông

và Đức Hộ Pháp đồng ban hành.

- Chiếu y Đạo Luật năm Mậu Dần [1938].

Chúng tôi toàn thể Tín đồ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tòa Thánh Tây Ninh ở Hải Ngoại, đồng ký tên Bản Nhận Định và Tuyên Cáo này đối với Đảng và Nhà nước Cộng Sản Việt Nam và với Hội Đồng Chưởng Quản [Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh], đã làm công cụ cho Chánh Quyền Cộng Sản Việt Nam hủy diệt Chơn truyền Chánh Pháp của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tòa Thánh Tây Ninh.

NHẬN ĐỊNH

➔ I – Cán Bộ Các Cấp Của Ban Tôn Giáo Chánh Phủ và Ủy Ban Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam Đã Trắng Trợn Vi Phạm Nhân Quyền Của Tín Đồ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tòa Thánh Tây Ninh Qua Văn Thư số: 62/72-HĐCQS-VT, để ngày 04 tháng 02 năm Đinh Sửu [DL: 12/03/1997], Ông Hồ Ngọc Thơ [nguyên Phối Sư Thượng Thơ Thanh] đã để lộ chân tướng là một Ủy Viên Trung Ương Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam, đã được Đảng Cộng Sản Việt Nam cài vào Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh và đặt để vào Chức vụ Hội Trưởng Hội Đồng Chưởng Quản Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, khóa 3, 4 và 5 [mới tái cử ngày 05/04/1997], qua khả năng và quyền hạn điều động các cấp Chánh quyền các địa phương trực thuộc Ban Tôn Giáo Chánh Phủ và Ủy Ban Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam.

Ông Hồ Ngọc Thơ, được sự tiếp tay của ông Nguyễn Thành Tâm [nguyên Giáo Sư Thượng Tâm Thanh] và ông Đặng Mỹ Lệ [cố Giáo Hữu Thái Lệ Thanh] và ông Đoàn Thanh Quế [nguyên Lê Sanh Ngọc Quế Thanh] đã và đang tiếp nối sự nghiệp diệt Đạo Cao Đài Tòa Thánh

Tây Ninh của ông Trương Ngọc Anh [nguyên là Thừa Sứ Hiệp Thiên Đài, Tòa Thánh Tây Ninh] theo kế hoạch tàn hại Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tòa Thánh Tây Ninh của Đảng và Nhà nước Cộng Sản Việt Nam, từ ngay sau ngày 30/04/1975.

➔ II – Thành Viên Hội Đồng Chưởng Quản Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh và Chư Vị Gọi Là Đại Biểu Tham Dự Đại Hội Ngày 05/04/1997 Tại Tòa Thánh Tây Ninh [Tổng Số 737 vị] Đã Phạm Thệ và Thi Hành Kế Hoạch Tiêu Diệt Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tòa Thánh Tây Ninh của Đảng và Nhà Nước Cộng Sản Việt Nam.

Chiều theo lời Minh thệ nhập môn vào Đạo Cao Đài, do chính Đức Chí Tôn dạy từ ngày 11 tháng 02 năm Bính Dần [DL: 22 & 23/04/1926]:

“Thề rằng: Từ đây biết một Đạo Cao Đài Ngọc Đế, chẳng dối dạ dối lòng, hiệp đồng chư Môn-Đệ gìn luật lệ Cao-Đài, như sau có lòng hai, thì Thiên tru Địa lục”.

Dù biết rằng có một số vị, vì nhu nhược, sợ sệt, kém hiểu biết, mà tuân theo lệnh của cường quyền, song Thiên Điều không hề tha thứ. Vì đó là cơ phân phạm lọc Thánh. Song hẳn nhiên, tất cả chư vị đã được chánh quyền các cấp của Đảng và Nhà nước Cộng Sản Việt Nam đặt để vào Hội Đồng Chưởng Quản Cao Đài Tây Ninh, cũng như chư vị gọi là Đại Biểu tham dự Đại Hội ngày 05/04/1997 tại Tòa Thánh Tây Ninh, đều cúi đầu làm công cụ cho Đảng và Nhà nước Cộng Sản Việt Nam phá bỏ toàn bộ Luật Pháp Chơn Truyền trên căn bản của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, đã do chính Đức Chí Tôn lập ra từ ngày khai Đạo, tức là đã phạm thệ, là đã chối bỏ Đạo, ắt hẳn phải

bị “*Thiên tru Địa lục*”. Thảm thương thay cho chư vị! đã để một giây lầm lỗi, không lấy Thánh tâm soi dẫn bước hành tu của mình, mà phải chịu thiên thu sâu thẳm, Và cũng cao quý thay cho chức Chắc sắc, Chức việc và Đạo hữu đã khéo thúc tâm xa lánh cạm bẫy của Kim Quan Sứ.

Đức Chí Tôn đã minh thị nền Chánh trị Đạo của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, rất rõ ràng và minh bạch, để có thể duy trì nền Chơn Đạo của NGƯỜI đến hơn 7.000.000 năm không bị hóa ra phàm giáo.

Cả Ba Đài: Bát Quái Đài, Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài, đều có phận sự và quyền hạn riêng biệt mới cầm vững mối Đạo Trời cho toàn Sanh chúng, chứ đâu riêng một dân tộc Việt Nam. Không một Quyền nào, kể cả Bát Quái Đài, có thể trở thành độc tài, độc tôn, độc hành, độc diễn, tự tung tự hoành trong cửa Đạo Cao Đài. Đức Chí Tôn đã dạy:

“Thấy chẳng hề chuyên quyền bao giờ”.

Thế mà nay thì 737 vị, gọi là Đại Biểu, do Đảng và Nhà nước Cộng Sản Việt Nam dựng lên, để làm bình phong hầu mưu toan diệt Đạo Cao Đài, Tòa Thánh Tây Ninh. Chư vị này đã tiếp tay cho Đảng và Nhà nước Cộng Sản Việt Nam hợp thức hóa cái gọi là [Hiến Chương Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Cao Đài Tây Ninh], để gồm thâu quyền hạn của cả ba Đài trên đây của Đạo Cao Đài vào tay một Hội Đồng Chương Quản, mà người lãnh đạo nó là Cán bộ của Đảng và Nhà nước Cộng Sản Việt Nam cài vào, thì rõ ràng Tôn Giáo Cao Đài đã bị đặt dưới quyền hành độc tài đảng trị của Đảng Cộng Sản Việt Nam! Vậy còn đâu là nền Chơn-giáo của Đức Chí Tôn đã dày công tạo dựng để cứu vớt toàn sanh chúng nơi mặt địa cầu 68 này?.

Ông Hồ Ngọc Thơ, Hội Trưởng HĐCQ và Nguyễn Thành Tám, Hội Phó Thường Trực HĐCQ, mà nhất là Nguyễn Thành Tám, là những người đầy dã tâm, tham lam bị thất tình lục dục lôi cuốn, đã liên tục bị chức Tín hữu trong nước tố giác tội trạng dấy dấy, mà hồ sơ đã được chức Chức sắc Hiệp Thiên Đài tại Tòa Thánh Tây Ninh đang lưu giữ và cũng đã được phổ biến rộng khắp hải ngoại, vậy mà nay được đặt vào vị trí toàn quyền thưởng phạt chức Tín Đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh. Thật là khôi hài thay cho trò xảo mị này!.

Thật chẳng khác chi sự kiện viên Đại úy Nguyễn Văn Chi, Phó Phòng Công An Huyện Hòa Thành, đã từng chủ sự việc hành hung Hiến Huynh Chánh Trị Sự Huỳnh Văn Thắng đến thân tàn ma dại, mang bệnh hậu suốt đời, lại vẫn tiếp tục nghênh ngang vu cáo, tra khảo và giam cầm những Tín đồ Cao Đài hiền lương chơn chánh tại Tòa Thánh Tây Ninh, bắt chấp lệnh tha của Chánh Phủ Hà Nội.

Điển hình là 3 Đạo Hữu:

1. Dương Xuân Lương, ngụ tại Xã Hiệp Ninh, Tây Ninh.
2. Trần Văn Khoa, ngụ tại Xã Trường Hòa, Tây Ninh.
3. Võ Văn Liêm, ngụ tại Xã Trường Đông, Tây Ninh.

Hành động tiếp tay cho cường quyền phá bỏ Luật Pháp Chơn Truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ của Hai ông Thơ và Tám vừa qua, còn rõ ràng cho thấy là gian mưu của hai vị này nhằm tránh khỏi sự minh xử của Tòa Đạo.

Song: *“Lưới Trời lồng lộng, một mãi long cũng không*

qua lot”. Trong kinh Sám Hối cũng có câu: “*Dù qua dương pháp, Luật hành Diêm Vương*”.

Quý vô thường đã và đang chực sẵn chờ ngày mãn số của nhị vị đó.

Nếu nhị vị Hội Trưởng và Hội Phó HĐCQ còn hiểu Đạo, tin Đạo, thì đã không làm như vậy, và đã không dẫn dắt theo một số đàn em mù-quáng khác đi về nẻo Phong Đô, điển hình như vị Đoàn văn Quế, nguyên là Lê Sanh Ngọc Quế Thanh, Cai Quản Thánh Thất Cao Lãnh, tỉnh Đồng Tháp.

➔ **III** – Thành Viên Của Hội Đồng Chưởng Quản Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh Đã Mất Hết Thánh Tâm.

Tuân hành đức Bác Ái và lòng Từ Bi của Đức Chí Tôn đã gieo vào tâm tư ngày nhập môn theo Đạo Cao Đài mà chư Đồng Đạo trong nước cũng như hải ngoại đã nhiều phen can gián, khuyên nhủ chư vị trong Hội Đồng Chưởng Quản gìn tròn Thánh Tâm, qua nhiều hình thức như: Giác thư, Tâm thư, Thỉnh nguyện thư, Tham luận v.v... mà hai vị Hội Trưởng và Hội Phó HĐCQ Cao Đài Tây Ninh vẫn cúi mặt làm ngơ, quay lưng với Đồng Đạo, cam tâm làm tay sai cho cường quyền thống trị, để đổi lấy chút cơm thừa canh cặn của họ ban phát, mà bán rẻ phần linh hồn cao quý của mình.

Tất cả hành tàng của hai vị Hội Trưởng và Hội Phó HĐCQ Cao Đài Tây Ninh rõ ràng cho thấy hai vị không còn lương tri và lương năng của một Tín đồ bình thường thì còn đáng chi vào hàng Chức sắc Thiên phong nữa?, Kinh Sám Hối đã xác minh điều này:

“Thi hải như gỗ biết đi?”

Linh hồn là chủ thông tri việc đời”.

☞ IV – Chư Vị Tham Dự Đại Hội Vào Ngày 05/04/1997 Tại Tòa Thánh Tây Ninh Không Đại Diện Cho Tín Đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

Hiện nay số Chức sắc Thiên phong từ phẩm Lễ Sanh và tương đương trở lên còn đến 1876 vị [Tính đến ngày 05/04/1997]. Vậy 71 vị mà Hội Đồng Chương Quản, tuân lệnh Đảng và Nhà nước Cộng Sản Việt Nam, chọn cho dự họp.

Thử hỏi so với tổng số trên có đạt được một túc số nào qui định trong Luật Đạo không?

Mặt khác tất cả 737 vị này đều đã do chánh quyền các cấp của Đảng và Nhà nước Công Sản Việt Nam chọn lựa và đặt để làm Đại Biểu, chứ hoàn toàn không do Nhơn sanh có Đạo Cao Đài công cử như luật định. Vậy còn đâu là nguyên tắc chỉ đạo cao quý của Đức Chí Tôn đã dạy từ ngày Khai Đạo, mà Hội Thánh đã trân trọng khắc lên thành hai câu liễn trước cửa Hòa Viện và cổng Chánh Môn của Tòa Thánh nữa?

**“Cao Thượng Chí Tôn Đại Đạo Hòa Bình Dân Chủ Mục,
Đài Tiên Sùng Bái Tam Kỳ Cộng Hưởng Tự Do Quyền”.**

Theo Đạo Nghị Định thứ tư của Bát Đạo Nghị Định do Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp ký ban hành ngày mồng 03 tháng 10 năm Canh Ngọ [1930], thì Thượng Chánh Phối Sư làm Nghị Trưởng Hội Nhơn Sanh, Thái Chánh Phối Sư làm Nghị Trưởng Đại Hội Hội Thánh. Hội Đồng Chương Quản Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh đã vi phạm nghiêm trọng Bát Đạo Nghị Định khi triệu tập Chức sắc, Chức việc và Tín đồ về Tòa Thánh, nhằm

tổ chức một Đại Hội mới mở năm ngoài Chơn Truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ trong lúc nhị vị Quyền Thái Chánh Phối Sư và Quyền Thượng Chánh Phối Sư vẫn còn sanh tiền tại Tòa Thánh.

Hội Đồng Chưởng Quản và Chư vị, gọi là Đại Biểu của Đại Hội ngày 05/04/1997 càng mang trọng tội hơn, khi dùng một đại hội nghị tạo ngoài Chơn truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ để đánh đổ cả Hiến Chương của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, đã do nhị vị Chưởng Quản Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài ký ngày 19 tháng 12 năm Giáp Thìn [DL: 21/01/1965]. Theo Chương XI, Điều 26 của Hiến Chương vừa kể, thì Hiến Chương muốn sửa đổi, phải hội đủ 2/3 Chức sắc Hội Thánh biểu quyết trong một Đại Hội Hội Thánh.

Hiển nhiên sự kiện tổ chức Đại Hội vào ngày 05/04/1997 vừa qua của Hội Đồng Chưởng Quản đã là vi hiến, và với tỷ số 71 trên 1876 vị Chức sắc Thiên phong tại tiền, cũng chưa đủ túc số để bổ sung hay sửa đổi Hiến Chương này 21/01/1965 nói trên, huống hồ chi có thể đánh đổ hoàn toàn bản Hiến Chương đó để lập ra một cái mới.

TUYÊN CÁO

- ✘ **Điều Thứ Nhất:** Toàn thể Tín đồ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tòa Thánh Tây Ninh, ở Hải Ngoại cương quyết bác bỏ cái gọi là [Hiến Chương Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Cao Đài Tây Ninh] và các sản phẩm của nó tạo ra, do Đảng và Nhà nước Cộng Sản áp đặt vào ngày 05/04/1997 tại Tòa Thánh Tây Ninh, vì nó vi hiến và hoàn toàn vi phạm Tân Luật và Pháp Chánh Truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh.

✘ **Điều Thứ Hai:** Chúng tôi trân trọng:

1. Yêu cầu Đảng và Nhà nước Cộng Sản Việt Nam ra lệnh cho các cấp chánh quyền ngưng ngay mọi âm mưu và thủ đoạn xảo mị nhằm tiêu diệt tận gốc Đạo Cao Đài. Hành vi ném đá giấu tay của quý vị không còn che giấu được ai nữa cả.
 2. Phản đối mọi gian mưu của chánh quyền tỉnh Tây Ninh, từ sau ngày 30/04/1975, nhằm cưỡng đoạt và chiếm dụng tài sản của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, điển hình là tại Tòa Thánh Tây Ninh.
 3. Yêu cầu Đảng và Nhà nước Cộng Sản Việt Nam ra lệnh cho Chính quyền Tỉnh Tây Ninh:
 - 3.1 Hoàn trả lại mọi tài sản cưỡng chiếm lại cho Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ và phải triệt để rút các cơ quan Chánh quyền và các cán bộ Công an chìm nổi ra khỏi Nội Ô Tòa Thánh Tây Ninh, vì phạm vi 40 cây số vuông của Tòa Thánh Tây Ninh đã được Quốc tế thừa nhận, từ những năm 1950, là Thánh thị vô Phòng thủ và bất khả xâm phạm bởi các lực lượng võ trang bất kỳ từ đâu đến.
 - 3.2 Triệt hạ các hình thức làm ô uế, phá hoại Tín ngưỡng và sự trang nghiêm của Nội Ô Tòa Thánh Tây Ninh, điển hình như các quán Cà-phê, rạp chiếu phim, vũ-trường v.v...
- ✘ **Điều Thứ Ba:** Kể từ sau ngày 05/04/1997, toàn thể Tín đồ trong và ngoài nước Việt Nam cương quyết không chấp nhận tư cách Tín đồ Cao Đài chân chính của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh của các thành viên của Hội Đồng Chương Quản và chư vị, gọi là Đại Biểu [tổng cộng 737 vị] tham dự phiên

Đại Hội trá hình do Đảng và Nhà nước Cộng Sản Việt Nam lèo lái mở ra vào ngày 05/04/1997 tại Tòa Thánh Tây Ninh.

Chiếu theo Thập hình của Đức Lý Giáo Tông ban hành trong Đạo Luật năm Mậu Dần [1938] Chương thứ 4, Điều 15 qui định về Tòa Đạo, thì chư vị đã phạm Đệ Nhứt Hình về khoản phạm Pháp [không tuân Pháp Chánh Truyền và Bát Đạo Nghị Định, Phản loạn Chơn Truyền phân phe lập phái].

Dó đó thỉnh cầu chư vị tự xử theo Luật Đạo, phải ăn năn sám hối và thỉnh chư Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng và Phước Thiện chân chính, ngoài Hội Đồng Chưởng Quản, đến trước Bửu Điện Đền Thánh để chứng kiến cho Chư vị giao trả áo mão lại cho Đạo và nài xin Ông Trên tha thứ và cứu rỗi về phần Linh hồn tối trọng của mình, cũng như được sự tha thứ của chư môn đệ Cao Đài.

Làm tại Hải Ngoại ngày Rằm tháng 03 năm Đinh Sửu
[DL: ngày 21.04/1997]

T.M Ban Cứu Nguy Chánh Thế
Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh.
Trưởng Ban Nguyễn Chánh Giáo

Cát Dập Sóng Vùi – Tiếng Kêu Cầu Cứu

VIỆT NAM CÓ ĐẢNG VÀ NHÀ NƯỚC CỘNG SẢN BẠO CHỮA KHÔNG VÌ DÂN ĐÃ TRÊN 52 NĂM [1945—1997] độc quyền lừa đảo bán dân đợ chúng, mỗi địa phương có muôn ngàn cường hào ác đảng, tranh nhau cửa xé xác dân đến bản hàn cùng cực, cơm áo không no ấm, chiếu cói đất trải xương khô, mùng màn giá lạnh mượn Trời che mưa nắng. Có ai lắng nghe lời dân vang, xin cầu cứu ba lần kiếp sinh vẫn không đáp lại, nay dân cam chịu âm thầm trước Việt Nam mang danh Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc theo lời đảng truyền loan chế độ này người dân sẽ được hưởng quyền công bình như mảnh thân tàn. Nay Nhà nước có quyền ra tay lấy nốt phần Tín ngưỡng còn lại của dân, Đảng xem thường những bất khả xâm phạm từ cổ kim dân hằng tôn kính, bởi Đảng đã độc quyền thì không một ai dám cản trở, dân ư?, sẽ là loài cóc khô hay thành chó má của Đảng, nếu găm gù Đảng sẽ cho hóa thành thầy ma vô thừa nhận và đây là những ca đời trong Tín ngưỡng Cao Đài bất hạnh đã trôi qua 22 năm sức âm ỷ cảm hờn vì dân tộc và tủi thẹn vì Đức tin.

Việt Nam đang đứng trước thê lương không thuốc trị liệu và biết bao giờ rồi sẽ ra sao?, nhưng trước mắt sớm muộn gì người dân cũng tỏ bày tâm phần qua nhiều hình thức khác nhau.

Nay chúng tôi đưa ra vài sự kiện điển hình trước và sau ngày ban hành Hiến Chương Đính Sứu 1997, để chứng minh những thảm trạng bi đát của Tín đồ Cao

Đài Tòa Thánh Tây Ninh, bởi dưới bức hiệp của Đảng và Nhà nước đang thanh trừng Đạo Cao Đài, để trang nhân chứng lịch sử Đức tin Cao Đài và người sống hôm nay nhận diện đời mình sao thế thảm quá.

Đảng Cộng Sản vang danh sát phạt Tín đồ Đạo Cao Đài như sau:

➔ **20/09/1978:** Đảng và Nhà nước Việt Nam dựng lên [Bản Án Cao Đài] hăng vọt Tín hữu Cao Đài thuần khiết từ miền Nam ra Trung vào ngục tù và nằm xuống không mỗ, trong số Tín đồ miền Trung có Cha tôi là Lê Sanh Ngọc Niên Thanh.

[Tài liệu Bản Án Cao Đài còn đó và cuốn sách Bản Án Như Một Vầng Mây, làm nhân chứng].

➔ **1989:** Đảng Cộng Sản ra mệnh lệnh sát hại Tín hữu Cao Đài để chiếm Tòa Thánh Tây Ninh, lập mưu bày ra bản [Đạo Lệnh số 01], để xua đuổi muôn ngàn Tín hữu Cao Đài ra khỏi trần gian [nằm xuống 3 tất đất].

Đảng mượn lời gọi Nghị Định, Nghị Quyết để di chuyển máy chém, lao tù, cải tạo, công an và thuốc súng đến tiêu diệt Đạo Cao Đài tại Tòa Thánh Tây Ninh.

[Mỗi chữ trong tài liệu Nghị Định, Nghị Quyết là một xác Tín hữu Cao Đài nằm xuống. Bạn đọc nên cần biết hay nghiên cứu, xin liên lạc với những cơ sở Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh ở Hải ngoại].

➔ **12/12/1995:** Tại Hội Trường Thống Nhất [Nội Ô Tòa Thánh Tây Ninh] quý ông mật thám Hội Đồng Chương Quản [tổ chức Cộng Sản] chỉ dẫn Chánh quyền áp bức Chánh Trị Sự Huỳnh Văn Thắng và xiềng xích dẫn độ về

trụ sở Công An huyện Hòa Thành, Tín hữu Cao Đài này bị tra khảo đánh đập đến hôn mê bất tỉnh thương tích rất trầm trọng, lục phủ ngũ tạng tơi bời vì tra khảo lối hậu thương và gãy 3 răng cửa bởi một đòn búa sắt.

Nội vụ: Chánh Trị Sự Hiền Huỳnh Huỳnh Văn Thắng, tinh thần Đạo dân chủ trong huyết quản không thể nhìn ngơ trước cảnh HĐCQ buộc trói thuyền Đạo chính nghiêng, nên Hiền Huỳnh phản đối và nêu ra những hành động của HĐCQ trái với Luật Pháp Đạo và Chơn Truyền.

Ông Phối Sư Thượng Thơ Thanh HĐCQ là kẻ không vừa, ra tay trước hạ thủ một mặt Tín hữu Cao Đài và tạo ra phế nhân Huỳnh Văn Thắng, để cảnh cáo ai đụng đến quyền lực của ông.

Ông cho Công an bao vây bắt Chánh Trị Sự Huỳnh Văn Thắng trong Nội Ô Tòa Thánh Tây Ninh và ông ra lệnh Công an tự do hành quyết, ông đã là kẻ thâm ý ác đảng, không lời thương tiết.

Luật pháp không có để tiếp nhận đơn khán cáo của phế nhân Huỳnh Văn Thắng, Nhà nước đã cường quyền thì sinh ra ông Hồ Ngọc Thơ cường Đạo, phiên xét nào và xử ở đâu quả là lòng dân truyệt vọng, đất nước sống không pháp luật còn thua thổ dân Sơn Cước.

➔ **05/03/1997:** Tại hội trường huyện Hòa Thành dưới sự chủ trì của ông Nguyễn Văn Thống Chủ Tịch MTTQVN tỉnh Tây Ninh, đây là buổi hội theo mệnh lệnh của Đảng và Nhà nước để bắn thẳng vào Tín Hữu Cao Đài thuần khiết Tây Ninh, nhưng Nhà nước ác Đảng không lường trước được máu bất khuất của nhân dân đã hết sợ chết. Phát biểu bằng nhuệ khí công bình quyền sống, không sợ

thuốc súng và Công an cản trở như sau:

– Tu Chơn Lê Ngọc Lượm phát biểu: “Lời nói nào của Đảng cũng đẹp, nhưng hành động nào của Đảng cũng xấu và còn xấu bụng hơn, nói chung Đảng chưa bao giờ tử tế với dân”.

“Chúng tôi xin diễn chứng dữ kiện [ngày 20/09/1978 Bản Án Cao Đài], đây là một trong những áp bức Đạo Cao Đài mà Đảng và Nhà nước chủ trương, nay tôi xin phát biểu trước Chánh quyền rằng: “Nhà nước không vô tư, chân đạp cơ quan Tư pháp, nếu con dân phản ảnh trung thực và phê phán thì bị Nhà nước tru dập thẳng tay và còn cho vào ngục là khác. Ngoài ra Nhà nước còn tham những lấy của công làm của tư, bằng chứng chúng tôi thấy ông Năm Thống đây, trước kia là Phó Chủ Tịch nay là Chánh Chủ Tịch đã gỡ cái máy Đại-Nông ở Trí Huệ Cung đang chà lúa, chở đi đâu không biết?. Thêm nữa Cán/b Quốc lấy cái máy cày và giữ luôn nhà máy ép mía, chở đi đâu cũng không rõ?”

Vừa rồi tôi có gửi đơn đến Hà Nội tố cáo điều này, tôi xin đọc nguyên văn cho toàn hội nghe...”

“Giờ đây tôi ước mong sao Chánh Phủ giữ dạ vô tư mà cứu xét cho Đạo chúng tôi được nhờ. Thật ra từ ngày giải phóng đất nước đến nay, Đạo Cao Đài bị Chánh Quyền Tây Ninh chèn ép từ vật chất lẫn tinh thần, không có hưởng điều gì gọi là Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc”.

– Sĩ Tải Phùng Văn Phan phát biểu: “Thế theo lời mời của ông Chủ Tịch MTTQ huyện, chúng tôi rất cảm ơn ông có lòng chiếu cố đến chúng tôi là thành phần bảo thủ Luật Pháp Chơn Truyền của nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ nên

ra thơ mời đến học tập về chính sách chủ trương của Đảng và Nhà nước đối với Cao Đài Tây Ninh. Trước khi tháo gỡ những vướng mắc đó thì trong phiên học tập này cần đi sâu vấn đề chủ trương, chính sách tôn trọng Tự do, Tín ngưỡng của Đảng và Nhà nước hơn nữa. theo tôi hiểu việc Tín ngưỡng là nhu cầu cần thiết về mặt tinh thần của công dân có Đạo nên Đảng và Nhà nước mới có chính sách tôn trọng tự do, tín ngưỡng chung cho các Tôn giáo. Mỗi Tôn Giáo đều có Luật pháp, Chơn truyền, Giáo lý không giống nhau. Chúng tôi yêu cầu Chánh Quyền và Mặt Trận cho chúng tôi biết dựa vào cơ sở nào để thực hiện việc tôn trọng tín ngưỡng cho mỗi Tôn giáo.

Chúng tôi đề nghị quý vị vui lòng ghi câu hỏi này để trả lời cho chúng tôi biết, Đó là đề tài tháo gỡ những vướng mắc trong hội nghị này”.

– Cựu Giáo Nhi Phạm Thị Xuyến phát biểu: “Tôi đồng ý lời phát biểu của ông Lê Ngọc Lượm và ý kiến Sĩ Tài Phan, dẫu tôi có nói lên cũng thế thôi. Bây giờ tôi xin hỏi Chánh Quyền về phần 3 em: Dương Xuân Lương, Võ Văn Liêm và Trần Văn Khoa.

Lý do gì Công An bắt giam giữ đã 8 tháng mà không giải quyết gì hết, Tôi có làm đơn lên Chánh Quyền xin ở tù thế cho các em. Chánh Quyền trả lời với tôi rằng: “**Ba người này làm chánh trị mà bà dám xin ở tù thế?**”.

Tôi trả lời: “Nếu 3 em này làm chính trị, tôi xin làm tờ cam kết với chánh quyền, trước luật pháp tôi chịu tử hình cũng được. Tôi biết 3 em vì nghiệp Đạo, 3 em cùng các anh làm kiến nghị đưa lên Hội Đồng Chương Quản mở cuộc hội. HĐCQ ôm kiến nghị đưa ra Chánh quyền Công An, nhờ Đại Tá Vinh trị, mượn bàn tay của Chánh quyền để sát

phạt con cái Đức Chí Tôn. Đại Tá Vinh không nhận trả lại cho HĐCQ xử lý, Chánh quyền bảo tôi phải nghe HĐCQ...

Tôi trả lời HĐCQ chạy theo Bàn Môn Tả Đạo, bỏ Luật Đạo vì vậy tôi không tòng.

Tôi trả lời trước mặt anh Năm Thống Chủ Tịch MTTQ. Tôi không chấp nhận HĐCQ ra Hiến Chương vì Hiến Chương của HĐCQ không đủ tư cách. Tôi đồng ý Hiến Chương cũ [1965] vì Hiến Chương ấy có đủ tư cách vì có Chức sắc Hiệp Thiên Đài, có đủ ba Đài, đúng theo luật. Còn Hiến Chương của HĐCQ lập ra xóa bỏ Cơ bút cho nên tôi không đồng ý. Hồi nhứt kỳ, Nhị kỳ đều nương theo tay phàm cho nên sai Chơn truyền. Ngày nay Đức Chí Tôn xuống đất nước Việt Nam dụng Cơ bút không còn tay phàm nữa. Những vị có áo mào do đâu mà có?. Phải do Cơ bút không?. Nếu HĐCQ không nhìn Cơ bút, cho là giả, vậy quý Ngài lột áo mào ra đi, bởi áo mào này do Đức Lý Đại Tiên ban cho mà không nhìn Cơ bút”.

Hiền Tỷ Xuyên Phát biểu lần thứ hai: “Ngày nay chúng tôi thấy rõ HĐCQ này thuộc về Bàn Môn Tả Đạo chứ không còn là Chức sắc Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh nữa. Từ đây những kẻ nào theo Chánh, Phó Hội Trưởng trong HĐCQ, thì những kẻ đó là Bàn Môn Tả Đạo. Vậy bắt đầu từ ngày giờ này cho đến Đạo phục hồi Hội Thánh lại thì xin Tòa Đạo không nhìn phân tử này là Tín đồ của Tòa Thánh Tây Ninh. Còn 3 em ở tù hiện nay [Lương, Liêm, Khoa] yêu cầu Chánh quyền trả tự do bằng không xin cho tôi vào ở tù thế để cho 3 em này về lo gia đình cho vợ con”.

– Lễ Sanh Thượng Thiên Thanh phát biểu: “Tôi có mấy điều thắc mắc xin nêu ra đây nhờ quý vị giải đáp cho:

Xóa bỏ Cơ bút: Như quý vị đã biết Đạo Cao Đài có mặt trên Địa cầu này là do Cơ bút. Nhờ Cơ bút mà Nhân loại mới biết được Ông TRỜI mở Đạo phổ độ lần thứ ba. Đất nước Việt Nam được Ông Trời chọn làm Thánh Địa. Nhờ Cơ bút mà dân tộc Việt Nam có được mối Đạo Trời để Tín ngưỡng sùng bái và vùng đất rừng Thiên nước độc của tỉnh Tây Ninh có được một kỳ quan là Tòa Thánh, hằng ngày có hằng trăm khách đủ các sắc dân trên thế giới tới tham quan tìm hiểu Đạo CAO ĐÀI.

Tuy sanh sau có muộn, chỉ hơn 70 năm thôi, so với Phật Giáo có trên 2500 năm và Thiên Chúa Giáo có gần 2000 năm, hiện nay Tín đồ Cao Đài có mặt trên khắp Thế giới, đó không phải là điều hạnh diện lớn lao xứng đáng cho dân tộc Việt Nam với các nước hay sao?.

Theo lời của ông Chủ Tịch MTTQ, thời gian tới đây, Chánh phủ sẽ cấp Pháp nhân cho Đạo Cao Đài mà Đạo Cao Đài hình thành là do Cơ bút. Cán bộ lại cho Cơ bút là giả, là mê tín dị đoan, như một vị Chánh quyền công nhận Đạo giả, cũng mê tín dị đoan nữa hay sao?. Chúng tôi không đồng ý lời kết tội thiếu khách quan, thiếu nghiên cứu thực tế hay ông Chủ Tịch không dám nhìn thẳng vào sự thật hoặc suy diễn sai sự thật, một thực thể khách quan để cho Chánh phủ có cái nhìn sai lệch về Đạo Cao Đài.

Chúng tôi chỉ dụng cơ bút cần thiết, Khi không cần thiết thì không sử dụng. Chúng tôi không đồng ý xóa bỏ Cơ bút của Đạo Cao Đài vì chúng tôi không phải là người qua sông rút cầu hay ăn cháo đá bát.

Giáo quyền chỉ còn hai cấp: Trước đây mấy chục năm, người Pháp và người Mỹ cũng đã áp đặt rằng giáo quyền năm cấp của Đạo Cao Đài là một chánh phủ trong chánh

phủ để chống lại thực dân đế quốc của chúng. Chúng dùng những từ ngữ chánh trị gán ép cho Tôn giáo Cao Đài có cơ để triệt tiêu Đạo Cao Đài mà không bị Thế giới lên án.

Mấy mươi năm nay, nước nhà đã độc lập, người dân được tự do cán bộ cũng lập lại câu nói của người Pháp và người Mỹ đã áp đặt cho Đạo Cao Đài còn gán ép thêm giáo quyền 5 cấp của đạo Cao Đài là bộ máy hành chánh dùng để kềm kẹp quân chúng có Tín ngưỡng v.v... để rồi quý Ngài cắt xén đi 3 cấp chỉ còn hai thôi, Nhà nước mới cấp Pháp nhân.

Đặt một giả thuyết, nếu có một lão già giàu có nào đó nói với một đứa trẻ con: **“Nầy thằng nhỏ, sao mày giống tao quá, mày hãy cắt bỏ vài bộ phận trên cơ thể cho khác tao một ít chút đi, tao sẽ thưởng vàng bạc cho mày và cấp giấy khen nữa”**. Quý vị thử nghĩ coi đứa con nít kia có bằng lòng chịu cắt bỏ vài bộ phận trên người nó để nhận thưởng và giấy khen không?. Và quý vị có cảm nghĩ gì về thái độ của ông già triệu phú ma mãnh ác đức kia??

Cao Đài Tây Ninh cũng là một chi phái như các chi phái khác. Thừa ông Chủ Tịch cỏ cây còn có gốc và ngọn, thú vật thì có đầu có đuôi, Đạo Cao Đài hiện có nhiều chi phái. Từ trước đến nay, các chi phái đều xem Tòa Thánh Tây Ninh là gốc của Đạo Cao Đài mà nay Nhà nước và cán bộ xem Đạo Cao Đài Tây Ninh như là một chi phái khác. Vậy xin ông Chủ Tịch giải giúp xem cái gốc của Đạo Cao Đài ở đâu?.

Tôi còn một điều thắc mắc thứ tư nữa là, như ông Chủ Tịch đã nói:

“Chánh sách mới của Đảng và Nhà nước là cấp Pháp nhân cho Đạo Cao Đài phái Tây Ninh nhưng buộc Cao Đài phái Tây Ninh phải xóa bỏ cơ bút, chịu giáo quyền

còn hai cấp và cũng là một chi phái như các chi phái khác thì Nhà nước mới cấp Pháp nhân.”

Đã ba lần chúng tôi dự học tập, cán bộ đều triển khai như vậy.

Tôi có nêu xin ông Chủ Tịch chứng minh bằng văn thư như chỉ thị hay thông báo gì đó của Nhà nước để chúng chắc rằng chủ trương của Đảng và Nhà nước buộc Cao Đài phái Tây Ninh phải chấp hành điều kiện kia là thực sự do Nhà nước chủ trương, nhưng ông Chủ Tịch không xuất trình được các văn kiện mà nhân dân đòi hỏi”.

Lễ Sanh Thượng Thiện Thanh phát biểu tiếp:

“Kinh nghiệm những năm 1977—1978 Chủ Tịch MTTQ Tây Ninh, lúc bấy giờ là Ba Các cũng nói triển khai chánh sách của Đảng và Nhà nước với Tôn giáo Cao Đài, cũng nói tôn trọng quyền tự do Tín ngưỡng v.v...

Ông Trương Ngọc Anh là Phó Chủ Tịch MTTQ tỉnh thảo ra Đạo lệnh số 01/ĐL giải thể toàn bộ cơ cấu tổ chức hành chánh của Đạo Cao Đài trên cả nước, ép buộc Chức sắc lãnh đạo của Tôn giáo ký tên ban hành Đạo lệnh, đồn nhập hai Hội Thánh Hiệp Thiên và Cửu Trùng Đài lại một thành cái HĐCQ, hiện nay để lãnh đạo Tôn giáo. Nhiều lần quần chúng nhân dân than thở thì ông Chủ Tịch MTTQ đem Đạo lệnh 01/ĐL đổ thừa rằng: Đạo lệnh do mấy ông chủ tướng tự nguyện giải thể, chớ Nhà nước có nhúng tay vào nội bộ của Tôn giáo đâu. Mười một chữ ký và con dấu của mấy ông bà rành rành đây nè.

Than ôi! một công trình văn minh mới của một bộ phận dân tộc chịu trăm cay ngàn đắng, tù đầy, trù dập dưới chế độ Pháp mới gầy dựng được, nay bỗng chốc tiêu tan ra

mây khói, để rồi mấy tháng trước đây, cũng chính ông Chủ Tịch MTTQ tỉnh Tây Ninh tuyên bố Đạo lệnh số 01 chỉ có Chánh quyền tỉnh Tây Ninh công nhận, chứ Chánh Quyền Trung Ương chưa thừa nhận và quyền hành của HĐCQ chỉ nằm trong phạm vi của huyện Hòa Thành. Trớ trêu thay! Chưa sót thay cho Tín Đồ Cao Đài!!!

Hôm nay đây, cũng vậy nữa, cũng ông Chủ Tịch MTTQ tỉnh triển khai chánh sách mới của Đảng và Nhà nước bằng miệng chứ không có văn kiện nào để chứng minh rằng chính sách do cán bộ triển khai của Nhà nước thì làm sao chúng tôi tin được để chấp hành, chỉ có cái HĐCQ kia ham quyền cố vị chấp hành mới có Hiến Chương bí mật từ năm 1994, không tiết lộ cho ai biết. Hôm nay nhân cơ hội Tín đồ Cao Đài xin mở Đại Hội được Chánh phủ chấp nhận.

HĐCQ và Mặt trận Tổ Quốc biến Đại Hội thành lợi khí để hợp thức hóa bản Hiến Chương quái ác do Hội Đồng soạn thảo, chấp hành ba điều kiện nêu trên, lợi dụng sự thật thà của Chức sắc, sự chất phác của Nhơn sanh, trình lên Chánh phủ cấp Pháp Nhân, theo bản Hiến Chương đã kèm để sau này có sự chiếu cố như Chủ Tịch nước hay Quốc Hội hoặc Thủ Tướng Chánh Phủ không thừa nhận, thì cán bộ cũng đỡ thừa như Đạo lệnh 01/ĐL là do tự thân của Đạo giải quyết tự nguyện chứ cán bộ không có nhúng tay vào.

Chúng tôi đã một lần vướng bẫy rồi, xin cán bộ đừng dùng áp lực xô chúng tôi vào tròng như lần trước nữa để được thì ăn no còn ngã thì đổ thừa.

Bởi các nhận xét và lý do, tôi đề nghị lên Chánh phủ công nhận Đạo Cao Đài và cấp Pháp Nhân, thì nên công nhận Cơ bút của Đạo Cao Đài và công nhận các cơ cấu của Đạo trước khi có Đạo lệnh 01 và trả lại quyền Hội Thánh

như xưa.

Nếu Chánh phủ cho Cơ bút Đạo Cao Đài, là mẹ tin dị đoan, là giả thì đừng cấp Pháp nhân cho Đạo Cao Đài, vì thế chánh phủ đã công nhận cái giả và cũng mẹ tin dị đoan luôn. Xin hết và cảm ơn qui vị”.

– Tu Chơn Nguyễn Văn Chương phát biểu: “Tôi thắc mắc là trước đây có năm vị Đạo bị bắt như: Văn Hòa Vui, Lâm Thế Thanh, Đỗ Hoàng Giám, Hồng Minh Ánh và Nguyễn Thị Cúc.

Cũng vì đứng ra đòi hỏi xin trả tài sản của Đạo mà Nhà nước tịch thâu, song khi ra tòa không biết Nhà nước buộc tội gì, lại giam người ta nay đã sáu năm, không thả, cũng như ba em Lương, Liêm và Khoa cũng vì Đạo mới đứng lên đòi hỏi mở Đại Hội Hội Thánh, rồi cũng bị bắt. Đã tám tháng cũng không trả tự do.

Tôi hoan nghinh tinh thần của anh, chị, em đã phát biểu vừa rồi. Yêu cầu chánh quyền trả tự do cho mấy người này”.

– Chánh Trị Sự Huỳnh Minh Mẫn phát biểu: “*Qua sự trình bày của ông Chủ Tịch UBND huyện Hòa Thành trong những ngày 17, 18 và 20 tháng 09 năm 1996 sau đợt triển khai của Chánh quyền các cấp, kết quả là toàn thể Chức sắc, Chức việc và Nhơn sanh ủng hộ Hiến Chương hai cấp của Hội Đồng, tôi xin đính chính là Đạo Cao Đài chưa hành Đạo hai cấp bao giờ. Vấn đề xóa bỏ Cơ bút, chấp nhận đồng cừ để đưa lên một số Chức sắc phạm phong tục phẩm. Điều ấy không hợp pháp. Tôi không chấp nhận để Chức sắc do Hội Đồng phong.*

Ngày 20/01 Đinh Sửu HĐCQ tổ chức nơi Nội Ô Tòa

Thánh cuộc họp gì?. Tôi xin hỏi Chánh Quyền tại sao cuộc họp của Đạo mà Chánh quyền đứng ra xét lý lịch: Thành phần tốt và hiểu phép Đạo không được đi dự. Phần tử được đi dự đa số không hiểu được Luật Pháp Đạo-Đời, thậm chí không hiểu được hành tàng xấu xa của HĐCQ. Tại sao chưa Đại Hội Hội Thánh mà Hội Đồng lên lút ra Hiến Chương, đi triển khai các tỉnh?. Chúng tôi không thể chấp nhận việc làm bỉ ổi của Hội Đồng độc tài hiện thời.

Tôi rất hoan nghinh và tôn trọng lời phát biểu của ông Giám đốc Sở Công An tỉnh Tây Ninh ngày 16/01/1996, nói với chúng tôi là Nhà nước cho Hội Thánh Cao Đài mở Đại Hội Hội Thánh cấp toàn quốc để lập Hiến Chương Cao Đài trình lên Nhà nước, Hôm nay HĐCQ, lên lút, bí mật lập ra Hiến Chương, tôi cũng trình lên cho Chánh quyền các cấp biết được hành tàng của Hội Đồng Chương Quản hiện thời”.

– Chủ Tịch MTTQ tỉnh Tây Ninh Nguyễn Văn Thống phát biểu: “Về vụ bản án nó cũng có lý do của nó. Vì số người lãnh đạo Tôn giáo buổi nọ có tánh cách phản động làm chánh trị như ông Hồ Tấn Khoa, có con là Hồ Thái Bạch. Sau ngày giải phóng Hồ Thái Bạch móc nối với phản động chờ vũ khí ở ngoài vào Sài Gòn để chờ ngày đứng ra lật đổ cách mạng. Chẳng may Nhà nước phát giác kịp thời nên Hồ Thái Bạch bị tử hình. Còn ông Khoa lẽ ra phải can gián con, trái lại còn có hành động nguy hại cho tổ quốc như dính líu với thành phần phản động như vụ Phạm Ngọc Trảng, Nguyễn Ngọc Hòa, Hồ Vũ Khanh.

Thế mà Chánh quyền vẫn khoan hồng chỉ ra lệnh quản chế ông tại nhà. Khi ông chết chánh quyền còn ra lệnh xóa bản án để ông được mặc Thiên phục mới tắm liệm. Như

vậy Nhà nước đối xử với ông Khoa quá tốt rồi.

Còn Đức Hộ Pháp căn cứ theo bài thuyết Đạo của ông tại Đền Thánh ngày 02/06/1951, ông nói: Cơ đồ Việt Nam sau này phải giao cho Bảo Đại mới đủ pháp lý, chứ không giao cho Cộng Sản. Như vậy ông có làm chánh trị không? vì lẽ mới nói. Còn vụ Mặt Trận lập bản án, buổi nọ Nhà nước ta chưa có lập tòa án [1997] nên mọi việc đều giao cho Mặt Trận giải quyết. Còn Đạo Cao Đài đã là Đạo sao còn lập Quân đội để làm gì?, Còn ông Hiến Pháp thì nói lộ Chánh Môn chứ nó là sân bay của Mỹ. Hơn nữa sau khi giải phóng xong. Tòa Thánh chỉ cách Kampuchea 24 Km, kẻ địch lợi dụng khuấy rối, lợi dụng Tôn giáo để làm chỗ trú, lợi dụng dân tộc nhà ở gần biên giới, vì lẽ mà Nhà nước phải trưng dụng các cơ sở của Đạo để dễ bề kiểm soát. Hiện nay phái Cao Đài Tây Ninh còn trên ba trăm Thánh Thất chưa khai thông vì chưa có Pháp nhân. Vì lẽ mà HĐCQ cần lập Hiến Chương để xin Pháp nhân. Lại nữa Giáo Hội lập ra cơ chế hành chánh, nay Nhà nước chỉ nhận còn hai cấp mà thôi. Việc cơ bút từ nay về sau không sử dụng nữa, Đạo chỉ gọi là phái Cao Đài Tây Ninh, xem như các phái Đạo khác.

Còn vụ máy chà lúa ở Trí Huệ Cung, tôi có lấy đem về để chà gạo cho cán bộ ăn vì buổi nọ gạo khan hiếm. Còn ba tên bị giam, nhờ Ban Tôn Giáo sớm cứu xét và trả tự do. Tôi để lời khen Lê Sanh Thiên trình bày có mạch lạc trong buổi họp hôm nay”.

– Cái Trọng Nguyễn Minh Nhựt phát biểu: “Từ khai mạc cuộc họp, Anh em đã nêu rõ lập trường của Đạo với mọi diễn biến đã qua, cán bộ cũng đã giải đáp nói lên chính sách và chủ trương của Chánh quyền.

Giờ đây tôi xin nhắc lại lời anh Năm Thống, Chủ tịch MTTQ trích điểm Đức Hộ Pháp tạo phiên họp ở hội trường Thống Nhất Nội Ô Tòa Thánh, hôm nay cũng có lời trích điểm Đức Hộ Pháp nữa.

Tôi xin nói với tư cách là người ở bên cạnh Đức Hộ Pháp buổi sanh tiền cho đến giờ phút chót khi Đức Hộ Pháp sắp thở hơi cuối cùng. Hơn nữa ông thân sinh tôi trước kia là Thái Đầu Sư của Đạo. Tôi biết rất nhiều và rất rõ, bởi tôi làm công quả từ lúc mới ra trường từ năm 1942. Tôi xin nhắc lại việc xảy ra năm 1947 để trả lời anh Năm Thống về sự cột buộc vừa nêu trên.

Sau thời gian bị lưu đày ở Madagasca về, quân đội Pháp giao cho Đạo quản lý một số tù chánh trị bị giam giữ tại nhà mũ Cẩm Giang. Những người bị giam toàn là nhà trí thức, là Kỹ sư, Bác sĩ, Giáo sư, Kiến trúc sư.

“Cũng như chứng nhân Giáo sư Vinh sau khi được tự do, Giáo sư xin ở lại Tòa Thánh Tây Ninh để dạy học cho con em của Đạo, tại Đạo Đức Học Đường Nội Ô Tòa Thánh, hiện nay còn sống ở Bầu Cỏ”.

Đức Hộ Pháp truyền dạy tổ chức một bữa cơm chay tại Trại Đường và sở may Linh Đức, may cho mỗi người một bộ đồ bà ba trắng và một áo dài trắng.

Sau bữa tiệc và tặng quà rồi, Đức Hộ Pháp nói: “Quân đội Pháp giao cho Đạo chịu trách nhiệm quản lý các anh em, nhưng kể từ hôm nay, Đạo trả tự do cho anh em tất cả. Ai muốn về lo việc gia đình thì cứ lo. Ai muốn theo Việt Minh chống Quốc Gia thì theo, Ai muốn theo Quốc Gia chống Việt Minh thì cứ làm theo ý của mình. Đạo không bắt buộc phải theo bên này chống bên kia, tùy theo ý hướng và lập trường

chính trị mà thể hiện lòng yêu nước của mình. Đạo không đặt vấn đề bắt theo bên này chống bên kia. Lúc bấy giờ Việt Minh còn ở chiến khu kháng chiến, còn Đạo ở ngoài thành dưới chế độ Quốc Gia thêm áp lực của Pháp.

Như thế lập trường của Đạo rất rõ ràng. Tôi có thể nói tôi là chứng nhân của lịch sử, nếu anh Năm Thống thấy cần, tôi đề nghị đối thoại, bất luận ngày nào, giờ nào, bất luận địa điểm nào, có hẹn là tôi có mặt đáp ứng”.

– Tu Chơn Nguyễn Văn Chương phát biểu: “Tôi xin nhắc, ông già tôi là Chí Thiện Nguyễn Văn Đai vâng lệnh Đức Hộ Pháp chở lương thực vô rừng tiếp tế Việt Minh, khi về bị Quốc Gia bắt, nhờ không có tang vật nên được thả. Như vậy Đức Hộ Pháp đâu có ghét Việt Minh mà lên án”.

– Sĩ Tải Nguyễn Minh Ngời phát biểu: “Tôi lên đây là sau chót, trót trên ba tiếng đồng hồ cũng moi mọt, thời giờ hạn hẹp nhưng cũng cố gắng đóng góp chút ý kiến. Trước hết chúng tôi xin ghi nhận nhã ý của ông Chủ Tịch Mặt Trận Huyện mới có buổi họp hôm nay. Nhờ đó chúng tôi được dịp trao đổi ý kiến cùng nhau, Tất cả quý vị lên phát biểu ý kiến đều có lý, mỗi người đều có cái lý của mình, Xin Chánh quyền lưu ý và xét nét.

Tôi xin nêu hai đề tài mà thôi:

a/ Tôi thấy Chánh quyền đã đặt chúng tôi trước sự việc đã rồi. Hội Đồng Chương Quản đã lập xong, thành phần mới đã chọn rồi. Hiến Chương và Pháp nhân đã thành văn bản. Các ông mời chúng tôi đến hội trường để thông báo mà thôi. Sự việc này không phải là lần thứ nhất, từ 21 năm nay, Chánh quyền đã từng xử sự chúng tôi như thế. Do đó mới sinh vấn đề thứ 2.

b/ Vấn đề nêu ra là căn bản của CHXHCNVN và Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh. Các ông đã chiến thắng, thống nhất đất nước. Các ông đã đem áp dụng chính sách của các ông từ năm 1975 đến nay 1996. Các ông được tất cả còn chúng tôi mất tất cả. Châm ngôn của các ông là: “Đảng lãnh đạo thì mọi việc đều do đảng đề ra, phải được chấp hành không sai lệch. Sau này có đổi mới nhưng không phải muốn làm gì thì làm. Đổi mới theo khuôn khổ của Đảng đề ra.

Công trình của Đảng bấy lâu nay tạo nên sự nghiệp như thế này. Đảng đâu bỏ dỡ được. Đảng phải tiếp tục sự nghiệp ấy.

Phân Đạo chúng tôi thì HĐCQ lập ra để giữ Đền Thánh, Khâm Châu, Đầu Tộc lương phái ở các tỉnh giữ Thánh Thất, khác nào ông Từ giữ chùa. Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh không phải như vậy. Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh là chánh trị. Làm chánh trị ngay thẳng mà nói chánh trị trong phạm vi nhất định của Đạo. Đức Chí Tôn dạy chúng tôi: “Chánh trị của Đạo chẳng buổi nào liên hiệp cùng nhau, Thầy nói ít các con hiểu nhiều”. Bằng cơ là Đức Hộ Pháp không bao giờ có ý nghĩ tham chánh, Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh không tham vọng lãnh đạo Quốc Gia.

Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam có chánh đạo, có lý tưởng.

Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh cũng có chánh đạo, cũng có lý tưởng, các ông thực hiện lý tưởng của các ông rồi. Chúng tôi thì chưa.

Nhân dịp tôi nhắc lại rằng: Các ông gọi Đức Quyền Giáo Tông, Đức Cao Thượng Phẩm, Đức Hộ Pháp..... là

những tên phản động, những tên bán nước.

Trong toàn Đạo chúng tôi không khi nào nói đến ông Hồ Chí Minh, ông Tôn Đức Thắng, ông Đặng Xuân Khu tự Trường Chinh. Ai cũng gọi ông Hồ Chí Minh; ông Tôn Đức Thắng, ông Trường Chinh.

Còn những lời ông Chủ tịch MTTQ tình giảng giải, tôi xin thưa cùng ông rằng: tôi trả lời được tất cả. Tôi nói không phải tự hào bởi Đức Chí Tôn dạy chúng tôi khiêm nhượng, Thời giờ không cho phép.... Xin kính chúc toàn thể chư quý vị an khang”.

– Tín Hữu Đinh Quang Cư phát biểu: “Theo qui định của Pháp Luật, trước khi ban hành pháp nhân cho một Tôn Giáo, Chánh phủ cần nắm vững điều lệ, nội qui tức là Hiến Chương của Tôn Giáo đó, Hiến Chương cần thể hiện thành thực sự hình thành, đường lối tổ chức cùng luật pháp kỹ cương dâng lên Chánh phủ, tùy Chánh phủ quyết định. Không ai có quyền vo tròn bóp méo một nền Chơn Giáo do tiền nhân lưu lại.

HĐCQ cùng Cai Quản các Thánh Thất là một tổ chức của địa phương, có tánh cách thời đại, nó không nằm trong khuôn khổ luật pháp nào của Đạo Cao Đài, nay nghiêm nhiên được đứng vào trong Hiến Chương, không còn từ nào khác để thay thế được sao?.

Từ ngày HĐCQ lên cầm quyền Đạo, không cần biết đến Hội Thánh là gì và Tín đồ như chúng tôi cũng không biết Hội Thánh của chúng tôi bây giờ ở đâu!!!

HĐCQ không đủ thực lực, không đủ quyền năng cầm giềng mối Đạo, như một tấm bình phong để đó. Chính chúng tôi đã làm cái HĐCQ đội lốt Tôn giáo này mà anh

em đồng Đạo của chúng tôi đặt hết niềm tin và hy vọng nơi hội thảo hiến chương. Sẽ tẩy chay nó ra khỏi trang sử Đạo.

Mặc dù luật pháp đã qui định “**Công việc của Đạo phải chính tự thân Đạo giải quyết**”. Mỗi khi có việc phải đến bày tỏ với chánh quyền, Mặt Trận chúng tôi cũng thấy hổ thẹn lắm chớ, nhưng trong tình cảnh này chúng tôi còn biết cách nào khác hơn?!!!

Kể từ ngày có việc chi cần bàn, chúng tôi sẽ trực tiếp với Ban Tôn Giáo và Mặt Trận huyện, nếu cần hơn lên tỉnh, còn HĐCQ như một cái xác không hồn kia, tùy Nhà nước sử dụng. Đến ngày nào cái xác không hồn kia bi hôï thối, Nhà nước sẽ đem chôn hay làm thế nào tùy ý, chúng tôi không còn biết đến nữa. Lập trường dứt khoát của chúng tôi như thế. Thành thật cảm ơn quý vị”.

Tiết Nghĩa Lòng Đạo Dục Về

✘ **Chi Phái Tiên Thiên:** Nguyễn Phong, Châu Đạo Cần Thơ.

“Tôi lớn lên gia đình Đạo Gốc Tây Ninh, nhưng sự cố bất thường Cha-Mẹ bị Chi phái Tiên Thiên lường gạt trước cảnh thân quen lầm đường, bởi nghe lời vợ tin không trúng chỗ, từ thời Pháp thuộc đến nay đã trải qua 50 năm hối hận của gia đình, nay tôi quyết định tìm cho mình một lối về dòng Đạo nguyên thủy bằng mọi cách.

Trước hết là tìm Kinh sách vở của Đạo để khơi trong nguồn Đạo trong tâm, sách vở đã cho tôi thấy được ánh sáng của Đạo từ Tòa Thánh Tây Ninh, mà bao lâu tôi bị Chi phái Tiên Thiên che khuất, sự tìm Đạo tôi mới biết được nhiều điều trong chi phái Tiên Thiên, họ là của hình dáng

Việt Minh do các đảng viên cộng sản nằm vùng khai thác bí mật dân, phương thức Đạo của họ là lừa dối người Tín hữu Cao Đài chất phát như gia đình tôi, từ ấy mặt thật của họ không thể nào che dấu được dưới lớp áo trắng của tôi, ngày tôi trở lại Đạo gốc Tòa Thánh Tây Ninh với sự hãnh diện vô cùng [1974] vì biết được chi phái Tiên Thiên không phải Đạo Cao Đài thuần túy.

*Ngày nay cũng những bộ mặt Tiên Thiên đó cho tôi được dịp trực diện không nao núng, để xin tuyên bố cùng toàn Đạo rằng “**Tất cả những gì của Tiên Thiên đều là Bàn Môn Tử Đạo, nêu quý Huynh, Tỷ, Đệ, Muội nghe lời họ là tự mình vào chốn Phong đờ**”.*

✘ **Chi Phái Bến Tre:** Trần Công Nghị, tỉnh Bến Tre.

“Khởi nguyên Ngài Chánh Phối Sư Nguyễn Ngọc Tương rời Tòa Thánh Tây Ninh để thành lập Ban Chính Đạo, một loạn Đạo không danh chánh ngôn thuận ra đời bởi ông Nguyễn Ngọc Tương, dờ trò cao mưu chính Đại Đạo của Đức Chí Tôn tại thế.

Dĩ nhiên Tôi và Phối Sư Nguyễn Ngọc Tương cùng người đồng hương tỉnh Bến tre, có những mối liên giao thắm thiết, cũng chính sự tình đó che khuất tâm xa Đạo trong tôi, trước kia tôi nghĩ rằng theo người tức theo Đạo, nào đâu có ngờ ta nên theo Đạo chứ nên theo người.

Nhờ vậy nay tôi mới thấy Đạo chính sát hơn và từ giả Bến Tre nhờ đọc được tài liệu dành riêng cho Chúc sắc Thiên phong, và tôi tìm đọc tác phẩm của Đức Hộ Pháp rất vi diệu.

Ngày nay không còn gọi danh từ Ban Chính Đạo nữa mà là Hội Thánh Bến Tre của những lừng khừng, cho nên Tín hữu của mình ở Bến Tre mang tình trạng mong lung

như thuyền không bến.

Tôi là Đạo gốc nhưng đi nhằm Đạo ngon, may duyên Đạo còn quanh quẩn mãi về lại Tòa Thánh Tây Ninh, áo mào Phối sư của tôi đã gửi lại Hội Thánh Bến Tre để về Tòa Thánh Tây Ninh chỉ xin làm Tín Đồ Cao Đài một kiếp lâm đường.

Nay nghe ra đảng Nhà nước Cộng Sản Việt Nam, bức hiệp Đạo để nhận Hiến Chương Đỉnh Sứu [1997]. Riêng tôi nguyện đem thân nầy chống chọi Hiến Chương Đỉnh Sứu của Bàn môn Tả đạo, nếu Đạo cần gọi tôi làm đầu đuốc hiến thân”.

✘ **Truyền Giáo Trung Việt:** Lê Nguyên Thư, sinh từ Đà Nẵng.

“Ai cũng lầm lỡ một lần tùy theo sự việc và hoàn cảnh, riêng tôi là ca tình sự điêu đứng. Khi còn tuổi thơ, Đạo cho ăn học, nguyên là Đạo gốc Tòa Thánh Tây Ninh, Nhân nghĩa chưa trả đã phản bội, Đạo dạy tôi sống lương thiện nhưng tôi lại theo kẻ bất lương, bởi thiếu sự khôn nên khi về quê nhà Đà Nẵng bị ma Truyền Giáo Trung Việt gọi mời quyến rũ, họ cho tôi những mỹ danh cao vọng chưa từng có và họ cho tôi làm phó đoàn truyền giáo cơ sở đặt tại Qui Nhơn, dịp may quan Đạo vào tay cứ tưởng mình đi đúng chân lý, đầu gối ở trong chần Truyền Giáo Trung Việt toàn kẻ bịt mắt che dấu vô thần.

Họ là ai? Là người như ta mà lòng muôn mặt lấy Đạo làm áo che thân bản tiện, họ bán Tín hữu Cao Đài cho Pháp thuộc chôn sống dưới muôn ngàn giếng lạn thập thế, và lần thứ hai họ bán Tín hữu cho đảng cộng sản như nội vụ dòng sông Lê Giang [Trà Khúc].

Từ ấy tôi bừng tỉnh để trở về với chính mình và sống

trung thực cho hết nốt cuộc đời, hôm nay về lại đất Thánh Địa Tây Ninh để rửa sạch những lầm lỗi và vô ý thức của tôi, nghĩ rằng đây là một dịp may cuối cùng của tâm linh. Ngày 10/07/1978 tôi trở lại Thánh Địa để chuẩn bị mừng lễ Hội Yến Diêu Trì mà tôi đang khao khát sự cứu rỗi của Mẹ bề trên.

Tôi ở lại Thánh Địa làm một bác nông phu với rẫy khoai lòng thanh thân, ký ức mở ra hình ảnh bao dung của Đạo hiện trong tôi kỳ diệu và ngày nay tôi vẫn là một Tín đồ thâm lặn trong Ngôi Đèn Thánh.

Nay nghe tiếng Đạo xôn xao thì ra đảng nhà nước cộng sản đã chiếm đoạt Tòa Thánh Tây Ninh qua bản Hiến Chương Định Sứ 97, lương tâm tôi tự vấn trong tuổi đời đã 66 cũng còn có thể sử dụng được khi Đạo cần, tôi sẽ xin dâng hiến thân xác này nơi nào cũng được”.

✘ **Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý:** Lê Văn Thông, trước kia là Tín hữu Thánh Thất Đò Thành Sài Gòn.

“Nhà tôi cùng ngõ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, do tính lán la của tôi lâu ngày thân thiện, nghĩ rằng một Đạo cùng môn, nơi nào có thờ Đức Chí Tôn và Phật Mẫu đều thiêng liêng cả, từ sự thân tình hóa ra che khuất sự khôn, bởi không tìm rõ mục đích hành Đạo của họ ở buổi ban đầu, nên tôi mới gặp lắm cảnh khốn cùng lương tâm, nhờ thế mà tôi bừng tỉnh đã bao lâu nhưng phải thân thiết họ để tìm nguyên nhân và lịch sử và lối hành Đạo của Phổ Thông Giáo Lý này.

Khởi đầu tự tôi đặt câu hỏi cho chính mình tại sao Tòa Thánh Tây Ninh đã có Ban Phổ Tế [Truyền Giáo] thế mà còn lập ra Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý để làm gì?, sau đó

mới biết đây là một tổ chức gian đạo.

Từ ấy tôi mới thấu hiểu họ là ai và thành phần nào, đến ngày 30 tháng 04 năm 1975 chính cơ quan này do đảng viên cộng sản nắm vùng lãnh đạo các chi phái Cao Đài trong Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam, riêng tôi không ngạc nhiên lắm vì đã biết họ từ lâu, họ thành hình những sở trường giáo lý Cao Đài trái ngược với Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, Đạo Luật, và Thánh Ngôn Hiệp Tuyển, cho nên Tín hữu Cao Đài chơn chất không thấy được mảnh khoe đầy ác độc của Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý.

Đến năm 1980 Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý sinh hoạt rất sôi nổi nhờ một số tay chân chi phái Cao Đài hải ngoại trực thuộc Phổ Thông Giáo Lý thường xuyên báo cáo tin tức sinh hoạt Tín hữu Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, và bắt đầu Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý tiến hành mạng lưới Phổ Thông Giáo Lý hải ngoại, những lúc gần đây [1990] tôi thấy xuất hiện Tín hữu Cao Đài ở hải ngoại báo cáo về những sinh hoạt và hành đạo ở hải ngoại, tôi chỉ được nghe giới thiệu ban lãnh đạo Phổ Thông Giáo Lý Hải Ngoại là Hiền Huỳnh Tín ở Pháp, rất tiếc tôi không biết Họ nhưng đáng vẽ ông ấy cũng đã trên 77 tuổi môi mép mỏng.

Ông Tín báo cáo tình hình Đạo ở hải ngoại rất chi tiết từ Mỹ châu, Úc châu, Âu châu và Á châu, ông Tín còn giới thiệu những thuộc quyền thi hành chính sách của Ban Tôn Giáo và Mặt Trận Tổ Quốc ở hải ngoại rất tốt đáng khen thưởng như: ở Hoa Kỳ có Huệ Tánh, ở Canada có Huệ Chơn. Úc Châu có tập san Dương Đông, Đức quốc có tập san Cao Đài Giáo Lý, ông Tín ca ngợi những thành quả đó, nhân dịp này ông Tín cũng được Ban Tôn Giáo đề cử lên thành viên Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam phụ trách hải ngoại.

Riêng tôi rất âu lo Tín hữu Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh không biết rồi đây sẽ ra sao ở hải ngoại, bởi theo lời báo cáo thì đạo hải ngoại hoàn toàn do ông Tín lãnh đạo dưới dạng Ban Tôn Giáo hải ngoại, cũng vì âu lo ấy tôi về Tòa Thánh để hỏi thân hữu tin tức Đạo ở hải ngoại may ra an lòng phần nào, và tôi được địa chỉ của Ban Đạo Sử Cao Đài, thuộc Hội Thánh Ngoại Giáo Tòa Thánh Tây Ninh nên dịp này tôi viết vài dòng để tìm ra sự thực của bí danh ông Tín là ai tại Pháp quốc.

Nếu được Ban Đạo Sử tiếp nhận sự kiện này, thì tôi tự nguyện viết tất cả hành tàng của Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý và các chi phái có liên hệ với Ban Tôn Giáo và Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam xưa nay, để gửi đến Ban Đạo Sử làm tài liệu, tôi chỉ mong thể thôi”.

Công Phá Thành Trì Tín Ngưỡng

HIỆN CHƯƠNG ĐÌNH SỬ VÀ NHÂN SỰ TẠO RA MỘT ĐỘNG LỰC CẮT ĐỨT MỌI SINH HOẠT CỦA Đạo Cao Đài, cho đến lúc thành trì tín ngưỡng bị sụp đổ cả nhiều mặt như Thần học, Truyền thống, Nhân sinh và Đạo đức, thì tâm lý xã hội cũng phải đổ theo, đó mới là chiến lược thực sự của đảng và nhà nước cộng sản đang thực hiện để biến đổi Đạo Cao Đài theo ý muốn của họ, nhân sự trong Hiến Chương Đình Sử 1997 cũng là một âm mưu.

Hiến Chương Đình Sử sử dụng Đạo chối Đạo, để tạo ra môi trường xung đột bất ổn trong Đạo và có cơ sở để Tín Đồ mất niềm tin nơi sự cứu rỗi, âm mưu của họ nhằm chuẩn bị suy tôn đảng và nhà nước cộng sản trong nền Đạo Cao Đài nên mới mở cửa Chánh Môn Tòa Thánh đón Pháp Nhân. Cùng lúc đảng cộng sản sử dụng một âm mưu tính toán hơn đó là những văn kiện tâm lý không thành văn để phá hoại tư tưởng và quyền tín ngưỡng con người, Nhà nước còn bồi vào Hiến Chương Đình Sử những mưu ma chước quỷ siết chặt Đạo Cao Đài vào một vườn nanh, chuốt móng vuốt cho Hội Đồng Chương Quản thay mặt đảng và nhà nước ra tay cướp Đạo có giấy chứng minh hợp pháp. Hôm nay toàn Đạo hãy hình dung cho thật chính xác để tránh âm mưu của Hiến Chương Đình Sử, nhằm đừng bị chà đạp vô điều kiện và không thể nào đặt mình vào Đảng Đạo và Ma Đạo.

Nhân sự Hiến Chương Đình Sử với trách nhiệm

trước đảng cộng sản là diệt trừ mọi tập hợp của Tín Hữu Cao Đài, nhưng toàn Đạo nào há sợ vì họ không bao giờ có Nhân Nghĩa, Nhân nghĩa là sự tự tập hợp có truyền thống của Đạo Cao Đài, Nhân nghĩa đứng về phía Tín hữu Cao Đài để mọi đồng thuận trưởng thành và một khi sự khốn khổ đức tin đến điểm chân tường cùng, thì một mũi mọt của nước sẽ xuất hiện để đâm thủng phá vỡ đập nước ấy, dù cho đảng cộng sản ra sức be bê đập đập cũng hoài công.

Đảng và nhà nước cộng sản mạnh nhờ có Công an, Nhà tù và Cải tạo để thắng nhân dân Việt Nam.

Đạo Cao Đài mạnh nhờ có Đức tin, Nhân nghĩa và Tình thương để nhân loại thắng khổ.

Lòng tham vô đáy nguyên nhân của mối lo âu làm đảng và nhà nước không ăn ngủ được, bởi chân lý bao quát của Đạo Cao Đài đứng trên mọi suy nghĩ của đảng cộng sản và chính Hiến Chương Đỉnh Sứ tự nó thành hình cuộc đấu tranh tín ngưỡng giữa Chơn giáo và Phàm giáo. Chơn giáo có Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, Đạo Luật và Thánh Ngôn làm căn bản. Phàm giáo có Bàn môn tả đạo các Chi phái làm thế bao vây Chơn giáo vào nhà tù, trại cải tạo, công an, thuốc súng.

Ngoài ra còn có những lừng khừng không quyết định dứt khoát với đảng cộng sản từ trước và sau 1975, những Chi phái như Chiêu Minh, Bến Tre, Tiên Thiên, Truyền Giáo Trung Việt, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, Minh Chơn Đạo và ngày nay có thêm Phối Sư Thượng Thơ Thanh, Nguyễn Thành Tám, đây là nhân sự chủ lực của đảng và nhà nước đã được tổ chức từ lâu? để muốn biết thành phần này chúng ta đi ngược lại dòng lịch sử

Đạo mới nhận diện hết những sinh hoạt của các nhân sự trên là ai?

Ngày nay vô thần đã làm chủ hữu thần, cầm cương thúc bách Chi phái đào sâu dị biệt và bất hòa, mục tiêu cuối cùng khuấy nát tiêu mòn Đạo biến ra cát bụi, nhà nước sẽ rảnh tay tổ chức lại lực lượng Cao Đài chào cờ đảng và họ được thủ lợi trên lưng Tín hữu Cao Đài, sau đó đảng cộng sản dùng mưu ma vo tròn lại những ông giáo tông hình nộm để biến thành Ma-giáo, như trước đây họ tổ chức hình thành những giáo tông vô hồn và hôm nay văn phòng Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo của họ ở hải ngoại đang thực hiện kế mưu vo tròn giáo tông thải vào gỏi rác như sau:

Ngài Ngô Văn Chiêu chủ trương Độ Nhứt Nhơn, Việt Minh lại độ Ngài thành Giáo Tông đệ nhứt Ngô Văn Chiêu không có Thánh danh, trên thực tế Ngài Ngô Văn Chiêu không phải là người sáng lập Chi phái Chiêu Minh, các thánh giáo của Chiêu Minh sai nguyên tắc căn bản khoa học, nhân văn, xã hội và cú pháp giáo điều, như Thập Thanh Điều đã lật ngửa bàn tay Việt Minh viết lời bịp Đạo, khi Ngài Ngô Văn Chiêu truyền bố Độ Nhứt Nhơn là không độ người khác. Nên nội bộ Chi phái Chiêu Minh chia ra làm nhiều phân chi, mỗi phân chi theo chủ trương riêng hành Đạo tự ý, loạn đạo được việt minh thiết lập.

Phối Sư Nguyễn Ngọc Tương chủ trương Chính Đạo, Đạo mới mười năm mà bị Ngài Tương chính có nghĩa là ông từ chối những gì Đạo thành hình, hai chữ Chính Đạo đồng nghĩa với phản đạo, tạo ra một cơ may cho Việt Minh mượn Chính Đạo làm phương tiện tấn

công Đạo, Việt Minh vẽ Ngài thành Đệ Tam Giáo Tông Nguyễn Ngọc Tương không có Thánh danh. Nên các Chức sắc bất đồng lại phân chi Chính Đạo làm đôi để phản kháng ý đồ Việt Minh thò tay bóp Đạo.

Nguyễn Bửu Tài đồng cô bất thường, lãnh đạo một biến tướng phân chi của Chi phái Tiên Thiên, Việt Minh thổi lục ma thần vào Tiên Thiên để bôi tro trét trấu với nhau, nội bộ ba phe bảy lãnh đạo, Việt Minh thành công chiến thuật chia mỏng Chi phái và phất cờ cho phong Đệ Tứ Giáo Tông Tiên Thiên Nguyễn Bửu Tài không có Thánh danh. Việt Minh đẩy đồng cô Nguyễn Bửu Tài làm mị dân, mượn Thánh ngôn “*mấy nhánh rồi sau cũng một nhà*” để tập hợp Tín đồ, đảng lãnh đạo sau lưng.

Thưa quý vị **Thánh Giáo Đức Chí Tôn dạy “*Mấy nhánh rồi sau cũng một nhà*” ý nghĩa là 5 nhánh Đạo của Hoàn vũ, chớ không phải mấy nhánh phản đạo ma giáo do duy danh, vô thần lập ra.**

Trên 22 vị lãnh đạo Chi phái thiếu tự vấn nên mang phải tình cộng sản vào lòng nẩy sinh duy danh và duy kỷ quên tất cả Tín hữu. Chuyện năm xưa nay vẫn còn đó làm khổ Tín hữu thuần khiết vì mền Đạo thương Thầy, Tín hữu có tội tình chi cũng bị đẩy ra khỏi Chi phái và có thể bị thủ tiêu nếu cần, họ cho đây là hành động phản động. Một nghịch cảnh đã trở trêu là các ông đạo Chi phái duy danh vô thần từng tiêu diệt đồng môn của mình, để mưu cầu danh vô bổ rồi đến lúc cũng trả bằng nghịch cảnh bởi đảng cộng sản không bao giờ tin vào các ông chối Đạo, khi chối Đạo để ngồi vào sòng me, gá bạc lận thì bị kẻ cao tay vô thần trừ khử, âu cũng là một bè ăn thua đủ, chúng ta đã biết các ông đạo bị vắt hết nước chua như Cao Triều

Phát, Trương Ngọc Anh, nay mai cũng Định Văn Đệ và Chí Tín v.v...

Mỗi khi trang lịch sử nói đến vài nhân vật Chi phái thì cũng nói đến vài vị duy kỷ tại Tòa Thánh Tây Ninh vì do một đục bách nào đó mà ra, ngày nay Tòa Thánh Tây Ninh bị rơi vào hoàn cảnh đặc biệt bởi vô thần cứợ Đạo, nên mới sản sinh ra những khốn cùng cho Đạo và tạo ra một Hội Đồng Chương Quán Cao Đài Tây Ninh đang bước vào đường duy quyền, duy kỷ cá nhân chỉ biết chạy sống bỏ mặc nhưn sanh, bởi thế mới có bản phát xét thị hiện như sau:

Giáng Thập Điều Hội Đồng Chương Quán [Thái Sư Văn Trọng]

✘ **Điều 1:** Vi Phạm Lời Thề Khi Nhập Môn.

Đó là “*gìn luật lệ Cao Đài*” HĐCQ đã vi phạm khi soạn thảo Hiến Chương 1997 không đúng Tân Luật và Pháp Chánh Truyền.

✘ **Điều 2:** Bất Tuân Lệnh Của Đức Hộ Pháp.

HĐCQ đã mở cửa Chánh môn trái với lời di chúc của Đức Hộ Pháp là cửa Chánh môn chỉ được mở khi linh đài của Đức Hộ Pháp đem trở về.

✘ **Điều 3:** Cấu Kết Với Thế Quyền Để Biến Đạo Từ Thánh Giáo Trở Nên Phàm Giáo.

HĐCQ đã phá tan toàn bộ cơ cấu tổ chức của Đạo qua bản Hiến Chương 1997, biến Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh từ Thánh Giáo trở nên Phàm Giáo, từ gốc Đạo trở thành một chi phái.

- ✘ **Điều 4:** Lướt Quyền Hội Thánh, Hành Động Sai Luật Đạo.

HĐCQ chỉ là một cơ quan thường trực của Hội Thánh mà thôi, nhưng các hành động lại kể như mình là Hội Thánh. Điển hình là việc ra các Đạo Lệnh ngưng quyền Chức sắc Thiên Phong.

- ✘ **Điều 5:** Lừa Dối và Gạt Gắm Nhơn Sanh.

HĐCQ lấy bản Hiến Chương giả để Nhơn sanh tưởng rằng đi đúng Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, cũng như kêu gọi đồng Đạo về Tòa Thánh tham dự lễ tiếp nhận Pháp Nhân bằng cách nói láo là có rước Liên đài của Đức Hộ Pháp có đại diện các nước tham dự.

- ✘ **Điều 6:** Cấu Kết Với Thế Quyền Để Áp Đảo Nhơn Sanh.

HĐCQ đã cấu kết với Công An để hãm dọa, bắt bớ, giam cầm, đồng Đạo đã viết kiến nghị với những ý kiến xây dựng.

- ✘ **Điều 7:** Vu Cáo và Chụp Mũ Chức Sắc Thiên Phong Vô Căn Cứ.

HĐCQ đã không cứu xét một cách nghiêm trọng Bản Giác Thư của 14 vị Chức Sắc Hiệp Thiên Đài, vì các vị này đã thi hành đúng phận sự của mình, là giữ gìn Chơn Truyền Luật Pháp Đạo, trái lại HĐCQ muốn đi hãm hại các vị Chức sắc HTĐ này bằng cách vu cáo là việc làm “*vì lý do kinh tế*”, và hãm dọa sẽ đưa ra chính quyền địa phương “*làm việc*”.

- ✘ **Điều 8:** Khinh Thường Tín Đồ, Cấu Kết Bè Phái.

HĐCQ đã không tôn trọng chính những điều mà họ

đã công nhận trong bản Hiến Chương 1997, đó là những vị nhận chức việc Ban Cai Quản phải là từ hàng phẩm Lễ Sanh hay tương đương, đảng này lại đem một Chức việc hay Đạo hữu lên làm Ban Cai Quản, chẳng qua là những vị này là tay sai của mình, chứ thật sự họ không được Tín đồ tại họ Đạo đó tín nhiệm.

✘ **Điều 9:** Làm Ô Danh Chức Sắc Thiên Phong.

HĐCQ đã phong chức bừa bãi cho những ai theo phe mình, những người kém đạo đức mà không cần qua các thủ tục luật lệ Đạo, dọn đường để thế tục hóa, biến những Chức sắc Thiên Phong trở nên những Chức sắc “*phàm phong*” từ đây.

✘ **Điều 10:** Tạo Một Chế Độ Độc Tài Trong Cửa Đạo.

Nhơn sanh đã nói lên tiếng nói của mình bằng những Tâm Thư, Kháng Nghị, Điều Trần, Thỉnh Nguyện Thư, nhưng HĐCQ đã bất chấp những tiếng kêu thống thiết này của Nhơn Sanh, trái lại vẫn tiếp tục hành động theo chỉ thị của chính quyền địa phương và theo quyền lợi riêng tư của mình.

Trong cửa Đạo có những bội tín, nước mắt Tín Hữu lại rơi, và lần bội tín thê thảm này do Hiến Chương Đỉnh Sứu cọ sát, bởi một thành phần của Đạo đón mời vô thần kiểm soát Thánh Thể.

Bội tín xuất phát từ tham vọng vô bổ, vì duy quyền và duy lợi, trong đây tham xuất hiện, họ tối mắt trước Thần linh, nhưng sáng trước ảo vọng vô thần, bởi nó mang lại những huy hoàng cho cá nhân và họ nghĩ rằng đây là một rứt rỡ phi thường. Họ chưa biết hậu quả ngày mai của sự bội tín, họ cũng chưa bị vô thần nghiền nát và họ chưa

bao giờ tìm hiểu sau gáy ốt để hỏi Thần linh đến ngày nào những bội tín ngời vào cáo chung, và họ cũng chưa nhận ra nguyên tắc sinh tồn vô thần là không tin bất cứ ai chưa từng trải qua các giai đoạn thử thách đối tượng giai cấp, lý tưởng vô thần đặt trên tiêu diệt và đập phá mọi chân lý, khi đã đập phá thành công họ sẽ xây vào đó một nền tảng vô thần và chuẩn bị xa thải những ai đã từng chối bỏ Đức tin để theo họ, một lần nữa đã là vô thần không bao giờ tin những kẻ phản THẤY chối ĐẠO hại Bọn tiêu diệt Tín Đồ và đánh mất giá trị Nhân Nghĩa.

Đăng Quyền Năng Thiêng Liêng Truyền Dạy

DỨC NGỰ MÁ THIÊN QUÂN LÀ VỊ PHẬT THỨ TÁM ĐẾN CÔI THỂ ĐỂ GIÁO ĐẠO HIỆN THÂN LÀ ĐỨC Hộ Pháp Phạm Công Tắc, Người nhận lệnh Đức Chí Tôn [Ngọc Hoàng Thượng Đế viết Cao Đài]. Để hoàng khai lập Thánh Địa, Tòa Thánh làm Ngôi Thánh Thể, Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ phát nguyên tại tỉnh Tây Ninh miền Nam Việt Nam Phương Đông Á.

Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc vời Thiên thể hóa phàm, Người gửi một kiếp sinh cho phàm tục và đặt mình vào sự cứu rỗi tha nhân, Người đã thực hiện thành tựu tại thế một Thánh Địa Tây Ninh, một Thánh Thể kiến trúc tổng hợp văn hóa Nhân loại, một Tòa Chơn Truyền Tam Giáo, Ngũ Chi. Căn bản Chánh Trị Đạo truyền loan Tân Kinh Thiên Đạo và Thế Đạo [đây là pho kinh thuật ngữ Hành Đạo thân diệu], Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, Đạo Luật và Thánh Ngôn, ngoài ra Người còn gửi lại cho thế gian một kho tàng hành Đạo vi diệu, từ hành Đạo đến Chân Lý được hiện rõ trong những tác phẩm còn hiện hữu, như vậy đủ chứng minh Người là Đức Bát Phật mang đến cho Nhân loại một vịnh phúc miên trường, một Đại Đạo 7.000.000 năm lẻ lưu truyền và NGƯỜI truyền dạy:

NGƯỜI kêu gọi:

“Bản Đạo kêu gọi con cái của Đức Chí Tôn đủ tinh thần cường liệt để nương lấy đức tin đó mà về cùng

CHA mình đó vậy”.

NGƯỜI cam đoan:

“Là Tin đồ dù Hạ thừa hay Thượng thừa cứ hành y theo những gì Hội Thánh định đặt thì Đạo không sai và làm theo những gì Bản Đạo chỉ dạy là thành Đạo, nếu không thành Đạo, Bản Đạo sẽ tái kiếp bởi thường”.

NGƯỜI quyền năng:

“... bằng một quyền năng phi thường Bản Đạo sẽ trừng trị, sửa đổi những kẻ lấp lửng, mơ hồ, phá hoại sự nghiệp của Đức Chí Tôn”.

NGƯỜI nhắc nhở:

“..... đừng tưởng sự vắng mặt của Bản Đạo mà tự tung tự tác, cải sửa theo phàm tâm, ý mơ hồ của họ, làm cho một nền Chánh giáo ra phàm giáo.

Đạo Cao Đài có Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, Đạo Nghị Định. Bản Đạo để lại kho tàng quý báu, cho họ hành xử Đạo Pháp đắc thành quả vị chưa đủ hay sao mà còn mong sửa đổi”.

NGƯỜI cấm:

“Bản Đạo cấm không có một vị Chức sắc nào đủ quyền sửa đổi Luật lệ của Đạo Cao Đài, chờ Bản Đạo trở lại Việt Nam định liệu”.

NGƯỜI tiên liệu:

“Hay chờ đến ngày nào có một Hội Thánh đầy đủ có Giáo Tông, Chương Pháp, Đầu Sư. Một Hội Thánh uy quyền, hiệp cùng Nhơn sanh cầu nài xin Đức Chí Tôn sửa đổi mới hợp pháp. Bằng không, cả con cái Đức Chí Tôn bất tuân không thi hành việc sửa đổi

của một người hay một nhóm nào đó.

Bản Đạo ước vọng toàn cả con cái Đức Chí Tôn khôn ngoan giữ Đạo như thế đó, đừng bảo tồn mỗi Đạo Cao Đài đến thất ức niên, không ra phạm giáo.

Một vị Tín đồ khôn ngoan như thế đó. Chớ không phải nghe ai nói cũng nghe, vâng vâng dạ dạ đi theo, theo như thế đó là theo xuống Phong đô cả lũ đó nghe”.

NGƯỜI hứa:

“... từ đây đứa nào biết lo cho sự nghiệp của Đạo, yêu ái nhau, lo cho nhau, coi Nhơn sanh là trọng, quên mình vì Đạo, vì danh thể của Đức Chí Tôn. Bản Đạo nhân danh Hộ Pháp bảo tồn khen thưởng xứng đáng cho chư vị Thánh đó. Ngược lại những kẻ tham quyền cố vị, ganh hiên, ghét bậc hiền tài, phá hoại sự nghiệp của Đức Chí Tôn, Bản Đạo lấy quyền Hộ Pháp trừng trị những kẻ đó tại mặt thế này...”.

NGƯỜI khuyên:

“... Cả con cái Đức Chí Tôn yên tâm, đủ đức tin, có Đức Đại Từ Phụ ở bên chúng ta, có chư Thần, Thánh, Tiên, Phật hỗ trợ cho mọi việc làm của chúng ta... Đức Đại Từ Phụ muốn đem con cái của NGƯỜI về ngôi vị, bằng cách ở nơi mặt thế này phải chịu đựng nhiều đau khổ, chịu nhục nhã đó vậy”.

Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc trải rộng thương yêu gửi đến Nhơn sanh những phương pháp thắng khổ để thành Đạo và NGƯỜI chỉ ước mong lòng phạm nhân nhận sự hiện hữu của Đức Chí Tôn và Chư Thiêng Liêng.

Người lấy thân phụng sự đời cho vơi nhẹ thảm họa, mọi chình nghiêng của Đạo-Đời sẽ là chuyện quá khứ để hướng vào ngày mai tươi sáng.

Bi đất hôm nay chỉ là cơ thử thách mặt Đạo thẳng khổ để vươn mình vào ngôi thanh cao. Những duy quyền, duy kỷ, duy lợi và duy danh sẽ không còn sống bởi khi Đạo chuyển thế, công lý sẽ quyết định hòa bình, văn hóa sẽ thổi sức sống nhận mặt tình người, thế giới sẽ lộ dạng hy vọng là nguồn thôi thúc tự do tôn giáo để đem đến vinh hạnh cho nhơn loại.

Paris mùa Noel 1997

Viết tại rừng Tía bằng nước mắt

HUỲNH TÂM

THAM KHẢO

- Tâm Luật
- Pháp Chánh Truyền
- Bí Pháp, Đức Hộ Pháp
- Đạo Luật
- Đạo Nghị Định
- Thánh Huấn 08/04 Giáp Tuất
- Thanh Huấn 01/10 Bính Thân
- Thư Viện Cao Đài Pháp Quốc
- Ban Đạo Sử Cao Đài Âu Châu
- Cơ sở Ban Đạo Sử Phan Ngọc Truất
- Cơ sở Ban Đạo Sử Áo Trắng
- Cơ sở Ban Đạo Sử Lê Văn Tấn
- Cơ sở Ban Đạo Sử Đạo Tâm
- Bản Tin Đại Đạo [Mỹ Châu]
- Phụng Sự Đại Đạo [Úc Châu]
- Tập San Đạo Sự [Úc Châu]
- Tài Liệu Tòa Thánh Tây Ninh
- Tài Liệu Thánh Địa
- Tài Liệu Tín hữu Chi phái
- Tài Liệu t.p HCM
- Tài Liệu Trung Tông Đạo
- Tài Liệu Nam Tông Đạo
- Tư Liệu Đức Hộ Pháp
- Tổng Cục Chính Trị QĐNDVN
- Báo Nhân Dân

THAM KHẢO:

- Báo Tiền Phong [Hoa Kỳ]
- Việt Nam Thời Báo [Hoa Kỳ]
- Tài Liệu Liên Hiệp Quốc

LAM THU
ĐẠO CAO ĐÀI

SỌAN GIÁ: HUỲNH TÂM

